

Den Europæiske Unions Tidende

C 295 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang
4. december 2009

Informationsnummer

Indhold

Side

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 2 til 4 september 2008

VEDTAGNE TEKSTER

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 275 E af 30.10.2008.

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 2. september 2008

(2009/C 295 E/01)	Fiskeri og akvakultur Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om fiskeri og akvakultur i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning i Europa (2008/2014(INI))	1
(2009/C 295 E/02)	Evaluerings af Dublinsystemet Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om evaluering af Dublinsystemet (2007/2262(INI))	4
(2009/C 295 E/03)	Motorkøretøjsforsikring Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om visse spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring (2007/2258(INI))	10
(2009/C 295 E/04)	Bekæmpelse af skattesvig Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (2008/2033(INI))	13

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
(2009/C 295 E/05)	2011 som det europæiske år for frivilligt arbejde Europa-Parlamentets erklæring om 2011 som det europæiske år for frivilligt arbejde	19
(2009/C 295 E/06)	Styrkelse af de unges rolle i forbindelse med EU's politikker Europa-Parlamentets erklæring om større opmærksomhed på fremme af unges deltagelse i EU's politikker	21
(2009/C 295 E/07)	Hastesamarbejde om at finde savnede børn Europa-Parlamentets erklæring om hastesamarbejde om at finde savnede børn	23
Onsdag, den 3. september 2008		
(2009/C 295 E/08)	Situationen i Georgien Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om situationen i Georgien	26
(2009/C 295 E/09)	Fælles referenceramme for europæisk aftaleret Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om den fælles referenceramme for europæisk aftaleret ...	31
(2009/C 295 E/10)	Særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand om klage 3453/2005/GG Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 3453/2005/GG (2007/2264(INI))	33
(2009/C 295 E/11)	Ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008 (2008/2047(INI))	35
(2009/C 295 E/12)	Kloning af dyr til fødevareforsyning Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om kloning af dyr til fødevarer	42
(2009/C 295 E/13)	Ligestilling mellem mænd og kvinder: Markedsføring og reklame Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder (2008/2038(INI))	43
Torsdag, den 4. september 2008		
(2009/C 295 E/14)	Palæstinensiske fanger i Israel Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler	47
(2009/C 295 E/15)	Evaluerings af EU-sanktioner på menneskerettighedsområdet Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet (2008/2031(INI))	49
(2009/C 295 E/16)	Milleniumsudviklingsmålene — Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om mødredødelighed forud for FN's højniveaumøde om undersøgelsen af millenniumsudviklingsmålene, som afholdes den 25. september 2008	62

Tirsdag, den 2. september 2008

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Fiskeri og akvakultur

P6_TA(2008)0382

Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om fiskeri og akvakultur i forbindelse medintegreret kystzoneplanlægning i Europa (2008/2014(INI))

(2009/C 295 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2002/413/EF af 30. maj 2002 om gennemførelsen af integreret kystzoneplanlægning i Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 7. juni 2007 med titlen »Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet: En vurdering af integreret kystzoneplanlægning (ICZM) i Europa« (KOM(2007)0308),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽³⁾ og meddelelsen fra Kommissionen af 24. oktober 2005 med titlen »Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet« (KOM(2005)0504),
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 10. oktober 2007 med titlen »En integreret EU-havpolitik« (KOM(2007)0575),
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2006 om kystfiskeriet og kystfiskerisamfundenes problemer ⁽⁴⁾,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 9. marts 2006 om forbedring af fiskerierhvervets økonomiske situation (KOM(2006)0103) og sin beslutning af 28. september 2006 herom ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 148 af 6.6.2002, s. 24.⁽²⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.⁽⁴⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 504.⁽⁵⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 417.

Tirsdag, den 2. september 2008

- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 19. september 2002 med titlen »En strategi for bæredygtig udvikling af Europæisk akvakultur« (KOM(2002)0511),
- der henviser undersøgelsen udført for Europa-Parlamentet om »regional afhængighed af fiskeri« ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0286/2008),
- A. der henviser til, at integreret kystzoneplanlægning (ICZM) ikke kun er en miljøpolitisk, men også en løbende proces, der har til formål at forbedre kystzonernes økonomiske og sociale betingelser og sikre en bæredygtig udvikling af alle aktiviteter i disse områder, herunder fiskeri og akvakultur,
- B. der henviser til, at implementeringen af ICZM er en langsigtet proces, og at gennemførelsen af de fleste nationale strategier, der er vedtaget inden for rammerne af ovennævnte henstilling, først blev påbegyndt i 2006,
- C. der henviser til, at forvaltningen af kystzoner hidtil har været mellemsigtet uden at tage højde for, at disse er komplekse, naturlige økosystemer, der med tiden ændrer sig,
- D. der henviser til, at de vedtagne beslutninger og foranstaltninger omhandlede særskilte aktiviteter og ikke behandlede problemet med nedbrydning af kystzoner i sin helhed,
- E. der henviser til, at eksisterende planlægning hidtil har været fokuseret på landområder og ikke har taget højde for nogle kystaktiviteters indvirkning på andre aktiviteter i samme område,
- F. der henviser til, at det forventes, at gennemførelsen af nationale ICZM-strategier vil indebære begrænsede udgifter, men give betydelige økonomiske fordele,
- G. der henviser til, at det ikke på tilfredsstillende vis er lykkedes at repræsentere alle sektorer i planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger til håndtering af problemerne med kystzonerne, og at nogle sektorer lider skade som et resultat heraf,
- H. der henviser til, at iværksættelse af integrerede forvaltningspolitikker indebærer planlægning i kystområderne af alle aktiviteter vedrørende befolkning og turisme samt med hensyn til økonomiske aktiviteter og beskyttelse af landskab og miljø,
- I. der henviser til, at en effektiv koordinering af ICZM-organerne kun har været mulig i enkelte tilfælde,
- J. der henviser til, at der for at gennemføre politiske tiltag med henblik på at fremme ICZM i nogle tilfælde kan være behov for at anvende store beløb, som de lokale myndigheder ikke har, hvilket resulterer i ansøgninger til højere administrative niveauer og forsinkelser i gennemførelsen,
- K. der henviser til, at mange kystprocessers grænseoverskridende natur nødvendiggør samarbejde og koordinering på regionalt plan og endda med tredjelande,
- L. der henviser til, at fiskeri og akvakultur er de to vigtigste kystaktiviteter, der er afhængige af kvaliteten af de indre farvande,
- M. der henviser til, at akvakulturen endnu ikke har nået et teknologisk udviklingsniveau, der gør det muligt at drive denne intensive virksomhed langt fra kystområder,
- N. der henviser til, at den afgørende, men hidtil lidet anerkendte rolle, som kvinderne spiller i de områder, der er afhængige af fiskeri, må tages i betragtning,

⁽¹⁾ IP/B/PECH/ST/IC/2006-198.

Tirsdag, den 2. september 2008

- O. der henviser til, at kystfiskeri beskæftiger 80 % af EU's fiskerflåde og bidrager til kystsamfundenes økonomiske og sociale sammenhæng samt bevarelsen af kulturelle traditioner,
- P. der henviser til, at fiskeri, selv om det ikke i sig selv er en forureningskilde, lider under forureningen fra andre aktiviteter i kystområder, hvilket yderligere forringer levedygtigheden,
- Q. der henviser til, at fiskeri og akvakultur har stor økonomisk og social betydning, eftersom de hovedsagelig finder sted i kystområder med svage økonomier, hvoraf mange er ugunstigt stillede områder, hvor der ikke findes alternative jobmuligheder,
- R. der henviser til, at eksistensen af et rent og sundt havmiljø vil bidrage til yderligere forøgelse af fiskeriproduktionen og dermed forbedrede fremtidsudsigter for denne sektor,
- S. der henviser til, at akvakultur hviler solidt på princippet om bæredygtig udvikling, og at alle miljømæssige påvirkninger bliver reguleret af fællesskabsbestemmelser,
- T. der henviser til, at betydningen af akvakultur i Europa er støt voksende i et miljø, hvor fiskebestandene reduceres, og den globale efterspørgsel efter fisk og skaldyr stiger,
- U. der henviser til, at det ikke er alle medlemsstater, der har afsluttet deres regionale planlægning i overensstemmelse med principperne for ICZM af en balanceret udvikling af aktiviteter i disse områder,
- V. der henviser til den hårde konkurrence om plads i kystzonerne og at personer, der er beskæftiget inden for akvakultur og fiskeri har samme rettigheder og pligter som andre brugere,
- W. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten og i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan kræve udformning af specifikke nationale strategier for ICZM og en passende tilpasning af ICZM på EU-plan,
1. understreger den økonomiske og sociale betydning af fiskeri og akvakultur for kystområderne og opfordrer til, at disse områder tildeles støtte inden for rammerne af ICZM;
 2. understreger behovet for at sikre, at fiskerisektoren og akvakultursektoren er inddraget og vel repræsenteret i tværnationale maritime klynger, og opfordrer Kommissionen til at fremme denne proces;
 3. understreger, at Den Europæiske Fiskerifond kan bidrage til langsigtet støtte til foranstaltninger inden for ICZM's rammer, eftersom den støtter foranstaltninger, der bidrager til bæredygtig udvikling af fiskeriområder;
 4. peger på behovet for at klarlægge kompetencerne hos de berørte kystzoners administrative organer og fastlægge koordinerede strategier, således at de kan blive mere effektive;
 5. anerkender problemerne med at koordinere aktiviteterne for kystzonernes administrative organer og beder Kommissionen om at overvåge gennemførelsen af ICZM, og om efter at have rådspurgt medlemsstaterne at vurdere, om det er nødvendigt at etablere et forbindelsesorgan;
 6. understreger behovet for at involvere repræsentanter fra fiskerisektoren og akvakultursektoren i aktiviteter, der vedrører planlægning og udvikling af ICZM, idet disse sektors deltagelse i strategier for bæredygtig udvikling vil øge merværdien af deres produktion, og minder om, at Den Europæiske Fiskerifond måske vil støtte denne type kollektive aktioner;
 7. anerkender den vigtige rolle, som kvinderne spiller i de områder, der er afhængige af fiskeri, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om at fremme og integrere ligestillingsprincippet i de forskellige gennemførelsesstadier for Den Europæiske Fiskerifond, herunder udformnings-, iværksættelses-, overvågnings- og evalueringsstadiet, som fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1198/2006;

Tirsdag, den 2. september 2008

8. anmoder om tættere samarbejde mellem de kompetente organer på regionalt plan gennem udveksling af informationer om kystzonernes tilstand samt vedtagelsen af fælles foranstaltninger til forbedring af de lokale marine økosystemers miljømæssige tilstand;
9. opfordrer de nationale og regionale regeringer i regionerne i den yderste periferi til at udforme strategier for integreret kystzoneplanlægning med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling af kystområderne;
10. understreger betydningen af behørig fysisk planlægning i ovennævnte sammenhæng;
11. mener, at akvakultur til genoprettelse af bestanden er et væsentligt redskab til at opnå økologisk bevaring i visse zoner, og at det derfor skal fremmes, stimuleres og understøttes finansielt;
12. understreger betydningen af akvakultur til fødevareindustrien for den sociale og økonomiske udvikling i nogle af EU's kystsamfund;
13. mener, at fiskerisektoren og akvakultursektoren begge må indgå i en tværgående tilgang til alle maritime aktiviteter, der foregår i kystzoner, med henblik på at opnå bæredygtig udvikling i overensstemmelse med de nye retningslinjer for havpolitikken;
14. understreger behovet for at gennemføre strategier for at imødegå de farer, kystzonerne står over for, herunder klimaforandringer, idet der fuldt ud bliver taget højde for disses betydning for fiskeri og akvakultur;
15. mener, at der fortsat skal indsamles data, der vil bidrage til udvekslingen og anvendelsen af informationer til komparative studier, herunder data vedrørende status for biodiversitet og fiskebestande;
16. mener, at der bør gøres en øget forskningsindsats på akvakulturområdet med henblik på at indføre opdrætssystemer baseret på en intensiv produktion i lukkede kredsløb;
17. foreslår, at de akvakulturprojekter, der anvender vedvarende energi, og som respekterer områder, der er beskyttet af EU's miljølovgivning, prioriteres i den integrerede kystzoneplanlægning;
18. opfordrer Kommissionen til, efter høring af medlemsstaterne, at fastsætte en klar tidsplan for undersøgelsen af fremskridt ved gennemførelsen af ICZM i EU;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Evaluerings af Dublinsystemet

P6_TA(2008)0385

Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om evaluering af Dublinsystemet (2007/2262(INI))

(2009/C 295 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (»Dublinforordningen«) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (»Eurodac forordningen«) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

Tirsdag, den 2. september 2008

- der henviser til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne ⁽²⁾ (»modtagelsesdirektivet«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om medlemsstaternes politis og retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til Eurodac-databasen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2006 om situationen for flygtningene i Malta ⁽⁶⁾,
- der henviser til rapporter fra de besøg, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har aflagt i interneringscentre i flere medlemsstater,
- der henviser til sin beslutning af 21. juni 2007 om asyl: praktisk samarbejde, bedre beslutningstagning i det fælles europæiske asylsystem ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008: Mod en EU-strategi for børns rettigheder ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2008 om sagen om den iranske statsborger Seyed Mehdi Kazemi ⁽⁹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0287/2008),
- A. der henviser til, at alle asylansøgere har ret til at få deres ansøgning behandlet individuelt og fuldstændigt,
- B. der henviser til, at lovgivning og praksis vedrørende asyl stadig er meget forskellig fra land til land, og at asylansøgere som følge heraf behandles forskelligt i de enkelte Dublinlande,
- C. der henviser til, at Dublinsystemet har rod i forudsætninger som gensidig tillid og pålidelighed, og det er hele systemet, der påvirkes, hvis disse forudsætninger ikke opfyldes, dvs. hvis der er alvorlige mangler i dataindsamlingen eller uoverensstemmelser i beslutningsprocessen i nogle medlemsstater,

⁽¹⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.⁽²⁾ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.⁽³⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.⁽⁴⁾ Rådets (retlige og indre anliggender) 2807. møde i Luxembourg den 12.-13.6.2007.⁽⁵⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 1.⁽⁶⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 301.⁽⁷⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 364.⁽⁸⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0012.⁽⁹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0107.

Tirsdag, den 2. september 2008

- D. der henviser til, at der er tegn på, at nogle medlemsstater ikke sikrer reel adgang til en procedure for afgørelse af flygtningestatus,
- E. der henviser til, at nogle medlemsstater ikke anvender modtagelsesdirektivet effektivt, hverken på asylansøgere, der venter på at blive overført til en anden medlemsstat efter Dublinforordningen, eller på tidspunktet for tilbagesendelsen til den ansvarlige medlemsstat,
- F. der henviser til, at nogle medlemsstater systematisk tilbageholder personer, der er omfattet af Dublin-systemet,
- G. der henviser til, at det store antal gentagne ansøgninger og det lave antal effektuerede overførsler vidner om Dublinsystemets mangler og om behovet for at indføre et fælles europæisk asylsystem,
- H. der henviser til, at en korrekt gennemførelse af Dublinforordningen meget vel kan resultere i en ulige fordeling af ansvaret for personer, der søger beskyttelse, på bekostning af nogle medlemsstater, der er særlig udsatte for migrationsstrømme blot på grund af deres geografiske beliggenhed,
- I. der henviser til, at Kommissionens evaluering afslører, at de 13 medlemsstater ved EU's grænse i 2005 skulle håndtere de voksende udfordringer i forbindelse med Dublinsystemet,
- J. der henviser til, at de sydlige medlemsstater må acceptere asylansøgninger fra ulovlige indvandrere, der reddes, når de kommer i havsnød på vej til Europa,
- K. der henviser til, at de sydlige medlemsstater må acceptere asylansøgninger fra ulovlige indvandrere uden bistand fra tredjelande, som i henhold til folkeretten er forpligtede til at yde en sådan bistand,
- L. der henviser til, at medlemsstaterne måske ikke har interesse i at overholde forpligtelsen til at registrere illegale indvandrere i Eurodac-databasen, da dette kan resultere i et stigende antal asylansøgninger, som de skal behandle,
- M. der henviser til, at der med Dublinforordningen indføres et system, der har til formål at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning, men at systemet ikke oprindeligt blev indført som en mekanisme til deling af byrden og derfor ikke kan fungere som en sådan,
- N. der henviser til, at det er vigtigt, at enhver evaluering af Dublinsystemet ledsages af en konkret, permanent, retfærdig og funktionel mekanisme til deling af byrden,
- O. der henviser til, at Dublinsystemets kriterium om det første indrejseland lægger et stort pres på medlemsstaterne med ydre grænser,
- P. der henviser til, at godkendelsessatserne for kandidater til flygtningestatus varierer mellem ca. 0 % og 90 % for statsborgere fra visse tredjelande medlemsstaterne imellem,
- Q. der henviser til, at det er vigtigt, at personer, der indgiver en ansøgning, er blevet fuldt underrettet om Dublinprocessen og dens mulige konsekvenser på et sprog, de forstår,
- R. der henviser til, at det i artikel 24, stk. 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bestemmes, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner,
- S. der henviser til, at selv om familiens enhed nævnes først i hierarkiet af kriterier, der er opstillet i Dublinforordningen, anvendes denne bestemmelse ofte ikke,

Tirsdag, den 2. september 2008

- T. der henviser til, at der er en indlysende mangel på nøjagtighed i de statistiske data om overførsler, da de f.eks. ikke indeholder oplysninger om antallet af anmodninger om overtagelse af ansvaret for en asylansøger, der ulovligt har passeret grænsen, eller forholdet mellem anmodninger om at »tage ansvaret for« og anmodninger om at »tage tilbage«,
- U. der henviser til, at ni af de nye medlemsstater i 2005 oplyste, at de registrerede flere »indgående« overførsler i henhold til Dublinforordningen, og at medlemsstaterne uden en ydre landegrænser oplyste, at de registrerede flere »udgående« overførsler,
- V. der henviser til, at Kommissionen ikke har været i stand til at vurdere omkostningerne i forbindelse med Dublinsystemet, og at det er en vigtig oplysning, når dets effektivitet skal evalueres,
- W. der henviser til, at Kommissionen på Rådets (retlige og indre anliggender) møde i Luxembourg den 12.-13. juni 2007 blev opfordret til så hurtigt som muligt at fremlægge et ændringsforslag til Eurodac-forordningen med det formål på visse betingelser at give medlemsstaternes polit og retshåndhævende myndigheder og Europol adgang til Eurodac-databasen, en database, der oprindeligt blev udarbejdet som et redskab i forbindelse med gennemførelsen af Dublinforordningen,

Systemets effektivitet og ansvarsdeling

1. er fuldt overbevist om, at Dublinsystemet altid vil medføre utilfredsstillende resultater ud fra såvel et teknisk som et menneskeligt synspunkt, og at asylansøgere fortsat vil have gyldige grunde til at ønske at indgive deres ansøgning i en bestemt medlemsstat for at kunne drage fordel af den mest fordelagtige nationale beslutningstagning, medmindre man når frem til et tilfredsstillende og konsekvent beskyttelsesniveau i hele EU;
2. er fuldt overbevist om, at Dublinsystemet vil forblive uretfærdigt både for asylansøgerne og for visse medlemsstater, medmindre der indføres et egentligt fælles europæisk asylsystem og en fælles procedure;
3. fastslår endnu en gang, at der er et presserende behov for at forbedre beslutningsprocessens kvalitet og konsekvens; er overbevist om, at en europæisk asylstøttemyndighed vil kunne spille en værdifuld rolle i denne forbindelse, f.eks. ved at formidle uddannelse af høj fælles standard og ved at stille ekspertstøtte teams til rådighed;
4. anmoder Kommissionen om at overveje metoder til at yde direkte finansiering til De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) som supplement til projektbaseret støtte for at sætte det i stand til at forbedre overvågningen og rådgivningsarbejdet i EU og fortsat udvikle metoder, der har til formål at støtte de nationale myndigheder i deres bestræbelser på at forbedre kvaliteten af deres beslutningstagning;
5. anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til mekanismer til deling af byrden, som vil kunne indføres for at bidrage til at lette den uforholdsmæssigt tunge byrde, der vil kunne påhvile visse medlemsstater, navnlig medlemsstater med ydre grænser, men som ikke passer ind i Dublinsystemet;
6. opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre mekanismer i Dublinforordningen med henblik på at rette op på de negative følger af dens anvendelse for de små medlemsstater med ydre grænser, indtil der er blevet indført europæiske mekanismer til deling af byrderne;
7. anmoder Kommissionen om at sørge for en bindende mekanisme, der skal stoppe overførsel af asylansøgere til medlemsstater, der ikke kan garantere en fuldstændig og retfærdig behandling af deres ansøgninger, og om systematisk at træffe foranstaltninger over for disse medlemsstater;
8. opfordrer Kommissionen til at etablere meningsfulde bilaterale arbejdsforbindelser med tredjelande for at fremme samarbejde og sikre, at disse tredjelande lever op til deres internationale juridiske forpligtelser med hensyn til Genèvekonventionen om flygtninge af 28. juli 1951 og søredning;

Tirsdag, den 2. september 2008

Ansøgernes rettigheder

9. anmoder Kommissionen om i den nye forordning at indføre klarere og strengere bestemmelser om metoderne til information af de personer, der søger beskyttelse, om konsekvenserne af Dublinforordningen, og om at overveje at udarbejde en standardpjece, der kan oversættes til en række sprog og sendes til alle medlemsstater og som også bør tage hensyn til de pågældende forskellige læse- og skrivefærdigheder;

10. anmoder Kommissionen om at ændre artikel 19 og 20 i Dublinforordningen om »overtagelse og tilbagemåling«, så ansøgerne gives en automatisk ret til at indgive en appel med opsættende virkning i forbindelse med en beslutning om at overdrage ansvaret til en anden medlemsstat i henhold til Dublinforordningen;

11. fastslår endnu en gang, at princippet om non-refoulement bør forblive en af hjørnestenene i ethvert fælles asylsystem på EU-plan, og understreger, at gennemførelsen af Dublinforordningen aldrig bør føre til, at en ansøgning lukkes af proceduremæssige årsager og ikke genåbnes for en fuldstændig og retfærdig undersøgelse af den oprindelige ansøgning efter en overførsel via Dublinprocessen; mener, at dette bør fremgå klart af forordningen;

12. mener, at informationsudveksling om overførsler mellem medlemsstaterne bør forbedres, navnlig vedrørende særlig lægebehandling, som de overførte personer har behov for;

13. anmoder Kommissionen om at vurdere muligheden for, at en person, der er omfattet af en overførsel til en anden medlemsstat i overensstemmelse med Dublinsystemet, udelukkende kan overføres til hjemlandet på udtrykkelig anmodning fra personen selv og under fuld respekt for de proceduremæssige rettigheder;

Familiesammenføring og princippet om barnets tarv

14. anbefaler, at der vedtages en række fælles retningslinjer for bedømmelse af alder på EU-plan, og at tvivlen i tilfælde af usikkerhed kommer barnet til gode;

15. minder endnu en gang om, at barnets tarv er det vigtigste i alle beslutninger vedrørende børn; understreger, at uledsagede mindreårige aldrig må tilbageholdes eller overføres til en anden medlemsstat, undtagen for at sammenføre familien, og hvis en sådan overførsel viser sig at være nødvendig, skal barnet repræsenteres og ledsages behørigt under hele forløbet; glæder sig derfor over Kommissionens planer om at tydeliggøre, at Dublinbestemmelserne finder anvendelse på uledsagede mindreårige;

16. beklager, at definitionen af et familiemedlem i den nuværende forordning er for snæver, og anmoder Kommissionen om at udvide den nuværende definition til at omfatte alle nære slægtninge og langvarige partnere, navnlig dem, der ikke har nogen anden familiestøtte, og voksne børn, som er ude af stand til at klare sig selv;

17. hilser Kommissionens planer om at udvide Dublinforordningens anvendelsesområde til at omfatte subsidiær beskyttelse velkommen, da dette vil gøre det muligt for personer, der ansøger om subsidiær beskyttelse, at blive genforenet med familiemedlemmer, der er blevet indrømmet denne form for beskyttelse, eller som anmoder om det i en anden medlemsstat;

Tilbageholdelse

18. anmoder Kommissionen om at tilføje en bestemmelse, der begrænser tilbageholdelse af asylansøgere omfattet af Dublinsystemet til at være en sidste udvej, og således fastlægge kriterierne for, at tilbageholdelse kan finde sted, og de proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger, der bør indføres;

19. anmoder Kommissionen om udtrykkeligt at fastslå i Dublinforordningen, at asylansøgere, der er omfattet af forordningen, har ret til de samme modtagelsesvilkår som andre asylansøgere i overensstemmelse med modtagelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, hvori fastsættes de generelle bestemmelser, navnlig om materielle modtagelsesbetingelser, sundhedspleje, fri bevægelighed og skolegang for mindreårige;

Tirsdag, den 2. september 2008

Humanitær klausul og suverænitetetsklausul

20. mener, at den humanitære klausul, der er indeholdt i Dublinforordningens artikel 15, giver Dublin-systemet en betydelig fleksibilitet, men at den bør anvendes mere bredt for at undgå at pålægge familier urimelige byrder som følge af adskillelse;

21. mener, at når en asylansøger befinder sig i en særligt sårbar situation som følge af alvorlig sygdom, et alvorligt handicap, høj alder eller graviditet, og han/hun derfor er afhængig af hjælp fra en slægtning, der opholder sig på en anden medlemsstats område end den medlemsstat, der har ansvaret for behandlingen af ansøgningen, bør han/hun så vidt muligt genforenes med denne slægtning; anmoder Kommissionen om at gøre de relevante bestemmelser i den humanitære klausul i artikel 15, stk. 2, obligatoriske;

22. mener, at der bør indføres en proaktiv pligt til at finde frem til familiemedlemmer for organisationer som Røde Kors og Røde Halvmåne;

23. hilser Kommissionens planer om at tydeliggøre omstændighederne og procedurerne i forbindelse med anvendelse af suverænitetetsklausulen velkommen, navnlig med henblik på at indføre betingelsen om asylansøgerens samtykke;

Dataindsamling og Eurodac

24. giver udtryk for sin bekymring over de fejl og mangler i indsamlingen af data, som Kommissionens evaluering af Dublinsystemet afslørede, navnlig i tilknytning til registrering af fingeraftryk for personer, der ulovligt passerer EU's grænser, hvilket skaber alvorlig tvivl om systemets gyldighed; er overbevist om, at forordning (EF) nr. 862/2007 vil give de berørte aktører et mere nøjagtigt billede af, hvordan Dublinsystemet og andre fællesskabsinstrumenter om international beskyttelse fungerer;

25. giver udtryk for sin bekymring over den omstændighed, at der endnu ikke foreligger nogen vurdering af omkostningerne i forbindelse med Dublinsystemet; anmoder Kommissionen om at rette op på dette problem, da en sådan vurdering udgør en vigtig faktor i evalueringen af systemet;

26. bemærker med interesse de bekymringer, som Kommissionen har givet udtryk for med hensyn til indsamling af data, der sendes til Eurodacs centrale enhed, og kvaliteten af disse, og med hensyn til den manglende overholdelse af forpligtelsen til at slette visse data og af bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger; mener, at disse mangler, der sætter spørgsmålstegn ved Eurodacs pålidelighed, bør løses ordentligt, før en anden anvendelse af denne database kan overvejes;

27. mener, at de enkelte medlemsstater på en lukket liste bør oplyse, hvilke agenturer og myndigheder der har adgang til Eurodac-databasen, og med hvilket formål, for at forhindre enhver uregelmæssig anvendelse af data;

28. understreger, at en udvidelse af adgangen til Eurodac-databasen til at omfatte medlemsstaternes politi, retshåndhævende myndigheder og Europol medfører en risiko for, at oplysninger kan blive videregivet til tredjelande, hvilket kan have negative konsekvenser for asylansøgere og deres familier; er overbevist om, at dette også vil øge risikoen for, at asylansøgere stigmatiseres;

*

* *

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 2. september 2008

Motorkøretøjsforsikring

P6_TA(2008)0386

Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om visse spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring (2007/2258(INI))

(2009/C 295 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens rapport om visse spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring (KOM(2007)0207) (herefter benævnt Kommissionens rapport),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0249/2008),
- A. der henviser til, at den frie bevægelighed for personer i EU, navnlig efter de to seneste udvidelser og den tilsvarende udvidelse af Schengen-området, har medført en hurtig stigning i det antal personer og køretøjer, der krydser medlemsstaternes grænser i forbindelse med både arbejds- og privatkørsel,
- B. der henviser til, at prioriteringen af beskyttelse af ofre for trafikulykker kræver en klar, præcis og effektiv lovgivning om motorkøretøjsforsikring på EU-plan,
- C. der henviser til, at Kommissionen ifølge det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og virkningen af de nationale sanktioner, der indføres som led i proceduren med begrundet erstatningstilbud/begrundet svar, samt om deres ækvivalens og om nødvendigt forelægge forslag,
- D. der henviser til, at Kommissionens rapport indeholder en undersøgelse af nationale sanktionsbestemmelser, af effektiviteten af ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter og af de eksisterende muligheder for potentielle ofre for trafikulykker for at tegne frivillig retshjælpsforsikring,
- E. der henviser til, at artikel 4, stk. 6, i det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder reglerne for proceduren med begrundet erstatningstilbud, hvorefter ofre for trafikulykker i udlandet har ret til at fremsætte erstatningskrav over for den skadebehandlingsrepræsentant, som forsikringsselskabet har udpeget i ofrets bopælsland,
- F. der henviser til, at forsikringsselskabet skal give ofret et begrundet svar inden for tre måneder, og at selskabet vil blive pålagt sanktioner, hvis dette ikke sker,
- G. der henviser til, at der stadig er behov for at afklare, hvordan denne bestemmelse skal fungere,
- H. der henviser til, at Kommissionen må tage fuldt hensyn til udvidelsen i forbindelse med gennemførelsen af EU's politikker, navnlig de relativt høje priser på motorkøretøjsforsikringer i de nye medlemsstater,
- I. der henviser til, at der med hensyn til proceduren med begrundet erstatningstilbud/begrundet svar er gennemført forskellige sanktionsbestemmelser i medlemsstaterne,

⁽¹⁾ EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.

Tirsdag, den 2. september 2008

- J. der henviser til, at høringer af nationale myndigheder, herunder i de nye medlemsstater, har bekræftet, at de nuværende sanktionsbestemmelser, når de findes, er tilstrækkelige, og at de gennemføres effektivt i hele EU,
- K. der imidlertid henviser til, at en række medlemsstater ikke har fastlagt specifikke sanktioner og udelukkende sætter deres lid til forsikringsselskabets pligt til at betale loypligtige renter af det skyldige erstatningsbeløb, hvis det begrundede erstatningstilbud/begrunderede svar ikke fremsættes inden for en frist på tre måneder,
- L. der henviser til, at ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter er forholdsvis velkendt i de fleste medlemsstater,
- M. der henviser til, at de høringer, Kommissionen har gennemført for at vurdere borgernes kendskab til ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter, kun har omfattet medlemsstaterne og forsikringsbranchen uden i tilstrækkelig grad at inddrage borgerne og forbrugerorganisationerne, dvs. de aktører, der er mest interesserede i, at ordningen fungerer efter hensigten,
- N. der henviser til, at der i de fleste medlemsstater findes retshjælpsforsikringer for ofre for trafikulykker; der henviser til, at mere end 90 % af alle sager afgøres udenretligt, og at udgifter til retshjælp godtgøres i mange medlemsstater; der henviser til, at retshjælpsforsikringsselskaber desuden i en årrække har tilbudt forsikringer, der dækker alle former for grænseoverskridende sager, og følgelig har etableret deres egne afdelinger til behandling af udenlandske krav og fremme af hurtig sagsbehandling,
- O. der henviser til, at spørgsmålet om, hvorvidt en sådan retshjælp bør være inkluderet i dækningen under skadevolders motorkøretøjsansvarsforsikring i alle medlemsstater, stadig står åbent,
- P. der imidlertid henviser til, at motorkøretøjsansvarsforsikrings dækning af rimelige sagsomkostninger i alle medlemsstater ville bidrage til at beskytte de europæiske forbrugere bedre og øge deres tillid,
- Q. der henviser til, at forsikringsmarkederne i de nye medlemsstater er i konstant udvikling, men at retshjælpsforsikring i en række af disse medlemsstater er et relativt nyt produkt, der må fremmes, da befolkningen fortsat har forholdsvis ringe kendskab til retshjælpsforsikring,
- R. der henviser til, at obligatorisk dækning af sagsomkostninger sandsynligvis ville øge forbrugernes tillid til motorkøretøjsansvarsforsikringer, navnlig i tilfælde, hvor de søger skadeserstatning, eftersom forbrugerne i mange nye medlemsstater er bange for at blive pålagt høje sagsomkostninger, som ville blive dækket, hvis der indførtes obligatorisk dækning,
- S. der henviser til, at obligatorisk retshjælpsforsikring vil øge domstolenes arbejdsbyrde og komplicere deres arbejde og muligvis forsinke bilæggelsen af tvister og indebære en risiko for flere uberettigede krav,
- T. der henviser til, at motorkøretøjsansvarsforsikring og retshjælpsforsikring har forskellige formål og tjener forskellige funktioner, eftersom motorkøretøjsansvarsforsikring sætter forbrugerne i stand til at bære de omkostninger, de kan blive pålagt som følge af erstatningskrav efter trafikulykker, mens retshjælpsforsikring dækker sagsomkostningerne i skadeserstatningssager mod tredjepart efter trafikulykker,
- U. der henviser til, at det af hensyn til udviklingen af nationale markeder er vigtigt, at nationale myndigheder, private forsikringsselskaber og forbrugerorganisationer lancerer offentlige kampagner,
1. glæder sig over Kommissionens rapport og understreger betydningen af fuldt ud og effektivt at inddrage alle berørte parter, navnlig forbrugerne, i høringsprocessen i forbindelse med udarbejdelsen af en EU-politik på dette område;
 2. kræver derfor, at navnlig forbrugerorganisationer, der repræsenterer ofrene, systematisk inddrages i processen med evaluering af effektiviteten af medlemsstaternes nuværende systemer;
 3. betragter det som noget positivt, at der foretages en sådan efterfølgende evaluering af lovgivningen for at sikre, at reglerne fungerer efter hensigten, og kaste lys over eventuelle uforudsete forkerte anvendelser heraf;

Tirsdag, den 2. september 2008

4. understreger betydningen af at øge forbrugernes tillid til motorkøretøjsforsikringer i forbindelse med grænseoverskridende kørsel inden for EU, navnlig for så vidt angår bilister fra de gamle medlemsstater, der rejser til de nye medlemsstater og vice versa;
5. mener, at fremme af eksisterende juridiske og markedsbaserede løsninger, der beskytter forbrugerne, øger forbrugernes tillid til motorkøretøjsforsikringer;
6. mener, at medlemsstaterne også er ansvarlige for at sikre, at deres nationale forsikringssystemer fungerer godt i forhold til EU's lovgivning vedrørende proceduren med begrundet erstatningstilbud/begrundet svar og sagsomkostninger, der bæres af den skadelidte;
7. opfordrer Kommissionen til fortsat at føre nøje tilsyn med markedsmekanismernes effektivitet og til jævnligt at aflægge rapport til Parlamentet herom;
8. mener ikke, at det blotte krav om, at forsikringsselskabet skal betale lovpligtige renter i tilfælde af forsinkelser, er nogen straffeforanstaltning, og finder derfor, at Kommissionen må udøve mere kontrol og træffe passende foranstaltninger på dette punkt for at sikre markedernes gnidningsløse funktion og effektiv forbrugerbeskyttelse i samtlige medlemsstater;
9. understreger, at arbejdsforbindelserne mellem Kommissionen, de nationale myndigheder, forsikringsbranchen og forbrugerne bør styrkes med henblik på at sikre løbende tilvejebringelse af nøjagtige oplysninger om eksisterende håndhævelsessystemer;
10. mener, i tråd med generel EU-praksis med hensyn til sanktioner, at man bør anvende subsidiaritetsprincippet, og at det ikke er nødvendigt at harmonisere nationale sanktionsbestemmelser;
11. mener, at de nationale tilsynsmyndigheder har bedre forudsætninger for at sikre det højest mulige forbrugerbeskyttelsesniveau på deres nationale markeder;
12. anbefaler derfor med hensyn til proceduren med begrundet erstatningstilbud/begrundet svar, at valg og pålæggelse af passende sanktionstyper og -niveauer overlades til medlemsstaterne;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de sanktioner, der tages i brug i tilfælde af manglende overholdelse af fristen på tre måneder for afgivelse af et begrundet svar på et erstatningskrav eller et begrundet erstatningstilbud, er effektive;
14. anser det for tilrådeligt, at man, inden der tages sanktioner i brug, nøje ser på årsagerne til forsikringsselskabers manglende opfyldelse af deres forpligtelser, og i den forbindelse navnlig tager hensyn til faktorer, der ikke afhænger af selskaberne selv; håber, at Kommissionen fortsat vil føre tilsyn med de nationale markeder og tilbyde de nationale myndigheder, der anmoder herom, sin bistand;
15. understreger på ny betydningen af at øge borgernes tillid til ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter ved at fremme den gennem offentlige kampagner og andre passende tiltag;
16. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge forbrugernes tillid ved at fremme passende tiltag, der øger kendskabet til og anvendelsen af nationale forsikringsinformationscentre, f.eks. ved at stille krav til forsikringsselskaberne om, at de oplysninger, der skal gives til forbrugerne forud for indgåelse af en aftale, omfatter kontaktoplysninger for informationscentret i den pågældende medlemsstat;
17. opfordrer desuden medlemsstaterne til at stille krav til forsikringsselskaberne om, at forbrugerne i forbindelse med de oplysninger, de modtager forud for indgåelsen af en aftale, gives udførlige oplysninger om, hvorledes ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter fungerer, hvorledes den anvendes, og hvilke fordele den indebærer for forsikringstageren;
18. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at føre tilsyn med ordningens funktion samt til at virke som koordinator og yde støtte, hvor dette er nødvendigt, eller når nationale myndigheder anmoder om bistand;

Tirsdag, den 2. september 2008

19. mener endvidere, for så vidt angår motorkøretøjsansvarsforsikringer, at en obligatorisk dækning af sagsomkostninger ville gøre det langt mindre attraktivt at søge udenretlige løsninger, muligvis ville øge antallet af retssager og derfor medføre en uberettiget stigning i domstolenes arbejdsbyrde og ville risikere at destabilisere det eksisterende og fremtidige marked for frivillig retshjælpsforsikring;
20. finder derfor, at de negative virkninger af at indføre en ordning med obligatorisk dækning af sagsomkostninger i motorkøretøjsansvarsforsikringer alt i alt ville være større end de potentielle fordele;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at træffe sådanne yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at øge kendskabet til retshjælpsforsikring og andre forsikringsprodukter, navnlig i de nye medlemsstater, og til i denne forbindelse at fokusere på oplysning til forbrugerne om fordelene ved at få tilbudt og være i besiddelse af den ene eller anden type forsikringsdækning;
22. mener i denne forbindelse, at de nationale tilsynsmyndigheder spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af bedste praksis fra andre medlemsstater;
23. anmoder derfor Kommissionen om at styrke forbrugerbeskyttelsen, primært ved indtrængende at opfordre medlemsstaterne til at tilskynde deres nationale tilsynsmyndigheder og nationale forsikringsselskaber til at øge kendskabet til muligheden for at tegne frivillige retshjælpsforsikringer;
24. mener, at de oplysninger om motorkøretøjsforsikring, der gives til forbrugerne forud for indgåelse af en aftale herom, kunne omfatte oplysninger om muligheden for at tegne retshjælpsforsikring;
25. opfordrer medlemsstaterne til kraftigt at henstille til de nationale tilsynsmyndigheder og forsikringsformidlere at oplyse kunderne om mulige risici og om de frivillige tillægsforsikringer, der kunne komme dem til gode, f.eks. retshjælpsforsikring, redningsforsikring og tyveriforsikring;
26. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har indført alternative ordninger for tvistbilæggelse i forbindelse med erstatningskrav, til at overveje at indføre sådanne ordninger baseret på bedste praksis fra andre medlemsstater;
27. anmoder Kommissionen om ikke at foregribe resultatet af de undersøgelser, der er bestilt vedrørende differentieret skadeserstatning ved personskader efter vedtagelsen af Rom II-forordningen ⁽¹⁾, da disse undersøgelser måske vil foreslå en forsikringsbaseret løsning og en heraf følgende ændring af det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11.7.2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

Bekæmpelse af skattesvig

P6_TA(2008)0387

Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (2008/2033(INI))

(2009/C 295 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. maj 2006 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (KOM(2006)0254),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2007 om visse centrale elementer, der bidrager til udformningen af strategien for bekæmpelse af momssvig i EU (KOM(2007)0758),

Tirsdag, den 2. september 2008

- der henviser til Kommissionens rapport af 16. april 2004 om udnyttelsen af administrative samarbejdsordninger i bekæmpelsen af momssvig (KOM(2004)0260),
 - der henviser til Rådets konklusioner fra møderne den 14. maj 2008, 5. juni 2007, 28. november 2006 og 7. juni 2006,
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 8/2007 om administrativt samarbejde på momsområdet ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2005 om skatte- og toldpolitikens bidrag til Lissabon-strategien (KOM(2005)0532),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. februar 2008 om foranstaltninger til ændring af momssystemet med henblik på bekæmpelse af svig (KOM(2008)0109),
 - der henviser til forslag fra Kommissionen af 17. marts 2008 til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på bekæmpelse af den skatteunddragelse, som er knyttet til transaktioner inden for Fællesskabet, samt til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (KOM(2008)0147),
 - der henviser til artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til henstillingerne i Rådets konklusioner fra mødet den 14. maj 2008 om beskatningsspørgsmål i fremtidige aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og tredjelande,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0312/2008),
- A. der henviser til, at afgiftssvig har alvorlige konsekvenser for medlemsstaternes budgetter og EU's ressource-system, fører til overtrædelse af princippet om retfærdig og gennemskelig beskatning og sandsynligvis vil medføre konkurrenceforvridninger og dermed påvirke det indre markedes funktion; der henviser til, at ærlige virksomheder er konkurrencemæssigt ugunstigt stillet på grund af afgiftssvig, og at manglende indtægter fra afgifter i sidste ende betales af de europæiske skatteborgere i form af andre skatter,
- B. der henviser til, at afgiftssvig sætter den skattemæssige lighed og retfærdighed på spil, idet de manglende indtægter til de offentlige finanser ofte dækkes ved en forhøjelse af andre skatter, der rammer ærlige og mindre velstående skatteborgere, som ikke har mulighed for eller vilje til at omgå eller misligholde deres skattemæssige forpligtelser,
- C. der henviser til, at væksten i den grænseoverskridende handel, som er udløst af oprettelsen af det indre marked, har resulteret i, at der foregår et stigende antal transaktioner, hvori den momspligtige persons beskatnings- og etableringssted er i to forskellige medlemsstater,
- D. der henviser til, at de, der benytter sig af nye typer afgiftssvig i forbindelse med handel på tværs af grænserne, som f.eks. karruselsvig eller svig med forsvunden forhandler inden for Fællesskabet, har udnyttet opdelingen og smuthullerne i de nuværende afgiftssystemer, og der henviser til, at der er behov for at ændre den måde, hvorpå momssystemet fungerer,
- E. der henviser til, at momsunddragelse og -svig indvirker på finansieringen af EU's budget, da det fører til, at behovet for at indkræve egne indtægter fra medlemsstaterne baseret på bruttonationalindkomsten (BNI) vokser,

⁽¹⁾ EUT C 20 af 25.1.2008, s. 1.

Tirsdag, den 2. september 2008

- F. der henviser til, at skønt bekæmpelsen af svig for en stor dels vedkommende hører under medlemsstaternes kompetence, er det ikke et problem, der kan løses på nationalt plan alene,
- G. der henviser til, at globaliseringen har gjort det vanskeligere at bekæmpe skattesvig på internationalt plan på grund af, at stadig flere virksomheder fra tredjelande er involveret i karruselsvig, udviklingen i den elektroniske handel og globaliseringen af markedet for tjenesteydelser; der henviser til, at disse faktorer udgør stærke argumenter for at forbedre det internationale samarbejde, navnlig hvad angår moms,
- H. der henviser til, at omfanget af afgiftssvig i EU skyldes den nuværende overgangsordning for moms, der er for kompleks, hvilket gør transaktioner inden for Fællesskabet vanskelige at spore og derfor åbne for misbrug,
- I. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne, når de undersøger mulighederne for at bekæmpe skattesvig, i størst muligt omfang bør undgå at træffe foranstaltninger, som kan føre til en uforholdsmæssig administrativ byrde for virksomhederne og afgiftsforvaltningerne, eller som kan skabe forskelsbehandling mellem de erhvervsdrivende,
- J. der henviser til, at Kommissionen og Revisionsretten begge konsekvent har erklæret, at systemet for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om levering af varer inden for Fællesskabet ikke giver relevante eller rettidige oplysninger til at håndtere momssvig effektivt; der henviser til, at dette giver anledning til klarere og mere bindende regler om samarbejde mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- K. der henviser til, at anvendelsen af alle tilgængelige teknologier, herunder elektronisk lagring og transmission af visse oplysninger om moms og punktafgifter, er nødvendig, for at medlemsstaternes afgiftssystemer fungerer efter hensigten; der henviser til, at der derfor bør skabes bedre betingelser for udveksling af og direkte adgang for medlemsstaterne til elektronisk lagrede oplysninger i de enkelte medlemsstater; der henviser til, at medlemsstaternes skattemyndigheder bør behandle persondata med fornøden omhu til udtrykkeligt angivne formål og på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet lovfæstet retsgrundlag,
- L. der henviser til, at erhvervsdrivende ofte kun kan indhente meget fragmenterede oplysninger om deres kunders momsstatus,
- M. der henviser til, at en styrkelse af midlerne til at opdage afgiftssvig bør suppleres med en styrkelse af den eksisterende lovgivning om hjælp til inddrivelse af afgifter, lighed i afgiftsbehandlingen og gennemførelighed for virksomhederne,

En EU-skattesvigsstrategi

1. bemærker, at formålet med en EU-skattesvigsstrategi må være at håndtere afgiftstab på grund af skattesvig ved at identificere de områder, hvor såvel EU-lovgivningen som det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne kan forbedres, og hvorved redueringen af afgiftssvig fremmes mest muligt, uden at der skabes unødvendige byrder for afgiftsforvaltningerne eller -yderne;
2. opfordrer medlemsstaterne til endelig at tage bekæmpelsen af skattesvig alvorligt;
3. minder om, at etableringen af et momssystem baseret på princippet om oprindelsesbeskatning, der indebærer, at momspligtige transaktioner mellem medlemsstater skal beskattes efter momsreglerne i oprindelseslandet frem for efter en nulsats, stadig er en mulig løsning på langt sigt til effektiv bekæmpelse af afgiftssvig; bemærker, at man med princippet om oprindelsesbeskatning ville kunne undgå først at fritage varer, der handles i det indre marked, for moms for derefter at pålægge dem moms i bestemmelseslandet; minder om, at hvis et momssystem baseret på princippet om oprindelsesbeskatning skal kunne fungere, er der behov for at der etableres et clearingsystem, som Kommissionen oprindeligt foreslog i 1987;
4. beklager nogle medlemsstaters blokerende holdning igennem de seneste 10 år, som har hindret enhver effektiv EU-strategi mod skattesvig;

Tirsdag, den 2. september 2008

5. beklager, at Rådet trods en mængde analyser, krav og indvendinger endnu ikke har vedtaget en effektiv strategi til bekæmpelse af skattesvig;
6. opfordrer Kommissionen til ikke at ophøre med at angribe dette problem offensivt, på trods af mange fiaskoer i løbet af de seneste årtier;

Generelle spørgsmål: omfanget af skattesvig og konsekvenser heraf

7. anerkender, at vurderinger af de overordnede (direkte og indirekte) afgiftstab på grund af skattesvig strækker sig fra 200 mia. til 250 mia. EUR, hvilket svarer til 2-2,25 % af BNP i Den Europæiske Union, hvoraf 40 mia. EUR vurderes at stamme fra momsrig, som skulle omfatte 10 % af momsindtægterne, 8 % af de samlede punktafgiftsindtægter fra alkoholholdige drikkevarer i 1998 og 9 % af de samlede punktafgiftsindtægter fra tobaksvarer; beklager imidlertid, at ingen præcise tal er tilgængelige, idet de nationale rapporteringsstandarder er stærkt varierende;
8. kræver en ensartet registrering af data i alle medlemsstater som grundlag for gennemskuelighed samt nationale foranstaltninger til bekæmpelse af skattesvig;
9. beklager, at det pga. manglende indsamlede data på nationalt plan ikke er muligt at vurdere problemets reelle omfang korrekt og at evaluere kontrollen med ændringer — hverken positive eller negative — korrekt;
10. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for et harmoniseret europæisk system til indsamling af data og til udarbejdelse af statistiske data om afgiftssvig, således at der opnås en så præcis vurdering som muligt af fænomenets reelle omfang;
11. minder om, at fjernelsen af paralleløkonomien ikke kan realiseres, uden at der indføres hensigtsmæssige incitamenter; foreslår endvidere, at medlemsstaterne som led i Lissabon-strategien bør aflægge beretning om, hvilke resultater der er opnået med hensyn til at mindske paralleløkonomiens omfang;

Det nuværende momssystem og dets svagheder

12. bemærker, at momsrelateret afgiftssvig vækker særlig bekymring for det indre markedes funktion, for så vidt det har en direkte grænseoverskridende indvirkning, medfører væsentlige indtægtstab og påvirker EU-budgettet direkte;
13. gentager, at det nuværende momssystem, der blev indført i 1993, kun var tænkt som en overgangsordning, og at Europa-Parlamentet har anmodet Kommissionen om at stille forslag til en endelig afgørelse om det definitive momssystem inden 2010;
14. hævder, at den frie bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital i det indre marked siden 1993 samt fremskridtene med ny teknologi med hensyn til mindre varer af stor værdi tilsammen gør det mere og mere vanskeligt at bekæmpe momsrig, og at dette forværres af det nuværende systems kompleksitet og opsplitning, som gør transaktioner vanskelige at spore og derfor mere åbne for misbrug;
15. bemærker den tiltagende forekomst af svig med forsvunden forhandler og kriminelle banders bevidste misbrug af momssystemet for at udnytte dets svagheder; gør opmærksom på den sag om momskarruselsrig, som Eurojust har indledt, og som omfatter 18 medlemsstater og afgiftssvig for et skønnet beløb på 2,1 mia. EUR;
16. støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at foretage en grundlæggende ændring af det nuværende momssystem; glæder sig over, at medlemsstaterne nu til en vis grad prioriterer dette og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at være rede til at træffe omfattende foranstaltninger i denne forbindelse;
17. mener, at det nuværende system er forældet og behøver en gennemgribende revision uden at overbelaste ærlige virksomheder med bureaukrati; er af den opfattelse, at det er udelukket at bevare status quo;

Tirsdag, den 2. september 2008

Alternativer til det nuværende momssystem**»Reverse-charge«-systemet**

18. bemærker, at det i et »reverse-charge«-system er den afgiftspligtige kunde, som er momspligtig i stedet for leverandøren; erkender, at fordelene ved dette system er, at den fjerner muligheden for at foretage svig med forsvunden forhandler, idet den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres, angives som den person, der er betalingspligtig for momsen;

19. bemærker, at indførelsen af et dobbeltmomssystem ville gå stik imod det indre markeds effektive funktion og danne et mere komplekst miljø, som kan virke afskrækkende på erhvervsinvesteringer, hvilket på langt sigt kun vil kunne løses med et generaliseret obligatorisk »reverse-charge«-system i modsætning til et frivilligt eller valgt system udelukkende på baggrund af levering;

20. bemærker desuden, at »reverse-charge«-systemet ikke tillader betalinger over flere omgange, og at det samlede momsbeløb først betales ved enden af forsyningskæden og fjerner momsens selvovervågende kontrolmekanisme; advarer om, at nye former for svig kan dukke op, herunder øgede afgiftstab på detailhandelsniveau og misbrug af momsidentifikationsnumre, og at bekæmpelse af et sådant svig gennem indførelse af yderligere kontrol kan medføre flere administrative byrder for ærlige forhandlere; opfordrer derfor indtrængende til påpasselighed og grundig overvejelse, inden et »reverse-charge«-system introduceres; bemærker ikke desto mindre, at det hjælper at anvende en grænseværdi for at begrænse risikoen for, at der undlades at betale afgift af det faktiske forbrug; mener, at Rådets forslag om en grænseværdi på 5 000 EUR er rimelig;

Pilotprojekt

21. bemærker med forbehold, at et pilotprojekt kan hjælpe medlemsstaterne til bedre at forstå risiciene ved »reverse-charge«-systemet, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte passende garantier for at sikre, at hverken de deltagende medlemsstater eller nogen anden medlemsstat udsættes for større risici under pilotprojektets forløb;

Beskatning af leverancer inden for Fællesskabet

22. mener, at den bedste løsning for at imødegå momssvig i forbindelse med leverancer over grænserne ville være at indføre et system, hvor momsfrigivelse i forbindelse med leverancer over grænserne inden for Fællesskabet erstattes af beskatning til en sats på 15 %; bemærker, at et sådant system ville fungere bedre, hvis de reducerede satsers form og kompleksitet blev betydeligt forenklet, hvilket ville minimere den administrative byrde for både virksomhederne og afgiftsforvaltningerne; konstaterer, at individuelle nedsættelser af momssatser fra før 1992 bør undersøges nøje og vurderes med henblik på at fastsætte, om de fortsat kan forsvares af økonomiske grunde;

23. anerkender, at på grund af differentierede momssatser kræver beskatningen af leverancer inden for Fællesskabet tilpassede betalinger mellem medlemsstaterne; mener at sådanne tilpasninger bør foretages af et clearinginstitut, som ville lette indtægtsoverførsler mellem medlemsstaterne; understreger, at de tekniske forudsætninger for et clearinginstituts funktion er til stede;

24. er af den opfattelse, at et decentraliseret clearinginstitutsystem kan være mere passende og udvikles hurtigere, for så vidt det giver medlemsstaterne mulighed for at aftale vigtige detaljer bilateralt under hensyntagen til deres individuelle handelsbalance, ligheder i anvendelsen af momssystemet og kontrolmekanismer samt gensidig tillid;

25. understreger, at det bør være afgiftsforvaltningen i leverancemedlemsstaten, der skal have ansvar for at inddrive moms fra leverandøren og via clearingsystemet foretage en overførsel til afgiftsforvaltningen på stedet, hvor købet inden for Fællesskabet har fundet sted; erkender, at det er nødvendigt at opbygge gensidig tillid mellem afgiftsforvaltningerne;

Tirsdag, den 2. september 2008

Administrativt samarbejde og gensidig bistand på områderne moms, punktafgifter og direkte beskatning

26. understreger, at medlemsstaterne ikke kan bekæmpe grænseoverskridende afgiftssvig isoleret; er af den opfattelse, at informationsudvekslingen og samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen ikke har været tilstrækkeligt til at bekæmpe afgiftssvig på effektiv vis, hverken med hensyn til indhold eller hastighed; mener, at den direkte kontakt mellem de lokale og nationale kontorer for bekæmpelse af svig hverken er udviklet eller tilstrækkeligt gennemført, hvilket fører til ineffektivitet, utilstrækkelig brug af ordningerne for administrativt samarbejde og forsinket kommunikation;

27. insisterer på, at det for at beskytte skatteindtægterne i alle medlemsstaterne i relation til det indre marked er nødvendigt, at medlemsstaterne træffer sammenlignelige foranstaltninger mod bedragerer, uanset hvor tabet af indtægter finder sted; opfordrer Kommissionen til at foreslå mulige mekanismer til fremme af et sådant samarbejde mellem medlemsstaterne;

28. glæder sig over Kommissionens forslag til ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift ⁽²⁾, der har til hensigt at fremme indsamling og udveksling af oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet fra 2010; erkender, at de foreslåede rapporteringsbestemmelser med en frist på én måned vil pålægge virksomheder, der kun leverer tjenesteydelser, og som på nuværende tidspunkt ikke henhører under reglen, en administrativ byrde, men accepterer, at dette er nødvendigt i betragtning af muligheden for karruselsvig inden for visse serviceydelser;

29. opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage foreslåede foranstaltninger hurtigt, og opfordrer Kommissionen til at forelægge yderligere forslag om automatisk adgang for øvrige medlemsstater til visse ikke-følsomme oplysninger om egne afgiftspligtige borgere (såsom i erhvervssektoren, visse oplysninger vedrørende omsætning), og om harmoniseringen af procedurerne for registrering og sletning af registreringer af afgiftspligtige personer for at sikre, at falske afgiftspligtige personer hurtigt opdages og slettes i registret; understreger, at medlemsstaterne har ansvaret for at holde deres data ajour, navnlig med hensyn til sletning af registreringer og til at opdage falske registreringer;

30. minder om, at skattely kan udgøre en hindring for gennemførelsen af Lissabon-strategien, hvis de i udpræget grad presser momssatserne og skatteindtægterne, generelt set, nedad;

31. understreger endvidere, at enhver udhuling af beskatningsgrundlaget i en tid med budgetdisciplin vil hæmme medlemsstaternes muligheder for at efterleve den reviderede stabilitets- og vækstpagt;

32. understreger, at der for at fjerne skattely bl.a. er behov for en trestrengt strategi, der går ud på at tackle problemet med skatteunddragelse, udvide anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger ⁽³⁾ og anmode om, at OECD via dets medlemmer træffer foranstaltninger mod ikke-samarbejdsvillige skattely;

Skatteunddragelse

33. beklager, at medlemsstaterne med stadig nye forbehold og forhalingstaktikker hindrer en reform af direktiv 2003/48/EF, og opfordrer Kommissionen til at forelægge sine forslag snarest muligt, trods modstanden;

34. påpeger, at reformen af direktiv 2003/48/EF bør råde bod på dets mangler og huller, idet disse hindrer afsløring af momsunddragelse og afgiftssvig;

35. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med reformen af direktiv 2003/48/EF at undersøge mulighederne for reform, herunder at undersøge en udvidelse af direktivets anvendelsesområde med hensyn til typer af retlige enheder og indtægtsskabende kilder;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

Tirsdag, den 2. september 2008

36. opfordrer indtrængende EU til at fastholde fjernelsen af skattely i hele verden på dagsordenen, under henvisning til deres skadelige virkning for de enkelte medlemsstaters skatteindtægter; opfordrer Rådet og Kommissionen til at benytte EU's handelsmagt som løftestang ved indgåelse af handels- og samarbejdsaftaler med regeringerne om skattely med henblik på at overbevise dem om at fjerne de skattebestemmelser og den praksis, som fremmer afgiftsunddragelse og svig; bifalder, som et første skridt i den rigtige retning, henstillingerne i Rådets konklusioner fra mødet den 14. maj 2008 om at lade en bestemmelse om god regeringsførelse i beskatningsspørgsmål indgå i handelsaftaler; opfordrer Kommissionen til straks at anvende en sådan bestemmelse i fremtidige forhandlinger om handelsaftaler;

*
* *

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

2011 som det europæiske år for frivilligt arbejde

P6_TA(2008)0389

Europa-Parlamentets erklæring om 2011 som det europæiske år for frivilligt arbejde

(2009/C 295 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 22. april 2008 om det frivillige arbejdes bidrag til økonomisk og social samhørighed ⁽¹⁾,
- der henviser til resolution, vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 16. november 2007, om gennemførelsen af de fælles målsætninger for unges frivillige arbejde ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 116,
- A. der henviser til, at over 100 mio. europæere i alle aldre og af alle overbevisninger og nationaliteter yder frivilligt arbejde,
- B. der henviser til, at det af en Eurobarometerundersøgelse offentliggjort i februar 2007 fremgik, at tre ud af ti europæere angav at deltage aktivt i frivilligt arbejde, og at omkring 80 % af svarpersonerne var af den opfattelse, at frivilligt arbejde er en vigtig del af demokratiet i Europa ⁽³⁾,
- C. der henviser til, at den frivillige sektor skønnes at udgøre 5 % af bruttonationalproduktet i medlemsstaternes økonomier og gør en aktiv indsats for at identificere, formulere og reagere på de behov, der opstår i samfundet,
- D. der henviser til, at the European Volunteer Centre, the European Youth Forum, the Association of Voluntary Service Organisations, the World Organisation of the Scout Movement, Røde Kors/EU-kontoret, volonteuropé, AGE, Solidar, Caritas Europa, ENGAGE, Johanniter International, the European Non-Governmental Sports Organisation m.fl., der sammen repræsenterer flere tusinde organisationer, hvor millioner af frivillige deltager, har opfordret institutionerne af Den Europæiske Union til at erklære 2011 for det europæiske år for frivilligt arbejde,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0131.

⁽²⁾ EUT C 241 af 20.9.2008, s. 1.

⁽³⁾ »European Social Reality«, Special Eurobarometer 273, Wave 66.3.

Tirsdag, den 2. september 2008

1. opfordrer Kommissionen til med støtte fra alle institutionerne af EU at erklære 2011 for det europæiske år for frivilligt arbejde;
2. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Kommissionen og Rådet.

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Gabriele Albertini, Jim Allister, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikiene, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Stavros Arnautakis, Francisco Assis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Margrete Auken, Liam Aylward, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Jean-Luc Bennaïmias, Rolf Berend, Pervenche Berès, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Adam Bielan, Guy Bono, Josep Borrell Fontelles, Victor Bostinaru, Catherine Boursier, Bernadette Bourzai, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Elmar Brok, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Ieke van den Burg, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Cristian Silviu Buşoi, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marie-Arlette Carlotti, Giorgio Carollo, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Creţu, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Dragoş Florin David, Chris Davies, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Albert Deß, Mía De Vits, Jolanta Dičkutė, Koenraad Dillen, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Glyn Ford, Janelly Fourtou, Armando França, Duarte Freitas, Ingo Friedrich, Urszula Gacek, Michael Gahler, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Bronisław Geremek, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Bogdan Golik, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Vasco Graça Moura, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Fiona Hall, David Hammerstein, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Anna Hedh, Jeanine Hennis-Plasschaert, Esther Herranz García, Jim Higgins, Jens Holm, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Sophia in 't Veld, Mikel Irujó Amezaga, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Stanisław Jałowiecki, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Elisabeth Jeggle, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Ewa Klamt, Wolf Klinz, Dieter-Lebrecht Koch, Silvana Koch-Mehrin, Eija-Riitta Korhola, Miloš Koterec, Holger Krahmer, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kussstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Esther De Lange, Anne Laperrouze, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebech, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Thomas Mann, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Manolis Mavrommatis, Hans-Peter Mayer, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napolitano, Michael Henry Nattrass, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Vural Öger, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Doris Pack, Maria Grazia Pagano, Borut Pahor, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Aldo Patriciello, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Markus Pieper, Sirpa Pietikäinen, João de Deus Pinheiro, Józef

Tirsdag, den 2. september 2008

Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Hubert Pirker, Paweł Bartłomiej Piskorski, Lapo Pistelli, Gianni Pittella, Zita Pleštinšá, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Samuli Pohjamo, Lydie Polfer, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Vittorio Prodi, John Purvis, Luís Queiró, Reinhard Rack, Alexander Radwan, Bilyana Ilieva Raeva, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Marco Rizzo, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raúl Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Sebastiano Sanzarello, Amalia Sartori, Jacek Saryusz-Wolski, Toomas Savi, Luciana Sbarbati, Christel Schaldemose, Pierre Schapira, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Nina Škottová, Alyn Smith, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Sérgio Sousa Pinto, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Ulrich Stockmann, Dimitar Stoyanov, Robert Sturdy, Margie Sudre, David Sumberg, László Surján, Eva-Britt Svensson, József Szájer, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tókes, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Antonios Trakatellis, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Frank Vanhecke, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Ioannis Varvitsiotis, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Manfred Weber, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Styrkelse af de unges rolle i forbindelse med EU's politikker

P6_TA(2008)0390

Europa-Parlamentets erklæring om større opmærksomhed på fremme af unges deltagelse i EU's politikker

(2009/C 295 E/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 116,

- A. der henviser til, at Kommissionen i sin hvidbog »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« (KOM(2001)0681), som Parlamentet gennemgik i sin beslutning af 14. maj 2002 ⁽¹⁾ vedtog at være mere opmærksom på ungdommen inden for andre politiske områder, navnlig uddannelse og livslang læring, beskæftigelse, social integration, sundhed, unges autonomi, mobilitet, grundlæggende rettigheder og ikkeforsøksbehandling,
- B. der henviser til, at Det Europæiske Råd på mødet den 22.-23. marts 2005 vedtog en »europæisk ungdomspagt« som et af de instrumenter, der skal bidrage til realiseringen af målene i Lissabonstrategien, og genfremsatte sin forpligtelse i marts 2008, hvor det understregede behovet for at investere i ungdommen nu og i fremtiden,
- C. der henviser til, at Kommissionen fastslog behovet for at indarbejde ungdomsspørgsmål i alle politikker i sin meddelelse af 5. september 2007 om »Fremme af unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv« (KOM(2007)0498),
- D. der henviser til, at det har vedtaget sine beslutninger af 19. juni 2007 om en regelramme for foranstaltninger, der giver unge kvinder i EU bedre muligheder for at forene familieliv og studieperioder ⁽²⁾ og af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa ⁽³⁾, og således har understreget behovet for en bedre og større opmærksomhed på ungdommen,

⁽¹⁾ EUT C 180 E af 31.7.2003, s. 145.

⁽²⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 112.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0066.

Tirsdag, den 2. september 2008

1. opfordrer Kommissionen, når den udarbejder lovgivningsforslag, til at tage hensyn til og indarbejde virkningerne for ungdommen og resultaterne af den strukturerede dialog med ungdomsorganisationerne navnlig inden for de politiske områder, der er nævnt i punkt A;
2. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på ungdommen, når de gennemfører de nationale reformprogrammer i henhold til Lissabonstrategien, og til at tage hensyn til ungdommen inden for relevante politiske områder;
3. pålægger sin formand at sende denne erklæring sammen med underskrivernes navne til Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Ungdomsforum.

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikiienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Francisco Assis, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Aukén, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Ivo Belet, Jean-Luc Bennahmias, Monika Beňová, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Guy Bono, Victor Boștinaru, Bernadette Bourzai, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Jan Březina, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Wolfgang Bulfon, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Giuseppe Castiglione, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Daniel Cohn-Bendit, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Titus Corlățean, Thierry Cornillet, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Marie-Hélène Descamps, Albert Deß, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Jolanta Dićkutė, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Brigitte Douay, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Claudio Fava, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Ioannis Gklavakis, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Vasco Graça Moura, Martí Grau i Segú, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Matthias Groote, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Marian Harkin, Rebecca Harms, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Jeanine Hennis-Plasschaert, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Milan Horáček, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Mieczysław Edmund Janowski, Anne E. Jensen, Dan Jørgensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Ewa Klamt, Dieter-Lebrecht Koch, Silvana Koch-Mehrin, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Wiesław Stefan Kuc, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Vytautas Landsbergis, Esther De Lange, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Marie-Noëlle Lienemann, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Mario Mantovani, Catiuscia Marini, Helmuth Markov, Sérgio Marques, Maria Martins, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Manolis Mavrommatis, Manuel Medina Ortega, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Luisa Morgantini, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Joseph Muscat, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Angelika Niebler, Ljudmila Novak, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Siiri Oviir, Borut Pahor, Justas Vincas Paleckis, Marie

Tirsdag, den 2. september 2008

Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Ioan Mircea Paşcu, Aldo Patriciello, Vincent Peillon, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Umberto Pirilli, Hubert Pirker, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Samuli Pohjamo, Bernard Poignant, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, John Purvis, Luís Queiró, Reinhard Rack, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Maria Robsahm, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raul Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saifi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Sebastiano Sanzarello, Salvador Domingo Sanz Palacio, Amalia Sartori, Gilles Savary, Toomas Savi, Luciana Sbarbati, Christel Schaldemose, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Pál Schmitt, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Adrian Severin, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Sérgio Sousa Pinto, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Gabriele Stauner, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Ulrich Stockmann, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Margie Sudre, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Antonio Tajani, Hannu Takkula, Andres Tarand, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Ioannis Varvitsiotis, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Jan Marinus Wiersma, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Luis Yáñez-Barnuevo García, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Hastesamarbejde om at finde savnede børn

P6_TA(2008)0391

Europa-Parlamentets erklæring om hastesamarbejde om at finde savnede børn

(2009/C 295 E/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 116,

A. der henviser til, at bortførelse af et barn hører til de mest umenneskelige forbrydelser,

B. der henviser til, at sådanne forbrydelser i stigende grad begås i Europa og kan omfatte transport af ofre over landegrænser,

C. der henviser til, at udsigterne til at redde et bortført barns liv svinder med tiden,

D. der henviser til, at der ikke findes nogen alarmsystemer, som dækker hele Europa, i forbindelse med bortførelser af børn og hverken lokale eller nationale systemer i det meste af Den Europæiske Union,

1 opfordrer medlemsstaterne til at indføre et alarmsystem i forbindelse med bortførte børn, som betyder, at de relevante nyhedsmedier, grænsemyndigheder, toldmyndigheder og retshåndhævende myndigheder ved aktivering af systemet øjeblikkelig underrettes om:

— informationer om det savnede barn, om muligt med et fotografi

— oplysninger, som er relevante i forbindelse med barnets forsvinden og den formodede bortfører eller de formodede bortførere

— et telefonnummer, der kan ringes til med oplysninger (116 000 de steder, hvor dette nummer findes);

Tirsdag, den 2. september 2008

2. opfordrer medlemsstaterne til at indgå samarbejdsaftaler med alle grænselande for at sikre, at det er muligt hurtigt at slå alarm på tværs af de relevante territorier;
3. opfordrer til, at der udvikles en fælles organisation, der yder hjælp og uddannelse til nationale organer;
4. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Rådet og Kommissionen.

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Alexander Alvaro, Georgs Andrejevs, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Margrete Auken, Liam Aylward, Mariela Velichkova Baeva, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Gerard Batten, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Sergio Berlato, Thijs Berman, Slavi Binev, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Jens-Peter Bonde, Vito Bonsignore, Graham Booth, Mario Borghezio, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, Bernadette Bourzai, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Paul van Buitenen, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Mogens Camre, Marco Cappato, Marie-Arlette Carloti, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Ole Christensen, Fabio Ciani, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Thierry Cornillet, Paolo Costa, Jean Louis Cottigny, Paul Marie Coûteaux, Michael Cramer, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Marek Aleksander Czarnecki, Hanne Dahl, Daniel Dăianu, Chris Davies, Bairbre de Brún, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Albert Deß, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Lena Ek, James Elles, Edite Estrela, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Nigel Farage, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Roberto Fiore, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Milan Gaľa, Elisabetta Gardini, Giuseppe Gargani, Evelyne Gebhardt, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Catherine Guy-Quint, Fiona Hall, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Roger Helmer, Jeanine Hennis-Plasschaert, Jim Higgins, Mary Honeyball, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Iliana Malinova Iotova, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Livia Járóka, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Syed Kamall, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Robert Kilroy-Silk, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Wolf Klinz, Dieter-Lebrecht Koch, Maria Eleni Koppa, Eija-Riitta Korhola, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Anne Laperrouze, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebech, Kurt Lechner, Bernard Lehideux, Klaus-Heiner Lehne, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward Millan-Scott, Jamila Madeira, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, David Martin, Jan Tadeusz Masiel, Véronique Mathieu, Yiannakis Matsis, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Erik Meijer, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Sebastiano (Nello) Musumeci, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Vural Öger, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios

Tirsdag, den 2. september 2008

Papastamkos, Neil Parish, Aldo Patriciello, Vincent Peillon, Maria Petre, Willi Piecyk, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Umberto Pirilli, Lapo Pistelli, Gianni Pittella, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Guido Podestà, Anni Podimata, Samuli Pohjamo, Lydie Polfer, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Reinhard Rack, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Martine Roure, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Manuel António dos Santos, Amalia Sartori, Jacek Saryusz-Wolski, Toomas Savi, Christel Schaldemose, Margaritis Schinas, György Schöpflin, Jürgen Schröder, Inger Segelström, Adrian Severin, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Nina Škottová, Alyn Smith, Søren Bo Søndergaard, Bogusław Sonik, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Robert Sturdy, Margie Sudre, David Sumberg, Konrad Szymański, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Silvia-Adriana Țicău, Jeffrey Titford, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Frank Vanhecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Diana Wallis, Graham Watson, Manfred Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská, Jan Zahradil, Iva Zanicchi, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Onsdag, den 3. september 2008

Situationen i Georgien

P6_TA(2008)0396

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om situationen i Georgien

(2009/C 295 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Georgien, særligt sin beslutning af 26. oktober 2006 om situationen i Sydossetien ⁽¹⁾, sine beslutninger af 29. november 2007 ⁽²⁾ og 5. juni 2008 ⁽³⁾ om situationen i Georgien,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om den europæiske naboskabspolitik ⁽⁴⁾, sine beslutninger af 17. januar 2008 om en mere effektiv EU-politik for Sydkaukasus ⁽⁵⁾ og om et regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet ⁽⁶⁾,
- der henviser til den handlingsplan for den europæiske naboskabspolitik, som er vedtaget sammen med Georgien, og som indeholder en forpligtelse til at samarbejde om en løsning af Georgiens interne konflikter,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/450/FUSP af 16. juni 2008 om et yderligere bidrag fra Den Europæiske Union til bilæggelse af konflikten i Georgien/Sydossetien ⁽⁷⁾ og til tidligere fælles aktioner vedrørende samme emne,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om forbindelserne mellem EU og Rusland, særlig beslutningen af 19. juni 2008 om topmødet mellem EU og Rusland den 26.-27. juni 2008 i Khanty-Mansiysk ⁽⁸⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets ekstraordinære samling (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) om situationen i Georgien den 13. august 2008,
- der henviser til konklusionerne fra den ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd ⁽⁹⁾ om situationen i Georgien af 1. september 2008,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner S/RES/1781 (2007) og S/RES/1808 (2008), som begge støtter Georgiens territoriale integritet og hvoraf sidstnævnte forlænger mandatet for FN's observatørmission i Georgien (UNOMIG) til den 15. oktober 2008,
- der henviser til beslutning nr. 861 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE's) Permanente Råd af 19. august 2008 om at øge antallet af officerer i OSCE's mission i Georgien,
- der henviser til erklæringen fra NATO's topmøde den 3. april 2008 i Bukarest og resultatet af mødet i NATO-rådet den 19.08.08,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 429.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0572.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0253.

⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0538.

⁽⁵⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0016.

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0017.

⁽⁷⁾ EUT L 157 af 17.6.2008, s. 110.

⁽⁸⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0309.

⁽⁹⁾ Rådet, dokument 12594/08.

Onsdag, den 3. september 2008

- A. der henviser til, at EU fortsat er forpligtet til at støtte Georgiens uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for de internationalt anerkendte grænser,
- B. der henviser til, at udstedelsen af russiske pas til borgere i Sydossetien og Ruslands støtte til løsrivelsesbevægelsen og separatisternes øgede militære aktiviteter rettet mod landsbyer med georgiske indbyggere har ført til en intensivering af spændingerne i Sydossetien i forbindelse med omfattende russiske militærmanøvrer nær grænsen til Georgien i juli 2008,
- C. der henviser til, at Georgiens væbnede styrker efter flere ugers tiltagende spændinger og mindre træfninger mellem parterne og på grund af de sydossetiske separatiststyrkers provokationer i form af bombeangreb, dødelige sammenstød, skudvekslinger og beskydninger, der forårsagede mange dødsfald og kvæstelser blandt civilbefolkningen, natten mellem den 7. og 8. august 2008 iværksatte et overraskelsesangreb med artilleri på Tskhinvali efterfulgt af en landoperation med både kampvogne og landtropper med det formål at genvinde kontrollen med Sydossetien,
- D. der henviser til, at Rusland efter en langsigtet militær opbygning reagerede øjeblikkeligt med et massivt modangreb, indsatte kampvogne og landtropper, foretog bombeangreb mod flere områder i Georgien, herunder byen Gori, og blokerede de georgiske havne ved Sortehavet,
- E. der henviser til, at ca. 158 000 mennesker har måttet flygte på grund af krisen og er blevet tvunget til at forlade deres hjem og nu har behov for bistand og støtte til at vende tilbage; som henviser til, at det på grund af klyngebomber, ueksploderet ammunition og landminer samt de russiske advarsler og det manglende samarbejde ikke er sikkert at vende tilbage,
- F. der henviser til, at Georgiens infrastruktur har lidt omfattende skader som følge af russiske militære aktioner, og at der er behov for humanitær bistand,
- G. der henviser til, at menneskerettighedsforskere og militæranalytikere har dokumenteret, at de russiske tropper har anvendt klyngebomber i Georgien, og at der er tusindvis af ueksploderede bomber i konfliktområdet; der henviser til, at Georgien har indrømmet også at have anvendt klyngebomber i Sydossetien i nærheden af Rokitunnelen,
- H. der henviser til, at Georgiens og Ruslands præsidenter den 12. august 2008 forpligtede sig til at overholde en aftale indgået på grundlag af EU's mæglingsbestrebelse om en omgående våbenstilstand, omgående tilbagetrækning af de georgiske og russiske tropper til deres stillinger inden den 7. august 2008 og iværksættelse af internationale drøftelser om hurtig indførelse af en international mekanisme med henblik på at forberede en fredelig og varig løsning på konflikten,
- I. der henviser til, at NATO den 19. august 2008 suspendere sine regelmæssige forbindelser på højt niveau med Rusland med den begrundelse, at den russiske militære aktion havde været »uforholdsmæssig« og »ikke i overensstemmelse med landets indsats for at sikre freden i dele af Georgien«, og at »de normale forbindelser« ikke kunne opretholdes, så længe der fortsat var russiske styrker i Georgien,
- J. der henviser til, at Rusland den 22. august 2008 trak kampvogne, artilleri og flere hundrede soldater tilbage fra deres mest fremskudte positioner i Georgien, men at landet fortsat kontrollerer adgangsvejene til havnebyen Poti i det sydlige Abkhasien, og at den russiske regering har bebudet, at den fortsat vil have udstationeret tropper i en sikkerhedszone omkring Sydossetien og Abkhasien og etablere et antal kontrolposter, hvor der vil blive stationeret russiske tropper,
- K. der henviser til, at det russiske parlaments førstekammer den 25. august 2008 vedtog en beslutning, hvormed præsidenten blev opfordret til at anerkende de to georgiske løsrivelsesregioner Abkhasien og Sydossetien, hvorefter præsident Dmitry Medvedev den 26. august 2008 formelt anerkendte de to regioner som uafhængige stater,
- L. der henviser til, at denne konflikt vil få vidtrækkende konsekvenser for den regionale stabilitet og sikkerhed og vil række langt videre end de direkte forbindelser mellem konflikten parter samt vil kunne få følger for forholdet mellem EU og Rusland, den europæiske naboskabspolitik, Sortehavsregionen og i området uden for dette,

Onsdag, den 3. september 2008

- M. der henviser til, at EU bør udvise fuld politisk enighed i sin reaktion på krisen i Georgien og tale med en stemme, navnlig over for Rusland; der henviser til, at vejen til en fredelig og holdbar løsning af konflikterne i Georgien og Kaukasus kræver en omfattende revision af EU's naboskabspolitik og et nyt engagement med hele regionen i samarbejde med alle europæiske og internationale organisationer, navnlig OSCE,
- N. der henviser til, at den georgiske regering sidste uge afbrød de diplomatiske forbindelser med Rusland, og at Den Russiske Føderation reagerede ved at gøre det samme,
1. er af den opfattelse, at der ikke findes nogen militær løsning på konflikterne i Kaukasus, og tager på det kraftigste afstand fra alle dem, der har anvendt våbenmagt og vold for at ændre situationen i de georgiske løsrivelsesregioner Sydossetien og Abkhasien;
 2. opfordrer Rusland til at respektere Georgiens suverænitet og territoriale integritet og de internationalt anerkendte grænsers ukrænkelighed, og fordømmer derfor kraftigt Den Russiske Føderations anerkendelse af de georgiske løsrivelsesregioner Sydossetiens og Abkhasiens uafhængighed som værende i strid med folkeretten,
 3. understreger, at enhver afgørelse om Sydossetiens og Abkhasiens endelige status skal afhænge af overholdelse af de grundlæggende principper i folkeretten, herunder slutakten fra 1975 fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (Helsingforslutakten), navnlig med hensyn til flygtningenes tilbagevenden og respekten for deres ejendom og garantier og respekt for mindretalsrettigheder;
 4. fordømmer Ruslands uacceptable og uforholdsmæssige militære aktion og indtrængen dybt ind i Georgien, der er i strid med folkeretten; betonere, at Rusland ikke har nogen legitim grund til at invadere Georgien, besætte dele af landet og true med at tilsidesætte et demokratisk lands regering,
 5. beklager tabet af menneskeliv og de menneskelige lidelser forårsaget af den vilkårlige magtanvendelse, som alle konflikts parter har lagt for dagen;
 6. er stærkt foruroliget over virkningen af de russiske miner for de sociale og økonomiske aktiviteter i Georgien, især sprængningen af jernbanebroen nær Kaspi den 16. august 2008 på hovedstrækningen mellem Tbilisi og Poti, og den eksplosion, der den 24. august 2008 ramte et tog med brændstoffer nær Gori, som transporterede råolie fra Kasakhstan med henblik på udførsel fra Poti; understreger, at begge aktioner udgjorde en krænkelse af våbenstilstands aftalen;
 7. gentager sin konsekvente tilslutning til princippet om, at intet tredjeland har vetoret over for et andet lands suveræne afgørelse om at tilslutte sig nogen international organisation eller alliance eller er berettiget til at destabilisere en demokratisk valgt regering;
 8. fremhæver, at partnerskabet mellem EU og Rusland skal tage udgangspunkt i overholdelsen af de grundlæggende standarder for det europæiske samarbejde, og at de skal respekteres i handling og ikke kun i ord;
 9. roser EU's formandskab for den effektivitet og hurtighed, hvormed det har reageret på denne konflikt, og den enighed, som medlemsstaterne har lagt for dagen i forsøget på at mægle mellem de to parter og bringe dem i stand til at undertegne en våbenstilstands- og fredsplan; bifalder konklusionerne fra det ovennævnte ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd;
 10. opfordrer indtrængende Rusland til at overholde alle sine forpligtelser i medfør af den våbenstilstands aftale, der er indgået og undertegnet i kraft af EU's diplomatiske indsats, og som i første række indebærer en fuldstændig og omgående reduktion af de russiske styrker fra selve Georgien og en indskrænkning af de russiske tropper, der blev stationeret som fredbevarende styrke i de to provinser, inden konflikten brød ud; fordømmer de omfattende plyndringer, som de russiske invasionsstyrker og de ledsagende militstyrker har foretaget;
 11. kræver, at der omgående gennemføres en uafhængig international undersøgelse for at få fastslået kendsgerningerne og skabe større klarhed over en række påstande;

Onsdag, den 3. september 2008

12. henstiller til Georgien, der har ratificeret Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, og til de russiske myndigheder at støtte og i fuldt omfang samarbejde med Den Internationale Straffedomstols anklagemyndighed, for så vidt angår en undersøgelse af de tragiske begivenheder og overgreb på civilbefolkningen, der fandt sted under konflikten, for at placere ansvaret og stille de ansvarlige for en domstol;
13. opfordrer de russiske og georgiske myndigheder til at fremlægge alle oplysninger om de områder, hvor deres styrker nedkastede klyngebomber, så der kan iværksættes øjeblikkelige minerydningsforanstaltninger og forhindres yderligere dødsfald og kvæstelser blandt den uskyldige civilbefolkning, og der skabes mulighed for, at de fordrevne kan vende sikkert hjem;
14. opfordrer EU og NATO og medlemsstaterne til med udgangspunkt i en fælles holdning at gøre brug af alle muligheder for at overtale den russiske regering til at respektere folkeretten, hvad der er en nødvendig forudsætning for, at landet kan spille en ansvarlig rolle i det internationale samfund; minder Rusland om det ansvar, landet som en af FN's vetomagter har for en fredelig verdensorden;
15. opfordrer Rådet og Kommissionen til at revidere deres politik over for Rusland, såfremt landet ikke overholder sine forpligtelser i henhold til våbenstilstandsaftalen; støtter derfor den beslutning, som Det Europæiske Råd har truffet om at udsætte forhandlingerne om en partnerskabs- og samarbejdsaftale, indtil de russiske tropper er blevet trukket tilbage til deres stillinger forud for den 7. august 2008;
16. opfordrer Kommissionen til at foreslå aftaler mellem EU og Georgien om tilbagetagelse og lempelse af visumregler i mindst samme omfang, som det er tilfældet i forholdet til Rusland;
17. opfordrer medlemsstaterne til at tage udstedelsen af visa i forbindelse med økonomiske aktiviteter med udgangspunkt i Sydossetien og Abkhasien op til overvejelse;
18. fordømmer på det kraftigste den tvungne genbosættelse af georgiere fra Sydossetien og Abkhasien, og opfordrer de de facto-sydossetiske og abkhasiske myndigheder til at garantere, at den fordrevne civilbefolkning kan vende sikkert tilbage i overensstemmelse med den humanitære folkeret;
19. glæder sig over OSCE's initiativ til at øge antallet af ubevæbnede observatører; slår til lyd for en yderligere styrkelse af OSCE's mission i Georgien, som giver denne fuld frihed til at bevæge sig rundt i hele landet, og tilskynder EU's medlemsstater til at yde et bidrag til denne indsats;
20. kræver et solidt EU-bidrag til den påtænkte internationale mekanisme for en løsning af konflikten, og værdsætter derfor Det Europæiske Råds beslutning om udsendelse af en overvågningsmission som led i ESFP (den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik) som supplement til FN's og OSCE's missioner og om at anmode om et FN- eller OSCE-mandat til en ESFP-fredsmission;
21. glæder sig over EU's aktive og vedvarende støtte til alle internationale bestræbelser på at finde frem til en fredelig og varig løsning på konflikten, især Rådets tilsagn om at støtte alle konfliktbilæggelsesbestræbelser fra FN's, OSCE's og andre parter side; glæder sig navnlig over beslutningen om at udnævne en særlig EU-repræsentant i forbindelse med krisen i Georgien;
22. glæder sig over Kommissionens pakke for hurtig humanitær bistand til civilbefolkningen, hvor der er afsat et beløb på 6 mio. EUR, som skal suppleres med yderligere midler på grundlag af en behovsvurdering foretaget på stedet; konstaterer, at der er et presserende behov for genopbygningsbistand i kølvandet på konflikten;
23. glæder sig over Rådets beslutning om at indkalde til en international donorkonference om genopbygningen af Georgien, og opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at undersøge mulighederne for en omfattende EU-plan for ydelse af økonomisk støtte til genopbygning af de områder i Georgien, der er berørt af krigshandlingerne, og at sikre en mere udtalt politisk tilstedeværelse fra EU's side i landet og i regionen som sådan;
24. opfordrer alle konfliktens parter til at give fuldstændig og uhindret adgang til humanitær bistand til ofrene, også til flygtninge og internt fordrevne;

Onsdag, den 3. september 2008

25. går ind for, at bestræbelserne på at finde en løsning på konflikten i Georgien og de andre uløste konflikter i Sydkaukasus vil nyde godt af en øget internationalisering af konfliktløsningsmekanismerne; foreslår derfor, at EU sammenkalder en transkaukasiske fredskonference som et af de vigtigste elementer i denne proces; mener, at en sådan konference bør behandle internationale garantier, der sikrer fuld respekt for civile og politiske rettigheder og fremmer demokratiet gennem de internationale retsprincipper; betoner, at konferencen også bør give anledning til at høre de underrepræsenterede og tavse grupper i Kaukasusområdet;

26. anmoder Rådet og Kommissionen om at udbygge den europæiske naboskabspolitik yderligere ved i højere grad at tilpasse den til EU's østlige partners behov, inklusive en intensivering af EU's deltagelse i Sortehavsregionen, at acceptere Parlamentets forslag om et europæisk økonomisk område plus eller det svensk-polske forslag om et østligt partnerskab og i forholdet til Georgien, Ukraine og især Republikken Moldova at fremskynde etableringen af et frihandelsområde; mener, at der ved liberaliseringen af EU's visumpolitik over for de nævnte lande må tages hensyn til, at Rusland har opnået bedre vilkår på dette område end dem;

27. understreger den indbyrdes sammenhæng mellem en række problemer i Sydkaukasusregionen og behovet for at finde en omfattende løsning i form af en stabilitetspagt, hvor alle de vigtigste eksterne aktører er inddraget; understreger endvidere, at det er nødvendigt at udbygge samarbejdet med nabolandene i Sortehavsregionen ved at indføre en særlig institutionel og multilateral mekanisme, som f.eks. en Sortehavsunion, og afholde en international sikkerheds- og samarbejdskonference om Sydkaukasusregionen; anmoder derfor Kommissionen om at forelægge et specifikt forslag for Parlamentet og Rådet om etablering af en multilateral ramme for Sortehavsregionen, herunder Tyrkiet og Ukraine; mener, at nabolandene, f.eks. Kasakhstan, bør inddrages af hensyn til hele regionens stabilitet og energistrømmene;

28. henviser til, at NATO på topmødet i Bukarest den 3. april 2008 vedtog, at Georgien skulle optages i alliancen;

29. betoner Georgiens betydning for en forbedring af EU's energisikkerhed ved at udgøre et alternativ til ruten for transit af energi gennem Rusland; anser det for afgørende, at de eksisterende infrastrukturer såsom Baku-Tbilisi-Ceyhan-rørledningen beskyttes effektivt, og opfordrer Kommissionen til at tilbyde Georgien al den bistand, der i denne forbindelse er nødvendig; forventer, at EU utvetydigt forpligter sig politisk og budgetmæssigt til at gennemføre Nabucco-rørledningsprojektet, der er anerkendt som et projekt prioriteret af EU og skal passere gennem georgisk område, og som er det mest seriøse alternativ til de projekter, der er iværksat i samarbejde med Rusland, som alle potentielt indebærer, at medlemsstaterne i stigende grad bliver økonomisk og politisk afhængige af Rusland;

30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at fastlægge EU's fælles energipolitik, som bl.a. tager hensyn til den nødvendige diversificering af forsyningskilderne;

31. er af den opfattelse, at samarbejde i Sydkaukasus ikke bør dreje sig om gensidigt eksklusive indflydelsesområder for EU og Rusland (såkaldte interessesfærer);

32. er af den opfattelse, at EU's rolle i den nuværende krise understreger behovet for en styrkelse af den europæiske udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, og mener, at Lissabontraktaten, herunder indførelsen af en højtstående repræsentant, en solidaritetsklausul og en EU-politik for energisikkerhed, er den rette vej til at nå dette mål;

33. understreger, at det er nødvendigt at sikre stabilitet i Sydkaukasusregionen, og opfordrer den armenske og aserbajdsjanske regering til at bidrage til opnåelse af dette mål, samtidig med at alle deres internationale forpligtelser respekteres;

34. bekræfter det princip, at pluralistisk og demokratisk regeringsførelse, der indebærer fungerende oppositionspartier og respekt for menneskerettigheder og borgerlige rettigheder, er den bedste garanti for stabilitet i hele Sydkaukasusregionen;

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Georgiens præsident og parlament, Den Russiske Føderations præsident og parlament, NATO, OSCE og Euro-rådet.

Onsdag, den 3. september 2008

Fælles referenceramme for europæisk aftaleret

P6_TA(2008)0397

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om den fælles referenceramme for europæisk aftaleret

(2009/C 295 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om europæisk aftaleret ⁽¹⁾
 - der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om europæiske aftaleret ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret: vejen frem ⁽³⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger af 26. maj 1989 ⁽⁴⁾, 6. maj 1994 ⁽⁵⁾, 15. november 2001 ⁽⁶⁾ og 2. september 2003 ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 25. juli 2007 med titlen »Anden statusrapport om den fælles referenceramme« (KOM(2007)0447),
 - der henviser til holdning fastlagt af Rådet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til det akademiske udkast til en fælles referenceramme ⁽⁸⁾, der blev forelagt Kommissionen ved udgangen af 2007,
- B. der henviser til, at udkastet til en fælles referenceramme i øjeblikket er ved at blive evalueret af et netværk, der består af flere akademiske grupper, herunder »Association Henri Capitant des amis de la culture juridique française« og »Société de législation comparée«, der allerede har offentliggjort »Principes contractuels communs« (fælles aftaleretlige principper) og »Terminologie contractuelle commune« (fælles aftaleretlig terminologi) ⁽⁹⁾,
- C. der henviser til, at Kommissionen har indledt en intern udvælgelsesproces med henblik på at udpege, hvilke dele af udkastet til en fælles referenceramme, der skal integreres i et fremtidigt dokument, dvs. Kommissionens hvidbog om en fælles referenceramme,
- D. der henviser til, at udkastet til en fælles referenceramme udelukkende er et akademisk dokument, og at udvælgelsen af hvilke dele af udkastet til en fælles referenceramme, der skal integreres i det fremtidige kommissionsdokument er meget politisk;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0615.

⁽²⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 109.

⁽⁴⁾ EFT C 158 af 26.6.1989, s. 400.

⁽⁵⁾ EFT C 205 af 25.7.1994, s. 518.

⁽⁶⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 538.

⁽⁷⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 95.

⁽⁸⁾ Von Bar, Clive, Schulte-Nölke o.a. (eds.): »Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law — Draft Common Frame of Reference« (Principper, definitioner og standardbestemmelser for europæisk civilret — Udkast til en fælles referenceramme), 2008.

⁽⁹⁾ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud, dir.: samlingen »Droit privé comparé et européen« (Komparativ og europæisk civilret), bind 6 og 7.

Onsdag, den 3. september 2008

1. glæder sig over fremlæggelsen af udkastet til en fælles referenceramme og imødeser, at det endelig akademiske udkast til en fælles referenceramme bliver fremsendt til Kommissionen inden udgangen af december 2008,
2. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en præcis og transparent plan for, hvorledes den udvælgelsesproces, der vil føre til kommissionsdokumentet, vil blive organiseret og koordineret, navnlig med hensyn til alle de generaldirektorater, der er involveret;
3. opfordrer Kommissionen til at sikre, at udkastet til en fælles referenceramme bliver tilgængeligt på flest muligt af de relevante sprog med henblik på at sikre, at det er tilgængeligt for alle berørte parter;
4. opfordrer Kommissionen til at overveje at henvise projektet til Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed med fuld inddragelse af alle andre relevante generaldirektorater, eftersom den fælles referenceramme går langt ud over forbruger aftaleret, samt at stille de nødvendige materialer og menneskelige ressourcer til rådighed;
5. påpeger, at kommissionsdokumentet vil være grundlaget for de europæiske institutioners og alle berørte aktørers beslutning om den fælles referencerammes fremtidige formål, indhold og retsvirkning, hvilket spænder fra et ikke-bindende lovgivningsredskab til grundlaget for et fakultativt instrument inden for europæisk aftaleret;
6. finder, at uanset hvorledes den fælles referenceramme ser ud i fremtiden, skal der vedtages foranstaltninger, der sikrer, at den regelmæssigt ajourføres, således at den afspejler ændringer og nationale udviklinger inden for aftaleretten;
7. påpeger, at Kommissionen ved afgørelser vedrørende indholdet af den fælles referenceramme bør tage hensyn til Rådets udtalelse af 18. april 2008, hvorefter den fælles referenceramme bør være »et redskab til bedre lovgivning«, der udgør »et sæt ikke-bindende retningslinjer, som lovgiverne anvender på fællesskabsplan«;
8. foreslår, at såfremt dette er tilfældet, bør den fælles referenceramme være vidtrækkende som muligt, og at der ikke er grund til at udelukke noget indhold eller materiale på dette stadium;
9. understreger endnu en gang, at der bør tages hensyn til resultatet af de nylige workshops om den fælles referenceramme i enhver udvælgelsesproces; understreger, at yderligere høringer bør være brede og sikre et balanceret input fra alle de berørte parter;
10. foreslår, at såfremt den fælles referenceramme anvendes som et ikke-bindende redskab til bedre lovgivning, bør de relevante dele af den fælles referenceramme vedføjes som bilag til fremtidige lovgivningsforslag eller meddelelser fra Kommissionen, som har en berøringsflade til aftaleret, for at sikre at fællesskabslovgiveren tager disse i betragtning;
11. påpeger, at når Kommissionen træffer afgørelse vedrørende indholdet af den fælles referenceramme, bør den tage hensyn til, at den fælles referenceramme kan være meget mere end blot et redskab til bedre lovgivning, og at den kan føre til et fakultativt instrument;
12. foreslår, at såfremt den fælles referencerammes fremtidige form sandsynligvis bliver et fakultativt instrument, bør den begrænses til de områder, hvor fællesskabslovgiveren har været aktiv eller sandsynligvis vil være aktiv i den nærmeste fremtid, eller som er tæt knyttet til aftaleret; foreslår, at ethvert fakultativt instrument bør være baseret på udkastet til en fælles referenceramme; finder, at det i alle tilfælde bør det sikres, at den overordnede sammenhæng i det fakultative instrument ikke bringes i fare ved udvælgelsesprocessen;
13. insisterer på, at Parlamentet fuldt ud bør høres og inddrages i enhver udvælgelsesproces, der fører til Kommissionens fremtidige dokument om den fælles referenceramme;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 3. september 2008

Særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand om klage 3453/2005/GG

P6_TA(2008)0398

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 3453/2005/GG (2007/2264(INI))

(2009/C 295 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den særlige beretning fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet,
- der henviser til EF-traktatens artikel 195, stk. 1, andet afsnit, og artikel 211,
- der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 7,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. marts 2002 om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141) ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 195, stk. 2, første punktum,
- der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0289/2008),
- A. der henviser til, at EF-traktatens artikel 195 giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer,
- B. der henviser til, at klager indgivet af borgerne er en vigtig informationskilde med hensyn til eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten,
- C. der henviser til, at Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 211 som traktaternes vogter drager omsorg for gennemførelsen af de i traktaten indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne,
- D. der henviser til, at Kommissionen ifølge EF-traktatens artikel 226, stk. 1, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten, »fremsætter« en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, og at den i henhold til stk. 2 i samme artikel, hvis den pågældende stat ikke retter sig efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, »kan« indbringe sagen for Domstolen;
- E. der henviser til, at Ombudsmanden tidligere i sin afgørelse om klage 995/98/OV har understreget, at selv om Kommissionen har skønsmæssige beføjelser i forbindelse med indledningen af overtrædelsesprocedurer, er disse ikke desto mindre underkastet retlige begrænsninger, som er fastlagt i Domstolens praksis, hvorefter administrative myndigheder skal handle konsekvent og i god tro, undgå forskelsbehandling, overholde principperne om proportionalitet, lighed og berettigede forventninger samt overholde menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.⁽²⁾ EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Onsdag, den 3. september 2008

- F. der henviser til, at Kommissionen har understreget, at denne opgave i høj grad er væsentlig for borgernes interesser, og i denne forbindelse har anerkendt vigtigheden af et retsfællesskab ⁽¹⁾,
- G. der henviser til, at Kommissionen bekræfter, at dens ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002 fastsætter de administrative foranstaltninger til fordel for klageren, som den forpligter sig til at overholde under behandlingen af klagen og undersøgelsen af den tilhørende overtrædelsessag,
- H. der henviser til, at Ombudsmanden finder, at Kommissionens undladelse af at tage endelig stilling til klagerens klage om overtrædelse er et tilfælde af fejl eller forsømmelse,
- I. der henviser til Ombudsmandens henstilling til Kommissionen, hvorefter den bør behandle klagen så hurtigt og omhyggeligt som muligt,
1. bifalder Den Europæiske Ombudsmands henstilling til Kommissionen;
 2. understreger, at Kommissionen ved behandlingen af klager indgivet af borgere, som påstår, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, altid bør overholde principperne om god forvaltningsskik;
 3. påpeger, at Kommissionen i sin ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002 har påtaget sig visse forpligtelser, for så vidt angår behandlingen af klager om overtrædelser;
 4. henviser til, at Kommissionen i nævnte meddelelse har anført, at den som hovedregel inden for en frist på ét år fra klagens registrering afgør, om der skal indledes en overtrædelsesprocedure, eller om sagen skal henlægges, og at den skriftligt giver klageren besked, hvis denne frist overskrides;
 5. erkender, at Kommissionens undersøgelse i vanskelige og komplicerede sager kan vare mere end et år; finder imidlertid, at overskridelsen af fristen på et år kun er berettiget, når undersøgelsen rent faktisk stadig pågår;
 6. bemærker, at Kommissionen i den foreliggende sag vedrørende den tyske regerings mangelfulde anvendelse af arbejdstidsdirektivet ⁽²⁾ havde til hensigt at behandle klagen på baggrund af sit forslag om ændring af direktivet og besluttede at afvente resultatet af drøftelserne af forslaget med de øvrige fællesskabsinstitutioner;
 7. minder om, at forslaget blev forelagt i september 2004, og at der ikke er tegn på, at Kommissionen siden da har foretaget sig yderligere for at komme videre med undersøgelsen;
 8. bemærker, at i stedet for at træffe en af to mulige afgørelser — enten formelt at indlede en overtrædelsesprocedure eller at henlægge sagen — har Kommissionen undladt at foretage sig yderligere i sin undersøgelse;
 9. er af den opfattelse, at der ikke i fællesskabsretten er hjemmel til at tilsidesætte gældende lovgivning og domme med henvisning til, at nye regler er under overvejelse; påpeger, at Kommissionen også undlod at behandle spørgsmål i klagen, som ikke havde nogen forbindelse med de foreslåede ændringer til det gældende direktiv;
 10. erkender, at Kommissionen råder over et vist skøn under behandlingen af klager og overtrædelsesprocedurer, især med hensyn til at indbringe sager for Domstolen, men påpeger, at EF-traktatens artikel 226 bestemmer, at Kommissionen skal iværksætte den indledende procedure, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten;

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse af 11. december 2002 med titlen »bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten« (KOM(2002)0725).

⁽²⁾ Direktiv 2003/88/EF, som erstattede og ophævede direktiv 93/104/EF (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

Onsdag, den 3. september 2008

11. er af den opfattelse, at de skønsmæssige beføjelser også er underkastet retlige begrænsninger fastlagt af almindelige forvaltningsretlige principper, således som det er fastsat i Domstolens praksis, og ikke bør gå ud over de grænser, som Kommissionen selv har fastsat i sin ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002;
12. gentager sin bekymring over den ubegrundede og urimeligt lange tid — ofte flere år — det tager for Kommissionen at forfølge og afslutte overtrædelsesprocedurer, og sin utilfredshed med de hyppige eksempler på, at medlemsstaterne ikke retter sig efter Domstolens afgørelser; mener, at det undergraver tilliden til, at fællesskabsretten formuleres og gennemføres korrekt, og at det bringer EU's mål i miskredit;
13. fremhæver atter, at medlemsstaterne spiller en central rolle for den korrekte gennemførelse af fællesskabslovgivningen, og understreger, at den praktiske anvendelse heraf er afgørende for målsætningen om, at Den Europæiske Union skal have øget relevans for borgerne;
14. anmoder Kommissionen om at fremlægge en liste med navnene på de medlemsstater, hvis lovgivning ikke på alle punkter er i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdstidsdirektivet, og med angivelse af de foranstaltninger, den træffer i forbindelse hermed; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at reagere i overensstemmelse med sine beføjelser i alle tilfælde og i alle medlemsstater, hvor gennemførelsen eller implementeringen af direktivet ikke overholder den lovgivning, som er fastlagt af lovgiveren og Domstolen;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at analysere den nye tyske lov, der blev vedtaget den 1. januar 2004, og som trådte i kraft den 1. januar 2007, for at fastslå, om den på alle punkter er i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdstidsdirektivet og alle relevante domme fra Domstolen; understreger behovet for, at Kommissionen foretager en detaljeret undersøgelse af direktivets gennemførelse;
16. bemærker, at Kommissionen for nyligt har revideret sine retningslinjer om overtrædelsesprocedurer; forstår på baggrund af dette dokument, at en liste over afgørelser på forhånd vil blive forelagt De Faste Repræsentanter og medlemsstaterne, og at der kan udsendes pressemeddelelser om afgørelser om traktatbrud på den dag, de formelt er blevet truffet; konstaterer dog, at der ikke findes nogen bestemmelser om, at Parlamentet eller dets ansvarlige udvalg skal informeres;
17. gentager sin indtrængende opfordring til Kommissionen om at holde Parlamentet og navnlig Udvalget for Andragender fuldt underrettet om de afgørelser, der træffes i overtrædelsessager, på alle stadier i proceduren;
18. fremhæver, at Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 230 har ret at indbringe klager for Domstolen under de samme betingelser, som gælder for Rådet og Kommissionen, og at Parlamentet i henhold til traktatens artikel 201 er beføjet til at føre kontrol med Kommissionens virksomhed;
19. opfordrer også indtrængende alle medlemsstaterne til — på baggrund af ovenstående — nøje at anvende alle regler om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på grundlag af princippet om, at den fortolkning af lovgivningen, som begunstiger arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mest, i tvivlstilfælde bør foretrækkes (*in dubio pro operario*);
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand.

Ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008

P6_TA(2008)0399

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 141,

— der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,

Onsdag, den 3. september 2008

- der henviser til Kommissionens beretning af 23. januar 2008 om ligestilling mellem kønnene, 2008 («Kommissionens beretning om ligestilling») (KOM(2008)0010), og årsberetningerne fra de foregående år (KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071 og KOM(2007)0049),
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 1. marts 2006 med titlen »En køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010« (KOM(2006)0092),
- der henviser til Rådets afgørelse 2001/51/EF af 20. december 2000 om et EF-handlingsprogram vedrørende fællesskabsstrategien for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽²⁾, især artikel 16, stk. 1,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 23.-24. marts 2006,
- der henviser til fælleserklæringen af 4. februar 2005, som blev vedtaget af medlemsstaternes ministre med ansvar for ligestillingspolitikker,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2004 om forening af arbejdsliv og familie- og privatliv ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2006 om indvandrerkvindernes rolle og placering i EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. april 2007 om handicappede kvinders situation i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2007 om en køreplan for ligestilling mellem kønnene (2006-2010) ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2007 om en regelramme for foranstaltninger, der giver unge kvinder i Den Europæiske Union bedre muligheder for at forene familieliv og studieperioder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2007 om ligestilling mellem kønnene i Den Europæiske Union — 2007 ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om kvindernes rolle i industrien ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2008 om kvindernes rolle i EU's landdistrikter ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2008 om fængslede kvinders særlige situation og følgerne af forældres fængsling for det sociale liv og familielivet ⁽¹¹⁾,
- der henviser til det rådgivende udvalg for ligestilling mellem mænd og kvinder og dets udtalelse om lønforskellen mellem kønnene, vedtaget den 22. marts 2007,

⁽¹⁾ EFT L 17 af 19.1.2001, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EFT C 102 E af 28.4.2004, s. 492.

⁽⁴⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 118.

⁽⁵⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 742.

⁽⁶⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 56.

⁽⁷⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 112.

⁽⁸⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0423.

⁽⁹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0019.

⁽¹⁰⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0094.

⁽¹¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0102.

Onsdag, den 3. september 2008

- der henviser til handlingsrammen for ligestilling mellem mænd og kvinder, der vedtoges af arbejdsmarkedets parter i Europa den 22. marts 2005,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0325/2008),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er et grundlæggende princip i EU, der er anerkendt i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; der endvidere henviser til, at der stadig er mange uligheder mellem kvinder og mænd trods betydelige fremskridt på området,
- B. der henviser til, at vold mod kvinder er en betydelig hindring i forbindelse med ligestilling mellem kønnene og er en af de hyppigst forekommende krænkelse af menneskerettighederne, uden geografiske, økonomiske og sociale grænser, og at antallet af kvinder, der udsættes for vold, er foruroligende,
- C. der henviser til, at begrebet »vold mod kvinder« omfatter enhver kønsbestemt voldshandling mod kvinder, der resulterer i eller kan medføre fysiske, seksuelle eller psykologiske skader eller lidelser, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse, hvad enten disse forekommer i det offentlige liv eller privatlivet,
- D. der henviser til, at menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse er en uacceptabel krænkelse af menneskerettighederne og er en slags moderne slaveri, der hænger tæt sammen med andre former for kriminalitet, som i betydelig grad undergraver alle bestræbelser på at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd,
- E. der henviser til, at fremme af en fleksibel erhvervspolitik på arbejdsmarkedet ikke hovedsageligt skal tilpasses virksomhedernes eller de offentlige myndigheders behov, men at en fleksibel politik først og fremmest skal tage udgangspunkt i den tid, kvinden og manden har brug for for at påtage sig deres respektive ansvar i familien på seriøs vis,
- F. der henviser til, at hverken specifikke retningslinjer på ligestillingsområdet eller søjlen vedrørende lige muligheder længere indgår i den europæiske beskæftigelsesstrategi,
- G. der henviser til, at kønsspecifikke forskelle inden for beskæftigelse betyder, at der stadig eksisterer både kvalitets- og kvantitetsmæssige forskelle mellem kønnene,
- H. der henviser til, at forskellen i løn mellem kvinder og mænd siden 2003 har ligget konstant på 15 % og kun er blevet mindsket med et procentpoint siden 2000,
- I. der henviser til, at opdelingen i sektorer og erhverv mellem kvinder og mænd ikke aftager og endda tiltager i visse lande,
- J. der henviser til, at kvinders deltagelse i beslutningsprocesser er en afgørende indikator for ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at antallet af kvindelige erhvervs- og universitetsledere fortsat er lavt, og at antallet af kvindelige politikere eller forskere kun stiger meget langsomt,
- K. der henviser til, at de stadigt eksisterende stereotyper i forbindelse med kvinders uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder er med til at opretholde ulighederne,
- L. der henviser til, at Lissabonmålene om skabelse af vækst og fremme af social markedsøkonomi kun kan nås ved at udnytte kvindernes potentiale på arbejdsmarkedet fuldt ud,
- M. der henviser til, at der er en risiko for »tvunget« deltidarbejde, navnlig for kvinder, idet det tit er et valg, som påtvinges dem på grund af manglende pasningsmuligheder,

Onsdag, den 3. september 2008

- N. der henviser til, at kvinder i højere grad end mænd stilles over for en række udfordringer og vanskeligheder, navnlig hvad angår beskæftigelseskvalitet, medhjælpende ægtefællers situation inden for områder, som f.eks. landbrug eller fiskeri og små familievirksomheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, moderskabsbeskyttelse og øget risiko for at blive ramt af fattigdom,
- O. der henviser til, at beskæftigelsesgraden for både mænd og kvinder er lavere i landdistrikterne, og at en række kvinder derudover aldrig er aktive på det officielle arbejdsmarked, og at de derfor ikke er registreret som ubeskæftigede eller medtaget i arbejdsløshedsstatistikkerne, hvilket medfører særlige problemer af økonomisk og juridisk art med hensyn til adgang til barselsorlov, sygeorlov, opsparing af pensionsrettigheder og adgang til social sikring samt problemer i tilfælde af skilsmisse; der henviser til, at landdistrikterne er hårdt ramt af mangel på beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet,
- P. der henviser til, at vilkårene for visse grupper af kvinder, der ofte står over for en kombination af flere vanskeligheder og risici samt er udsat for dobbelt forskelsbehandling — navnlig handicappede kvinder, kvinder med forsørgerpligt, ældre kvinder, kvinder fra minoriteter, indvandrerkvinder og kvindelige fanger — øjensynligt forværres,
- Q. der henviser til, at der stadig er store forskelle mellem kvinder og mænd inden for alle andre aspekter, der har med arbejdsmiljøets kvalitet at gøre, f.eks. foreningen af arbejds- og privatliv, arbejdsordninger, der ikke i fuld udstrækning udnytter personernes evner, og inden for området med sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; der henviser til, at beskæftigelsesgraden for kvinder, der har børn, som skal forsørges, kun er 62,4 %, hvorimod den er 91,4 % hos mændene; der henviser til, at 76,5 % af alle arbejdstagere på deltid er kvinder; at de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter ligeledes er mere almindelige hos kvinder (15,1 %, hvilket er et procentpoint mere end hos mændene), og at langtidsarbejdsløshed fortsat forekommer oftere hos kvinder (4,5 %) end hos mænd (3,5 %),
- R. der henviser til, at risikoen for at komme til at leve i fattigdom er større for kvinder end for mænd, navnlig for kvinder over 65 år (21 %, 5 procentpoint mere end hos mænd),
- S. der henviser til, at det at forene arbejds-, familie- og privatliv stadig er et uløst problem for både kvinder og mænd,
- T. der henviser til, at arbejdsmarkedets parter spiller en vigtig rolle, når det gælder om at definere og effektivt iværksætte foranstaltninger for ligestilling mellem mænd og kvinder på europæisk, nationalt, regionalt og sektorspecifikt plan og på virksomhedsplan,
- U. der henviser til, at den lige deltagelse i familiære og huslige pligter mellem mænd og kvinder, navnlig gennem øget brug af muligheden for at gå på barsels- og forældreorlov, er en forudsætning for at fremme og gennemføre ligestilling mellem kvinder og mænd; der endvidere henviser til, at det er diskriminerende over for og forfordeler kvinderne på arbejdsmarkedet, at barsels- og forældreorloven ikke medtages i beregningen af kvindernes samlede arbejdstid,
- V. der henviser til, at det er vigtigt med adgang til pasningsordninger for børn, ældre og andre personer, over for hvem der består forsørgerpligt, for at give mænd og kvinder mulighed for at deltage på lige fod på arbejdsmarkedet og i uddannelsesforløb,
- W. der henviser til, at strukturfondsforordningerne fastsætter, at medlemsstaterne og Kommissionen skal sikre, at ligestilling mellem kønnene og integrering af kønsaspektet fremmes i fondenes forskellige gennemførelsesfaser,
1. glæder sig over Kommissionens ovennævnte beretning om ligestilling og gentager, at ligestillingspolitikken har en tvedelt karakter på EU-plan, idet der på den ene side sikres ligestilling mellem mænd og kvinder på alle områder (integrering af ligestillingsaspektet), mens der på den anden side gennemføres målrettede foranstaltninger for at mindske forskelsbehandlingen af kvinder, herunder bevidstgørelseskampanjer, udveksling af bedste praksis, dialoger med borgerne og offentlig-private partnerskabsinitiativer;

Onsdag, den 3. september 2008

2. understreger, at det er vigtigt at bekæmpe volden mod kvinder for at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder; opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til i fællesskab at træffe foranstaltninger på dette område; opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje muligheden for nye foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder;
3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forene deres kræfter i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og netværk for menneskehandel og til i øget grad at træffe lovgivningsmæssige, administrative, uddannelsesmæssige, sociale og kulturelle foranstaltninger for at begrænse efterspørgslen efter prostitution;
4. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at ratificere Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel;
5. mener, at kvindernes deltagelse i beslutningsprocessen på lokalt, nationalt og EU-plan ikke er tilstrækkelig; opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og de politiske partier til at overveje tiltag til forbedring af situationen; henviser i den forbindelse til, at brugen af valgkvoter har en positiv indvirkning på kvindernes repræsentation;
6. understreger, at der er en sammenhæng mellem kvinders deltagelse i politik og beslutningsprocesser og deres deltagelse i ngo'er og aktiviteter inden for civilsamfundet; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte aktiviteter, der fremmer deres deltagelse heri;
7. understreger betydningen af kvinders aktive inddragelse i fagforeninger med opgaver, der tager sigte på at beskytte kvinder på arbejdspladsen og sikre dem de rettigheder, de har krav på;
8. bemærker, at det er vigtigt, at kvinder selv har kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder; støtter derfor de foranstaltninger og aktiviteter, der skal forbedre kvindernes adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og gøre dem mere bevidste om deres rettigheder og de tjenesteydelser, der står til deres rådighed;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i alle social- og beskæftigelsespolitikker og politikker vedrørende social sikring at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre ligestilling mellem kønnene, navnlig inden for flexicuritystrategien, og til at bekæmpe alle former for forskelsbehandling;
10. støtter de foranstaltninger, som Den Europæiske Socialfond har fremmet, samt Progressprogrammet for 2007-2013, hvis mål er at forbedre kvinders situation på arbejdsmarkedet og bidrage til at bekæmpe forskelsbehandling;
11. er bekymret over, at der i de seneste fem år ikke har været en fremgang at spore i forbindelse med lønforskellen mellem mænd og kvinder; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere strategierne og foranstaltningerne på området og, om nødvendigt, i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at undersøge nye foranstaltninger eller tilgange til gennemførelsen af eksisterende foranstaltninger for at forbedre situationen; støtter i den forbindelse forslaget fra det rådgivende udvalg for ligestilling, hvis mål er at skærpe den europæiske lovgivning på dette område ved at pålægge arbejdsgiverne at foretage en revision af lønningerne og udarbejde handlingsplaner med henblik på at mindske lønforskellen; understreger, at der er behov for fælles foranstaltninger, specielt med hensyn til den nye etape af den europæiske strategi for vækst og beskæftigelse og de fælles principper for flexicurity;
12. er bekymret over kvindernes ugunstige situation på arbejdsmarkedet, som medfører, at de opnår færre individuelle rettigheder til pensionsordninger og andre sociale ydelser, navnlig i de systemer, hvor disse rettigheder hovedsageligt er baseret på den enkeltes arbejdsmarkedsbidrag eller indtægter; opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre overholdelsen af de sociale normer og et arbejde, hvor lønmodtagerens rettigheder respekteres, i de forskellige sektorer, således at arbejdstagere og især kvinder sikres anstændige lønninger, ret til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, social beskyttelse og fagforeningsfrihed, hvilket bidrager til at bringe forskelsbehandlingen mellem kvinder og mænd på arbejdspladsen til ophør;

Onsdag, den 3. september 2008

13. opfordrer medlemsstaterne til at støtte Kommissionen i dens kontrol med gennemførelsen af nationale foranstaltninger for at vurdere, om ligestillingsprincippet bliver overholdt, især i forbindelse med de juridiske rettigheder og pensions- og socialsikringsordningerne;
14. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at erklære den 22. februar for Den Internationale Dag for Ligeløn;
15. er bekymret over den fortsatte kløft mellem kvinders og mænds uddannelsesniveau på den ene side, hvor kvindernes præstationer er bedre end mændenes, og deres arbejdsmarkedssituation på den anden side, hvor kvinder tjener mindre, har færre sikre jobs og gør langsommere fremskridt i deres karriere end mænd; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere årsagerne til denne situation og foreslå løsninger;
16. henstiller, at medlemsstaterne aktivt bestræber sig på at fremme ligestilling blandt skoleelever og træffer foranstaltninger til at bekæmpe den faglige adskillelse, der stadig eksisterer på uddannelsesområdet, hvor procentdelen af kvindelige lærere inden for før- og grundskoleundervisning langt overgår procentdelen af kvindelige lærere på gymnasieniveau, som er mere mandsdomineret, og som giver større anerkendelse, højere løn og social status;
17. foreslår, at Kommissionen undersøger muligheden for at træffe foranstaltninger til at opfordre kvinder og mænd til at læse naturvidenskabelige og tekniske fag for at forøge udbudet af fagfolk i disse sektorer og imødekomme efterspørgslen;
18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at forbedre kvinders adgang til og deltagelse på arbejdsmarkedet, navnlig inden for de sektorer, hvor kvinder er underrepræsenteret, som f.eks. højteknologi, forskning, videnskab og ingeniørvæsen, og øge kvaliteten af kvinders beskæftigelse, især gennem programmer for livslang læring og uddannelse på alle niveauer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af EU's strukturfonde for at opnå dette;
19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være opmærksomme på situationen for medhjælpende ægtefæller inden for håndværk, handel, landbrug, fiskeri og små familievirksomheder, både med hensyn til ligestillingsaspektet og under hensyntagen til det faktum, at kvinder befinder sig i en langt mere sårbar situation end mænd; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte et forslag til ændring af direktiv 86/613/EØF om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel⁽¹⁾ for at bekæmpe indirekte forskelsbehandling, udvikle en positiv forpligtelse til ligebehandling og forbedre den retlige situation for medhjælpende ægtefæller;
20. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle fælles medejerskab som juridisk begreb for dermed fuldt ud at anerkende kvinders rettigheder inden for landbrugssektoren, den dertil knyttede beskyttelse i form af social sikring samt anerkendelse af deres arbejdsindsats;
21. opfordrer medlemsstaterne til at fremme iværksætterprogrammer for kvinder i industrisektoren og støtte kvinder økonomisk ved etablering af virksomheder og med strukturer for erhvervsrådgivning samt den passende uddannelse;
22. opfordrer medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på tilstedeværelsen af moderskabsfaciliteter for kvinder i selvstændige erhverv;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på det faktum, at der er et voksende antal arbejdstagere, der formelt er selvstændige men konkret kan placeres i kategorien »økonomisk afhængige arbejdstagere«;
24. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende de virksomheder, der træffer foranstaltninger til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd og gøre balancen mellem arbejds- og privatlivet lettere med henblik på at fremme god praksis på området;

⁽¹⁾ EFT L 359 af 19.12.1986, s. 56.

Onsdag, den 3. september 2008

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere og tage særligt hensyn til de mere sårbare kvindegrupper, navnlig handicappede kvinder, kvinder, der har forsørgerpligt, ældre kvinder, kvinder fra minoriteter og indvandrerkvinder, indsatte kvinder, og gennemføre foranstaltninger, der er tilpasset deres behov;
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre nødvendige foranstaltninger for at hjælpe handicappede kvinder med at gøre fremskridt på de områder i det sociale, arbejdsmæssige, kulturelle og politiske liv, hvor de endnu er underrepræsenteret;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme indvandrerkvinders adgang til uddannelse og beskæftigelse ved at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af den dobbelte forskelsbehandling, som indvandrerkvinder udsættes for på arbejdsmarkedet, og ved at skabe fordelagtige betingelser for deres adgang til arbejdsmarkedet og finde en balance mellem arbejds- og privatliv samt sikre den nødvendige erhvervsuddannelse;
28. glæder sig over høringen mellem Kommissionen og arbejdsmarkedets parter, hvis mål er at forbedre de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige rammer for en forening af arbejds-, familie- og privatliv; ser frem til udarbejdelsen af en analyse af resultaterne af denne høring og fremlæggelsen af forslag på grundlag af denne analyse, især forslag om barselsorlov og medregning af denne i den samlede arbejdstid, forældreorlov, forældreorlov for fædre, adoptionsorlov og pasningsorlov; mener endvidere, at rammeaftalen vedrørende forældreorlov kan forbedres med henblik på følgende punkter: tilvejebringelse af incitamenter for fædre til at tage forældreorlov, forbedring af rettighederne for de arbejdstagere, der tager forældreorlov, gøre orlovsordningen mere fleksibel, øgning af længden på forældreorlov samt lønnen under orlov;
29. påpeger, at enhver politik om foreningen af arbejds- og familielivet skal baseres på princippet om det frie personlige valg og være tilpasset de forskellige livsfaser;
30. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde specifikke foranstaltninger for at bekæmpe uligheder mellem kvinder og mænd på grund af afbrudte beskæftigelsesmønstre, der især opstår på grund af barselsorlov eller pasningsorlov, og for at mindske de negative konsekvenser heraf for karriere, løn og pensionsrettighederne;
31. bemærker, at foreningen af arbejds-, privat- og familielivet er en grundlæggende faktor for at kunne øge beskæftigelsen, og opfordrer Kommissionen til at indhente oplysninger og informere om bedste praksis i forbindelse med, at der sikres god balance mellem arbejdsliv og privatliv og større deltagelse i familielivet fra mændenes side;
32. anmoder indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme mændenes deltagelse i gennemførelsen af ligestillingspolitikker, navnlig med hensyn til at forene arbejds-, familie- og privatliv;
33. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at forbedre børnepasningsordningerne og pasningsordninger for plejekrævende personer med hensyn til disponibilitet, kvalitet og adgang i henhold til Barcelonamålene og at sikre, at disse ydelser er forenelige med fuldtidsbeskæftigelse for kvinder og mænd, der har ansvar for børn og personer, for hvem der består forsørgerpligt;
34. opfordrer de ansvarlige i virksomhederne til i deres personaleforvaltningsplaner at medtage fleksible familiepolitiske foranstaltninger, som gør det lettere for deres arbejdstagere at vende tilbage til jobbet efter en fraværperiode;
35. henleder Kommissionens og medlemsstaternes opmærksomhed på feminiseringen af fattigdom på et tidspunkt, hvor kvinder, navnlig ældre kvinder og enlige mødre, har en større risiko for at blive udstødt og ramt af fattigdom, og opfordrer dem indtrængende til at udarbejde foranstaltninger, der kan forebygge denne tendens;
36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle uddannelses- og gennemførelsesinstrumenter, som gør det muligt for alle de berørte parter at medtage et perspektiv baseret på lige muligheder for kvinder og mænd i deres respektive kompetenceområder, herunder en vurdering af politikernes specifikke indvirkning på kvinder og mænd;
37. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at sikre en effektiv udnyttelse af de eksisterende instrumenter, som f.eks. manualer til integrering af ligestilling mellem mænd og kvinder i Kommissionens beskæftigelsespolitikker;

Onsdag, den 3. september 2008

38. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre en uddannelse, der på passende vis tager højde for ligestilling mellem mænd og kvinder, af de embedsmænd, der er ansvarlige for gennemførelsen af fællesskabsprogrammer på nationale, regionale og lokale planer;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en række kvantitative og kvalitative indikatorer og kønsbaserede statistikker, der er pålidelige, sammenlignelige og om nødvendigt tilgængelige, og som skal anvendes under opfølgningen af gennemførelsen af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, således at kønsaspektet tages i betragtning, og der sikres passende iværksættelse og opfølgning af politikker;
40. glæder sig over etableringen af Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og udnævnelsen af bestyrelsesmedlemmerne, hvilket har givet instituttet et beslutningstagende organ; er imidlertid bekymret over, at besættelsen af direktørstillingen ved instituttet trækker ud, og opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at løse dette problem;
41. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder i dens kommende årsberetninger om ligestilling mellem kvinder og mænd at medtage fakta og statistikker fra kandidatlande og eventuelle kandidatlande;
42. opfordrer medlemsstaterne til at fremme idrætsaktiviteter og en sund livsstil blandt befolkningen som helhed i betragtning af, at kvinder i mindre omfang deltager i idrætsaktiviteter.
43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Kloning af dyr til fødevareforsyning

P6_TA(2008)0400

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om kloning af dyr til fødevarer

(2009/C 295 E/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

- A. der henviser til, at protokollen om beskyttelse af dyr og dyrevelfærd kræver, at Fællesskabet og medlemsstaterne i fuldt omfang tager hensyn til dyrevelfærdsbehov i forbindelse med udformning og gennemførelse af landbrugs- og forskningspolitikker,
- B. der henviser til, at kloningsprocedurer udviser en lav overlevelseshøjde for overførte embryoner og klonede dyr, idet mange klonede dyr dør i de tidlige stadier af livet af hjerte-kar-sygdomme, immundefekter, leversvigt, åndedrætsproblemer og nyre- og muskelskeletabnormiteter,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) konkluderede i sin udtalelse af 2008 at graden af kloners dødelighed og sygelighed er højere end i naturligt producerede dyr, og at aborter sent i graviditeten og graviditetsproblemer kan påvirke rugemødrenes sundhed,
- D. der henviser til, at Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi (EGE), på baggrund af det nuværende omfang af lidelser og sundhedsproblemer hos rugemødre og dyrekloner, sætter spørgsmålstegn ved, om kloning af dyr til fødevarer er etisk begrundet, og ser ikke nogen overbevisende argumenter, der kan berettiggere produktion af fødevarer af kloner og disses afkom,

Onsdag, den 3. september 2008

- E. der henviser til, at der ifølge Rådets Direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ⁽¹⁾, ikke må anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr lidelse eller skade (bilag, punkt 20),
- F. der henviser til, at kloning i betydelig grad ville mindske den genetiske mangfoldighed inden for husdyrbestandene og øge muligheden for, at hele bestande bliver udryddet af sygdomme, som de er følsomme over for,
- G. der henviser til, at EFSA den 24. juli 2008 offentliggjorde en videnskabelig udtalelse om følgevirkningerne af kloning af dyr for fødevaresikkerhed, dyresundhed og -velfærd og miljøet, hvori den konkluderede, at sundheden og velfærden hos et betydeligt antal klonede dyr var negativt påvirket, ofte i alvorlig grad og med dødelig udgang,
- H. der henviser til, at hovedformålet med kloning er at skabe mangfoldige eksemplarer af dyr med hurtige vækstrater eller høj ydelse, men at den traditionelle selektive avl allerede har ført til benproblemer og kardiovaskulære funktionsfejl hos hurtigtvoksende grise og halten, mastitis og for tidlig slagtning af højtydende kvæg; der ligeledes henviser til, at kloning af de hurtigst voksende og højest ydende dyr vil føre til sundheds- og velfærdsproblemer på endnu højere plan,
- I. der henviser til, at udover at følgevirkninger af kloning af dyr til fødevarer ikke er blevet tilstrækkelig undersøgt, udgør den en alvorlig trussel mod den europæiske landbrugsmodels ansigt udadtil og substans, som er baseret på produktkvalitet, miljøvenlige principper og respekt for strenge dyrevelfærdsbetingelser,
1. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om at forbyde følgende til fødevareformål: i) kloning af dyr, ii) opdræt af klonede dyr eller disses afkom, iii) omsætning af kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller disses afkom og iv) import af klonede dyr, disses afkom, sæd eller embryoer fra klonede dyr eller disses afkom og kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller disses afkom, under hensyntagen til anbefalinger fra EFSA og EGE;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

Ligestilling mellem mænd og kvinder: Markedsføring og reklame

P6_TA(2008)0401

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder (2008/2038(INI))

(2009/C 295 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten, særlig artikel 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 152,
- der henviser til fællesskabsrettens bestemmelser om kvinders rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til den handlingsplan, der blev vedtaget ved den fjerde verdenskonference om kvinder i Beijing den 15. september 1995 og sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen på Beijing-handlingsplanen ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

Onsdag, den 3. september 2008

- der henviser til Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (direktivet om fjernsyn uden grænser) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 (KOM(2006)0092) og den tilhørende konsekvensanalyse (SEK(2006)0275),
- der henviser til sin beslutning af 25. juli 1997 om diskriminering af kvinder i reklamer ⁽³⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1557 (2007) om fremstilling af kvinder i reklamer,
- der henviser til Den Europæiske Ligestillingspakt, vedtaget af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 23. og 24. marts 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0199/2008),
- A. der henviser til, at socialisering (gennem skole, familie og det sociokulturelle miljø) er en proces, der skaber identitet og værdier, tro og holdninger, hvilket giver individet en plads og en funktion i det samfund, som han eller hun vokser op i; der henviser til, at identificering er et nøglebegreb, der kan bruges til at forstå, hvordan processen fungerer,
- B. der henviser til, at der bør gøres mere både i hjemmet og i skolen for fra en tidlig alder at fremme rimelig og ansvarlig brug af tv og nye teknologier,
- C. der henviser til, at diskriminerende og/eller nedsættende budskaber baseret på køn og alle former for kønsstereotyper udgør en hindring for et moderne samfund med ligestilling mellem kønnene,
- D. der henviser til, at stereotyper kan fremme en adfærd, der medvirker til identificering,
- E. der henviser til, at reklamer og markedsføring afspejler en kultur og bidrager til at skabe den,
- F. der henviser til, at reklamerne er en integreret del af markedsøkonomien, og at det er et af aspekterne af den virkelighed, som alle konfronteres med til hverdag,
- G. der henviser til, at reklamer undertiden kan afspejle en noget karikeret holdning til kvinders og mænds liv,
- H. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn stadig er udbredt i medierne, og at kønsstereotype reklamer og medier kan anses som en del af denne forskelsbehandling,
- I. der henviser til, at kønsstereotype reklamer således afspejler den ulige fordeling af magt mellem kønnene,
- J. der henviser til, at man for at fremme lighed og samarbejde mellem kvinder og mænd både i den private og den offentlige sfære bliver nødt til at bekæmpe stereotype kønsroller på alle plan i samfundet,
- K. der henviser til, at stereotype kønsroller lige fra et barns første socialiseringsår kan bidrage til forskelsbehandling på grund af køn, hvilket forstærker fastholdelsen af livslange uligheder mellem kvinder og mænd og bevirker, at der opstår kønsspecifikke klichéer,

⁽¹⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽³⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 60.

Onsdag, den 3. september 2008

- L. der henviser til, at begrebet kønsstereotyper giver bagslag og bidrager til, at arbejdsmarkedet bliver opdelt i erhverv efter køn, og at kvinder generelt tjener mindre end mænd,
- M. der henviser til, at hele samfundet bør inddrages for at undgå, at stereotype kønsroller fremmes, og at det drejer sig om at dele ansvaret herfor mellem alle,
- N. der henviser til, at hindringerne for, at der i alle sociale situationer fremstilles et positivt billede af mænd og kvinder, skal fjernes,
- O. der henviser til, at børn er en særlig udsat gruppe, at de ikke kun stoler på autoriteter, men også på figurer fra eventyr, tv-programmer, billedbøger, undervisningsmateriale, computerspil, legetøjsreklamer osv.; der henviser til, at de lærer ved at efterligne det, de lige har oplevet; der henviser til, at kønsstereotype reklamer derfor påvirker den individuelle udvikling, og fremmer kønnets indflydelse på, hvad der muligt, og hvad der ikke er muligt,
- P. der henviser til, at reklamer i forskellige typer medier er en del af vores hverdag, og at det er særlig vigtigt, at reklamer i medierne er omfattet af de eksisterende etiske og/eller juridisk bindende regler og/eller adfærdskodeks, for at forhindre forekomst af diskriminerende eller nedværdigende kønsstereotype budskaber samt opfordring til vold i reklamer;
- Q. der henviser til, at ansvarlige reklamer kan have en positiv indflydelse på samfundets opfattelser af emner som »kropsbilleder«, »kønsroller« og »normalitet«, og at reklamer kan være et stærkt værktøj til at udfordre og håndtere stereotyper,
1. understreger, at det er vigtigt, at kvinder og mænd får samme muligheder for at udvikle sig som individer;
 2. bemærker, at stereotype kønsopfattelser stadig er meget udbredte, til trods for at der er udarbejdet forskellige fællesskabsprogrammer for at opnå ligestilling mellem kønnene;
 3. understreger, at yderligere forskning vil bidrage til at belyse forbindelsen mellem kønsstereotype reklamer og manglende ligestilling mellem kønnene;
 4. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte og sprede kundskab om ovennævnte forskning og resultaterne heraf;
 5. understreger, at det er vigtigt, at medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som de har forpligtet sig til at træffe gennem ovennævnte europæiske ligestillingspagt;
 6. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at følge de retningslinjer, der er vedtaget gennem forskellige fællesskabsprogrammer, som f.eks. EQUAL, og de retningslinjer, der sigter mod at skabe ligestilling mellem kønnene;
 7. opfordrer Rådet og Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af eksisterende bestemmelser i fællesskabslovgivning om forskelsbehandling på grund af køn og tilskyndelse til had på grund af køn;
 8. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle oplysningsaktiviteter mod fornærmelser på grund af køn eller nedsættende billeder af kvinder og mænd i reklamer og markedsføring;
 9. opfordrer medlemsstaterne til at studere og rapportere om opfattelsen af kvinder og mænd i reklamer og markedsføring;
 10. understreger, at stereotyper i reklamer i børnefernseprogrammer udgør et særligt problem på grund af den mulige indvirkning på kønnenes socialisering og dermed børns syn på sig selv, familiemedlemmer og resten af verden;
 11. bemærker, at foranstaltninger, der sigter mod at bekæmpe stereotype kønsopfattelser i medier og reklamer, bør ledsages af uddannelsesmæssige foranstaltninger og foranstaltninger for at udvikle opmærksomheden fra en tidlig alder og for at udvikle kritiske evner allerede i ungdomsårene;

Onsdag, den 3. september 2008

12. understreger den grundlæggende rolle, som uddannelsessystemet bør spille for at udvikle børns kritiske evner med hensyn til billeder og medierne generelt for at forhindre de u hensigtsmæssige virkninger af forekomsten af kønsstereotyper i markedsføring og reklamer;
13. konstaterer, at der bør sættes spørgsmålstejn ved de traditionelle kønsroller for at opnå ligestilling mellem kønnene;
14. gør navnlig opmærksom på behovet for at fjerne budskaber, der er i strid med menneskelig værdighed og kønsstereotype budskaber fra lærebøger, legetøj, tv- og computerspil, internettet og de nye informations- og kommunikationsteknologier (IKT) samt reklamer i forskellige typer medier;
15. bemærker med stor bekymring reklamer for seksuelle ydelser, som forstærker stereotyper af kvinder som objekter, i udgivelser som lokalaviser, som er synlige og tilgængelige for børn;
16. bemærker, at det er nødvendigt at informere om de negative effekter af stereotype kønsopfattelser gennem kampanjer for samfundet og vedvarende videreuddannelse for og i samarbejde med personer, der arbejder i medierne;
17. gør opmærksom på, at anvendelse af tv og nye teknologier er stigende blandt børn og unge, at denne anvendelse starter i en meget tidlig alder, og at de i stigende grad ser tv uden overvågning;
18. bemærker, at gengivelserne i markedsføring og reklamer af det ideelle kropsbillede kan påvirke kvinders og mænds selvværd negativt, navnlig teenagere og personer, der er modtagelige for spiseforstyrrelser som anorexia nervosa og bulimia nervosa; opfordrer navnlig annoncører til nøje at overveje deres anvendelse af ekstremt tynde kvinder til reklamer for produkter;
19. opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at markedsføring og reklamer garanterer respekt for den menneskelige værdighed og den personlige integritet, og at de hverken direkte eller indirekte er diskriminerende eller tilskynder til had på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering eller indeholder materiale, som ud fra sammenhængen at dømme sanktionerer, fremmer eller forherliger vold mod kvinder;
20. anerkender det arbejde, som medietilsyn i visse medlemsstater allerede har udført for at udforske virkningerne af kønsstereotyper og opfordrer tilsyn i alle medlemsstater til at dele bedste praksis med hensyn til disse spørgsmål;
21. minder Kommissionen om, at ovennævnte direktiv 2004/113/EF oprindeligt i Kommissionens første forslag ligeledes omfattede forskelsbehandling i medierne; opfordrer Kommissionen til at øge bestræbelserne på at bekæmpe denne forskelsbehandling;
22. understreger behovet for gode eksempler inden for medie- og reklameverdenen ud fra et kønspektiv for at vise, at det er muligt og ønskværdigt at opnå forandringer; mener, at medlemsstaterne bør oprette priser, som annoncører uddeler til medlemmer af deres egen branche, og priser, som offentligheden uddeler for de reklamer, som på bedste vis bryder med kønsstereotyper og giver et positivt og statusforbedrende billede af kvinder, mænd og forholdet mellem dem;
23. understreger behovet for at formidle principperne om ligestilling mellem kønnene gennem publikationer og programmer, som er rettet mod forskellige aldersgrupper, for at udbrede bedste praksis og respekt for kønsrelaterede forskelle;
24. understreger behovet for en fortsat debat om markedsføring og reklamer og deres rolle, hvad angår frembringelsen og opretholdelsen af stereotype kønsopfattelser;
25. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og lancere uddannelsesmæssige initiativer, som er udviklet i en ånd af tolerance, og som forebygger enhver form for stereotyper, for at fremme en kultur af ligestilling mellem kønnene ved hjælp af hensigtsmæssige uddannelsesprogrammer;
26. understreger, at kønsstereotyper bør udryddes;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 4. september 2008

Palæstinensiske fanger i Israel

P6_TA(2008)0404

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler

(2009/C 295 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten,
 - der henviser til redegørelsen til Parlamentet fra Benita Ferrero Waldner, medlem af Kommissionen, den 9. juli 2008 om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler,
 - der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Israel og til resultaterne af det 8. møde i Associeringsrådet EU-Israel den 16. juni 2008,
 - der henviser til rapporten fra Parlamentets ad hoc-delegation til Israel og de palæstinensiske territorier (30. maj — 2. juni 2008) og til konklusionerne heri,
 - der henviser til den fjerde Genèvekonvention, særlig kapitel IV, af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid, og artikel 1-12, 27, 29-34, 47, 49, 51, 52, 53, 59, 61-77 og 143,
 - der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
 - der henviser til årsrapporten for 2007 fra Den Internationale Røde Kors Komité, særlig afsnittet om de besatte palæstinensiske territorier,
 - der henviser til rapporter for 2006, 2007 og 2008 fra den offentlige komité mod tortur i Israel, der blev offentliggjort med økonomisk bidrag fra Kommissionen og flere medlemsstater,
 - der henviser til de relevante FN-resolutioner om konflikten i Mellemøsten,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at Israel har været udsat for mange dødbringende terrorangreb mod civilbefolkningen i de senere år, og at de israelske myndigheder har truffet en række foranstaltninger for at forebygge sådanne terrorangreb, herunder anholdelse af mistænkte militante palæstinensere, men at kampen mod terrorisme ikke kan være en begrundelse for at overtræde den humanitære folkeret,
- B. der henviser til, at der i dag er over 11 000 palæstinensere, herunder flere hundrede kvinder og børn, i israelske fængsler og interneringscentre, og til, at de fleste tilbageholdte er blevet arresteret i de besatte palæstinensiske områder,
- C. der henviser til, at begrebet »barn« i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder, som Israel har undertegnet, defineres som ethvert menneske under 18 år; der imidlertid henviser til, at palæstinensiske børn fra det fyldte 16. år betragtes som voksne i henhold til de israelske militære bestemmelser, der er gældende i de besatte palæstinensiske territorier, og ofte tilbageholdes under uacceptable vilkår,

Torsdag, den 4. september 2008

- D. der henviser til, at den israelske regering den 25. august 2008 løslod 198 palæstinensere som tegn på god vilje og som en tillidsskabende foranstaltning og til, at der foregår forhandlinger mellem de to parter med henblik på en mere omfattende aftale om løsladelse af yderligere fanger,
- E. der henviser til de seneste positive skridt, der er taget af Israels og Libanons regeringer i forbindelse med udvekslingen af fanger for de jordiske rester af israelske soldater,
- F. der henviser til, at ca. 1 000 fanger tilbageholdes i Israel i på grundlag af afgørelser om »administrativ frihedsberøvelse« med ret til at gøre indsigelse, men uden anklage, retssag og ret til forsvar; som henviser til, at sådanne afgørelser om »administrativ frihedsberøvelse« kan forlænges, og i visse tilfælde også forlænges i årevis,
- G. der henviser til, at det i menneskerettighedsrapporter fremføres, at fanger udsættes for overgreb og tortur,
- H. der henviser til, at det for langt hovedparten af de palæstinensiske fanger i fængsler på israelsk territorium ofte er yderst vanskeligt at gøre brug af deres ret til at få besøg af deres familier, på trods af henvendelser til Israel fra Den Internationale Røde Kors Komité,
- I. der henviser til, at spørgsmålet om politiske fanger har betydelige politiske, sociale og humanitære implikationer, og at anholdelsen af 48 folkevalgte medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd og andre kommunalbestyrelsesmedlemmer har alvorlige konsekvenser for den politiske udvikling i det besatte palæstinensiske territorie; der henviser til, at det dokument, som tilbageholdte palæstinensiske politiske ledere af forskellig politisk observans vedtog i maj 2006, dannede grundlag for den nationale forsoning og banede vejen for dannelsen af en national enhedsregering,
- J. der henviser til, at forbindelserne mellem De Europæiske Fællesskaber og Israel i henhold til artikel 2 i associeringsaftalen mellem EU og Israel bygger på respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som udgør et væsentligt element i denne aftale; der henviser til, at det i handlingsplanen EU-Israel understreges, at respekten for menneskerettighederne og den humanitære folkeret indgår i de to parter fælles værdier,
1. bifalder den israelske regerings nylige beslutning om at løslade et antal palæstinensiske fanger, da dette er en positiv gestus, som kan styrke Den Palæstinensiske Myndigheds autoritet og skabe et klima af gensidig tillid;
 2. opfordrer til, at der af Hamas og Israel tages skridt til øjeblikkelig løsladelse af den israelske korporal Gilad Shalit;
 3. understreger, at spørgsmålet om de palæstinensiske fanger har stor betydning såvel for det palæstinensiske samfund som for konflikten mellem Israel og Palæstina, og mener i denne forbindelse, at løsladelse af et betydeligt antal palæstinensiske fanger og en øjeblikkelig løsladelse af de fængslede medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, herunder Marwan Barghouti, kunne være et positivt skridt hen imod etablering af et klima med gensidig tillid, som er nødvendigt for, at der kan opnås væsentlige fremskridt i fredsforhandlingerne;
 4. støtter Israels legitime ønske om sikkerhed; mener, at retsstatsprincipperne skal respekteres fuldt ud over for alle fanger, og at dette er afgørende for et demokratisk land;
 5. opfordrer Israel til at sikre overholdelse af mindstestandarderne for tilbageholdelse, at stille alle tilbageholdte for en domstol, at indstille brugen af »administrativ frihedsberøvelse« og at gennemføre passende foranstaltninger med hensyn til mindreårige fanger og fangebesøg under fuld overholdelse af de internationale normer, herunder konventionen om barnets rettigheder og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
 6. er bekymret over forholdene for palæstinensiske kvindelige fanger og udsatte fanger, idet de ifølge forlydender udsættes for mishandling og ikke har adgang til sundhedspleje;

Torsdag, den 4. september 2008

7. opfordrer Den Palæstinensiske Myndighed til at gøre alt for at forebygge enhver form for volds- eller terrorhandling, især udført af tidligere fanger og navnlig børn;
8. er overbevist om, at en udbygning af forbindelserne mellem EU og Israel bør afhænge af, at Israel overholder sine forpligtelser i henhold til folkeretten;
9. glæder sig over den beslutning, der blev truffet på det 8. møde i Associeringsrådet EU-Israel om at nedsætte et funktionsdygtigt underudvalg til afløsning for arbejdsgruppen om menneskerettigheder; kræver, at menneskerettighedsorganisationerne og ikkestatslige organisationer i Israel og de besatte palæstinensiske områder i vidt omfang høres og inddrages i overvågningen af Israels fremskridt hen imod overholdelse af landets forpligtelser i henhold til folkeretten;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Israels regering, Knesset, formanden for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, kvartettens udsending til Mellemøsten, formanden for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, FN's højkommisær for menneskerettigheder og Den Internationale Røde Kors Komité.

Evaluerings af EU-sanktioner på menneskerettighedsområdet

P6_TA(2008)0405

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet (2008/2031(INI))

(2009/C 295 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til alle De Forenede Nationers menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til FN's Pagt, navnlig artikel 1 og 25 samt artikel 39 og 41 i kapitel VII,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention) og de tilhørende protokoller,
- der henviser til Parischartret for et nyt Europa (Parischartret),
- der henviser til 1975-slutakten fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (Helsingforslutakten),
- der henviser til EU-traktatens artikel 3, 6, 11, 13, 19, 21, 29 og 39 og EF-traktatens artikel 60, 133, 296, 297, 301 og 308,

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighedssituationen i verden,
- der henviser til sine tidligere debatter og uopsættelige beslutninger om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 1996 om Kommissionens meddelelse om hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem Fællesskabet og tredjelande ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters internationale forpligtelser, herunder forpligtelserne i WTO-aftalerne,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen) ⁽²⁾, særligt artikel 8, 9, 33, 96 og 98 samt revisionen af denne aftale ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets dokument af 22. januar 2004 om oprettelse af en sanktionsgruppe under Gruppen af Råder vedrørende Eksterne Forbindelser (RELEX/sanktioner) (5603/2004),
- der henviser til Rådets dokument af 7. juni 2004 om »Grundprincipper for anvendelse af restriktive foranstaltninger (sanktioner)« (10198/1/2004),
- der henviser til Rådets dokument om »Retningslinjer for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger (sanktioner) som led i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, senest revideret den 2. december 2005 (15114/2005),
- der henviser til Rådets dokument af 9. juli 2007 om EU's bedste praksis for effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger (11679/2007),
- der henviser til den fælles holdning 96/697/FUSP vedrørende Cuba ⁽⁴⁾, som vedtoges af Rådet den 2. december 1996,
- der henviser til Rådets fælles holdning 2001/930/FUSP om bekæmpelse af terrorisme ⁽⁵⁾ og 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme ⁽⁶⁾, begge af 27. december 2001, og Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets fælles holdning 2002/402/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Usama bin Laden, medlemmer af Al Qaida-organisationen og Taliban samt andre personer, grupper, virksomheder og enheder, der er knyttet til dem ⁽⁸⁾, og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, al-Qaida-organisationen og Taliban ⁽⁹⁾, begge af 27. maj 2002,

⁽¹⁾ EFT C 320 af 28.10.1996, s. 261.

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 322 af 12.12.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 90.

⁽⁶⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93.

⁽⁷⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁽⁸⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 4.

⁽⁹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽³⁾,
 - der henviser til alle aftaler, der er indgået mellem Den Europæiske Union og tredjelande og til menneskerettighedsklausulerne i disse aftaler,
 - der henviser til sin beslutning af 11. oktober 1982 om betydningen og virkningerne af økonomiske sanktioner, navnlig handelsembargo og boykot, for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forbindelser med tredjelande ⁽⁴⁾,
 - der henviser til beslutning om sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger ⁽⁵⁾, vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien),
 - der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽⁶⁾,
 - der henviser til resolution 1597 (2008) og henstilling 1824 (2008) om FN's Sikkerhedsråds og EU's sortlister, vedtaget af Europarådets Parlamentariske Forsamling den 23. januar 2008,
 - der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som blev undertegnet i Lissabon den 13. december 2007, og som ventes at træde i kraft den 1. januar 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om International Handel (A6-0309/2008),
- A. der henviser til, at det i EU-traktatens artikel 11, stk. 1, i TEU fastsættes, at respekten for menneskerettighederne er et af målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og at det af EU-traktatens nye artikel 21, indført ved Lissabontraktatens artikel 1, nr. 24), fremgår, at »Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende rettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten«.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 18.4.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

⁽³⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽⁴⁾ EFT C 292 af 8.11.1982, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT C 78 af 2.4.2002, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 214.

Torsdag, den 4. september 2008

- B. der henviser til, at sanktioner indføres med henblik på at nå de specifikke FUSP-mål som er fastsat i EU-traktatens artikel 11 i, og som omfatter, men ikke er begrænset til, fremme af respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati, retsstaten og god regeringsførelse,
- C. der henviser til, at ovennævnte grundprincipper for anvendelse af restriktive foranstaltninger (sanktioner) er det første dokument, som fastsætter en konkret ramme, inden for hvilken EU kan indføre sanktioner, på trods af at EU's praksis på området stammer tilbage fra starten af 1980'erne og i særdeleshed EU-traktatens ikrafttræden i 1993; der henviser til, at dette dokument formelt gør sanktioner til et instrument under FUSP og derfor er udgangspunktet for en europæisk sanktionspolitik,
- D. der henviser til, at denne sanktionspolitik primært bygger på følgende fem mål inden for rammerne af FUSP: at beskytte Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, uafhængighed og integritet i overensstemmelse med principperne i FN's pagt; at styrke Unionens sikkerhed i alle henseender; at bevare freden og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN's pagt samt principperne i Helsingforslutakten og målene i Parischartret, herunder de principper og de mål, der vedrører de ydre grænser; at fremme det internationale samarbejde; at udvikle og befæste demokratiet og retsstatsprincippet samt respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder,
- E. der henviser til, at der er en voksende international konsensus om, at ethvert alvorligt og forsætligt anslag mod miljøet er til skade for freden og den internationale sikkerhed og udgør en overtrædelse af menneskerettighederne,
- F. der henviser til, at EU er indstillet på systematisk at indføre sanktioner, som er vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i henhold til kapitel VII i De Forenede Nationers Pagt, og samtidig indfører egne sanktioner i mangel af et mandat fra FN's Sikkerhedsråd i tilfælde, hvor Sikkerhedsrådet ikke har beføjelse til at gribe ind eller er forhindret i at gøre det på grund af manglende enighed blandt medlemmerne; understreger i den forbindelse både FN's og EU's pligt til at indføre sanktioner i overensstemmelse med folkeretten,
- G. der henviser til, at EU's sanktionspolitik således omfatter FN's Sikkerhedsråds sanktioner, men at rækkevidden og målene i EU's politik er bredere end i FN's Sikkerhedsråds politik (international fred og sikkerhed),
- H. der henviser til, at sanktioner er et af de instrumenter, som EU kan anvende til at gennemføre sin menneskerettighedspolitik; minder om, at anvendelsen af sanktioner skal være en del af et integreret og sammenhængende politisk tiltag og skal være i overensstemmelse med Unionens generelle strategi på det pågældende område, og skal udgøre det sidste forsøg på listen over prioriteter til gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik's særlige mål; der henviser til, at sanktionernes effektivitet afhænger af, at de iværksættes samtidigt af alle medlemsstater,
- I. der henviser til, at der ikke findes nogen officiel definition af, hvad en sanktion er, hverken i folkeretten eller i EU/EF-retten; der henviser til, at inden for rammerne af FUSP anses sanktioner eller restriktive foranstaltninger imidlertid for foranstaltninger, der helt eller delvist afbryder eller indskrænker de diplomatiske eller økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, og søger at få indført en ændring af visse aktiviteter eller politikker, eksempelvis overtrædelser af folkeretten eller menneskerettighederne, eller en ændring af politikker, som krænker retsstatsprincippet eller de demokratiske principper, og som føres af tredjelands regeringer, ikkestatslige enheder, fysiske eller juridiske personer,
- J. der henviser til, at de restriktive foranstaltninger omfatter en lang række foranstaltninger såsom våbenbargoer, handelssanktioner, finansielle/økonomiske sanktioner, indefrysning af aktiver, flyveforbud, adgangsbegrænsninger, diplomatiske sanktioner, boykot af sportsbegivenheder og kulturelle begivenheder og midlertidig ophævelse af samarbejdet med et tredjeland,

Torsdag, den 4. september 2008

- K. der henviser til, at i denne beslutning, ligesom i EU, anvendes ordene »sanktioner« og »restriktive foranstaltninger« synonymt; der henviser til, at denne beslutning tilslutter sig definitionen af relevante foranstaltninger i artikel 96 i Cotonouaftalen ⁽¹⁾,
- L. der henviser til, at EU-sanktionerne selv bygger på en række forskellige retsgrundlag afhængig af den restriktive foranstaltnings præcise art og den juridiske karakter af forbindelserne med det pågældende tredjeland samt af de pågældende sektorer og mål; der henviser til, at disse faktorer afgør både proceduren for vedtagelse af sanktionerne — hvilket ofte, men ikke altid, kræver en fælles FUSP-holdning og dermed enstemmighed i Rådet — og den lovgivningsprocedure, der skal følges med henblik på at gøre sanktionerne juridisk bindende og kunne håndhæve dem, og hvor den almindelige procedure er den, som er fastsat i EF-traktatens artikel 301,
- M. der henviser til, at visumforbud og våbenembargoer er blevet de hyppigst anvendte FUSP-sanktioner og er de første skridt i EU's sanktionsproces; der henviser til, at disse to typer foranstaltninger er de eneste, som kan gennemføres direkte af medlemsstaterne, eftersom de, jf. EF-traktaten, ikke er underlagt krav om vedtagelse af specifikke sanktionsbestemmelser; der henviser til, at finansielle sanktioner (indefrysning af aktiver) og handelssanktioner på den anden side kræver, at der vedtages specifikke sanktionsbestemmelser,
- N. der henviser til, at det ifølge ovennævnte grundprincipper for anvendelse af restriktive foranstaltninger (sanktioner) samt de relevante retningslinjer er mest hensigtsmæssigt at anvende målrettede sanktioner, fordi man for det første undgår en negativ påvirkning af en større gruppe mennesker, og fordi man for det andet direkte påvirker de ansvarlige og derfor sandsynligvis kan opnå ændringer i den politik, der føres af de pågældende personer,
- O. der anerkender, at der findes foranstaltninger, som, når de vedtages af Rådet i form af formandskabets konklusioner, ikke betegnes som »sanktioner« og samtidig adskiller sig fra de øvrige restriktive foranstaltninger på listen over FUSP-værktøjer,

⁽¹⁾ Artikel 96 i Cotonouaftalen af 23. juni 2000 har følgende ordlyd:

Væsentlige elementer: konsultationsprocedure og relevante foranstaltninger for så vidt angår menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten

1. I denne artikel forstås ved udtrykket »part« på den ene side Fællesskabet og Den Europæiske Unions medlemsstater og på den anden side hver enkelt AVS-stat.

2. a) Hvis en part til trods for den løbende politiske dialog mellem parterne skønner, at den anden part har misligholdt en forpligtelse med hensyn til respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten som omhandlet i artikel 9, stk. 2, meddeler den, undtagen i særligt hastende tilfælde, den anden part og Ministerrådet alle nødvendige oplysninger, for at der kan foretages en grundig undersøgelse med henblik på at finde en for begge parter acceptabel løsning. Med henblik herpå opfordrer den anden part til at indgå i konsultationer om foranstaltninger, som den berørte part har truffet eller skal træffe for at rette op på forholdene.

Konsultationerne føres på det plan og under de former, som skønnes at være mest hensigtsmæssige med henblik på at finde en løsning. Konsultationerne indledes senest 15 dage efter opfordringen og fortsætter i en periode, der fastsættes ved fælles overenskomst afhængigt af, hvilken tilsidesættelse der er tale om, og hvor alvorlig den er. Under ingen omstændigheder må konsultationerne vare længere end 60 dage.

Hvis konsultationerne ikke fører til en for begge parter acceptabel løsning, hvis konsultationer afvises, eller hvis der er tale om særligt hastende tilfælde, kan der træffes relevante foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger ophæves, så snart begrundelsen for dem ikke længere er til stede.

b) Ved udtrykket »særligt hastende tilfælde« forstås ekstraordinære tilfælde, hvor der er tale om særlig alvorlig eller åbenbar tilsidesættelse af et af de væsentlige elementer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, af en sådan art, at et øjeblikkeligt indgreb er påkrævet.

Den part, som gør brug af den særlige hasteprocedure, underretter særskilt den anden part og Ministerrådet om sagen, medmindre den ikke har tid til at gøre dette.

c) Ved »relevante foranstaltninger« forstås i denne artikel foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med folkeretten, og som står i forhold til tilsidesættelsen. Ved valget af sådanne foranstaltninger skal de, der medfører færrest forstyrrelser i anvendelsen af denne aftale, foretrækkes. Det er underforstået, at suspension er den sidste udvej.

Hvis der i særligt hastende tilfælde træffes foranstaltninger, meddeles de straks den anden part og Ministerrådet. Der kan da på anmodning af den berørte part indkaldes til konsultationer med henblik på en grundig undersøgelse af situationen for om muligt at finde en løsning. Disse konsultationer føres i overensstemmelse med ordningerne i litra a), andet og tredje afsnit.

Torsdag, den 4. september 2008

- P. der henviser til, at de økonomiske forbindelser mellem EU og tredjelande ofte er reguleret af sektorspecifikke bilaterale eller multilaterale aftaler, som EU er forpligtet til at overholde i forbindelse med indførelse af sanktioner; der henviser til, at EU derfor om nødvendigt bør suspendere eller ophæve de relevante aftaler, inden der indføres økonomiske sanktioner, der er uforenelige med de rettigheder, som det pågældende tredjeland er tildelt i henhold til en eksisterende aftale,
- Q. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og tredjelande ofte er reguleret af bilaterale eller multilaterale aftaler, som giver en af parterne ret til at træffe relevante foranstaltninger i tilfælde af den anden parts misligholdelse af en væsentlig forpligtelse i aftalen, navnlig manglende respekt for menneskerettighederne, folkeretten, de demokratiske principper og retsstatsprincippet (menneskerettighedsklausulen), og i denne sammenhæng er Cotonouaftalen et godt eksempel,
- R. der henviser til, at indførelsen og gennemførelsen af restriktive foranstaltninger skal være i overensstemmelse med menneskerettighederne og den humanitære folkeret, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til effektive retsmidler samt proportionalitet, og skal indeholde relevante undtagelser, der tager hensyn til de grundlæggende menneskelige behov hos de personer, der er genstand for foranstaltningerne, såsom adgang til grunduddannelse, drikkevand og lægehjælp, herunder nødvendig medicin; der henviser til, at en sanktionspolitik skal tage fuldt hensyn til de standarder, som er fastlagt i Genèvekonventionen, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt FN's resolutioner vedrørende beskyttelse af civile og børn i væbnede konflikter;
- S. der henviser til, at EU's og de enkelte medlemsstaters troværdighed skades, når EU's sanktioner tilsyneladende brydes; der henviser til, at Robert Mugabe blev inviteret til at deltage i EU-Afrika-topmødet i Lissabon den 8.-9. december 2007, selv om der var udstedt et indrejseforbud for ham til alle EU-medlemsstaternes område ved Rådets fælles holdning 2004/161/FUSP ⁽¹⁾ af 19. februar 2004 om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe, som senest blev forlænget ved Rådets fælles holdning 2008/135/CFSP af 18. februar 2008 ⁽²⁾.

Generelle overvejelser om en effektiv sanktionspolitik i EU

1. beklager, at der til dato ikke er foretaget nogen konsekvensvurdering eller -undersøgelse af EU's sanktionspolitik, og at det derfor er yderst vanskeligt at måle virkningerne heraf og effektiviteten i praksis og dermed drage de påkrævede konklusioner; opfordrer Rådet og Kommissionen til at foretage en sådan vurdering; mener dog at den sanktionspolitik, som anvendtes mod Sydafrika, viste sig at bidrage effektivt til afskaffelsen af apartheid;
2. finder, at forskellene i retsgrundlagene for at gennemføre EU's sanktionspolitik med forskellige niveauer for beslutning, iværksættelse og kontrol udgør en hindring for EU's sanktionspolitikts gennemskuelighed og sammenhæng og følgelig dens troværdighed;
3. mener, at sanktionernes effektivitet forudsætter, at deres iværksættelse opfattes som legitim både af den europæiske og internationale offentlighed og af offentligheden i det land, hvor man ønsker forandringer; understreger, at høring af Parlamentet i beslutningsprocessen styrker denne legitimitet;
4. bemærker ligeledes, at sanktionerne kan have en symbolsk funktion og udtrykke EU's moralske fordømmelse og dermed bidrage til at styrke EU's udenrigspolitik synlighed og troværdighed; advarer imidlertid imod at lægge for megen vægt på idéen om sanktioner som symbolske foranstaltninger, da dette vil betyde, at de helt mister deres værdi;
5. understreger, at anvendelse af sanktioner bør overvejes, hvis myndigheders, ikkestatslige aktørers, eller fysiske eller juridiske personers adfærd alvorligt skader sikkerheden og menneskerettighederne, eller hvis alle aftalemæssige og/eller diplomatiske forbindelser er forsøgt eller blokeres på grund af tredjepartens handlinger;

⁽¹⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 43 af 19.2.2008, s. 39.

Torsdag, den 4. september 2008

6. er af den opfattelse, at enhver forsætlig og uoprettelig skade på miljøet udgør en trussel mod sikkerheden og en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne; anmoder i denne forbindelse Rådet og Kommissionen om at medtage forsætlige og uoprettelige skader på miljøet som mulig grund til at indføre sanktioner;
7. anerkender, at EU's overordnede sanktionsinstrumenter generelt anvendes fleksibelt efter behov i de enkelte tilfælde; beklager dog, at EU ofte har været inkonsekvent i anvendelsen af sin sanktionspolitik ved at behandle tredjelande forskelligt, selv om de har samme tilgang til menneskerettigheder og demokrati, og EU er derfor blevet kritiseret for at anvende to forskellige målestokke;
8. mener i denne forbindelse, at eventuelle negative konsekvenser for EU-borgerne og EU's handelsinteresser af indførelsen og evalueringen af EU's sanktioner for krænkelse af menneskerettighederne i princippet ikke bør resultere i, at der sættes spørgsmålstegn ved sanktionerne;
9. beklager, at der inden for EU er uoverensstemmelser vedrørende politikken over for visse lande, som f.eks. Cuba, og at medlemsstaterne er uvillige til at modarbejde store partnere som Rusland, og at dette har medført, at EU kun har vedtaget »uformelle sanktioner« i formandskabets konklusioner, hvilket er udtryk for manglende balance eller inkonsekvens i anvendelse af Unionens sanktioner; medgiver dog, at visse foranstaltninger i Rådets konklusioner, som f.eks. udsættelse af indgåelsen af aftaler med visse lande, bl.a. Serbien, kan være et hensigtsmæssigt redskab med henblik på at presse tredjelande til fuldt ud at samarbejde med internationale mekanismer;
10. gør med hensyn til Cuba opmærksom på, at den ovennævnte fælles holdning, som vedtoges i 1996, og som med jævne mellemrum forlænges, indeholder en køreplan for en fredelig overgang til demokrati på øen, og at den fortsat står ved magt og ikke er genstand for uoverensstemmelser i de europæiske institutioner; beklager, at der foreløbig ikke har fundet nogen væsentlig forbedring sted på menneskerettighedsområdet; tager Rådets beslutning af 20. juni 2008 om at ophæve de uformelle sanktioner mod Cuba til efterretning, men kræver samtidig øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle politiske fanger, bedre adgang til fængsler samt ratificering og gennemførelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; bemærker, at Rådet om et år vil tage beslutning om at fortsætte den politiske dialog med Cuba på baggrund af, om der da er gennemført væsentlige forbedringer på menneskerettighedsområdet; understreger, at Rådets holdning også er bindende for EU's institutioner, hvad angår dialogen med både de cubanske myndigheder og med repræsentanter for civilsamfundet; gentager sin holdning vedrørende Sakharovprisvinderne Oswaldo Payá Sardiñas og Damas de Blanco-gruppen;
11. mener, at argumentet med »ineffektive« sanktioner ikke kan anvendes til at ophæve dem, og at der i stedet bør ske en omlægning og fornyet vurdering af selve sanktionen; mener endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt sanktionerne skal opretholdes, udelukkende bør afhænge af, om deres mål er nået, og at deres karakter kan forstærkes eller ændres efter vurderingen; mener, at sanktionerne, for at nå dette mål, altid bør ledsages af tydelige referencepunkter (benchmarks);
12. understreger, at sanktionernes effektivitet bør analyseres på flere planer, dels både med hensyn til foranstaltningernes egentlige effektivitet, dvs. hvorvidt de har virkning for de pågældende personers private eller erhvervsmæssige adfærd i deres egenskab af medlemmer af et sanktioneret styre, eller for dettes funktionsmåde, dels med hensyn til deres politiske effektivitet, dvs. hvorvidt de formår at ændre eller sætte en stopper for de politikker, som ligger til grund for sanktionerne;
13. mener, at en sanktions effektivitet afhænger af EU's evne til at opretholde den i hele perioden, og beklager i denne forbindelse anvendelsen af bestemmelser såsom »udløbsklausuler«, der indebærer en automatisk ophævelse af sanktioner;
14. modsætter sig under alle omstændigheder anvendelse af generelle og vilkårlige sanktioner over for et hvilket som helst land, eftersom en sådan tilgang reelt medfører en fuldstændig isolation af befolkningen; mener, at økonomiske sanktioner, medmindre de koordineres med andre politiske instrumenter, kun i meget ringe grad ansporer det sanktionerede styre til at iværksætte politiske reformer; lægger derfor vægt på, at vedtagelse af sanktioner mod statslige myndigheder systematisk følges op med støtte til det pågældende lands civilsamfund;

Torsdag, den 4. september 2008

Sanktioner som led i en overordnet menneskerettighedsstrategi

15. påpeger, at de fleste EU-sanktioner indføres på baggrund af sikkerhedshensyn; understreger imidlertid, at overtrædelser af menneskerettighederne bør udgøre et tilstrækkeligt grundlag for anvendelsen af sanktioner, eftersom de ligeledes udgør en trussel mod sikkerhed og stabilitet;

16. påpeger, at sanktionernes vigtigste formål er at medføre en ændring af politik eller aktiviteter i overensstemmelse med målene i FUSP's fælles holdning eller konklusioner vedtaget af Rådet eller den internationale afgørelse, som sanktionerne er baseret på;

17. fastholder, at Rådet ved at vedtage ovennævnte grundprincipper for anvendelsen af restriktive foranstaltninger (sanktioner) er indstillet på at anvende sanktioner som led i en integreret, bredt anlagt politisk tilgang; understreger i denne henseende, at denne tilgang parallelt hermed omfatter politisk dialog, tilskyndelsesforanstaltninger og betingelser og endog i sidste instans kan omfatte anvendelse af tvangsforanstaltninger som nævnt i grundprincipperne; mener, at bestemmelserne om menneskerettigheder og demokrati, den generelle præferenceordning og udviklingsstøtte bør anvendes som redskaber til en sådan bredt anlagt og integreret politisk tilgang;

18. understreger, at gennemførelsen af menneskerettighedsklausulen ikke kan anses for en helt selvstændig eller ensidig EU-sanktion, eftersom den stammer direkte fra den bilaterale eller multilaterale aftale, som indeholder et gensidigt løfte om at respektere menneskerettighederne; finder, at passende foranstaltninger i henhold til denne klausul udelukkende vedrører den pågældende aftales gennemførelse ved at give hver part et retsgrundlag for at suspendere eller annullere aftalen; mener følgelig, at menneskerettighedsklausulens håndhævelse og selvstændige eller ensidige sanktioner afgjort supplerer hinanden;

19. glæder sig derfor over, at menneskerettighedsklausulen systematisk indarbejdes, og insisterer på indarbejdelse af en særlig gennemførelsesmekanisme i alle nye bilaterale aftaler, som indgås med tredjelande, herunder sektorspecifikke aftaler; påpeger i denne forbindelse de vigtige henstillinger om en mere effektiv og systematisk gennemførelse af bestemmelsen i form af udarbejdelse af mål og referencepunkter og regelmæssig vurdering; gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsklausulerne gennemføres ved en mere gennemsigtig høringsprocedure mellem parterne med inddragelse af Parlamentet og civilsamfundet, idet der redegøres detaljeret for de politiske og retlige mekanismer, som skal anvendes i tilfælde af, at der fremsættes en anmodning om, at et bilateralt samarbejde standses som følge af gentagne og/eller systematiske krænkelse af menneskerettighederne i strid med folkeretten; støtter den proceduremodel, der er fastsat i Cotonouaftalen, for reaktion på alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og for håndhævelse af de demokratiske principper og retsstatsprincippet; mener, at ordningen for intensiv politisk dialog (Cotonouaftalens artikel 8) og konsultationer (Cotonouaftalens artikel 96) før og efter vedtagelsen af relevante foranstaltninger ved flere lejligheder har vist sig at være et effektivt instrument til forbedring af situationen på stedet;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til ikke at indgå frihandelsaftaler og/eller associeringsaftaler — selv om de indeholder menneskerettighedsklausuler — med regeringer i lande, hvor der ifølge rapporter fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder begås omfattende krænkelse af menneskerettighederne;

21. mener, at undladelsen af at træffe hensigtsmæssige eller restriktive foranstaltninger i tilfælde af en situation kendetegnet ved vedvarende overtrædelser af menneskerettighederne alvorligt undergraver EU's menneskerettighedsstrategi, sanktionspolitik og troværdighed;

22. understreger, at sanktionspolitikken er langt mere effektiv, når den indgår i en sammenhængende menneskerettighedsstrategi; gentager sin anmodning til Rådet og Kommissionen om i hvert landestrategidokument og i andre dokumenter af samme art at opstille en specifik strategi om menneskerettigheder og demokratiske forhold;

23. mener, at dialogerne og høringerne om menneskerettigheder i tilfælde af, at der gennemføres sanktioner, nødvendigvis og systematisk bør indeholde drøftelser om udviklingen i opfyldelsen af de mål og referencepunkter, som fastlægges på tidspunktet for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger; mener samtidig, at de gennem menneskerettighedsdialoger og høringer nåede mål under ingen omstændigheder kan tilsidesætte opfyldelsen af de målsætninger, der ligger til grund for sanktionerne;

Torsdag, den 4. september 2008

Koordineret indsats fra det internationale samfund

24. mener, at en koordineret indsats fra det internationale samfund har en større virkning end spredte og uens handlinger fra stater eller regionale enheder; glæder sig derfor over, at EU's sanktionspolitik fortsat baseres på præferencer til fordel for FN's ordning;

25. opfordrer Rådet til, hvor der ikke findes sanktioner fra FN's Sikkerhedsråd, at samarbejde med sanktionerende ikke-EU-stater, at dele oplysninger, og at koordinere indsatsen på internationalt plan for at hindre sanktionsbrud og at maksimere effektiviteten og gennemførelsen af EU's og andre sanktioner i overensstemmelse med folkeretten;

26. mener, at EU bør søge samarbejde med andre regionale organisationer, f.eks. Den Afrikanske Union og Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN), for at fremme menneskerettighederne og sikre, at aktionerne i forbindelse med sanktioner koordineres;

27. opfordrer EU til systematisk at udvikle en dialog med de ikkesanktionerende stater med henblik på at nå til en fælles holdning til restriktive foranstaltninger, navnlig på regionalt plan; påpeger, at sanktioner, som det ses i tilfældet Burma /Myanmar, ofte ikke medfører de nødvendige politiske ændringer eller aktiviteter, når det internationale samfund er delt, og store aktører ikke er involveret i gennemførelsen deraf;

28. anmoder Rådet og Kommissionen om systematisk i den politiske dialog med stater, som ikke anvender sanktionerne, at bringe spørgsmålet på bane om deres rolle i og indflydelse på det pågældende styre eller de pågældende ikkestatslige aktører, hvad enten det drejer sig om enkeltpersoner, organisationer eller virksomheder;

29. mener, at udsigten til indgåelse af en frihandelsaftale med den region, hvor et berørt land ligger, bør anvendes som incitament og pressionsmiddel, og at en sådan aftale under alle omstændigheder bør udelukke det land, der er pålagt sanktioner;

Oprettelse af tydelige beslutningsprocesser, referencepunkter og revisionsmekanismer

30. understreger behovet for en indgående analyse af hver enkelt situation, inden der vedtages sanktioner, for at vurdere de potentielle virkninger af forskellige sanktioner og for at beslutte, hvilke sanktioner der er mest effektive i lyset af alle andre relevante faktorer og sammenlignelige erfaringer; mener, at en sådan forudgående analyse er så meget desto mere berettiget, som det er svært at bakke ud, når sanktionsprocessen først er iværksat, uden at skade EU's troværdighed eller den støttetilkendegivelse, som EU skylder befolkningen i det pågældende tredjeland, eftersom dette lands myndigheder eventuelt vil kunne udnytte EU's afgørelse; noterer sig i denne forbindelse den nuværende praksis, ifølge hvilken relevansen, arten og effektiviteten af de foreslåede sanktioner drøftes i Rådet på grundlag af en vurdering foretaget af EU-missionscheferne i det pågældende land, og opfordrer til, at en sådan vurdering suppleres med en rapport udarbejdet af en uafhængig ekspert;

31. understreger imidlertid, at en sådan analyse ikke bør anvendes til at forsinke vedtagelsen af sanktioner; understreger i denne forbindelse, at tottrinsproceduren for indførelse af sanktioner under FUSP giver mulighed for en øjeblikkelig politisk reaktion, i første omgang gennem vedtagelse af en fælles holdning, som fastsættes efter en mere dybdeborende analyse af forordningen, og som indeholder en nærmere beskrivelse af sanktionernes karakter og omfang;

32. opfordrer til, at der i retlige instrumenter systematisk indarbejdes tydelige og specifikke referencepunkter som betingelser for at ophæve sanktionerne; lægger navnlig vægt på, at referencepunkter fastsættes på grundlag af en uafhængig ekspertvurdering, og at de ikke ændres med tiden på grund af den politiske udvikling i Rådet;

33. opfordrer Rådet og Kommissionen til at oprette en eksemplarisk revisionsproces for sanktioner, som navnlig involverer systematisk indarbejdelse af en revisionsklausul, hvilket omfatter en vurdering af sanktionsordningen på baggrund af de fastlagte referencepunkter og af opfyldelsen af de opstillede målsætninger; understreger, at hensigtserklæringer eller vilje til at indføre procedurer, som muligvis kan føre til positive resultater, bør hilses velkommen, men understreger, at de under ingen omstændigheder ved vurderingen af sanktionerne kan erstatte egentlige mærkbare og ægte fremskridt i retning af at opfylde de opstillede kriterier;

Torsdag, den 4. september 2008

34. mener, at våbenembargoen mod Kina er et eksempel på EU's konsekvente og sammenhængende tilgang, eftersom denne embargo oprindeligt blev besluttet efter Tiananmenmassakren i 1989, og EU til dato ikke har modtaget nogen redegørelser for denne massakre, hvorfor der ikke er noget grundlag for at hæve embargoen;

35. opfordrer sanktionsgruppen under Gruppen af Råder vedrørende Eksterne Forbindelser (RELEX/sanktioner) til at påtage sig deres ansvar fuldt ud; insisterer især på behovet for at gennemføre undersøgelser, inden der vedtages sanktioner, og efter vedtagelsen deraf at give regelmæssige oplysninger om udvikling og udvikle den bedste praksis for iværksættelse og håndhævelse af restriktive foranstaltninger;

36. anerkender, at stater såvel som internationale og regionale organisationer bør stå til ansvar for internationalt uretmæssige handlinger ved gennemførelsen af sanktioner, og understreger i denne forbindelse behovet for en retslig mekanisme med henblik på at garantere overensstemmelse med international og humanitær ret;

37. anmoder om, at Parlamentet inddrages i alle trin i sanktionsprocessen: beslutningsprocessen, der fører til sanktioner, udvælgelse af de sanktioner, der passer bedst til situationen, samt definering af referencepunkter og vurdering af gennemførelsen inden for rammerne af revisionsmekanismen og ophævelsen af sanktionen;

Måltrettede sanktioner som et mere effektivt værktøj?

38. beklager, at den manglende vurdering gør det umuligt at bedømme de måltrettede foranstaltningers effektivitet; anerkender imidlertid EU's store humanitære hensyn, som har medført afskaffelse af generelle økonomiske sanktioner som tidligere set i Irak og indførelse af mere måltrettede, »intelligente« sanktioner, som er beregnet til at sikre den størst mulige virkning på dem, hvis adfærd sanktionerne skal påvirke, samtidig med at de negative humanitære virkninger eller konsekvenser minimeres over for personer og nabolande, der ikke er mål for sanktioner;

39. mener, at økonomiske sanktioner, der anvendes isoleret fra andre politiske instrumenter, næppe kan tvinge det pågældende styre til at foretage store politiske ændringer; understreger desuden, at vidtrækkende økonomiske restriktioner kan medføre uforholdsmæssigt høje økonomiske og humanitære omkostninger, og gentager derfor sin opfordring til at gennemføre mere nøje tilrettelagte og mere måltrettede sanktioner, som er udviklet til primært at have en indvirkning på fremtrædende ledere i det pågældende styre og personer, der overtræder menneskerettighederne;

40. understreger, at alle økonomiske sanktioner først og fremmest bør være rettet mod de sektorer, der ikke er beskæftigelsesintensive og er af begrænset relevans for små og mellemstore virksomheder, som er vigtige for både den økonomiske udvikling og omfordelingen af indkomster;

41. støtter anvendelse af måltrettede økonomiske sanktioner mod vigtige ledere af sanktionsramte regimer og deres nære familiemedlemmer, som har en direkte indvirkning på de sanktionerede personers indtægter; understreger behovet for, at disse sanktioner ledsages af passende foranstaltninger over for europæiske økonomiske aktører, der samarbejder med sådanne personer; understreger, at måltrettede varesanktioner, som er rettet mod en bestemt eller vigtig indtægtskilde i et regime, udgør en risiko i form af mere vidtrækkende, vilkårlige virkninger for befolkningen og kan fremme udviklingen af en »sort økonomi«;

42. mener, at økonomiske og finansielle sanktioner, selv når de er måltrettede, bør iværksættes af alle fysiske og juridiske personer, som udøver kommercielle aktiviteter i EU, herunder tredjelandssstatsborgere, og EU-borgere eller juridiske personer, der er registreret eller etableret i overensstemmelse med en EU-medlemsstats lovgivning, som udøver kommercielle aktiviteter uden for EU;

43. opfordrer til begrænset anvendelse af »ekstraordinære undtagelser« i forbindelse med indefrysning af aktiver; opfordrer endvidere til, at der skabes en specifik procedure for indsigelser i tilfælde af, at en medlemsstat ønsker at give undtagelser i forhold til at indefryse aktiver, eftersom effektiviteten af den restriktive foranstaltning undergraves af manglen på en sådan procedure i lyset af, at medlemsstaterne kun skal underrette Kommissionen forud for en sådan undtagelse;

Torsdag, den 4. september 2008

44. opfordrer til tiltag, der forbedrer anvendelsen af EU's målrettede økonomiske sanktioner ved at sikre, at foranstaltningerne i praksis nægter bestemte personer og enheder adgang til alle finansielle tjenester inden for EU's kompetenceområde, herunder de, der går igennem EU's clearinghouse-banker eller på anden vis gør brug af finansielle tjenester inden for EU's kompetenceområde; understreger behovet for større fleksibilitet ved distribueringen af sanktionslister i EU og i medlemsstaterne til alle personer, der er omfattet af de krav, som er fastsat i det tredje direktiv om hvidvaskning af penge ⁽¹⁾; foreslår, at hver af medlemsstaterne udpeger en institution, som er ansvarlig for formidlingen af disse oplysninger;

45. opfordrer til, at Rådet og Kommissionen samarbejder mere snævert med SWIFT-forvaltningen og aktionærer i Europa for at opnå bedre resultater i forbindelse med indefrysning sortlistede konti og fjernelse af pengeoverførsler til/fra sådanne konti;

46. opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge mulighederne for og metoderne til at anvende indefrosne indtægter fra de myndigheder, sanktionerne er rettet mod, på konstruktiv vis, for eksempel ved at tildele dem til ofre for krænkelse af menneskerettigheder eller til udviklingsformål inden for rammene af kapitel VII i FN's charter;

47. bemærker, at våbenembargoer er en form for sanktion, som har til formål at standse strømmen af våben og militært udstyr til konfliktområder eller til regimer, som sandsynligvis vil anvende dem til intern undertrykkelse eller angreb mod et fremmed land, som anført i adfærdskodeksen om våbeneksport;

48. opfordrer til koordineret samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om gennemførelse af EU's våbenembargoer, som anvendes af de enkelte medlemsstater;

49. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en fælles holdning om våbeneksport, som vil gøre den nuværende adfærdskodeks om våbeneksport juridisk bindende;

50. opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at arbejde for forbedringer i FN's overvågning og håndhævelse, og støtter oprettelsen af en permanent FN-gruppe med henblik på at vurdere handel med konfliktvarer og værdien af sanktioner i forhold dertil;

51. minder om, at restriktioner om adgang (rejseforbud, visumforbud) udgør et af de indledende trin i EU's sanktionssekvens og indeholder et forbud mod, at sortlistede personer eller ikkestatslige enheder deltager i EU's officielle møder og ligeledes et forbud mod at rejse til EU af private årsager;

52. bemærker med bekymring, at medlemsstaternes tilslutning til EU's visumforbud ikke har været optimal; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en fælles tilgang til anvendelse af rejserestriktioner og relevante undtagelsesklausuler;

Respekt for menneskerettighederne i anvendelsen af målrettede sanktioner til bekæmpelse af terrorisme

53. tager i betragtning, at både EU's selvstændige antiterrorssanktioner og EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds antiterrorssanktioner er genstand for flere sager ved Domstolen og Retten i Første Instans;

54. minder om, at EU's medlemsstater er forpligtede til at udarbejde sanktioner i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 6, stk. 2, hvori det kræves, at Unionen skal respektere grundlæggende rettigheder som garanteret af den europæiske menneskerettighedskonvention, og eftersom de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner; understreger, at de nuværende procedurer i forhold til sortlistning på både EU- og FN-niveau er mangelfulde i forhold til retssikkerhed og retsmidler; opfordrer indtrængende Rådet til at drage de nødvendige konsekvenser og fuldt ud håndhæve Retten i Første Instans' domme om EU's selvstændige sanktioner på området;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

Torsdag, den 4. september 2008

55. opfordrer Rådet og Kommissionen til at revidere den eksisterende procedure for sortlistning og fjernelse fra listen, således at de proceduremæssige og materielle regler for sortlistede personer og enheders menneskerettigheder respekteres og navnlig internationale standarder vedrørende opnåelse af effektive retsmidler under et uafhængigt og upartisk organ og retfærdig rettergang, herunder retten til at blive underrettet om og tilstrækkeligt informeret om sigtelser rejst mod den pågældende person eller enhed samt om de beslutninger, som er truffet, og retten til erstatning for krænkelse af personens menneskerettigheder; anmoder ligeledes EU's medlemsstater om, at de fremmer en sådan gennemgang som led i FN's mekanismer for at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder, når de anvender målrettede sanktioner til bekæmpelse af terrorisme;

56. mener, at artikel 75 i traktaten om EU's funktionsmåde giver Parlamentet en oplagt lejlighed til at udbedre manglerne ved den nuværende praksis for optagelse på en sort liste, og støtter alle Parlamentets igangværende arbejder, som skal på dagsordenen for lovgivningsprogrammet 2009;

57. beklager, at ingen af de juridiske organer er i stand til at vurdere, om sortlistningen er hensigtsmæssig, idet dokumentationen, der ligger til grund for sortlistning, for det meste er baseret på oplysninger fra efterretningstjenesterne, der i sagens natur opererer hemmeligt; mener imidlertid, at denne grundlæggende handlefrihed ikke bør udvikle sig til strafrihed i tilfælde af brud på folkeretten; opfordrer i denne henseende medlemsstaterne til at sikre en effektiv parlamentarisk kontrol med efterretningstjenesternes arbejde; finder det i denne sammenhæng nødvendigt, at Parlamentet indtræder i det arbejde, der udføres af konferencen af retsudvalg til kontrol af efterretningstjenesterne, der allerede er nedsat i medlemsstaterne;

58. gentager imidlertid, at ordningen med antiterrorlister udgør et effektivt instrument i EU's antiterrorpolitik, forudsat at den respekterer Domstolens seneste retspraksis;

59. understreger, at terrorisme er en trussel mod sikkerhed og frihed, og opfordrer derfor indtrængende til, at Rådet reviderer og ajourfører listen over terrororganisationer under hensyntagen til deres aktiviteter på alle kontinenter;

Fordele ved en varieret sanktionspolitik

60. bemærker, at EU altid har forfægtet en positiv linje i anvendelsen af sanktioner for at anspore til ændringer; understreger i denne sammenhæng, at det er vigtigt at prioritere en samlet integreret aktion ved hjælp af en trindelt pressions- og incitamentsstrategi;

61. mener, at en strategi, der bygger på åbenhed, og en sanktionspolitik ikke udelukker hinanden; mener derfor, at EU's sanktionspolitik kan bidrage til at forbedre respekten for menneskerettighederne i det sanktionerede land, når den revideres med det udtrykkelige formål at indføre positive foranstaltninger; bemærker i denne henseende med stor interesse den række af sanktioner, som blev indført mod Usbekistan fra november 2007 til april 2008; sanktionerne fortsatte i et år og blev indført på grund af manglende opfyldelse af de indledende kriterier vedrørende undersøgelse af massakren i Andijan og respekt for menneskerettighederne, men Rådet besluttede at indstille gennemførelsen af visumforbuddet og gav den usbekiske regering seks måneder til at opfylde en række kriterier på menneskerettighedsområdet, samtidig med at truslen om automatisk genindførelse af visumforbuddet blev opretholdt; bemærker, at blandingen af forpligtelser og sanktioner fremkaldte en positiv udvikling takket være muligheden for automatisk genindførelse af sanktioner og opstillingen af præcise betingelser; understreger, at disse betingelser skal kunne opfyldes inden for en begrænset tidsramme og med relevans for den generelle sanktionsordning; beklager imidlertid, at der endnu ikke har kunnet konstateres nogen positiv udvikling, og at det manglende samarbejde med den usbekiske regering fortsat er en kendsgerning;

62. henstiller indtrængende, at sanktioner som led i en mangesidig strategi systematisk ledsages af forstærkede positive foranstaltninger, til støtte for civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og forskellige programmer til fremme af menneskerettigheder og demokrati; henstiller, at de tematiske programmer og redskaber (europæisk initiativ for demokrati og menneskerettigheder ⁽¹⁾, ikkestatslige aktører, investeringer i mennesker), bidrager fuldt og helt til at nå dette mål;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1).

Torsdag, den 4. september 2008

63. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gribe den mulighed, som ratificeringen af Lissabontraktaten giver, og den efterfølgende oprettelse af tjenesten for EU's optræden udadtil, for at optimere sammenhængen mellem de forskellige redskaber i EU's optræden udadtil som et vigtigt element til fremme af sanktionspolitikken's effektivitet;

Anbefalinger i forbindelse med EU's institutioner og medlemsstater

64. opfordrer Rådet og Kommissionen til at foretage en omfattende og indgående vurdering af EU's sanktionspolitik for at fastslå, hvilken indflydelse den har, og hvilke foranstaltninger der bør træffes for at styrke den; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fremlægge et program med sådanne foranstaltninger; opfordrer Rådet og Kommissionen til at vurdere sanktionernes indflydelse på de pågældende landes udviklingspolitik og på EU's handelspolitik;

65. opfordrer Kommissionen til at sikre, at strategier for udviklingsbistand under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og Den Europæiske Udviklingsfond er i overensstemmelse med eksisterende sanktionsordninger og menneskerettighedsdialoger; opfordrer Kommissionen til at sikre, at betingelserne for generel budgetstøtte — også for kontrakterne vedrørende de såkaldte millenniumudviklingsmål — udtrykkeligt kædes sammen med menneskerettigheds- og demokratikriterier;

66. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udnytte den mulighed, som opstår ved ratificeringen af Lissabontraktaten, udnævnelsen af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik — som samtidig skal være næstformand i Kommissionen og formand for Rådet for Udenrigsanliggender — og den efterfølgende oprettelse af tjenesten for EU's optræden udadtil for at gøre dennes optræden mere sammenhængende og konsekvent, forbedre ekspertisen i EU's relevante tjenester, og forbedre samarbejdet mellem de forskellige tjenester;

67. opfordrer samtidig til bedre samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen for at sikre en mere sammenhængende og effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger;

68. anmoder også de medlemsstater, som er medlem af FN's Sikkerhedsråd, om systematisk at forsøge at gennemføre de af EU vedtagne sanktioner i international sammenhæng i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 19;

69. opfordrer medlemsstaterne til, i deres arbejde inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråd, ikke at frasige sig forpligtelser på menneskerettighedsområdet, som de har påtaget sig i anden regi, navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention;

70. forpligter sine parlamentariske organer, navnlig Parlamentets stående delegationer og ad hoc-delegationer, til at gøre brug af deres kontakter med parlamenter i lande, der ikke gennemfører sanktioner, for at øge forståelsen for de EU-sanktionsordninger, der er gældende i den pågældende region, og at undersøge mulighederne for en fælles tilgang til fremme af menneskerettighederne;

71. opfordrer Kommissionen til at oprette et netværk af uafhængige eksperter, som skal forelægge Rådet de mest hensigtsmæssige restriktive foranstaltninger efter forholdene og med jævne mellemrum udfærdige en rapport om situationens udvikling ud fra benchmarks og tilsigtede mål og om nødvendigt foreslå, hvordan sanktionerne kan gennemføres mere hensigtsmæssigt; mener, at oprettelsen af et sådant netværk vil forbedre gennemsigtigheden og drøftelserne om sanktioner generelt og samtidig vil styrke gennemførelsen af og den løbende kontrol med sanktioner i særlige tilfælde; mener samtidig, at Kommissionen bør indtage en mere proaktiv rolle i fastlæggelsen af en klar EU sanktionspolitik;

72. finder, at EU's sanktionspolitik, som er et af de vigtigste og mest følsomme elementer i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, skal have styrket sin legitimitet ved at Parlamentet inddrages i alle led i proceduren, jf. EU-traktatens artikel 21, navnlig i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af sanktioner på grundlag af systematisk høring med deltagelse af og rapporter fra Rådet og Kommissionen; mener endvidere, at Parlamentet skal inddrages i kontrollen med, at de, der er genstand for sanktioner, har opfyldt de opstillede referencepunkter; pålægger sit Underudvalg om Menneskerettigheder at systematisere og overvåge arbejdet på dette område, når sanktionernes målsætninger og referencepunkter vedrører menneskerettigheder;

*

* *

Torsdag, den 4. september 2008

73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til De Forenede Nationers Generalsekretærer samt til Europarådet.

Milleniumsudviklingsmålene — Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre

P6_TA(2008)0406

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om mødredødelighed forud for FN's højniveaumøde om undersøgelsen af milleniumsudviklingsmålene, som afholdes den 25. september 2008

(2009/C 295 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til milleniumudviklingsmålene, der blev vedtaget på FN's milleniumtopmøde i september 2000,
- der henviser til Det Europæiske Råds »EU-handlingsdagsorden for 2015-målene« fra juni 2008 og dens 2010-milepæle,
- der henviser til det højniveaumøde om milleniumudviklingsmålene, der vil finde sted i FN's hovedkvarter i New York den 25. september 2008,
- der henviser til »EU-rapporten om milleniumudviklingsmålene 2000-2004« af Kommissionen (SEK(2005)0456),
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 16.-17. december 2004, hvor Den Europæiske Union bekræftede, at den fuldt og helt bakker op om milleniumsudviklingsmålene og sammenhæng i udviklingspolitikken,
- der henviser til FN's erklæring af 20. november 1959 om barnets rettigheder, ifølge hvilken både barnet og moderen skal ydes særlig beskyttelse og omsorg, herunder passende beskyttelse både før og efter fødslen, og til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder, i henhold til hvilken de deltagende stater skal sikre mødre passende beskyttelse både før og efter barnets fødsel,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (Gender Equality and Women Empowerment in Development Cooperation (KOM(2007)0100),
- der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi vedtaget på EU-Afrika-topmødet i Lissabon i 2007,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2008 om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2005 om EU's rolle i forbindelse med gennemførelsen af milleniumudviklingsmålene ⁽²⁾ og af 20. juni 2007 om milleniumudviklingsmålene — midtvejsstatus ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika ⁽⁴⁾ og af 25. oktober 2007 om status over forbindelserne ⁽⁵⁾ mellem EU og Afrika,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0103.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 311.

⁽³⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 232.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 475.

⁽⁵⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0483.

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder i Beijing i september 1995, til erklæringen og handlingsplatformen fra Beijing samt til de efterfølgende slutdokumenter, der vedtoges på FN's særlige samlinger Beijing +5 og Beijing +10 vedrørende yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijing-erklæringen og handlingsplatformen, som vedtoges henholdsvis den 10. juni 2000 og den 11. marts 2005,
- der henviser til fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik: »Den Europæiske Konsensus« (Den Europæiske Konsensus om Udvikling) ⁽¹⁾ og Den Europæiske Konsensus om Humanitær Bistand ⁽²⁾,
- der henviser til FN's Befolkningsfonds rapporter om befolkningssituationen i verden, med titlerne »The Promise of Equality: Gender Equity, Reproductive Health and Millennium Development Goals« fra 2005 og »A Passage to Hope: Women and International Migration« fra 2006,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽³⁾,
- der henviser til protokollen til det afrikanske charter om menneskerettigheder vedrørende kvinders rettigheder i Afrika, også kendt som Maputoprotokollen, der trådte i kraft den 25. november 2005, og Maputohandlingsplanen om fuldstændig gennemførelse af kontinentets politiske rammer for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i den forbindelse 2007-2010 vedtaget på Den Afrikanske Unions særlige samling af sundhedsministre i september 2006,
- der henviser til FN's internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) i Kairo i september 1994, til det endelige handlingsprogram, der blev vedtaget i Kairo, og til de efterfølgende slutdokumenter, der blev vedtaget på FN's generalforsamlings særlige samling i 1999 om yderligere tiltag for at gennemføre ICPD handlingsprogrammet (ICPD +5),
- der henviser til Bruxelleshandlingsplanen og henstillinger om sundhed for bæredygtig udvikling (Brussels framework for action and recommendations on health for sustainable development), vedtaget på det første møde af sundhedsministrene i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) i Bruxelles i oktober 2007,
- der henviser til den internationale FN-konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR), som har været gældende siden den 3. januar 1976, og særlig til dens artikel 12,
- der henviser til generel bemærkning nr. 14 fra FN-Komitéen for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder om retten til den højest opnåelige sundhedstilstand om artikel 12 i ICESCR (The Right to the Highest Attainable Standard of Health),
- der henviser til FN's konvention af om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), som har været gældende siden 3. september 1981,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at blandt alle milleniumsudviklingsmålene, mål nr. 5, er mødresundhed det mål, hvor der er gjort færrest fremskridt, og at det derfor er blandt de mål, hvis opfyldelse er mindst sandsynlig inden 2015, navnlig i Afrika syd for Sahara og Sydasien,
- B. der henviser til, at der hvert år dør over en halv million kvinder i forbindelse med graviditet eller fødsel, og at 99 % af disse dødsfald sker i udviklingslande; der endvidere henviser til, at denne dødelighed med en årlig reduktionsprocent på kun 0,1 knap nok har ændret sig i de sidste 20 år i afrikanske lande syd for Sahara, og at én ud af 16 kvinder i disse lande dør under graviditet eller fødsel; der endelig henviser til, at mødredødelighed er den mest opsigtsvækkende indikator for sundhedsuligheden i verden,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Torsdag, den 4. september 2008

- C. der henviser til, at erfaringer og forskning vedrørende mødredødelighed viser, at der ud over geografiske uligheder er væsentlige forskelle i mødredødeligheden alt efter velstand, race og etnisk tilhørsforhold, alt efter om bopælen er beliggende i byområder eller landdistrikter, alt efter alfabetiseringsniveau og endog alt efter sproglige eller religiøse splittelser inden for landenes, herunder industrilandenenes, egne grænser, og at disse forskelle er de største forskelle set i forhold til alle andre folkesundhedsstatistikker,
- D. der henviser til, at G8 har vedtaget en sundhedspakke, der vil bidrage til at uddanne og rekruttere 1,5 mio. sundhedsarbejdere i Afrika og vil sikre, at 80 % af alle mødre under fødsel bistås af en uddannet sundhedsarbejder; der henviser til, at dette indebærer en forpligtelse til at komme op på 2,3 sundhedsarbejdere pr. 1 000 indbyggere i 36 afrikanske lande, der lider under en kritisk mangel; der imidlertid henviser til, at der intet nævnes om at reservere de 10 mia. USD, som civilsamfundsaktivister hævder er nødvendige for at redde seks millioner mødres og børns liv hvert år,
- E. der henviser til, at mødredødelighed og -sygelighed udgør et globalt sundhedsproblem af presserende karakter, eftersom det skønnes, at der hvert år dør omkring 536 000 kvinder i forbindelse med fødsel, samt at én ud af 20 kvinder oplever alvorlige komplikationer, som spænder lige fra kroniske infektioner til invaliderende skader såsom obstetriske fistler og livsvarige handicap,
- F. der henviser til, at det ikke er noget mysterium, hvorfor kvinder dør under graviditet og fødsel, eftersom årsagerne til mødredødelighed er klare og velkendte, ligesom midlerne til undgåelse heraf også er det,
- G. der henviser til, at årsagerne til mødredødelighed ville kunne undgås ved hjælp af sikker mødrepleje, adgang til effektiv svangerskabsforebyggelse, og lovlig og sikker abort,
- H. der henviser til, at mødredødelighed kunne forebygges ved at øge adgangen til og indførelsen af familieplanlægningsmetoder, ved at give adgang til og sørge for sikre kvalitetssundhedsydelser til mødre under graviditet og fødsel — herunder indgreb i akutte situationer — og efter fødslen samt ved at forbedre kvinders sundhed og ernæringsmæssige tilstand og deres stilling i samfundet,
- I. der henviser til, at denne forebyggende tilgang omfatter uddannelse af kvinder og sundhedsarbejdere med det formål at lære dem at genkende komplikationer under graviditet og fødsel og at søge passende hjælp, kræver et netværk af passende sundhedsfaciliteter, som, forudsat at der findes infrastruktur og transportmuligheder, kan nås på rimelig kort tid, og forudsætter ydelse ved uddannet personale af fyldestgørende sundhedspleje på sådanne nærliggende sundhedsfaciliteter, som skal ledes effektivt og have adgang til elektricitet og vand samt lægemidler og medicinsk udstyr, også i landdistrikter,
- J. der henviser til, at undgæelige dødsfald blandt mødre udgør krænkelse af kvinders og teenagepigers ret til livet som fastsat i utallige internationale menneskerettighedsbestemmelser, herunder De Forenede Nationers verdenserklæring om menneskerettigheder, og at årsagerne til mødredødelighed og -sygelighed også kan indebære krænkelse af andre menneskerettigheder, herunder retten til den højest opnåelige standard for fysisk og mental sundhed og retten til ikkeforsøksbehandling for så vidt angår adgang til basal sundhedspleje,
- K. der henviser til, at retten til seksuel og reproduktiv selvbestemmelse omfatter retten til at gifte sig, stifte familie og frivilligt indlede seksuelle forhold samt retten til at ikke blive udsat for seksuelle overgreb og tvang,
- L. der henviser til, at det er regeringernes ansvar enten selv eller ved andres hjælp at stille sundhedsplejeydelser til rådighed som en rettighed, og at det selv for regeringer med begrænsede ressourcer er muligt at træffe øjeblikkelige foranstaltninger, som vil indvirke på mødredødeligheden,
- M. der henviser til, at der i sidste instans er mindre sandsynlighed for, at de bagvedliggende årsager til mødredødelighed og fødselsrelaterede skader er af praktisk eller strukturel art snarere end symptomer på den lave værdi og status, der tillægges kvinder, som helt generelt er ugunstigt stillet i samfundet, og til, at det i lande, der befinder sig på samme økonomiske udviklingsstrin, forholder sig sådan, at jo højere status kvinder har, jo lavere er mødredødeligheden,

Torsdag, den 4. september 2008

- N. der henviser til, at kvinder er særlig udsatte under graviditet eller fødsel på grund af en række former for forskelsbehandling, herunder uligheder mellem mænd og kvinder i hjemmet, traditionel skik og brug, der er skadelig for kvinder, vold mod kvinder, kvinders manglende selvbestemmelse over deres reproduktive sundhed og rettigheder, fravalg af pgebørn og stereotype kvindebilleder, hvor kvinder primært ses som mødre og omsorgsgivende personer; der henviser til, at alle EU's medlemsstater har ratificeret CEDAW,
- O. der henviser til, at FN's Generalforsamling som et delmål på listen over milleniumsudviklingsmål har medtaget universel adgang til reproduktiv sundhed senest i 2015 under milleniumsudviklingsmål nr. 5 vedrørende mødredødelighed,
- P. der henviser til, at det internationale samfund gav lovning på nye ressourcer ved ICPD, idet det identificerede reproduktiv sundhed (herunder familieplanlægning og sundhedstjenester for mødre) som en hovedprioritet for internationale udviklingsbestræbelser,
- Q. der henviser til, at i stedet for at stige er den samlede donorstøtte til familieplanlægning nu langt lavere end i 1994, og den er således faldet fra 723 mio. USD i 1995 til 442 mio. USD i 2004 målt i absolutte tal,
- R. der henviser til, at EU har afgivet jævnlige og konsekvente tilsagn om opnåelse af milleniumsudviklingsmål nr. 5, senest i EU's ovennævnte handlingsdagsorden om milleniumsudviklingsmålene,
- S. der henviser til, at mødresundhedstjenester til trods for dette problems alvor og menneskerettighedskrænkelserne har figureret langt nede på den internationale dagsorden, overskygget af opmærksomheden omkring interventioner til bekæmpelse af specifikke sygdomme, at dette har medført marginalisering af mødredødelighed, og at høje antal af hivsmittede har bidraget til at bremse eller forringe fremskridtene i retning af nedbringelse af mødredødeligheden og -sygeligheden,
1. er dybt foruroliget over, at mødredødelighed (inden for milleniumsudviklingsmål nr. 5) er det eneste milleniumsudviklingsmål, hvor der ikke alene ikke er gjort noget fremskridt siden 2000, navnlig i Afrika syd for Sahara og Sydasiens, men hvor tallene i dag er de samme som for 20 år siden;
 2. konstaterer, at sammen med uddannelse bidrager styrkelsen af kvinders position væsentligt til forbedringen af sundhedsplejen for mødre (milleniumsudviklingsmål nr. 5);
 3. opfordrer Rådet og Kommissionen til forud for FN's højniveaumøde om milleniumsudviklingsmålene at prioritere aktioner med henblik på opfyldelse af milleniumsudviklingsmål nr. 5;
 4. opfordrer Rådet og Kommissionen til at nedbringe forskellen mellem mødredødelighed i industrilandene og i udviklingslandene gennem øgede investeringer og aktioner til forbedring af de menneskelige ressourcer på sundhedsområdet samt gennem afsættelse af flere ressourcer og indgåelse af større forpligtelser med det formål at styrke sundhedsvæsenet og den basale sundhedsinfrastruktur og i den forbindelse bl.a. afsætte bevillinger til overvågning, tilsyn, basale offentlige sundhedsfunktioner, lokale og regionale aktioner og andre nødvendige støtteaktioner;
 5. opfordrer Rådet og Kommissionen til at intensivere bestræbelserne på at udrydde undgåelig mødredødelighed og -sygelighed ved at udvikle, gennemføre og regelmæssigt evaluere køreplaner og handlingsplaner til begrænsning af det globale problem med mødredødelighed og -sygelighed ud fra en ligestillingsbaseret, systematisk og vedvarende menneskerettighedscentreret tilgang, der i passende grad støttes og fremmes af stærke institutionelle mekanismer og finansiering;
 6. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udbygge mødresundhedsydelser inden for rammerne af den primære sundhedspleje, baseret på informeret valg, uddannelse i sikkert moderskab, fokuseret og effektiv prænatal pleje, ernæringsprogrammer for mødre, tilstrækkelig fødselshjælp, der undgår unødigt benyttelse af kejsersnit og giver mulighed for indgreb i akutte situationer, viderehenvielse i forbindelse med graviditet, fødsel og abortkomplikationer, og postnatal pleje og familieplanlægning;
 7. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremme alle kvinders adgang til omfattende oplysning og serviceydelser inden for seksuel og reproduktiv sundhed;

Torsdag, den 4. september 2008

8. opfordrer Rådet og Kommissionen til at benytte og videreudvikle de allerede veletablerede indikatorer og benchmarks for nedbringelse af mødredødelighed (herunder offentlige bistandsbudgetter (ODA)) og til at etablere overvågnings- og kontrolmekanismer, som åbner mulighed for vedvarende forbedringer af de eksisterende politikker og programmer;
9. opfordrer Rådet og Kommissionen til at garantere, at der er sundhedsplejetjenester inden for reproduktiv sundhed til rådighed, og at de er prisoverkommelige, tilgængelige og af god kvalitet, og til at stille så mange ressourcer som muligt til rådighed til politikker og programmer vedrørende mødredødelighed;
10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at der indsamles pålidelige data i rette tid, således at disse kan fungere som rettesnor for gennemførelsen af tiltagene til bekæmpelse af mødredødelighed og -sygelighed;
11. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for uddannelse, kapacitetsudvikling og infrastruktur til et tilstrækkeligt antal uddannede fødselshjælpere og til at sikre, at alle gravide kvinder og unge piger har adgang til sådanne fødselshjælpere, og at dette mål afspejles i køreplaner og nationale handlingsplaner;
12. kræver, at nationale sundhedsprogrammer i højere grad kommer til at omfatte hivtests forud for og under graviditet, antiretroviral behandling for hivpositive gravide kvinder og hivforebyggende foranstaltninger såsom informationskampagner og oplysning;
13. opfordrer indtrængende EU til at gå foran i bestræbelserne på at fremme retten til seksuel og reproduktiv sundhed ved at opretholde niveauet for finansiering af gennemførelsen af handlingsprogrammet fra ICPD og beklager, at Afrika syd for Sahara ud over at have den højeste mødredødelighed også har den laveste brug af svangerskabsforebyggende midler i verden (19 %), og at 30 % af alle dødsfald blandt mødre i regionen skyldes farlige aborter;
14. mener, at det for at nå millenniumsudviklingsmålene om universel adgang til reproduktiv sundhed senest i 2015 er nødvendigt at hæve niveauet for finansiering fra EU for at undgå, at kvinder fortsat vil dø som følge af graviditet og hermed forbundne årsager;
15. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udvikle programmer og politikker for at tage hånd om de bagvedliggende sundhedsfaktorer, som er væsentlige for forebyggelsen af mødredødelighed, såsom deltagelse i beslutningsprocesserne omkring sundhedsspørgsmål, oplysning om seksuel og reproduktiv sundhed, læse- og skrivefærdigheder, ernæring, ikkeforskelsbehandling og ligestilling mellem kønnene;
16. opfordrer Rådet og Kommissionen til at følge op på de fremskridt, der er gjort med hensyn til nedbringelse af mødredødeligheden, til at deltage aktivt i globale fora såsom »Countdown to 2015« (nedtælling til 2015), til at udveksle bedste praksis vedrørende programmer og politikker på dette område og til at fremme fortsatte bestræbelser på at gøre fremskridt;
17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ikke at gå fra deres løfter om finansiering for at nå millenniumsudviklingsmålene, herunder millenniumsudviklingsmål nr. 5, og opfordrer formandskabet for Rådet til at gå foran og sætte et eksempel ved at sikre, at der står tilstrækkelige og forudsigelige midler til rådighed, og at bestræbelserne intensiveres, således at der kan reddes liv;
18. minder om medlemsstaternes tilsagn om, at ODA skal udgøre 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) senest i 2015, og opfordrer de medlemsstater, der ikke er på rette vej på indeværende tidspunkt, til at øge deres indsats;
19. opfordrer de lande, som endnu ikke har forbudt skadevoldende metoder og traditioner som kønslemlæstelse af kvinder til at reagere og støtte informationskampagner herom;
20. anmoder Kommissionen om at sikre, at kontrakter om millenniumsudviklingsmålene primært koncentrerer sig om sundhedssektoren og uddannelsessektoren;
21. beklager, at forskellige kirkelige retninger går ind for at forbyde brugen af svangerskabsforebyggende midler, selv om brugen af kondomer har afgørende betydning for forebyggelse af sygdomme og uønskede graviditeter;

Torsdag, den 4. september 2008

22. fordømmer USA's såkaldte globale gag-regel, der forhindrer ikke-amerikanske ngo'er, der modtager midler til familieplanlægning fra USAID (De Forenede Staters statslige bistandsorganisation), i at anvende de af egne midler, der ikke kommer fra USA, til at tilbyde lovlig abort, lægelig rådgivning eller viderehenvielse til abort;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Den Interparlamentariske Union og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)'s Komité for Udviklingsbistand.

Handel med tjenesteydelser

P6_TA(2008)0407

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om handel med tjenesteydelser (2008/2004(INI))
(2009/C 295 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS), som trådte i kraft i januar 1995,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det globale Europa — I konkurrencen på verdensmarkedet — Et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse (KOM(2006)0567),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det globale Europa og et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører (KOM(2007)0183),
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Cariforumlandene på den anden side (KOM(2008)0155),
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Cariforumlandene på den anden side (KOM(2008)0156),
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2007 om et globalt Europa — eksterne aspekter af konkurrenceevnen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2008 om EU's strategi for øget markedsadgang for EU's virksomheder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2007 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Korea ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 128.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0053.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0629.

⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0195.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til sin beslutning af 12. oktober 2006 om de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Mercosur med henblik på indgåelsen af en interregional associeringsaftale ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om de transatlantiske økonomiske forbindelser mellem EU og USA ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om perspektiverne for de handelsmæssige forbindelser mellem EU og Kina ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 28. september 2006 om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0283/2008),
- A. der henviser til, at EU er den mest konkurrencedygtige aktør med hensyn til handel med tjenesteydelser; der endvidere henviser til, at EU er verdens største eksportør og den største leverandør af tjenesteydelser, og tegner sig for mere end 28 % af verdens samlede eksport og derfor er stærkt interesseret i at sikre, at der åbnes nye markeder for varer, tjenesteydelser og investeringer,
- B. der henviser til, at tjenesteydelsessektoren i 2007 udgjorde mere end 75 % af det samlede BNI i EU-25; der henviser til, at tjenesteydernes andel af BNI i 2007 udgjorde omkring 78 % for USA, 52 % for Afrika og 60 % for Asien;
- C. der henviser til, at handelen med tjenesteydelser indtil dato udgør 25 % af verdenshandelen, der endvidere henviser til, at sektoren byder på enorme muligheder, og at der skabes flere arbejdspladser inden for denne sektor end inden for nogen anden af økonomiens sektorer,
- D. der henviser til, at beskæftigelsesudbuddet skal øges, samtidig med at der skabes flere kvalitetsjob; der bemærker, at der skabes flest deltidsjob i servicesektoren, og at der skal tages hensyn til henstillinger fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) ved udviklingen af denne økonomiske sektor,
- E. der henviser til, at det multilaterale handelssystem, der er indarbejdet i Verdenshandelsorganisationen (WTO), fortsat er den mest effektive ramme for opnåelse af fair og lige handel med varer og tjenesteydelser på globalt grundlag gennem udarbejdelsen af hensigtsmæssige regler og garanti for overholdelse af disse regler; der desuden henviser til, at WTO's rolle i forbindelse med GATS er nødt til at afspejle, at servicesektoren ikke er ensartet og ikke gør det muligt at foretage kvantitative målinger af liberaliseringsgraden eller af de øvrige handelshindringer,
- F. der henviser til, at GATS er og skal udgøre den multilaterale ramme for regulering af handelen med tjenesteydelser; der henviser til, at dette ikke forhindrer stater og især EU i at forhandle om bilaterale aftaler med langt mere vidtrækkende omfang, for så vidt angår særlige forpligtelser, men at de skal tage hensyn til, at bilaterale aftaler kan påvirke den multilaterale rammes udvikling og betydning i negativ retning,
- G. der henviser til, at en effektiv tjenesteydelsesstruktur er en forudsætning for økonomisk fremgang; der endvidere henviser til, at adgang til tjenesteydelser på verdensklasseniveau hjælper eksportører og producenter af varer og tjenesteydelser i udviklingslandene med at udnytte deres konkurrencemæssige styrke; der yderligere henviser til, at en række udviklingslande også har kunnet gøre fremstød på internationale markeder for tjenesteydelser ved at udnytte udenlandske investeringer og ekspertviden; der henviser til, at liberaliseringen af tjenesteydelser således er blevet et hovedelement i mange udviklingsstrategier,
- H. der henviser til, at handelshindringer og hindringer bag grænserne ikke kun begrænser handelen med varer men også i betydelig grad rammer handelen med tjenesteydelser og de offentlige indkøb,

⁽¹⁾ EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 235.

⁽³⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 103.

⁽⁴⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 400.

Torsdag, den 4. september 2008

- I. der henviser til, at der ved åbningen af markedet for tjenesteydelser bør sondres klart mellem industrilande og udviklingslande og mellem de enkelte udviklingslande for at tage højde for deres forskellige udviklingsniveau,
- J. der henviser til, at visse udviklingslande, og især de mindst udviklede lande, bør styrke deres forvaltning og etablere effektive strukturer og infrastrukturer til fremme af handelen og de voksende markeder for tjenesteydelser,
- K. der henviser til, at det er vigtigt, at Parlamentet rettidigt har adgang til ordlyden af de forskellige forhandlingsmandater, som Kommissionen har fået overdraget,

Generelt

1. bemærker, at den internationale handel, der sigter mod at stimulere udviklingen og mindske fattigdommen, også skal bidrage til sociale fremskridt og skabe kvalitet i arbejdet, at handelsbestemmelserne skal fastlægges i overensstemmelse med ILO's sociale normer, og at foranstaltninger til bekæmpelse af enhver form for udnyttelse på arbejdspladsen (især forbud mod tvangsarbejde og børnearbejde) og anerkendelse af fagforeningernes rettigheder er af afgørende betydning for en afbalanceret samhandel, der er til gavn for alle; bekræfter behovet for at undersøge samspillet mellem handelsmæssige og sociale anliggender;
2. henleder opmærksomheden på EU-tjenesteyderes stærke eksterne konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til under handelsforhandlingerne at tilstræbe både den gradvise og gensidige åbning af adgangen til markedet for tjenesteydelser og en politik med øget gennemsigtighed og forudsigelighed med hensyn til love og bestemmelser, ledsaget af strenge bestemmelser og sanktioner med henblik på bekæmpelse af korruption og monopoler, således begge aftaleparters borgere og iværksættere kan få adgang til en større række tjenesteydelser;
3. anerkender fuldt ud den eksisterende sontring mellem forskellige tjenesteydelser, navnlig behovet for at skelne mellem kommercielle og ikke-kommercielle tjenesteydelser; understreger behovet for en nuanceret tilgang til åbningen af markedet for tjenesteydelser af almen interesse;
4. minder om, at Kommissionen skal tage hensyn til de forskellige medlemsstaters interesser og udviklingslandenes interesser samt til den økonomiske ulighed mellem forskellige kategorier af personer, når den forhandler om oversigter over forpligtelser;
5. er af den opfattelse, at et effektivt fungerende indre marked for tjenesteydelser er vigtigt for EU-virksomhedernes globale konkurrenceevne; understreger, at det i denne forbindelse er vigtigt med en rettidig og korrekt gennemførelse og omsættelse af fællesskabslovgivningen, herunder direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾;
6. understreger, at tjenesteydelsessektoren kan tilbyde mange løsninger på miljøproblemer, og mener, at tjenesteydelser er et af hovedelementerne i værditilvæksten i EU's eksport af knowhow; understreger, at der bør tages hensyn til tjenesteydelsessektorens betydning ved udarbejdelsen af en politik for en bæredygtig udvikling;
7. glæder sig over, at Kommissionen lægger vægt på at sikre, at globaliseringens positive følger videregives til forbrugerne; understreger, at fair konkurrence inden for tjenesteydelser sammen med en høj grad af forbrugerbeskyttelse er altafgørende for at sikre, at forbrugerne drager fordel af det liberaliserede europæiske marked;
8. er overbevist om, at tjenesteydelser spiller en vigtig rolle i enhver økonomi, og mener, at en mere vidtgående åbning af adgangen til markedet for tjenesteydelser, der tager højde for de forskellige økonomiske realiteter, derfor er af betydning ikke kun for industrilande men også for udviklingslande;
9. understreger, at EU er nødt til at tage hensyn til forskelle i udviklingsniveauet, når der stilles krav om deregulering og liberalisering af tjenesteydelser, og påpeger derfor, at EU ikke kan og bør påtvinge andre lande en universalmodel;

⁽¹⁾ EUT L 376 af 29.12.2006, s. 36.

Torsdag, den 4. september 2008

10. er at den opfattelse, at liberaliseringen af en ny tjenesteydelsessektor, navnlig i udviklingslandene, for at sikre positive resultater i alle tilfælde skal ledsages af nye regler og tilsyns- og gennemførelsesmekanismer for at kontrollere virkningerne for befolkningen og miljøet og begrænse eventuelt misbrug af en dominerende stilling eller fusion foregå i etaper og ledsages af de nødvendige hjælpeforanstaltninger;

11. er klar over, at de nye forslag til regler om national regulering vil blive indarbejdet i et bilag til GATS, hvilket betyder, at aftalen skal ændres; opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet underrettet om arbejdet i arbejdsgruppen om national regulering under GATS og til at fremlægge eventuelle beslutninger om ændring af GATS-aftalen for Parlamentet i henhold til den fælles beslutningsprocedure;

12. anerkender staternes suverænitet og således deres ret til at regulere alle tjenesteydelsesområder, især området med offentlige tjenesteydelser, uanset om der er blevet indgået forpligtelser inden for rammerne af GATS forudsat, at sådanne reguleringer foretages i overensstemmelse med artikel VI i GATS om national regulering; mener, at markeder for tjenesteydelser kræver klare og juridisk entydige bestemmelser, for at kunne fungere effektivt;

13. understreger, at de effektivitetsgevinster, som kunne opnås takket være åbningen af markeder for konkurrence om tjenesteydelser, hvis den følges op af nationale lovgivningstiltag, kunne gøre det muligt for mindre udviklede lande at tilbyde deres borgere en bredere vifte af tjenesteydelser; understreger betydningen af alment tilgængelige og bæredygtige tjenesteydelser til overkommelige priser og af høj kvalitet;

14. understreger behovet for bestemmelser og standarder for at styre liberaliseringen; tilskynder til overholdelse af miljø- og kvalitetsnormer på rimelig og objektiv vis uden, at der skabes unødvendige handelshindringer;

15. glæder sig over, at Kommissionen har offentliggjort Fællesskabets pakke med forslag under de løbende GATS-forhandlinger; mener imidlertid, at Kommissionen bør føre en mere detaljeret drøftelse om den nuværende udvikling med Parlamentet og dets ansvarlige udvalg;

16. påpeger, at handel med tjenesteydelser i vid udstrækning sker ved overførsel af ekspertviden mellem landene, og at den frie handel med tjenesteydelser derfor gør det muligt at overføre omfattende knowhow på en hurtig og effektiv måde og derfor er et vigtigt led i enhver udviklingsstrategi;

17. erkender, at det for ofte forholder sig sådan, at der opstår problemer med at tilvejebringe rimelige og gennemsigtige tjenesteydelser i visse udviklingslande som følge af, at virksomheder i industrilandene medvirker;

18. anmoder Kommissionen om en nærmere redegørelse for specifikke tjenesteydelsessektorer som software, film, logistik og finansielle tjenesteydelser, der spiller en central rolle i visse udviklingslande, og som udbydes og distribueres på verdensplan; anmoder endvidere Kommissionen om en nærmere analyse af, hvordan dette påvirker det europæiske marked for tjenesteydelser;

19. anmoder Kommissionen om en detaljeret redegørelse for de vigtigste udbydere af datamining på verdensplan; anmoder endvidere Kommissionen om detaljerede oplysninger om placering, operatører, størrelse og servicekvalitet i denne sektor;

Doha-udviklingsrunden og GATS

20. minder om artikel XIX i GATS, hvori det hedder, at medlemsstaterne senest fem år efter WTO-overenskomstens ikrafttræden og regelmæssigt derefter indleder efterfølgende forhandlingsrunder med henblik på gradvist at øge liberaliseringsniveauet; minder endvidere om, at sådanne forhandlinger skal ske efter helhedsprincippet og derfor skal sættes i forhold til de interesser, der gør sig gældende på andre forhandlingsområder;

Torsdag, den 4. september 2008

21. minder om, at GATS-principperne ikke forbyder hverken privatisering eller deregulering; understreger derfor, at hver stat er frit stillet til at liberalisere hvilken som helst tjenesteydelsessektor; understreger, at GATS-oversigterne behandler de obligatoriske forpligtelser for hvert WTO-medlem, for så vidt angår handel med tjenesteydelser, og at hvert medlem frit kan åbne sit marked ud over GATS-forpligtelserne forudsat, at princippet om den mest begunstigede nation i artikel II eller V i GATS om økonomisk integration overholdes;

22. minder om, at Doha-udviklingsrunden skal lægge hovedvægten på udvikling og følgelig, at forhandlingerne om handel med tjenesteydelser både skal være i EU's interesse og tjene den økonomiske vækst i de fattigste lande;

23. understreger behovet for at sikre udviklingslandene politisk frihed med hensyn til, i hvor høj grad de hver især vil åbne for samhandelen, for at give dem mulighed for selv at bestemme, hvor hurtigt liberaliseringen skal ske, og hvor omfattende den skal være;

24. noterer sig anmodningen fra udviklingslandene til især EU og USA om at forbedre forhandlings-tilbudene i modus 4; mener, at det er nødvendigt at finde frem til den rette balance for at tilfredsstille begge parter; anmoder om, at Kommissionen underretter det om eventuelle afvigelser fra de oprindelige anmodninger;

Bilaterale og regionale aftaler

25. tilskynder til et klart og entydigt forpligtelsesniveau i de løbende forhandlinger om de kommende bilaterale og regionale handelsaftaler; understreger, at det er vigtigt, at disse aftaler indeholder bestemmelser om menneskerettigheder og sociale normer;

26. noterer sig de resultater, som er blevet opnået i den økonomiske partnerskabsaftale (EPA) med den vestindiske gruppe af AVS-landene, de såkaldte Cariforumlande (CARIFORUM); mener, at handel med tjenesteydelser er et instrument til udvikling, forudsat at der findes en forsvarlig og gennemsigtig national lovgivning vedrørende tjenesteydelser; anmoder om, at det sikres, at alle har adgang til almene, tilgængelige og bæredygtige offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet;

27. bemærker, at investeringskapitlet i partnerskabsaftalen med Cariforumlandene sikrer udenlandske investorer de forventede fordele, som et resultat af de forpligtelser, der blev indgået i henhold til denne aftale;

28. støtter især aftalen om modus 4 i aftalen mellem EU og Cariforumlandene; mener, at dette er et middel til at undgå hjerneflugt;

29. mener i forbindelse med forhandlingen om frihandelsaftalen mellem EU og ASEAN (FTA), at aspekter i aftalen, der berører offentlige indkøb, investeringer og tjenesteydelser, bør tage højde for de forskellige udviklingstrin, som ASEAN-medlemmerne befinder sig på, og respektere alle deltagernes ret til at regulere offentlige tjenesteydelser, især dem, der vedrører grundlæggende behov, hvilket imidlertid ikke bør forhindre private virksomheder i at udfylde det tomrum, hvor staten ikke er i stand til at stille de tjenesteydelser til rådighed, som borgerne har brug for;

30. er i forbindelse med forhandlingen om frihandelsaftalen mellem EU og Korea opmærksom på de vanskeligheder, som udenlandske virksomheder vil komme til at stå over for, når de forsøger at få adgang til det koreanske marked for tjenesteydelser, herunder bankvæsen, forsikring, telekommunikation, nyhedsagenturer og juridisk bistand; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til, når dette spørgsmål tages op under forhandlingerne om frihandelsaftalen at tage hensyn til den stigende bekymring, der hersker i EU, med hensyn til risikoen for en krise i bank- og forsikringssektoren, hvor liberaliseringen ikke blev understøttet af en forsvarlig og gennemsigtig national lovgivning;

31. understreger, for så vidt angår forhandlingen om frihandelsaftalen mellem EU og Indien, betydningen af vort partnerskab med Indien og behovet for at opnå en ambitiøs aftale, der indebærer væsentlige og omfattende forpligtelser og så få restriktioner som muligt for adgangen til det indiske marked på tværs af alle udbudsformer; fremhæver, at mindst 90 % af handelen med tjenesteydelser i overensstemmelse med kravet om væsentlig dækning i artikel V i GATS bør liberaliseres set i forhold til både den sektormæssige dækning og handelsvolumen; understreger, at restriktionerne er specielt strenge inden for finansielle tjenesteydelser, værdipapirer, regnskabsføring, telekommunikation, distribution, postvæsen og budtjenester og juridisk bistand;

Torsdag, den 4. september 2008

32. er med hensyn til forhandlingen om en frihandelsaftale mellem EU og Golfstaternes samarbejdsråd bekymret over gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med finansielle tjenesteydelser og navnlig i forbindelse med investeringer, der foretages med statsejede investeringsfonde;

Sektorrelaterede spørgsmål

33. bemærker, at ingen af WTO-medlemmerne hidtil har påtaget sig forpligtelser inden for sektoren for vanddistribution; understreger, at det, såfremt en stat forpligter sig på en sådan måde, ikke forhindrer staten i at fastlægge de niveauer for kvalitet, sikkerhed, priser eller andre politiske målsætninger, som den anser for hensigtsmæssige, og at den samme lovgivning vil finde anvendelse for både udenlandske og lokale leverandører,

34. understreger betydningen af kulturelle tjenesteydelser inden for bl.a. den audiovisuelle sektor og musik- og forlagssektoren både for EU-industrierne og for vore handelspartnere; opfordrer Kommissionen til at sørge for en bedre balance i handelen med kulturelle tjenesteydelser samtidig med, at beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret sikres;

35. understreger, at især turistsektoren i stor udstrækning bidrager til økonomien i en række udviklingslande; finder det derfor særdeles vigtigt, at EU yder støtte via udviklingssamarbejde og faglig bistand;

36. mener, at en forsigtig og gradvis åbning af markedet for finansielle tjenesteydelser i udviklingslande, der er baseret på en forud fastlagt forsvarlig og gennemsigtig national lovgivning, kan give borgere og iværksættere adgang til midler med henblik på jobskabelse på lokalt plan og bekæmpelse af fattigdom, eftersom de ikke længere er tvunget til at henholde sig til statsmonopoler eller institutioner;

37. mener, at EU, hvis den skal øge sin eksterne konkurrenceevne, skal træffe foranstaltninger i henhold til sin handelspolitik for at styrke sikkerheden inden for elektroniske transaktioner og elektronisk handel og forbedre databeskyttelsen;

38. bemærker, at tjenesteydelser, især finansielle tjenesteydelser har indflydelse på mange kompetenceområder, og understreger, at denne beslutning drejer sig om handel med tjenesteydelser, dvs. opnåelse af markedsadgang ved frivillig åbning af markeder via en forhandlingsmetode, der tager udgangspunkt i udbud og efterspørgsel; foreslår, at områder, som f.eks. finanskontrol, regulering og andre spørgsmål, som omhandler andre aspekter af finansielle tjenesteydelser behandles i det passende forum;

39. går stærkt ind for Kommissionens synspunkt om, at markedsadgang og den frie handel med tjenesteydelser er et væsentligt element i Lissabonagendaen om vækst og beskæftigelse; understreger, at åbne markeder sammen med en afvejet og reguleret fri handel med tjenesteydelser vil være til fordel for alle deltagerlande og -regioner;

40. bemærker, at virksomhederne i EU i stigende grad er aktive på internationalt plan, at det er tredjelande, der for en stor dels vedkommende står bag den globale økonomiske vækst, og at forbedret markedsadgang derfor ville bidrage til at styrke EU's konkurrenceevne;

41. mener, at handel med tjenesteydelser er et nødvendigt supplement til handel med varer, men at de bør behandles separat;

42. mener, at serviceøkonomien er blevet den kvantitativt vigtigste økonomiske sektor i OECD-landenes økonomier, og at øget handel og tilgængelige tjenesteydelser vil føre til yderligere økonomisk vækst og fremme virksomhedernes vækst og udvikling og forbedre andre industriers ydeevne, idet tjenesteydelser formidler vigtige input i en stadig mere sammenvævet globaliseret verden;

43. erkender, at opnåelse af markedsadgang for tjenesteydelser er en vanskelig proces i de løbende forhandlinger som et led i Doha-udviklingsrunden i WTO; opfordrer Kommissionen til at stræbe efter en afvejet pakke med et ambitiøst tilbud på tjenesteydelser, især inden for finansielle tjenesteydelser, hvor industrien i EU har konkurrencemæssig ekspertviden og stærke vækstmuligheder; bemærker, at det er nødvendigt at overholde bestemmelser og normer for at forhindre ikke-toldmæssige hindringer, som kan vise sig at være problematiske på tjenesteydelsesområdet;

44. opfordrer Kommissionen til i fuld udstrækning at tage hensyn til forsyningspligtigheder og de eventuelle følger af markedsåbningen for organisationen heraf under handelsforhandlingerne;

Torsdag, den 4. september 2008

45. bemærker, at EU i forbindelse med finansielle tjenesteydelser har et af de mest åbne markeder i verden, men understreger, at EU må føre mere offensive og afbalancerede forhandlinger om handel med tjenesteydelser og bakke op om principperne om åbenhed, udvikling og gensidighed;
46. understreger betydningen af, at de myndigheder, som er ansvarlige for finansielle tjenesteydelser, holder trit med alle udviklinger på de europæiske og globale markeder for finansielle tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide den europæiske lovgivningsramme såvel som uddybe lovgivningsdialogen mellem EU og dens handelsparterne med henblik på at mindske handelshindringerne;
47. opfordrer Kommissionen til at undersøge tredjelandes »offshore«-praksis, som er en trussel mod åbningen af markeder til gensidig fordel;
48. opfordrer medlemsstaterne til sammen med Kommissionen at arbejde hen imod en mere integreret og sammenhængende handelspolitik, især på investeringsområdet; påpeger, at medlemsstaterne ikke bør overvurdere risiciene ved udenlandske investeringer men tilstræbe en effektiv åbning af deres økonomier og en fælles strategi i forbindelse med statsejede investeringsfonde; bemærker, at det er nødvendigt at evaluere spørgsmål, såsom forsyningssikkerhed, især i forbindelse med statsejede virksomheders udenlandske investeringer i energisektoren; minder om, at en sådan evaluering ikke kan anvendes som en protektionistisk foranstaltning;
49. henleder Kommissionens opmærksomhed på de eventuelle risici med hensyn til overholdelse af konkurrencereglerne i EU som følge af manglende gensidighed i WTO-aftalen om offentlige indkøb;
50. opfordrer Kommissionen til at bekæmpe forfalskninger hårdere, især i Internet, bl.a. ved at tilskynde til bedre samarbejde mellem de nationale myndigheder og styrke midlerne til kontrol med og evaluering af falskneri; anmoder endvidere Kommissionen om at forelægge et forslag for Parlamentet og Rådet med henblik på at stille kvalitative og statistiske oplysninger om falskneri til rådighed for Fællesskabet og medlemsstaterne på europæisk plan, navnlig på internettet;
51. deler Kommissionens fulde støtte til multilaterale handelsforhandlinger, men bemærker, at frihandelsaftaler i forbindelse med handel med tjenesteydelser, navnlig finansielle tjenesteydelser, er bedre egnet til at opnå markedsadgang; mener, at de økonomiske partnerskabsaftaler, der indgås med AVS-landene, kan omfatte både varer, tjenesteydelser og investeringer, men kun hvis disse lande ønsker det;
52. understreger, at en effektiv adgang til markedet for finansielle tjenesteydelser skaber bedre muligheder for konkurrence, gennemsigtighed og diversificering; bemærker, at en effektiv markedsadgang, især i nyindustrialiserede lande, kunne føre til en stærkere udvikling af lokale finansmarkeder til fordel for firmaer, som ønsker at etablere sig, såvel som give forbrugerne større valgmuligheder og bedre produkter;
53. opfordrer Kommissionen til i betragtning af AVS-landenes svage finansielle, administrative og institutionelle kapaciteter at sikre, at de internationalt vedtagne normer for regulering og kontrol inden for sektoren for finansielle tjenesteydelser overholdes, når der forhandles om og gennemføres handelsaftaler med lande, som anses for at være skattely;
54. mener, at adgang til finansielle tjenesteydelser (mikrokreditter, adgang til bankkonti, grundlæggende bankservice, pantebreve, leasing og factoring, forsikringer, pensioner og inden- og udenlandske overførsler) især er nødvendige, hvis den enkelte i udviklingslandene skal kunne involvere sig i grundlæggende økonomiske aktiviteter; anmoder derfor Kommissionen om at fremme en bedre adgang til markedet for tjenesteydelser i udviklingslande og at tilskynde til klare regler om forsigtighedstilsyn, udvikling af konkurrence-dygtige markeder og uddannelse inden for finansielle tjenesteydelser;

*

* *

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Verdenshandelsorganisationen og dens medlemslande.

Torsdag, den 4. september 2008

Europæisk havnepolitik

P6_TA(2008)0408

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om en europæisk havnepolitik (2008/2007(INI))
(2009/C 295 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en europæisk havnepolitik (KOM(2007)0616),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene (KOM(2006)0275),
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om en fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2008 om EU's politik for bæredygtig transport under hensyntagen til EU's energi- og miljøpolitik ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁶⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 299, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0308/2008),
- A. der henviser til, at spørgsmålet om adgang til markedet for havnetjenester er blevet drøftet i Parlamentet, og at Kommissionen følgelig har iværksat en omfattende høring af de involverede parter,
- B. der henviser til, at Kommissionens ovennævnte meddelelse om en europæisk havnepolitik ikke indeholder forslag til nye foranstaltninger vedrørende adgang til markedet for havnetjenester,
- C. der henviser til, at sektoren på grund af sin internationale dimension hensigtsmæssigt kan gøres til genstand for en europæisk havnepolitik på EU-plan, der udnytter havnenes komparative geopolitiske fordele,
- D. der henviser til, at havnene ikke blot har betydning for sø- og flodtransporten og den intermodale transport i Europa, men også spiller en vigtig rolle som økonomiske omdrejningspunkter, kilder til beskæftigelse og integrationsfaktorer for befolkningen,
- E. der henviser til, at eftersom en europæisk havnepolitik bl.a. har til formål at øge søtransportens konkurrenceevne og tilvejebringe moderne tjenesteydelser af høj kvalitet, bør den fremme følgende fire principper: sikkerhed, hurtig service, lave omkostninger og respekt for miljøet,

⁽¹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 531.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0087.

⁽³⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag, den 4. september 2008

- F. der henviser til, at de europæiske havne står over for en række udfordringer, særlig inden for miljø, globalisering, bæredygtig udvikling, beskæftigelse og sociale forhold, navnlig hvad angår sikkerhed og livslang læring, finansiering, adgang til markedet og forvaltning samt konkurrencebegrænsende og diskriminerende foranstaltninger, som træffes af lande uden for EU på geografisk relevante markeder,
- G. der henviser til, at manglen på egnede områder til udvikling af havneaktiviteten i Europa og det faktum, at de naturlige habitater er sjældne og sårbare, skærper behovet for, at lovgiveren sikrer balance og juridisk klarhed, hvad angår de miljømæssige, økonomiske og sociale forpligtelser,
- H. der henviser til, at den europæiske havnesektor er yderst forskelligartet og forventes at få en stærk vækst i de kommende år,
- I. der henviser til, at udvidelsen af Panamakanalen sandsynligvis vil indebære, at den nuværende udvikling i retning af stadig større fartøjer vil blive skærpet,
- J. der henviser til, at moderne infrastruktur og effektive forbindelser til opland og øer er af stor betydning for havnene,
1. glæder sig over ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om en europæisk havnepolitik;
 2. bifalder Kommissionens fremgangsmåde ved udarbejdelsen af denne meddelelse, særlig den omfattende høringsproces under forberedelsen heraf;
 3. glæder sig over Kommissionens fokus på bløde lovgivningsforanstaltninger, som f.eks. at opstille retningslinjer og fjerne administrative hindringer;
 4. understreger havnesektorens grundlæggende betydning i EU ud fra et økonomisk, handelsmæssigt, socialt, miljømæssigt og strategisk synspunkt;
 5. mener, at Kommissionen spiller en vigtig rolle i forbindelse med at sikre, at alle europæiske havne kan udnytte deres fulde potentiale;
 6. glæder sig over Kommissionens planer om at udstikke retningslinjer for anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning i forbindelse med udvikling af havne og deres infrastruktur, idet det primære mål er at beskytte havmiljøet og områderne omkring havne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at offentliggøre disse retningslinjer inden udgangen af 2008;
 7. mener, at det er muligt at sikre en bæredygtig sameksistens mellem havnene og naturen, idet ødelæggelse af naturen ofte medfører økonomisk skade for andre sektorer, som f.eks. turisme, landbrug og fiskeri, og opfordrer derfor transportkommissæren til i tæt samarbejde med miljøkommissæren at fastlægge og styrke EU-lovgivning og retningslinjer på havne- og miljøområdet;
 8. mener, at målet for disse retningslinjer må være at afhjælpe den retsikkerhed, som visse miljødirektiver har afstedkommet, og dermed forholde sig konkret til miljøpolitikken under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for EU's havne;
 9. understreger, at der er behov for at inddrage havnemyndighederne og de lokale myndigheder ved udarbejdelsen af forvaltningsplaner for vandkvaliteten i flodbækkener og søhavne i henhold til direktiv 2000/60/EF;
 10. gør opmærksom på, at der er behov for, at regionale myndigheder sikrer, at CO₂-emissionerne fra skibe og landevejs- og lufttransport reduceres gennem opstilling af luftkvalitetsstyringsplaner i overensstemmelse med Marpolkonventionen og Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet ⁽¹⁾;
 11. understreger nødvendigheden af at udvikle en integreret europæisk politik, der styrker den regionale konkurrenceevne og den territoriale samhørighed under hensyntagen til sociale, miljømæssige, økonomiske og sikkerhedsmæssige aspekter på alle territoriale niveauer gennem etablering af interinstitutionelle, tværsektorielle og multiterritorielle partnerskaber;

⁽¹⁾ EFT L 296 af 21.11.1996, s. 55.

Torsdag, den 4. september 2008

12. bemærker, at Kommissionen udtrykker bekymring over fordelingen af trafikstrømme i Europa, og påpeger havnesektorens diversitet og væksten inden for de små og mellemstore havne i Europa; mener i øvrigt, at Kommissionen bør tage hensyn til de omfattende forandringer, der kan forventes inden for den internationale skibstrafik som følge af den teknologiske og økonomiske udvikling, Panamakanalens udvikelse og forøgelsen af fartøjernes størrelse og kapacitet, som givet vil få betydelige følger for sektoren;

13. fremhæver den territoriale dimension i udviklingen af de europæiske havne, herunder navnlig nødvendigheden af grænseoverskridende samarbejde og koordination mellem havneområder, der støder op til hinanden; understreger betydningen af den europæiske naboskabspolitik og af den regionale strategi for Middelhavsområdet, Østersøen og Sortehavet; glæder sig over Kommissionens forslag om at gøre status over flaskehalse mellem havnene i EU og havnene i EU's nabolande;

14. opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge udviklingen af nye teknologier og forvaltningsmetoder, der anvendes internationalt i forbindelse med havne- og skibsfartstjenester, fragt samt i passager- og landtransportterminaler, med henblik på at fremme politikker og initiativer til udvikling af europæiske havne og øge deres effektivitet og produktivitet til gavn for havnene såvel som deres brugere;

15. mener, at de teknologiske forandringer, der er nødvendige, for at de mellemstore havne skal kunne håndtere de udfordringer, der følger af voksende trafik, vil få store økonomiske konsekvenser for de berørte områder; mener, at disse områder bør kunne anvende de europæiske strukturfondsmidler til dette formål, navnlig til at finansiere erhvervelsen af teknologisk avancerede anlæg, skabe beskæftigelse på nye områder og genetablere de byområder, der frigøres, når havneaktiviteter flyttes uden for byerne;

16. mener, at en hurtig godkendelse af Erika III-søfartspakken er afgørende for retssikkerheden af Fællesskabets retlige rammer på søfartsområdet, som udspringer af international lovgivning;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme samarbejdet mellem de europæiske havne; understreger i denne forbindelse den rolle, som havnene spiller for oplandets regionale økonomi; understreger i denne forbindelse, at harmonisk udvikling af havnene er et centralt element i EU's integrerede havpolitik;

18. fremhæver havnenes sociale og kulturelle rolle for befolkningen i oplandet og mener, at det er af afgørende betydning at øge offentlighedens kendskab til havnenes vigtige rolle som redskab til udvikling;

19. mener, at sø- og flodtransporten ikke kan adskilles fra land- og lufttransporten, og at forbindelserne med oplandet er af meget stor betydning for en havns forretningsmæssige succes, og at det således er nødvendigt at skabe forbindelser mellem havne, logistikplatforme i oplandet og »tørhavne«; mener i denne forbindelse desuden, at samordnet deltagelse af havne ville være ønskeligt — både hvad angår de transeuropæiske transportnet (TEN-T) og de kommende grønne fællesskabskorridorer — for at sikre en bedre udnyttelse af transportkapaciteterne, hvad angår cabotage og flodtransport såvel som deres forbindelser til land- og lufttransport, hvorved der sikres en sammenhængende og ægte transportpolitik;

20. støtter, at Kommissionen derfor har til hensigt at evaluere status og behov angående havnenes forbindelser til oplandet samt deres påvirkning af et afbalanceret net af trafikstrømme i forbindelse med midtvejsevalueringen af TEN-T i 2010 ⁽¹⁾;

21. mener, at et af formålene med midtvejsevalueringen af TEN-T i 2010 bør være at integrere sø- og flodtransporten med landtransporten via de europæiske havne;

22. opfordrer de berørte regionale myndigheder til at iværksætte en politik, som fremmer en mere multimodal transport og dermed gør det muligt at fremme transporten med jernbane og ad indre vandveje sideløbende med motorvejene og på mere effektiv vis at forbinde havneområderne med TEN-T og havnene med oplandet navnlig ved at anvende jernbanerne og de indre vandveje;

⁽¹⁾ Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (EUT L 162 af 22.6.2007, s. 1).

Torsdag, den 4. september 2008

23. konstaterer, at EU-havne konkurrerer med havne i tredjelande, som ofte ikke er underlagt samme regler som havnene i EU, samt at de er genstand for diskriminerende økonomiske politikker, som gennemføres af EU's nabolande, f.eks. i form af diskriminerende toldpolitikker;
24. opfordrer Kommissionen til at tage sikkerhedsspørgsmål op til fornyet overvejelse og til at medregne de øgede omkostninger for så vidt angår europæiske havnes konkurrencedygtighed;
25. finder det glædeligt, at Kommissionen har til hensigt at undersøge de europæiske havnes problemer på dette område, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en fortegnelse over disse problemer og således specifikt gribe ind over for problemer, der skyldes konkurrencen med havne i lande uden for EU, samt konkurrencebegrænsende og diskriminerende foranstaltninger truffet af EU's nabolande;
26. understreger behovet for at udvikle samarbejdet med tredjelande om at udarbejde og fremlægge programmer for udvikling, koordinering og overførsel af know-how mellem nabohavne;
27. mener, at Kommissionen bør undersøge muligheden for at skabe et fællesskabsprogram for fornyelse af transportfartøjer, især fartøjer til cabotage og flodtransport;
28. mener, at de nye teknologier, især informationsteknologier, er nøgleelementer, der giver de europæiske havne, som allerede er under pres som følge af konkurrencen med havne i tredjelande og i visse tilfælde manglende plads, mulighed for at udvikle sig og øge deres effektivitet og rentabilitet;
29. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til via de relevante organer at fremskynde gennemførelsen af styringssystemer for derigennem at øge trafikstyringens effektivitet og sikkerhed i havne såvel som på ankerpladser;
30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at videreføre forskning og innovation inden for denne sektor gennem EU's rammeprogrammer og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskningen på sikkerhedsområdet for at nedbringe antallet af ulykker mest muligt og på logistikområdet for at forbedre den pladmæssige udnyttelse af havneområderne samt på miljøområdet for bl.a. at nedbringe CO₂-emissionerne og affaldsforureningen;
31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte de forslag, der er fremlagt for Den Internationale Søfartsorganisation, om inden 2020 at udskifte det nuværende brændstof med diesel samt muligheden for at lade søfartssektoren indgå i emissionshandelsordningen;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte den fortsatte forbedring af flåden til eftersøgnings- og redningsaktioner (SAR) samt andre SAR-funktioner i havne, under Solas (sikkerhed for menneskeliv på søen) og SAR-konventionerne, samt til yderligere at forbedre samarbejdet mellem maritime redningskoordinationscentre;
33. mener, at der er behov for at videreudvikle programmerne »rent skib« og »rene havne«;
34. opfordrer Kommissionen og sektoren til at tilskynde rederierne til at nedbringe transporten af tomme containere og udnytte denne kapacitet fuldt ud og støtte initiativer med dette formål (f.eks. via forskningsprogrammer), tage højde for kundernes reelle og specifikke behov samt at begrænse miljøpåvirkningen;
35. glæder sig meget over Kommissionens planer om at forelægge et lovforslag om oprettelse af et europæisk søtransportområde uden barrierer og mener, at formålet med forslaget bør være at sikre retfærdig konkurrence mellem søtransporten og landtransporten inden for EU;
36. anbefaler derfor, at varer, der er klareret i Fællesskabet, undtages enhver toldkontrol ved nærtransport inden for Fællesskabet, og anbefaler desuden, at der så vidt muligt oprettes særskilte havneområder til trafik inden for Fællesskabet og til international trafik, samt at man sikrer en forenkling af den interne transport, standardisering og identificering af specialcontainere;
37. opfordrer Kommissionen til at revidere og forbedre politikker til udvikling af og støtte til nærskibsfart;

Torsdag, den 4. september 2008

38. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre et fælles transportdokument for containere i Fællesskabet med det formål at forenkle de administrative procedurer;
39. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af de finansielle strømme fra de offentlige myndigheder til de europæiske handelshavne for at afdække eventuelle konkurrenceforvridninger samt at præcisere i retningslinjerne for statsstøtte, hvilke typer støtte til havnemyndigheder, der bør betragtes som statsstøtte; mener, at de offentlige myndigheders eventuelle investeringer i havneudvikling ikke bør betragtes som statsstøtte, hvis disse investeringer har til direkte formål at skabe miljømæssige forbedringer eller aflaste og fremme mindre brug af vejene til godstransport, navnlig ikke når støtten betragtes som afgørende for at sikre økonomisk, social og territorial samhørighed (f.eks. hvad angår øer), medmindre det vil være til gavn for en enkelt bruger eller operatør;
40. opfordrer indtrængende Kommissionen til at offentliggøre retningslinjer for statsstøtte til havne i 2008, og mener, at disse retningslinjer bør omfatte havneområdet som sådan og indføre en skelnen mellem adgangs- og forsvarsinfrastruktur, projektrelaterede infrastrukturer og suprastrukturer uden at skelne mellem forskellige havnekategorier;
41. tilslutter sig udvidelsen af forpligtelsen til gennemsækelighed i medfør af Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemsækeligheden af økonomiske forbindelser mellem medlemsstater og offentlige virksomheder og om den finansielle gennemsækelighed i bestemte virksomheder ⁽¹⁾, men opfordrer Kommissionen til at overveje en lavere minimumsgrænse for de årlige indtægter i stedet for en absolut forpligtelse;
42. bemærker især Kommissionens analyse vedrørende havnekoncessioner og opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til behovet for en vis fleksibilitet i forhold til havnemyndighederne, navnlig med hensyn til fornyelse af koncessioner i forbindelse med store investeringer, men mener, at denne fleksibilitet ikke bør bruges til at forhindre konkurrence i havnene;
43. mener, at det er af allerstørste betydning at sikre en fortsat ligevægt mellem den frie levering af tjenesteydelser og havnenes specifikke krav, men understreger samtidig behovet for samarbejde mellem den offentlige og den private sektor med henblik på modernisering af havne;
44. opfordrer til, at programmerne for europæisk territorielt samarbejde anvendes inden for rammerne af samhørighedspolitikken og samarbejdsprogrammerne som led i naboskabs- og udvidelsespolicyen i EU; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og de berørte regionale myndigheder til i videst muligt omfang at iværksætte en grænseoverskridende strategi for udnyttelse af den eksisterende kapacitet i forbindelse med samfinansiering af havneinfrastrukturer;
45. støtter fuldt ud lokalt ejede, ikke-udbyttegivende trust-havne, og opfordrer indtrængende lokale, regionale, nationale og europæiske myndigheder til at iværksætte tiltag for at beskytte disse havne mod forfald, idet deres sociale, rekreative og turistmæssige fordele for de omgivende samfund overgår deres oprindelige økonomiske funktion;
46. understreger på det kraftigste, at hvis Europas maritime politik skal kunne lykkes, skal enhver debat herom indbefatte den væsentlige rolle, som den europæiske fritidsfartøjssektor spiller for udviklingen af den lokale økonomi, idet lystbådehavnene ikke kun er oplandets udstillingsvindue og et stærkt redskab til at fremme udnyttelse af havnene og de omkringliggende arealer, men ligeledes er en vigtig forsyningskanal for lokale forretningsdrivende;
47. glæder sig over den vægt, der i havnesektoren lægges på dialog; opfordrer indtrængende til, at der nedsættes et europæisk sektordialogudvalg for arbejdsmarkedets parter, der skal have til opgave at behandle spørgsmål vedrørende havnene, herunder arbejdstagernes rettigheder, koncessioner og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 152 fra 1979 om sikkerhed og sundhed i forbindelse med havnearbejde;
48. understreger vigtigheden af at beskytte havnearbejdere og sikre, at de har gennemgået den bedst mulige uddannelse; støtter Kommissionens ønske om at give havnearbejdere en gensidigt anerkendt grunduddannelse for at fremme fleksibiliteten inden for denne sektor; mener, at der i den henseende, som et første skridt, bør foretages en sammenligning af de forskellige eksisterende systemer til vurdering af havnearbejders faglige kvalifikationer; mener imidlertid, at det er vigtigt at sikre, at denne grunduddannelse ikke bidrager til at sænke det gennemsnitlige kvalifikationsniveau for havnearbejdere i en medlemsstat;

⁽¹⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

Torsdag, den 4. september 2008

49. foreslår, at spørgsmålet om faglige kvalifikationer og livslang læring behandles i samarbejde med arbejdsmarkedets parter inden for rammerne af det kommende europæiske sektordialogudvalg for arbejdsmarkedets parter;
50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme udvekslingen af god praksis inden for havnesektoren generelt og vedrørende innovation og uddannelse af arbejdstagere i særdeleshed for at øge konkurrenceevnen og kvaliteten af tjenesteydelser samt for at tiltrække investeringer;
51. glæder sig over indførelsen af en europæisk søfartsdag den 20. maj, og støtter især indførelsen af en åbent hus-dag, som kunne forbedre offentlighedens forståelse af havnesektorens arbejde og betydning;
52. opfordrer indtrængende Kommissionen til, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om Det Transatlantiske Økonomiske Råd ⁽¹⁾, at fortsætte sine bestræbelser på at sikre, at den amerikanske lov vedrørende scanning af al fragt til USA ændres med henblik på at fremme et samarbejde, der er baseret på gensidig anerkendelse af »autoriserede økonomiske operatører« og af de sikkerhedsstandarder, der er vedtaget inden for rammerne af Verdenstoldorganisationen (C-TPAT, SAFE); opfordrer Kommissionen til at evaluere de eventuelle omkostninger for erhvervslivet i forbindelse med en 100 % scanning af godscontainere til USA og denne foranstaltnings betydning for EU's økonomi samt dens mulige indvirkninger på toldoperationer;
53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

(¹) »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0192.

Godstransport i Europa

P6_TA(2008)0409

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om godstransport i Europa (2008/2008(INI))

(2009/C 295 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelser »EU's dagsorden for godstransport: Øget effektivitet, integration og bæredygtighed i godstransporten i Europa« (KOM(2007)0606), »Handlingsplan for godstransportlogistik« (KOM(2007)0607), »Et banenet med fortrinsret for godstrafik« (KOM(2007)0608) og »Flerårige kontrakter om jernbaneinfrastrukturens kvalitet« (KOM(2008)0054),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Godslogistik i Europa — nøglen til bæredygtig mobilitet« (KOM(2006)0336),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om indførelse af et europæisk jernbanesignalsystem ERTMS/ETCS (KOM(2005)0298),
- der henviser til Rådets konklusioner af 29.-30. november og 3. december 2007 om Kommissionens meddelelse »Handlingsplan for godstransportlogistik« og af 7. april 2008 om Kommissionens meddelelse »Et banenet med fortrinsret for godstrafik«,
- der henviser til Kommissionens grønbog »På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer« (KOM(2007)0551),
- der henviser til sin beslutning af 5. september 2007 om godslogistik i Europa — nøglen til bæredygtig mobilitet ⁽¹⁾,

(¹) EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 154.

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om en ny kultur for mobilitet i byer ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0326/2008),
- A. der henviser til, at transportsektoren er ansvarlig for knap 30 % af CO₂-emissionerne i EU — i byerne endog op til 40 % — og at CO₂-emissionerne mellem 1990 og 2005, til trods for en indsats i form af tekniske forbedringer og innovation, er steget med 26 %, mens de inden for andre sektorer gennem investeringer på milliarder af euro er faldet med 10 %,
- B. der henviser til, at bæredygtig og effektiv godstransport i Europa spiller en afgørende rolle for at opretholde en velfungerende og konkurrencedygtig økonomi, imødekomme forbrugernes krav, skabe et betydeligt antal arbejdspladser og velstand for de europæiske borgere,
- C. der henviser til, at der forventes en stigning i godstransporten på ca. 50 % (i ton/kilometer) fra 2000 til 2020, hvilket svarer til beregningerne i Kommissionens hvidbog »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — De svære valg« (KOM(2001)0370), og at godstransporten allerede mellem 1995 og 2005 er vokset ca. 30 % hurtigere end BNP; der endvidere henviser til, at væksten i den samlede godstransport hovedsageligt skyldes en vækst i transporten ad landevej og med fly i forhold til andre transportformer,
- D. der henviser til, at løsninger med sigte på mere bæredygtige og effektive logistik- og godstransportsystemer og på intermodal integration af alle transportformer ikke blot skaber bedre økonomi og sikkerhed, men også er i overensstemmelse med de mål for klimaændringer og energibesparelser, som EU skal opfylde inden 2020,
- E. der henviser til, at EU og medlemsstaterne for at løse disse udfordringer i den nuværende situation med utilstrækkelige budgetmidler må fastlægge bestemte, koordinerede prioriteringer, koncentrere ressourcerne omkring et begrænset antal foranstaltninger, der fremmer bæredygtighed og intermodalitet inden for godstransporten, og tage hensyn til følsomme regioner,
- F. der henviser til, at det europæiske korridornetværk bør udvikles mere effektivt, idet der tages udgangspunkt i de eksisterende net, strukturer og teknologier, og såkaldte grønne korridorer for alle godstransportformer bør forbindes med ambitiøse, bæredygtige miljøkriterier,
- G. der henviser til, at målet med den førnævnte handlingsplan for godstransportlogistik skal være at lette godstransportoperationer i og uden for Europa til fordel for alle europæiske virksomheder og den europæiske konkurrenceevne som helhed,
1. understreger, at de europæiske godstransportsystemer står over for presserende udfordringer med henblik på at øge den europæiske godstransports effektive integration og bæredygtighed, yde et større bidrag til forbedring af mobiliteten og energieffektiviteten samt reducere olieforbruget, de forurenende emissioner og de eksterne omkostninger, og glæder sig derfor over de ovenfor anførte meddelelser fra Kommissionen og konklusioner fra Rådet; tilskynder Kommissionen, medlemsstaterne og industrien til fremover at støtte en godstransportpolitik, der i mobilitetsmæssig henseende er mere bæredygtig for miljøet, klimaet, økonomien, sikkerheden og arbejdsmarkedets interesser, ved i forbindelse med den gradvise indførelse af prioriterede grænseoverskridende jernbanegodskorridorer, knudepunkter og konventionelle net at fremme anvendelsen af mere effektive logistiksystemer i en udvidet Europæisk Union og ved at fremme brugerprincippet og princippet om, at forureneren betaler, for alle transportformer;
 2. er enig med Kommissionen i, at samordnet modalitet og intermodalitet forbliver de vigtigste faktorer for etableringen af bæredygtig og effektiv godstransport i Europa;
 3. konstaterer imidlertid, at EU's beføjelser og midler til forbedring af markederne for godstransport er begrænsede; bemærker, at kapaciteten i vigtige dele af nettet allerede udnyttes fuldt ud; opfordrer derfor de transportministre, der er ansvarlige for de vigtigste europæiske korridorer til at tage spørgsmålet om infrastrukturinvesteringer op til behandling og i det mindste nå til enighed om en samordning af deres nationale investeringsplaner for deres respektive korridorer;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0356.

Torsdag, den 4. september 2008

4. er overbevist om, at godstransportlogistik i byområder kræver en særlig tilgang; håber, at debatten om den ovennævnte grønbog om mobilitet i byer sammen med handlingsplanen for godstransportlogistik kan medføre en udveksling af bedste praksis mellem byer med henblik på at finde frem til bæredygtige måder at transportere forsyninger ind til byer på;
5. anmoder derfor Kommissionen om, senest ved udgangen af 2008, at forelægge et forslag til et program for styrkelse af samarbejdet mellem de medlemsstater, der er ansvarlige for projekter inden for dette område, og at den fremmer og overvejer løsninger på de nuværende hindringer under særlig hensyntagen til godstransport og merværdien ved den logistiske faktor;
6. støtter idéen om særlige godstransportnet, der kan udnytte de eksisterende konventionelle trafiknet, der frigøres som følge af de fremskridt, der gøres med højhastighedstog;
7. understreger, at jernbanegodsnettene skal baseres på de mest markedsrelevante godskorridorer under hensyntagen til de eksisterende ERTMS (European Rail Traffic Management System)-korridorer og TEN-T (transeuropæisk transportnet)-net (dvs. evt. udvidet til at omfatte særlige områder, hvor der er meget trafik, f.eks. havne); mener, at der bør udnevnes korridorkoordinatorer på højt plan, hvor dette ikke allerede er sket; opfordrer Det Europæiske Jernbaneagentur til, som ansvarlig myndighed for ERTMS, at sikre, at disse strækninger bliver interoperable;
8. forventer, at Kommissionen definerer de såkaldte grønne korridorer som mobilitets- og intermodalitetsprojekter, der skal være eksempler til efterfølgelse, og fremmer miljøvenlige metoder med sigte på reduktion af den samlede mængde ulykker, overbelastning, støj, lokal forurening af giftig og ugiftig art, CO₂-emissioner, landskabs- og energiforbrug og øger anvendelsen af vedvarende energikilder (navnlig vind- og solenergi) i overensstemmelse med EU's lovgivning og målene heri samt af intelligente transportsystemer;
9. opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tilbyde stærkere incitamenter til fremme af alle transportformers miljøpræstationer og fremme de transportkombinationer, der på mest effektiv vis medfører den lavest mulige miljøbelastning, navnlig i de grønne korridorer;
10. foreslår, at der ydes støtte til integration af regionalplanlægning, produktionsforløb og markedsstrukturer — herunder forebyggelse af unødigt transport — samt til forkortelse af afstande og tilpasning af hastigheden inden for godstransporten; mener, at tidsintensiv og energiintensiv kørsel med hyppig stilstand inden for godstransporten bør undgås gennem computerbaseret hastighedsstyring;
11. mener, at forbedret systematisk gennemførelse og styrkelse af eksisterende lovgivning om transport af farligt og forurenende gods skal prioriteres højt;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gå videre med udveksling af bedste praksis i følsomme grænseegne (bjerg- og byområder) og i byerne under hensyntagen til de henstillinger, der er indeholdt i Parlamentets ovennævnte beslutning om mobilitet i byer, og den erfaring, der er opsamlet gennem Civitasprogrammet om renere og bedre transport i byerne, ved at styrke det logistiske aspekt;
13. opfordrer Kommissionen til at koncentrere EU's medfinansiering omkring effektivitet, interoperabilitet og modernisering af jernbaneinfrastruktur, intermodale knudepunkter og andre former for godstransport;
14. opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til — set i lyset af det forventede grundige eftersyn af Den Europæiske Unions budget for 2009 — allerede på nuværende tidspunkt at overveje transportområdets placering i det budget, så tidligere tiders fejltagelser undgås, og derved sikre, at der fremover bliver foretaget tilstrækkelige investeringer i strategisk infrastruktur, så de målsætninger, som EU har sat sig med hensyn til bæredygtig udvikling og emissionsreduktioner, kan opfyldes;
15. understreger den yderst centrale betydning af indbyrdes kompatible vejafgiftssystemer for effektiv godstransport i Europa;

Torsdag, den 4. september 2008

16. betragter bedre forbindelser fra søhavne og havne ved indre vandveje til jernbane- og vejnettet i oplandet som et vigtigt element i transportinfrastrukturen; understreger den vigtige rolle, der udfyldes af logistikcentre inde i landet og tørhavne;

17. er overbevist om det godstransportpotentiale, der ligger i de indre vandveje, og opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at sikre, at Naiadeshandlingsprogrammet om fremme af indlandsskibsfart gennemføres ordentligt;

18. understreger, at investeringer i terminaler i oplandet kan gennemføres hurtigt og fleksibelt, hvorved flaskehalse i den samlede intermodale kæde kan fjernes;

19. opfordrer til, at overholdelse og/eller indførelse af stabile intermodale standarder for køretøjers, containeres og lasteudstyrs mål og vægt betragtes som værende af strategisk betydning for at flytte godset over til jernbane og bæredygtige vandveje, hvorved infrastrukturomkostningerne mindskes;

20. konstaterer, at forskellige horisontale teknikker, der vil kunne bidrage til enklere omladning fra lastvogn til jernbane, men også kan anvendes ved skifte mellem forskellige sporbredder, ofte er utilstrækkeligt standardiserede; opfordrer derfor de internationale og europæiske instanser til at standardisere disse teknologier med sigte på større effektivitet og omkostningsbesparelser; understreger i denne forbindelse betydningen af, at der vedtages en verdensomspændende standard for intermodale lasteenheder så hurtigt som muligt;

21. opfordrer Kommissionen til at udforme retningslinjerne for miljø- og jernbanestøtte, på en sådan måde at investeringer i bæredygtig jernbanegodstransport gøres enklere; understreger i denne sammenhæng den strategiske betydning af medfinansiering af støjreduktion, herunder ved kilden (ombygning af godsvogne), således som det allerede er tilfældet i forbindelse med ERTMS-udformningen af rullende materiel;

22. er overbevist om, at infrastrukturforvaltning og levering af tjenesteydelser skal gennemføres på grænseoverskridende, ikke-diskriminerende og gennemsækelig vis, således at der kan sikres en effektiv, interoperabel og uhindret godstransportlogistik; understreger i den forbindelse betydningen af den fortsatte virkeliggørelse af det indre marked for transport for alle transportformer; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens forslag til oprettelse af et europæisk søtransportområde uden barrierer og støtter tanken om et gennemgående transportdokument og et enkelt kontaktpunkt for alle transportformer;

23. understreger, at et effektivt fungerende indre marked for vejtransport kan bidrage til at gøre transporten mere effektiv og reducere antallet af tomture; opfordrer Kommissionen til strengt at håndhæve EU-lovgivningen om vejtransport og cabotagekørsel; anerkender, at medlemsstaterne under visse omstændigheder kan indføre begrænsninger af cabotagekørsel, men opfordrer Kommissionen til som traktatens vogter at skride til resolut handling mod de uforholdsmæssige begrænsninger og sanktioner, som en række medlemsstater pålægger udenlandske transportselskaber i denne forbindelse;

24. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med flerårige kontrakter om jernbaneinfrastrukturens kvalitet at opstille rammebetingelser for minimale kvalitetsstandarder i hele Europa; foreslår, at medlemsstaterne forbinder adgangen til midler til nybygning, udbygning og vedligeholdelse af jernbaneinfrastruktur med overholdelse af disse kvalitetsstandarder og betragter dem som udelelige pakker for dermed at bidrage til forøgelse af effektiviteten og omkostningsbesparelser;

25. opfordrer Kommissionen til at overvåge og fremme effektiv og konsekvent anvendelse af bedste praksis på flerårige kontrakter om jernbaneinfrastrukturens kvalitet; opfordrer Kommissionen til på grundlag af dens ovennævnte meddelelse KOM(2008)0054 at udvikle en model for benchmarking af infrastrukturydelser i nært samarbejde med infrastrukturforvaltere, herunder offentliggørelse af vigtige resultatindikatorer;

Torsdag, den 4. september 2008

26. opfordrer Kommissionen til at forelægge stærkere henstillinger om flerårige kontrakter om kvalitet og kapacitet i jernbaneinfrastrukturen (baseret på gennemsigtig kontrol af den nuværende gennemførelse af artikel 6 i direktiv 2001/14/EF ⁽¹⁾); opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre disse flerårige finansieringsrammer med henblik på at sikre infrastrukturforvalterne økonomisk stabilitet i forbindelse med deres vedligeholdelses- og udskiftningsbehov (hvilket indebærer tilstrækkelig offentlig finansiering);
27. opfordrer Kommissionen til at støtte projekter om differentieret anvendelse af højhastighedslinjer, f.eks. til let godstransport;
28. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse om lastvogne med satellitbaseret navigation i EU for på grundlag heraf at vurdere disse systemers grænseoverskridende interoperabilitet og/eller kompatibilitet med allerede eksisterende teknikker, og til at sikre montering af interoperabel satellitbaseret navigation i nye lastvogne samt fremme eftermontering i eksisterende lastvogne; går ind for anvendelse af bedste praksis inden for lasteteknikker, hvilket får den intermodale kæde fra begyndelsen til afslutningen på om- og aflæsningen til at forløbe således, at det fører til en højere effektivitet for hele branchen;
29. understreger behovet for at standardisere og forenkle de administrative procedurer hos de myndigheder, der er involveret i godstransportmarkedet, samt behovet for forenklede toldregler og -procedurer ved grænserne; glæder sig især over beslutningen om at etablere et europæisk søtransportområde uden barrierer og opfordrer Kommissionen til at udvikle et fælles intermodalt fragtdokument;
30. understreger, at der er mangel på god uddannelse inden for logistik på universitetsniveau, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at gøre højere uddannelse og efteruddannelse inden for logistik- og godstransportsektoren til en absolut prioritet;
31. opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at fremme projekter og forskning samt til at arbejde hen mod standardiserede informationsstrømme, der kan sikre samordning og interoperabilitet mellem transportformerne på dataniveau;
32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29).

Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010

P6_TA(2008)0410

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010 (2007/2252(INI))

(2009/C 295 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — »Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010« (KOM(2007)0314),
- der henviser til sin beslutning af 23. februar 2005 om den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed 2004-2010 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 264.

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til rapport af 27. juli 2007 fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) med titlen »Principles for evaluating health risks in children associated with exposure to chemicals« (principper for vurdering af sundhedsrisici for børn ved eksponering for kemikalier),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 152 og 174, der sigter mod et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1350/2007/EF af 23. oktober 2007 om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for sundhed (2008-2013) ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed (A6-0260/2008),
- A. der med interesse henviser til, at Den Europæiske Union siden 2003 har baseret sin sundhedspolitik på et tættere samarbejde mellem sundheds-, miljø- og forskningssektorerne, hvilket giver håb om, at der på sigt indføres en sammenhængende og integreret europæisk strategi for miljø sundhed,
- B. der henviser til, at de foranstaltninger, som Unionen i øjeblikket gennemfører i forbindelse med sin første handlingsplan for miljø og sundhed (2004-2010) (KOM(2004)0416), dvs. udvikling af sundhedsindikatorer, udvikling af en integreret overvågning af miljøet, indsamling og undersøgelse af relevante data såvel som udbygning af forskningen, vil sikre en bedre forståelse af forbindelserne mellem forureningskilder og negative sundhedsvirkninger, men selv sagt ikke er tilstrækkelige til at nedbringe det stigende antal sygdomme, der er forbundet med miljøfaktorer,
- C. der henviser til, at det næsten er umuligt at foretage en midtvejsevaluering af ovennævnte handlingsplan, eftersom den ikke indeholder noget klart og konkret mål, og det samlede afsatte budget desuden fortsat er vanskeligt at fastslå og bestemt er utilstrækkeligt til effektivt at fremme den,
- D. der henviser til, at mens målet for folkesundhedsprogrammet (2008-2013) bl.a. er at påvirke traditionelle sundhedsfaktorer som kost, rygning og forbrug af alkohol og narkotika, skal denne handlingsplan (2004-2010) koncentrere sig om visse nye sundhedsmæssige udfordringer og derudover tage hånd om de afgørende miljøfaktorer, der påvirker folkesundheden, såsom luftkvaliteten inden- og udendørs, elektromagnetiske bølger, nanopartikler og meget foruroligende kemikalier (stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske (CMR-stoffer) samt hormonforstyrrende stoffer), såvel som sundhedsrisici, der stammer fra klimaændringerne,
- E. der henviser til, at luftvejssygdomme er den næsthøypigste dødsårsag i Unionen og tilhører de hyppigst forekommende og mest omkostningstunge sygdomme i EU, at de er hovedårsagen til børnedødelighed hos børn under fem år, og at de fortsat udbredes, især på grund af luftforurening inden- og udendørs;
- F. der henviser til, at den luftforurening, der navnlig forårsages af fine partikler og ozon ved jordoverfladen, udgør en betydelig trussel for folkesundheden og påvirker børns normale udvikling samt nedsætter den forventede levealder i EU ⁽²⁾,
- G. der henviser til, at Fællesskabet med hensyn til spørgsmålet om miljø sundhed i byområder, og navnlig luftkvaliteten indendørs, under overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet bør styrke sin indsats mod forurening indendørs, idet en EU-borger i gennemsnit tilbringer 90 % af tiden indenfor,

⁽¹⁾ EUT L 301 af 20.11.2007, s. 3.

⁽²⁾ Rapport med titlen »Europas miljø, den fjerde vurdering. Syntese«, Det Europæiske Miljøagentur (10.10.2007).

Torsdag, den 4. september 2008

- H. der henviser til, at forbindelsen mellem den komplekse samlede indflydelse af forurenende kemikalier og visse lidelser og kroniske sygdomme, navnlig hos børn, blev understreget på WHO's ministerkonferencer i 2004 og 2007 om miljø og sundhed; der henviser til, at disse bekymringer går igen i officielle dokumenter fra FN's miljøprogram (UNEP) og Det Internationale Forum for Kemisk Sikkerhed (IFSC),
- I. der henviser til, at der foreligger flere og flere videnskabelige beviser i retning af, at visse former for kræft, som f.eks. kræft i galdeblæren, knoglekræft, lungekræft, hudkræft, brystkræft og flere andre, forårsages af kemiske stoffers virkninger, stråling, luftbårne partikler og andre miljøfaktorer,
- J. der henviser til, at ud over denne problematiske udvikling inden for miljø sundheden er der inden for de seneste år opstået nye sygdomme eller allergier, såsom allergi over for flere kemikalier, overfølsomhed over for amalgam til dental brug, overfølsomhed over for elektromagnetisk stråling, støvallergi eller opmærksomhedsforstyrrelse og hyperaktivitet (Attention deficit and hyperactivity syndrome) hos børn,
- K. der henviser til, at forsigtighedsprincippet udtrykkeligt har været nedfældet i traktaten siden 1992, og at De Europæiske Fællesskabers Domstol gentagne gange har præciseret betydningen og omfanget af dette princip i fællesskabsretten og betragter det som en del af grundlaget for Fællesskabets miljø- og sundhedspolitik ⁽¹⁾,
- L. der henviser til de yderst strenge, for ikke at sige praktisk uanvendelige, kriterier, som Kommissionen har fastsat i sin meddelelse af 2. februar 2000 om forsigtighedsprincippet (KOM(2000)0001),
- M. der henviser til betydningen af bioovervågning som redskab til at vurdere, i hvilken grad den europæiske befolkning udsættes for forureningspåvirkninger, og den gentagne opfordring fra Parlamentet i punkt 3 i ovennævnte beslutning af 23. februar 2005 og i Rådets konklusioner (miljø) af 20. december 2007 til at fremskynde indførelsen af et europæisk bioovervågningsystem,
- N. der henviser til, at det er almindeligt anerkendt, at klimaændringer kan spille en betydelig rolle i forhold til at øge alvoren og forekomsten af visse sygdomme, og at navnlig hyppigheden af hedeølger, oversvømmelser og skovbrande, som er de oftest forekommende naturkatastrofer i EU, kan medføre flere sygdomme, ringe sanitetsvilkår og flere dødsfald, mens foranstaltninger til modvirkning af klimaændringerne samtidig har gavnlige sundhedsvirkninger,
- O. der henviser til, at klimaændringerne vil have betydelige virkninger på folkesundheden, bl.a. ved at befordre udviklingen af visse smitsomme og parasitære sygdomme, hovedsageligt på grund af ændringer i temperatur og fugtighed og deres indvirkning på økosystemer, dyr, planter, insekter, parasitter, protozoer, mikroorganismer og vira,
- P. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽²⁾ og dets afledte direktiver indeholder klare bestemmelser omkring bevaring og genopretning af sundt vand,
- Q. der henviser til, at det nye medicinske fagområde om miljø sundhed, som er bygget op omkring en videregående uddannelse, endnu er for fragmenteret og ujævnt udbredt blandt medlemsstaterne og derfor fortjener at blive støttet og fremmet på EU-plan,
- R. der henviser til, at stadigt flere personer lider af miljøbetingede sygdomme, og at der bør foretages en epidemiologisk registrering for at få et dækkende billede af de sygdomme, der helt eller delvist er forårsaget af miljøfaktorer,

⁽¹⁾ Dom af 23. september 2003 i sag C-192/01, Kommissionen mod Danmark, Sml. 2003, s. I-9693; dom af 7. september 2004 i sag C-127/02, Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee og Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels, Sml. 2004, s. I-7405.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag, den 4. september 2008

1. anerkender Kommissionens indsats siden iværksættelsen af handlingsplanen i 2004, særligt forbedringen af informationskæden på miljø- og sundhedsområdet, integreringen og udbygningen af den europæiske forskning på området og samarbejdet med internationale specialorganisationer som WHO;
2. vurderer ikke desto mindre, at en sådan handlingsplan risikerer at give et halvdårligt resultat, eftersom den udelukkende sigter på at støtte eksisterende fællesskabspolitikker, ikke tager udgangspunkt i en forebyggende politik til bekæmpelse af miljøbetingede sygdomme og ikke forfølger noget klart og konkret mål;
3. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der allerede inden for WHO er blevet gennemført et program, hvorunder WHO's medlemsstater opstillede deres egne nationale og lokale handlingsplaner for miljø sundhed; anbefaler derfor Kommissionen at undersøge, hvorvidt dette WHO-program udgør en mulig model, der også kunne tjene som fremtidigt eksempel for EU;
4. finder det dybt beklageligt, at Kommissionen, og nærmere bestemt Generaldirektoratet for Forskning, ikke har sørget for tilstrækkelige finansielle midler på området for bioovervågning til i 2008 at sikre, således som Kommissionen forpligtede sig til over for medlemsstaterne og Parlamentet, iværksættelsen af en sammenhængende indsats for bioovervågning inden for EU,
5. opfordrer Kommissionen til inden 2010 at opfylde to væsentlige mål, som den selv satte sig i 2004, og opstille og gennemføre en praktisk kommunikationsstrategi for disse mål, nemlig på den ene side at øge borgernes bevidsthed om miljøforurening og dennes sundhedsvirkninger, og på den anden side foretage en gennemgang og tilpasning af EU's politik for risikobegrænsning;
6. anbefaler på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen;
7. understreger, at der ved vurderingen af miljøfaktorernes indvirkning på sundheden bør tages udgangspunkt i situationen for sårbare grupper, som f.eks. gravide kvinder, nyfødte babyer, børn og ældre;
8. opfordrer til, at der ydes en særlig indsats for sårbare grupper, som er mest modtagelige for forurenende stoffer, ved at indføre foranstaltninger, der skal mindske risikoen for forurenende stoffer i indemiljøet i sundhedsfaciliteter og skoler gennem vedtagelsen af en adfærdskodeks for forvaltningen af luftkvaliteten inde i bygningerne;
9. anmoder indtrængende Kommissionen om under gennemgangen af eksisterende lovgivning ikke at svække denne lovgivning på grund af pres fra lobbyister eller regionale og internationale organisationer;
10. minder om, hvor nødvendigt det er for EU at gribe handlingsplanen an på en kontinuert, dynamisk og fleksibel måde; finder det derfor afgørende, at der indhentes særlig ekspertise på miljø sundhedsområdet, som er gennemsigtig, tværfaglig og kontradiktorisk, hvorved det bliver muligt at imødegå offentlighedens generelle mistillid til offentlige organer og ekspertudvalg; påpeger betydningen af at støtte uddannelsen af sundhedseksperter, navnlig gennem udveksling af bedste praksis i Fællesskabet;
11. understreger, at de seneste år har været kendetegnet ved reelle fremskridt på det miljøpolitiske område, navnlig bestræbelserne på at reducere luftforureningen, forbedre vandkvaliteten, styrke indsamling og genanvendelse af affald, kontrollere kemiske produkter og forbyde blyholdig benzin, men konstaterer samtidig, at EU-politikken fortsat er præget af fraværet af en samlet og forebyggende strategi og en manglende anvendelse af forsigtighedsprincippet;
12. anmoder derfor Kommissionen om i henhold til De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis at revidere de i ovennævnte meddelelse fastsatte kriterier om anvendelsen af forsigtighedsprincippet, så dette handlings- og sikkerhedsprincip, der giver sig udtryk i vedtagelsen af provisoriske og proportionale forholdsregler, kommer til at ligge i centrum for EU's for sundheds- og miljøpolitik;

Torsdag, den 4. september 2008

13. mener, at omvendelsen af bevisbyrden for producenter eller importører for så vidt angår produkternes uskadelighed gør det muligt at fremme en politik, der bygger på forebyggelse, således som bl.a. fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) og om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ⁽¹⁾, og tilskynder i den forbindelse Kommissionen til at udvide denne forpligtelse til at omfatte fællesskabslovgivningen for alle produkter; mener, at enhver stigning i dyreforsøg i henhold til handlingsplanen skal undgås, og at det alvorligt skal overvejes at udvikle og anvende alternative metoder;

14. gentager sin anmodning til Kommissionen om så hurtigt som muligt at fremlægge konkrete forholdsregler for luftkvalitet indendørs til sikring af et højt beskyttelsesniveau for så vidt afgår et sikkert og sundt indeklima, navnlig i forbindelse med revisionen af Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽²⁾, samt foreslå foranstaltninger til forøgelse af bygningers energieffektivitet og for sikkerhed og uskadelighed af de kemiske komponenter, der indgår i udstyr og møbler;

15. anbefaler for at mindske de ødelæggende virkninger på miljø sundheden, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til via skattelettelser og/eller andre økonomiske incitamenter at få overtalt markedsdeltagerne til at forbedre luftkvaliteten i bygningerne og mindske risikoen for elektromagnetisk stråling i deres bygninger, filialer og kontorer;

16. anbefaler, at Kommissionen udarbejder passende minimumskrav for at garantere luftkvaliteten inde i de bygninger, der skal genopføres;

17. anbefaler, at Kommissionen ved sin tildeling af individuelle EU-tilskud til de individuelle projekter tager højde for luftkvaliteten inde i bygningerne, risikoen for elektromagnetisk stråling og sundhedsvirkningen for særligt udsatte befolkningsgrupper på samme måde, som der tages højde for miljøbeskyttelseskriterier;

18. opfordrer til, at der på vandområdet fastsættes miljømæssige kvalitetsnormer for prioriterede stoffer under hensyntagen til de nyeste videnskabelige resultater, og at disse jævnligt ajourføres i overensstemmelse med den videnskabelige udvikling;

19. understreger, at visse medlemsstater har haft gode resultater med at indføre mobile analyselaboratorier eller »grønne ambulancer«, der hurtigt og sikkert kan evaluere graden af forurening på offentlige eller private opholdssteder; mener, at Kommissionen kunne fremme denne praksis i medlemsstater, som endnu ikke har en sådan ordning med direkte intervention på forurenede områder;

20. er bekymret over manglen på specifikke retlige bestemmelser, der garanterer sikkerheden af forbrugsvarer, der indeholder nanopartikler, og over Kommissionens afslappede holdning til nødvendigheden af at revidere de lovgivningsmæssige bestemmelser for anvendelsen af nanopartikler i forbrugsvarer i betragtning af det stigende antal forbrugsvarer med indhold af nanopartikler, der bringes i omsætning;

21. er meget optaget af den internationale rapport BioInitiative ⁽³⁾ om elektromagnetiske felter, som sammenholder resultaterne af over 1 500 undersøgelser af emnet og i sin konklusion fremhæver sundhedsfarerne ved elektromagnetisk stråling fra mobiltelefoner samt stråling fra UMTS-, Wifi-, Wimax-, Bluetooth- og DECT-telefoner;

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1 (berigtiget udgave i EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽³⁾ En gruppe af uafhængige forskere udgav denne rapport den 31. august 2007. Se hele rapporten på www.bioinitiative.org.

Torsdag, den 4. september 2008

22. konstaterer, at de eksponeringsgrænser for elektromagnetiske felter, som er fastsat for offentligheden, er forældede, eftersom de ikke er blevet tilpasset siden Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz)⁽¹⁾ og dermed naturligvis ikke tager højde for den informations- og kommunikationsteknologiske udvikling og i øvrigt heller ikke tager højde for anbefalingerne fra Det Europæiske Miljøagentur eller de strengere strålingsnormer, som eksempelvis Belgien, Italien og Østrig har indført, og eftersom de endvidere ikke tager højde for spørgsmålet om sårbare grupper, som f.eks. gravide kvinder, nyfødte babyer og børn;

23. opfordrer derfor Rådet til at ændre sin henstilling 1999/519/EF med henblik på at tage højde for bedste praksis på nationalt niveau og således fastsætte strengere eksponeringsgrænser for alt udstyr, der udsender elektromagnetiske bølger i frekvensintervallet 0,1 MHz-300 GHz;

24. tager de mange sundhedstrusler, som den globale opvarmning fører med sig på EU's territorium, meget alvorligt og opfordrer til at styrke samarbejde mellem WHO, de nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme med henblik på at forstærke det hurtige varslingsystem og dermed begrænse klimaændringernes negative sundhedsvirkninger;

25. fremhæver, at denne handlingsplan med fordel kunne udvides til at dække klimaændringernes negative indvirkning på folkesundheden gennem en udvikling af effektive tilpasningsforanstaltninger, der er nødvendige på fællesskabsplan, som f.eks.:

- systematiske offentlige uddannelsesprogrammer og informationskampagner,
- integration i offentlige sundhedsstrategier og -programmer af tilpasningsforanstaltningerne til klimaændringer, som f.eks. overførbare og ikkeoverførbare sygdomme, arbejdstageres sundhed og dyresygdomme, der udgør en sundhedsfare for mennesker,
- hensigtsmæssig overvågning til sikring af, at sygdomsudbrud opdages tidligt,
- hurtige varslings- og beredskabssystemer på sundhedsområdet,
- koordination af netværk til overvågning af miljødata og netværk til overvågning af sundheden;

26. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at reagere hensigtsmæssigt på de nye trusler, som klimaændringerne medfører, f.eks. den øgede forekomst af nyopdukkede vira og uopdagede patogener, og derfor anvender nye eksisterende teknologier til bekæmpelse af patogener, der reducerer kendte og uopdagede vira og andre blodoverførte patogener;

27. beklager, at den nuværende cost-benefit-analyse af »To gange 20 % i 2020 — Europas muligheder i forbindelse med klimaændringerne« (KOM(2008)0030) kun omhandler sundhedsfordelene ved mindsket luftforurening ved en 20 % reduktion af drivhusgasemissionerne inden 2020; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der hurtigt inden for rammerne af en konsekvensanalyse foretages en undersøgelse og modelanalyse på flere ambitionsniveauer af yderligere (sekundære) fordele for sundheden i overensstemmelse med henstillingerne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer om at nedsætte husholdningernes drivhusgasemissioner med 25 %, 40 % henholdsvis 50 % eller mere inden 2020;

28. opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på det alvorlige problem omkring mental sundhed i betragtning af antallet af selvmord i EU og til at afsætte flere ressourcer til udviklingen af hensigtsmæssige præventive strategier og terapiformer;

29. gentager, at Kommissionen og medlemsstaterne bør bakke op omkring WHO's europæiske handlingsplan for børns miljø og sundhed (»Children's Environment and Health Action Plan for Europe«), støtte den både gennem EU-politikkerne og den bilaterale udviklingspolitik og fremme lignende processer uden for WHO's europæiske region;

⁽¹⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

Torsdag, den 4. september 2008

30. opfordrer Kommissionen til i sin anden handlingsplan at genindføre SCALE-initiativet (Science, Children, Awareness, Legal instrument, Evaluation) til reduktion af risikoen for forurening, som indgår i den europæiske strategi for miljø og sundhed (KOM(2003)0338);
31. opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at udarbejde og foreslå instrumenter, der kan fremme udviklingen af og anspore til innovative løsninger for, som understreget i Lissabondagsordenen, at minimere alvorlige sundhedsrisici fra miljøfaktorer;
32. opfordrer på det kraftigste Rådet til med det samme at træffe afgørelse om forslaget til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, eftersom Parlamentet allerede vedtog sin holdning den 18. maj 2006 ⁽¹⁾; mener, at den nye forordning, der sammen med andre foranstaltninger vil sænke tærsklen for Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds ikrafttræden, vil gøre det muligt mere effektivt, fleksibelt og hurtigt at udbedre skader forårsaget af natur- eller menneskeskabte katastrofer; understreger, at dette finansielle instrument er meget vigtigt, navnlig fordi det antages, at naturkatastrofer fremover delvist på grund af klimaændringer vil indtræffe hyppigere;
33. anbefaler, eftersom små og mellemstore virksomheder har en afgørende økonomisk betydning i Europa, at Kommissionen yder teknisk støtte til små og mellemstore virksomheder for at gøre det muligt for dem og hjælpe dem med at opfylde de bindende bestemmelser på miljø- og sundhedsområdet og opfordrer dem til at foretage andre ændringer, der er positive for miljøet og sundheden, og som påvirker virksomhedernes drift;
34. opfordrer Kommissionen til inden 2010 og i »anden fase« af handlingsplanen for sundhed og miljø at reorientere sine initiativer mod sårbare befolkningsgrupper og udvikle nye risikovurderingsmetoder, som tager højde for et vigtigt punkt, nemlig børns, gravide kvinders og ældres særlige sårbarhed;
35. opfordrer derfor på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende fordelene ved forebyggelses- og forsigtighedsprincippet og til at udvikle og gennemføre værktøjer, der gør det muligt, at forudse og imødegå trusler mod miljøet og sundheden; anbefaler, at Kommissionen udarbejder et overslag over udgifterne i forbindelse med »anden fase« af denne handlingsplan og afsætter passende finansiering til dækning af en lang række praktiske foranstaltninger med henblik på at mindske den miljømæssige indvirkning på sundheden og gennemføre forebyggelses- og forsigtighedsforanstaltninger;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt WHO.

⁽¹⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 331.

Statskuppet i Mauretanien

P6_TA(2008)0411

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om statskuppet i Mauretanien

(2009/C 295 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til erklæringerne om statskuppet i Mauretanien fra Rådets formandskab på vegne af Den Europæiske Union, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Kommissionen, De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, Den Afrikanske Union (AU), Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) og Den Internationale Sammenslutning af Fransktalende Lande (OIF),
- der henviser til, at FN's generalsekretærs særlige repræsentant for Vestafrika, Said Djinnit, har besøgt Mauretanien for anden gang siden statskuppet,

Torsdag, den 4. september 2008

- der henviser til AU's oprettelsesakt, der fordømmer ethvert forsøg på magtovertagelse med våbenmagt,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der minder om, at der blev gennemført et statskup i Mauretanien den 6. august 2008, da den mauretanske præsident, Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, blev sat fra magten af en gruppe højtstående generaler, som han havde afskediget tidligere samme dag,
- B. der fremhæver, at parlamentsvalget i november og december 2006, valget til senatet i januar 2007 og valget af præsident Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi i marts 2007 blev karakteriseret som åbne og retfærdige af de internationale observatører, heriblandt Den Europæiske Unions observatører og specielt valgovervågningsdelegationerne fra Europa-Parlamentet, således at sidstnævnte gjorde sig til garant for valgenes lovlighed,
- C. der gør opmærksom på, at over to tredjedele af medlemmerne af Mauretaniens parlament har undertegnet en erklæring til støtte for kuplederen, Mohamed Ould Abdel Aziz, og de øvrige deltagende generaler, at den lovgivende forsamling i juni 2008 vedtog et mistillidsvotum, hvorved præsidenten blev opfordret til at omdanne sin regering, og at 49 medlemmer trådte ud af parlamentet, efter at præsident Abdallahi havde udnævnt tolv ministre blandt medlemmerne af det meget upopulære forudgående styre,
- D. der betoner, at afgørelserne om Mauretaniens politiske, økonomiske og sociale fremtid alene kan træffes af folkets valgte repræsentanter, og at demokrati indebærer en lige fordeling af magten mellem den udøvende og den lovgivende magt, hvis legitimitet for begges vedkommende er baseret på valg,
- E. der pointerer, at statskuppet fandt sted i lyset af en forværret økonomisk og social situation, og at udvikling er den bedste garant for, at demokratiet vil sejre,
- F. der anerkender de fremskridt, der er gjort i bestræbelserne på at lade flygtningene vende hjem, og påskønner vedtagelsen af loven om forbud mod slaveri i landet,
- G. der minder om, at EU støtter overgangen til demokrati og har vedtaget et »støtteprogram« på 156 000 000 EUR for perioden 2008-2013 inden for rammerne af Den Tiende Europæiske Udviklingsfond, som supplement til den igangværende bistand og den støtte på 335 000 000 EUR, der er ydet siden 1985,
- H. der bemærker, at Verdensbanken har suspenderet et tilskud på 175 000 000 USD til Mauretanien, hvilket vil påvirke omkring 17 nationale projekter i landet og landets deltagelse i Verdensbankens regionale projekter, der bl.a. vedrører udvikling af landdistrikter, sundheds- og uddannelsesområdet, infrastrukturer og vejanlæg,
- I. der understreger, at et demokratisk Mauretanien vil udgøre et stabilitetsområde i en særlig skrøbelig underregion, hvor der på den ene side i Sahara ved Mauretaniens nordøstlige grænse til Algeriet og Mali befinder sig Salafistgruppen for Prædikener og Kamp, der er blevet al-Qaeda's forlængede arm i det islamiske Maghreb, og på den anden side er problemer som følge af tuaregernes oprør,
- J. der påpeger, at det »forfatningsdekret«, hvori juntaen har defineret sine beføjelser, og som giver den ret til at regere ved dekreter, ikke har noget retsgrundlag,
- 1. fordømmer generalernes militærkup i Mauretanien, som er det andet statskup på tre år i dette land, og som udgør en krænkelse af den forfatningsmæssige legalitet og af resultaterne af de demokratiske valg, som er godkendt på internationalt plan; beklager dette tilbageskridt i forhold til de betydelige fremskridt, der var sket i Mauretanien de seneste år i retning af øget demokrati og indførelse af retsstatsprincippet; kræver, at de nuværende politiske spændinger i Mauretanien bringes til ophør inden for den institutionelle ramme, der blev indført i tilslutning til overgangsfasen hen imod demokrati, og at den forfatningsmæssige og civile orden genetableres hurtigst muligt;

Torsdag, den 4. september 2008

2. kræver, at præsident Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi løslades omgående sammen med premierminister Yahya Ould Ahmed el-Waghef og andre medlemmer af regeringen, som stadig befinder sig i husarrest forskellige steder i landet;
3. kræver, at den forfatningsmæssige legalitet af præsidentens og af det mauritanske parlaments beføjelser respekteres fuldt ud, hvilket indebærer, at spørgsmålet om kohabitation mellem præsidenten og parlamentet og magtbalancen mellem den udøvende og den lovgivende magt fastlægges i respekt for alle parter og inden for rammerne af forfatningen, der kun kan ændres i bestræbelserne på at sikre større stabilitet, hvis dette sker i henhold til dens bestemmelser og i tilslutning til en omfattende debat med deltagelse af alle politiske kræfter;
4. er af den opfattelse, at en åben og oprigtig debat mellem de vigtigste politiske kræfter skal bestemme de forfatningsmæssige midler og metoder, der er nødvendige for at bringe krisen til ophør;
5. finder det glædeligt, at flygtningene har fået mulighed for at vende hjem, at der er vedtaget en lov om forbud mod slaveri, og at der er udarbejdet et lovforslag om liberalisering af medierne, men beklager samtidig, at spørgsmålet om krænkelse af menneskerettighederne og overgrebene på den sorte befolkning i Mauretanien i 1990 ikke har fundet en demokratisk løsning, skønt præsidenten havde forpligtet sig til at nedsætte en undersøgelseskommision;
6. kræver, at de flygtninge, der er vendt tilbage til Mauretanien, får samme rettigheder som før og tildeles de goder og ejendele, de var blevet frataget;
7. slår til lyd for, at det mauretanske folk, der i forvejen er særlig hårdt ramt af den økonomiske krise og fødevarekrisen, ikke bliver taget som gidsel af den nuværende krise, og anmoder Kommissionen om at iværksætte projekter til støtte for civilsamfundet inden for rammerne af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder;
8. noterer sig, at militærjuntaen har bebudet, at der vil blive afholdt nyt præsidentvalg, men beklager, og at den i modsætning til den junta, som var ved magten fra 2005 til 2007, ikke har forpligtet sig til at udvise neutralitet ved valget; anmoder de militære styrker ved magten om omgående at opstille en fast tidsplan for genoprettelse af de demokratiske institutioner i samråd med alle politiske kræfter;
9. støtter AU's bestræbelser på at løse krisen ad fornuftens vej;
10. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til en politisk dialog i overensstemmelse med artikel 8 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som blev ændret i Luxembourg den 24. juni 2005 (Cotonou-aftalen) med det formål at genindføre den forfatningsmæssige legalitet og anmoder den om at underrette Parlamentet om resultatet af denne dialog; kræver, at artikel 96 i Cotonou-aftalen reaktiveres, hvis denne dialog ikke fører til noget resultat, hvilket kunne føre til indefrysning af bistanden med undtagelse af fødevarebistanden og den humanitære bistand;
11. opfordrer indtrængende Rådets formandskab til fortsat at følge den politiske situation i dette land på nært hold i tæt samarbejde med Den Afrikanske Union og at garantere EU-borgernes sikkerhed;
12. ønsker, at der så hurtigt som muligt udsendes en parlamentsdelegation, som skal mødes med de mauretanske parlamentskollegaer og foreslå støtte til løsning af krisen;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer samt Den Afrikanske Unions institutioner, Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater, Den Internationale Sammenslutning af Fransktalende Lande og De Forenede Nationers Sikkerhedsråd.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Torsdag, den 4. september 2008

Henrettelser ved hængning i Iran

P6_TA(2008)0412

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om henrettelser i Iran

(2009/C 295 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, navnlig vedrørende menneskerettigheder, og især beslutning af 19. juni 2008 om Iran: Henrettelse af mindreårige lovovertrædere ⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen af 13. juni 2008 fra formandskabet på vegne af Den Europæiske Union om henrettelsen af Mohammad Hassanzadeh,
- der henviser til erklæringen af 18. juli 2008 fra formandskabet på vegne af Den Europæiske Union om anvendelsen af dødsstraf i Iran,
- der henviser til erklæringen af 29. juli 2008 fra formandskabet på vegne af Den Europæiske Union om henrettelsen af 29 personer i Evin-fængslet i Iran,
- der henviser til erklæring af 25. august 2008 fra formandskabet på vegne af Den Europæiske Union om henrettelsen ved hængning af Reza Hejazi,
- der henviser til formandskabets erklæringer af 19. og 28. august 2008 om den nært forestående henrettelse af Behnood Shojae og Bahman Soleimanian,
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling, særlig resolution A/RES/62/168 af 18. december 2007 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran og resolution A/RES/62/149 af 18. december 2007 om et moratorium for anvendelsen af dødsstraf,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og konventionen om barnets rettigheder, som Iran har tilsluttet sig,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at der i indeværende år ifølge Amnesty International er gennemført mindst 191 henrettelser i Iran, og at der i 2007 blev gennemført flere henrettelser i Iran, nemlig 317, end i noget andet land i verden med undtagelse af Kina, selvom Irans befolkningstal er 18 gange mindre,
- B. der henviser til, at der den 27. juli 2008 fandt 29 henrettelser sted på samme tid i Evinfængslet i Teheran,
- C. der henviser til, at den 16-årige Mohammad Hassanzadeh, en iransk kurder, den 10. juni 2008 blev henrettet for en forbrydelse, som han havde begået som 14-årig; der henviser til, at de to unge lovovertrædere Hassan Mozafari og Rahman Shahidi blev henrettet den 22. juli 2008, og den 19. august 2008 blev den 19-årige Reza Hejazi hængt for et mord, som han angivelig havde begået som 15-årig; der henviser til, at den 19-årige Behnam Zare blev henrettet den 26. august 2008 for en lovovertrædelse, som han havde begået som 15-årig, hvilket gjorde ham til den sjette unge lovovertræder, der er blevet henrettet i Iran alene i 2008,
- D. der henviser til, at hverken Behnam Zares eller Reza Hezjasis familier eller deres advokat blev underrettet om tidspunkt og sted for de planlagte henrettelser, hvilket er en overtrædelse af iransk lov,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0314.

Torsdag, den 4. september 2008

- E. der henviser til, at de unge lovovertrædere Amir Marollahi, Behnood Shojaei, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimanian er i umiddelbar fare for at blive henrettet,
- F. der henviser til, at henrettelse af unge lovovertrædere er forbudt ifølge folkeretten, hvilket fastslås i artikel 6, stk. 5, i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og i konventionen om barnets rettigheder, der henviser til, at der for tiden sidder mindst 130 børn og mindreårige lovovertrædere på dødsgangen på trods af Irans retlige forpligtelser;
- G. der henviser til, at forkæmpere for mindretals rettigheder i stigende grad udsættes for trusler om dødsstraf, som det var tilfældet med Yaghoub Mehrnehad, en etnisk baluch og administrerende direktør for Voice of Justice Youth Association, som blev henrettet den 4. august 2008, efter han offentligt havde konfronteret lokale embedsmænd med deres ringe arbejdsindsats og krævet, at de blev draget til ansvar,
- H. der henviser til, at en anden forkæmper for mindretals rettigheder, den kurdiske lærer Farzad Kamangar, uden beviser er blevet dømt til døden på anklager om at have grebet til våben mod staten,
- I. der henviser til, at tilståelser ofte opnås efter tortur, uden adgang til advokatbistand, og til at retskendelser ikke lever op til mindstestandarderne for retfærdig rettergang,
- J. der henviser til, at det iranske retsvæsen den 5. august 2008 meddelte, at anvendelsen af stening som henrettelsesmetode ville blive indstillet med den følge, at ti unavngivne kvinder, der stod for at skulle henrettes ved stening, ikke ville blive stenet,
- K. der henviser til, at der er grund til at være bekymret for, at medlemmer og associerede medlemmer af den iranske opposition, der er samlet og beskyttes i Camp Ashraf i det nordlige Irak af en multinational styrke ledet af USA i henhold til artikel 27 i den fjerde Genèvekonvention, muligvis er truet af udvisning eller tvungen hjemsendelse til Iran, hvor de muligvis kan blive udsat for forfølgelse og måske endda dødsstraf,
1. er dybt bedrøvet over henrettelsen for nylig af flere unge lovovertrædere i Iran, hvilket gør Iran til det eneste land i verden, hvor denne sørgelige og umenneskelige straf stadig anvendes i 2008;
2. henleder særlig opmærksomheden på den skæbne, der er overgået Soghra Najafpour, som har tilbragt næsten alle de seneste 19 år af sit liv på dødsgangen for et mord, der fandt sted, da hun var 13 år gammel;
3. opfordrer dommerstandens formand, ayatollah Mahmoud Hashemi Sharoudi, til systematisk at forvandle alle dødsstraffe til unge lovovertrædere og beder indtrængende de iranske myndigheder om især at standse henrettelsen af Amir Marollahi, Behnood Shojaei, Mohammed Fadaei og Bahman Soleimanian;
4. fordømmer på det kraftigste det stigende antal henrettelser og opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at indføre et moratorium for dødsstraf med henblik på en afskaffelse af den i overensstemmelse med den resolution, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007;
5. gentager sin opfordring til Majlis' medlemmer om straks at ændre lovgivningen, så det sikres, at ingen bliver henrettet for forbrydelser begået, da de var under 18 år gamle, og til at hæve den kriminelle lavalder til internationale standarder;
6. støtter bestræbelserne i Iran på at indføre et separat rets- og domstolssystem for unge lovovertrædere og opfordrer Majlis' medlemmer til at sikre, at der findes foranstaltninger rettet mod uddannelse og social reintegration af mindreårige lovovertrædere; opfordrer Kommissionen til at støtte de iranske myndigheder i forbindelse med enhver anmodning om internationalt samarbejde inden for dette område;
7. fordømmer på det kraftigste forfølgelsen og fængslingen af iranske borgere, der går ind i kampen for menneskerettighederne og demonstrerer mod dødsstraffen, og som ofte anklages for såkaldte aktiviteter til skade for den nationale sikkerhed; opfordrer navnlig til betingelsesløs løsladelse af Emadeddin Baghi og Mohammad Sadegh Kabovand og til, at Farzad Kamangars dødsstraf forvandles, og hans sag genåbnes;

Torsdag, den 4. september 2008

8. glæder sig over meddelelsen for nylig om indstillingen af anvendelse af stening som henrettelsesmetode; giver imidlertid udtryk for sin bekymring over, at stening i det forslag til reform af straffelovgivningen, der for tiden behandles i Majlis, bevares som straf for visse former for utroskab, og opfordrer Majlis' medlemmer til at forpligte sig til en fuld afskaffelse af stening;
9. opfordrer Iraks og USA's myndigheder til ikke at tvangshjemsende nogen iranske medlemmer af oppositionen, flygtninge og asylsøgere, der ellers ville være i fare for forfølgelser, samt til især at samarbejde med FN's Højkommissær for Flygtninge og andre om at finde frem til en tilfredsstillende, langsigtet løsning på situationen for de personer, der for tiden befinder sig i Camp Ashraf;
10. opfordrer til fremlæggelse af en resolution på FN's næste generalforsamling med krav til alle lande, som opretholder dødsstraf, om at fremlægge alle oplysninger om dødsstraf og henrettelser til FN's generalsekretær og til offentligheden og derved at komme ud over statens hemmeligholdelse vedrørende dødsstraf, som også er en direkte grund til et større antal henrettelser;
11. opfordrer til, at den nye resolution lægger op til, at FN's generalsekretær får en særlig udsending, som får til opgave at overvåge situationen, at sikre størst mulig transparens i anvendelsen af dødsstraf og at fremme en intern proces med henblik på gennemførelsen af FN's resolution om et moratorium for henrettelser;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Den Islamiske Republik Irans regering og parlament, Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for FUSP, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd, FN's Højkommissær for Flygtninge samt til Iraks og De Forenede Staters regeringer.

Drab på albinoer i Tanzania

P6_TA(2008)0413

Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om drabene på albinoer i Tanzania

(2009/C 295 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne,
 - der henviser til De Forenede Nationers Generalforsamlings verdenserklæring om menneskerettigheder af 10. december 1948,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder, der blev vedtaget den 27. juni 1981 og trådte i kraft den 21. oktober 1986,
 - der henviser til De Forenede Nationers konvention om børns rettigheder, der blev vedtaget den 20. november 1989 og trådte i kraft den 2. september 1990, og som er bindende og ufravigelig,
 - der henviser til FN's erklæring vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller sproglige minoriteter af 18. december 1992,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at mindst 25 albinoer, herunder børn, ifølge oplysninger fra ngo'er og i medierne, der er bekræftet af Tanzanias regering, siden marts 2008 er blevet dræbt og lemlæstet i området omkring Victoriasøen, navnlig i Mwanza, Shinyanga og Mara, hvor der er en høj koncentration af albinoer,

Torsdag, den 4. september 2008

- B. der henviser til, at de tre anførte regioner ud over mordene på albinoer også er kendt for drab på personer, der menes at være hekse eller troldmænd, og til at blot rygter ofte er tilstrækkelige til at få en vred mængde til at dræbe en person, der mistænkes for trolddom,
- C. der henviser til, at drabene på albinoer ifølge de tanzaniske myndigheder foretages af organiserede bander, der hyres af heksedoktorer,
- D. der henviser til, at medierne i Dar es Salaam har berettet om arrestationen af 173 personer i forbindelse med drabene på albinoer i Tanzania, og at der blandt disse var et betragteligt antal heksedoktorer og disses kunder,
- E. der henviser til, at heksedoktorerne ifølge det nationale politi sælger legemsdele og blod fra albinoer til minearbejdere og fiskere, der tror at disse legemsdele kan bringe dem lykke, sundhed og rigdom,
- F. der henviser til, at disse drab har skabt stor frygt og ængstelse blandt albinoerne, der nu føler sig meget usikre og endog er bange for at opholde sig, gå eller rejse alene, idet de ønsker at undgå potentielle risici,
- G. der henviser til, at 36 % af Tanzanias befolkning lever under den nationale fattigdomsgrænse, og til at adgangen til sundhedspleje er meget begrænset, hvilket medfører, at befolkningen som almindelig praksis tager sin tilflugt til heksedoktorer eller traditionelle naturlæger,
- H. der henviser til, at albinoerne er et mindretal, at diskriminering af albinoer er et alvorligt problem i hele området syd for Sahara og at en ud af 20 000 på verdensplan er albino,
- I. der henviser til, at næsten halvdelen af forældrene ifølge en undersøgelse foretaget af De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP) følte sig ydmyget ved barnets fødsel; der henviser til, at albino-kvinder diskrimineres af andre kvinder, og at kvinder, der føder albinobørn, ofte mobbes eller afvises og diskrimineres på arbejde; der henviser til, at omkring to tredjedele af forældrene citeres for, at særlig sundhedspleje og behandling af albinobørn er dyr, og halvdelen for, at deres børn havde alvorlige problemer med synet; der henviser til, at 83 % imidlertid oplyste, at deres børn klarede sig lige så godt i skolen som andre børn;
1. fordømmer på det kraftigste drabene på albinoer i Afrika og spekulationssalget af deres legemsdele;
 2. glæder sig over, at Tanzanias præsident, Jakaya Mrisho Kikwete, har fordømt drabene på albinoer og har lovet intensiverede bestræbelser på at sætte en stopper for disse forbrydelser; understreger, at ordene må følges op af handling;
 3. lykønsker præsident, Jakaya Mrisho Kikwete, med hans udnævnelse af Al-Shymaa Kway-Geer til det første albinomedlem af parlamentet, hvilket skyldes hendes beslutsomhed til at bekæmpe den diskriminering, hun selv og andre albinoer er udsat for;
 4. støtter og glæder sig over de foranstaltninger, den tanzanianske regering har truffet indtil nu, som f.eks. at foretage en tælling af albinoerne og at oprette en polititjeneste for ledsagelse af albinobørn; støtter de tanzanianske parlamentsmedlemmers krav om, at regeringen træffer yderligere foranstaltninger til at løse problemet ved roden og sætte en stopper for al diskriminering af albinoerne;
 5. opfordrer de tanzanianske myndigheder, de lokale regeringsmyndigheder og det civile samfund som helhed til at samarbejde om at beskytte alle albinoer; opfordrer den tanzanianske regering til straks at handle med sigte på at fremme den sociale bevidsthed og give information om albinisme; mener, at disse foranstaltninger navnlig bør gennemføres i landområderne, hvor befolkningen generelt er lavere uddannet og mere overtroisk;
 6. glæder sig over anholdelsen sidste måned af 173 mistænkte i forbindelse med drabene på albinoer i Tanzania; opfordrer kraftigt myndighederne til at fortsætte hurtigt og bringe de ansvarlige for en domstol;

Torsdag, den 4. september 2008

7. konstaterer med beklagelse, at journalisten Vicky Ntetema, der forskede i dette spørgsmål, er gået under jorden efter at have modtaget dødstrusler for at fremlægge oplysninger om heksedoktorer og om politiets indblanding i drabene; opfordrer de tanzanianske myndigheder til at indlede en dybtgående og uafhængig undersøgelse af denne anklage fremsat af Vicky Ntetema;
 8. udtrykker sin anerkendelse og støtte til albinoernes organisation i Tanzania, der yder hjælp til albinoerne; opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte denne organisation og dens opfordring til videnskabsmænd, religiøse ledere og menneskerettighedsaktivister til at gøre offentligheden bevidst om, at drab på albinoer er socialt og moralsk uacceptabelt;
 9. opfordrer Kommissionen til at støtte UNDP's aktiviteter med sigte på at hjælpe og beskytte albinoerne i Afrika;
 10. mener, at den bedste måde til at beskytte de tanzanianske albinoers rettigheder på er at garantere dem lige adgang til uddannelse af god kvalitet og til sundhedspleje som led i integrationspolitikker og at sikre dem en passende social og juridisk beskyttelse;
 11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte den tanzanianske regering, ngo'er og det civile samfund i bestræbelserne på at udforme politikker med sigte på at sikre albinoers behov og rettigheder, baseret på ikke-diskriminering, social integration og lige adgang til arbejde;
 12. ønsker bedre uddannelse af sundhedspersonale og kurser for lærere og forældre for at tilskynde dem til at sikre, at albinobørn beskyttes mod solen, da mange dør af hudkræft, inden de bliver 30;
 13. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne gør deres yderste for at sikre, at midler til helbredspleje når frem til de fattigste i Tanzania; understreger nødvendigheden af adgangen til sundhedspleje i landbrugsområder og afsidesliggende områder;
 14. opfordrer Rådet og Kommissionen til nøje at holde øje med menneskerettighedssituationen for albinoerne i Tanzania;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Den Afrikanske Union, Tanzanias regering og parlament, FN's generalsekretær, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og AVS-Rådet.
-

Tirsdag, den 2. september 2008

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

EUROPA-PARLAMENTET

**Inddragelse af formænd for underudvalg (fortolkning af forretningsordenens
artikel 182)**

P6_TA(2008)0388

**Europa-Parlamentets afgørelse af 2. september 2008 om fortolkning af forretningsordenens
artikel 182 for så vidt angår inddragelse af formænd for underudvalg**

(2009/C 295 E/24)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til skrivelse af 22. juli 2008 fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

— der henviser til forretningsordenens artikel 201,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til artikel 182, stk. 1:

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, men tillader derimod, at formanden for hovedudvalget inddrager formændene for underudvalgene i formandskabets arbejde eller giver dem mulighed for at føre forsædet i forbindelse med drøftelser af spørgsmål, der henhører under underudvalgets arbejdsområde, når denne fremgangsmåde er blevet forelagt det samlede formandskab og godkendt af dette.

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag, den 2. september 2008

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Programmet »Aktive unge« (2007-2013) *I**

P6_TA(2008)0369

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1719/2006/EF om oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013 (KOM(2008)0056 — C6-0057/2008 — 2008/0023(COD))

(2009/C 295 E/25)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0056),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 149, stk. 4, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0057/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0274/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0023

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1719/2006/EF om oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1349/2008/EF).

Tirsdag, den 2. september 2008

Kulturprogrammet (2007-2013) *I**

P6_TA(2008)0370

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1855/2006/EF om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) (KOM(2008)0057 — C6-0058/2008 — 2008/0024(COD))

(2009/C 295 E/26)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0057),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 151, stk. 5, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0058/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betækning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0273/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0024

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1855/2006/EF om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1352/2008/EF).

Tirsdag, den 2. september 2008

Programmet »Europa for Borgerne« (2007-2013) *I**

P6_TA(2008)0371

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) (KOM(2008)0059 — C6-0060/2008 — 2008/0029(COD))

(2009/C 295 E/27)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0059),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 151 og artikel 308, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0060/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0275/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0029

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1358/2008/EF).

Tirsdag, den 2. september 2008

Handlingsprogram for livslang læring *I**

P6_TA(2008)0372

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring (KOM(2008)0061 — C6-0064/2008 — 2008/0025(COD))

(2009/C 295 E/28)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0061),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 149, stk. 4, og artikel 150, stk. 4, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0064/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betækning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0276/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0025

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1357/2008/EF).

Tirsdag, den 2. september 2008

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Usbekistan *

P6_TA(2008)0373

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0117 — C6-0213/2008 — 2007/0044(CNS))

(2009/C 295 E/29)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse (KOM(2007)0117),
 - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Republikken Usbekistan,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 44, stk. 2, artikel 47, stk. 2, sidste afsnit, artikel 55, 57, stk. 2, 71, 80, stk. 2, 93, 94, 133, 181a og artikel 300, stk. 2, andet afsnit,
 - der henviser til Euratomtraktatens artikel 101,
 - der henviser til artikel 6, stk. 2, i akten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0213/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0306/2008),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Usbekistans regeringer og parlamenter.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Kirgisistan *

P6_TA(2008)0374

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Kirgisiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0133 — C6-0228/2008 — 2007/0047(CNS))

(2009/C 295 E/30)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse (KOM(2007)0133),
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Den Kirgisiske Republik,

Tirsdag, den 2. september 2008

- der henviser til EF-traktatens artikel 44, stk. 2, artikel 47, stk. 2, sidste afsnit, artikel 55, 57, stk. 2, 71, 80, stk. 2, 93, 94, 133, 181a og artikel 300, stk. 2, andet afsnit,
 - der henviser til Euratomtraktatens artikel 101,
 - der henviser til artikel 6, stk. 2, i akten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0228/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0307/2008),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Kirgisiske Republiks regeringer og parlamenter.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Tadsjikistan *

P6_TA(2008)0375

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Tadsjikistan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0143 — C6-0254/2008 — 2007/0050(CNS))

(2009/C 295 E/31)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse (KOM(2007)0143),
 - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Republikken Tadsjikistan,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 44, stk. 2, artikel 47, stk. 2, sidste punktum, artikel 55, artikel 57, stk. 2, 71, 80, stk. 2, 93, 94, 133, 181a og artikel 300, stk. 2, anden punktum,
 - der henviser til Euratomtraktatens artikel 101,
 - der henviser til artikel 6, stk. 2, i akten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0254/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0320/2008),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Tadsjikistans regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag, den 2. september 2008

Montenegros ansvar for langfristede lån ydet til Serbien-Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) *

P6_TA(2008)0376

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om Montenegros særskilte hæftelse og om forholdsmæssig nedsættelse af Serbiens hæftelse med hensyn til de langfristede lån, som Fællesskabet har ydet Statsunionen Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) i henhold til Rådets afgørelse 2001/549/EF og 2002/882/EF (KOM(2008)0228 — C6-0221/2008 — 2008/0086(CNS))

(2009/C 295 E/32)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0228),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0221/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A6-0281/2008),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. kræver, at der indledes samrådsprocedure, jf. fælleserklæringen af 4. marts 1975, hvis Rådet ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter *

P6_TA(2008)0377

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter (KOM(2008)0314 — C6-0219/2008 — 2008/0097(CNS))

(2009/C 295 E/33)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0314),
- der henviser til EF-traktatens artikel 37, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0219/2008),

Tirsdag, den 2. september 2008

- der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 43, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0311/2008),
- 1. godkender Kommissionens forslag;
- 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
- 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
- 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean *

P6_TA(2008)0378

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean (KOM(2007)0831 — C6-0047/2008 — 2007/0285(CNS))

(2009/C 295 E/34)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2007)0831),
- der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2, første afsnit,
- der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0047/2008),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 35 og artikel 83, stk. 7,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0315/2008),
- 1. godkender forslaget til Rådets afgørelse som ændret og godkender indgåelsen af aftalen;
- 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til afgørelse Henvisning 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, **første afsnit**,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, **andet afsnit**,

Tirsdag, den 2. september 2008

Forslag til ændringsbudget nr. 5/2008

P6_TA(2008)0379

Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2008 for regnskabsåret 2008, Sektion III — Kommissionen (11571/2008 — C6-0294/2008 — 2008/2161(BUD))

(2009/C 295 E/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 272 og Euratom-traktatens artikel 177,
 - der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, endeligt vedtaget den 13. december 2007 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
 - der henviser til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2008 for regnskabsåret 2008, forelagt af Kommissionen den 18. juni 2008 (KOM(2008)0381),
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2008, vedtaget af Rådet den 22. juli 2008 (11571/2008 — C6-0294/2008)
 - der henviser til forretningsordenens artikel 69 og bilag IV,
 - der henviser til betækning fra Budgetudvalget (A6-0328/2008),
1. godkender forslaget til ændringsbudget nr. 5/2008 uden ændringer;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 71 af 14.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag, den 2. september 2008

Det europæiske retlige netværk *

P6_TA(2008)0380

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om det europæiske retlige netværk (5620/2008 — C6-0074/2008 — 2008/0802(CNS))

(2009/C 295 E/36)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik (5620/2008),
 - der henviser til EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra c),
 - der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0074/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0292/2008),
1. godkender initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik som ændret;
 2. opfordrer Rådet til at ændre tekstens ordlyd i overensstemmelse hermed;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik i væsentlig grad;
 5. opfordrer Rådet og Kommissionen til efter Lissabontraktatens ikrafttræden at prioritere fremtidige forslag om ændring af afgørelsen efter erklæring nr. 50 ad artikel 10 i protokollen om overgangsbestemmelser, der skal knyttes som bilag til traktaten om den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;
 6. er besluttet på at behandle sådanne kommende forslag efter proceduren om uopsættelighed i overensstemmelse med den i punkt 5 omhandlede procedure og i tæt samarbejde med de nationale parlamenter;

Tirsdag, den 2. september 2008

7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til regeringerne i Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik.

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 1

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Betragtning 7

(7) Det er nødvendigt at styrke det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og til det formål at gøre det muligt for det europæiske retlige netværks kontaktpunkter og Eurojust at kommunikere direkte og mere effektivt gennem **et sikkert telekommunikationsnet**, når som helst det er påkrævet —

(7) Det er nødvendigt at styrke det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og til det formål at gøre det muligt for det europæiske retlige netværks kontaktpunkter og Eurojust at kommunikere direkte og mere effektivt gennem **sikre telekommunikationsforbindelser**, når som helst det er påkrævet —

Ændring 2

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Betragtning 7 a (ny)

(7a) For så vidt angår behandling af personoplysninger, bør Rådets rammeafgørelse (.../.../RIA) om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager⁽¹⁾ finde anvendelse, da den sikrer en tilstrækkelig databeskyttelse. Medlemsstaterne bør sikre, at der i deres nationale lovgivning er hjemlet en databeskyttelse, der mindst svarer til den, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001, og bør herved tage hensyn til anbefaling R(87)15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, om politiets brug af personoplysninger, der ligeledes finder anvendelse, hvor der ikke finder en elektronisk databehandling sted.

⁽¹⁾ EUT L ...

Ændring 3

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 2 — stk. 3

3. Hver medlemsstat udpeger blandt kontaktpunkterne en national korrespondent for det europæiske retlige netværk.

3. Hver medlemsstat udpeger blandt kontaktpunkterne en national korrespondent for det europæiske retlige netværk, **samt et nationalt informationskontaktpunkt.**

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 4

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 2 — stk. 4

4. Hver medlemsstat sørger for, at dens kontaktpunkter har funktioner i relation til det retlige samarbejde i straffesager og fyldestgørende kendskab til et andet EU-sprog end medlemsstatens eget officielle sprog, da det er nødvendigt at kunne kommunikere med kontaktpunkterne i de øvrige medlemsstater. *Før der udpeges et nyt kontaktpunkt, kan medlemsstaterne høre de nationale korrespondenter.*

4. Hver medlemsstat sørger for, at dens kontaktpunkter har funktioner i relation til det retlige samarbejde i straffesager og fyldestgørende kendskab til et andet EU-sprog end medlemsstatens eget officielle sprog, da det er nødvendigt at kunne kommunikere med kontaktpunkterne i de øvrige medlemsstater. *Ved udvælgelsen af kontaktpunkter skal medlemsstaterne overholde de kriterier, der er fastsat i retningslinjerne for udvælgelsen af kontaktpunkter til det europæiske retlige netværk.*

Ændring 5

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 2 — stk. 4 a (nyt)

4a. Medlemsstaterne sørger desuden for, at deres kontaktpunkter har tilstrækkelige midler til at kunne udføre deres opgaver som kontaktpunkter korrekt.

Ændring 6

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 2 — stk. 5

5. En retsombudsmand, der i henhold til fælles aktion 96/277/RIA udpeges som forbindelsespersion i en medlemsstat og varetager opgaver svarende til dem, der påhviler kontaktpunkterne i henhold til artikel 4, skal af den medlemsstat, der udpeger retsombudsmanden som forbindelsespersion i det enkelte tilfælde, tilknyttes det europæiske retlige netværk og *det* sikre **telekommunikationsnet**, jf. artikel 10, efter bestemmelser, der fastsættes af denne medlemsstat.

5. En retsombudsmand, der i henhold til fælles aktion 96/277/RIA udpeges som forbindelsespersion i en medlemsstat og varetager opgaver svarende til dem, der påhviler kontaktpunkterne i henhold til artikel 4, skal af den medlemsstat, der udpeger retsombudsmanden som forbindelsespersion i det enkelte tilfælde, tilknyttes det europæiske retlige netværk og *de* sikre **telekommunikationsforbindelser**, jf. artikel 10, efter bestemmelser, der fastsættes af denne medlemsstat.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 7

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 2 — stk. 7

7. Det europæiske retlige netværk skal have et sekretariat, der har ansvaret for at administrere netværket **i samarbejde og i samråd med formandskabet for Rådet. Sekretariatet skal kunne repræsentere netværket i samråd med formandskabet.**

7. Det europæiske retlige netværk skal have et sekretariat, der har ansvaret for at administrere netværket.

Ændring 8

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 3 — litra b

b) tilrettelæggelse af regelmæssige møder mellem medlemsstaternes repræsentanter efter bestemmelserne i **artikel 5, 6 og 7**

b) tilrettelæggelse af regelmæssige møder mellem medlemsstaternes repræsentanter efter bestemmelserne i **artikel 5 og 6**

Ændring 9

Forslag til afgørelse
Artikel 3 — litra c

c) løbende tilvejebringelse af en vis mængde ajourførte baggrundsoplysninger, navnlig via et **passende telekommunikationsnet**, efter bestemmelserne i **artikel 8, 9 og 10.**

c) løbende tilvejebringelse af en vis mængde ajourførte baggrundsoplysninger, navnlig via et **it-redskab**, efter bestemmelserne i **artikel 8 og 9, samt tilvejebringelse af sikre telekommunikationsforbindelser, jf. artikel 10.**

Ændring 10

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 4 — overskrift

Kontaktpunkternes, **herunder den nationale korrespondents,** opgaver

Kontaktpunkternes, **de nationale korrespondents og informationskontaktpunkternes** opgaver

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 11

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 1

1. Kontaktpunkterne, *herunder den nationale korrespondent*, er aktive mellemed, der skal lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår bekæmpelsen af grov kriminalitet i dens forskellige former. De står til rådighed for de stedlige judicielle myndigheder og andre kompetente myndigheder i deres eget land, for de øvrige medlemsstatsers kontaktpunkter og for de øvrige medlemsstatsers stedlige judicielle og andre kompetente myndigheder, således at disse kan etablere de mest hensigtsmæssige direkte kontakter.

Repræsentanter for kontaktpunkterne kan, i det omfang det er nødvendigt *og efter aftale mellem de berørte administrationer*, udsendes for at mødes med andre medlemsstatsers kontaktpunkter.

1. Kontaktpunkterne er aktive mellemed, der skal lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår bekæmpelsen af grov kriminalitet i dens forskellige former. De står til rådighed for de stedlige judicielle myndigheder og andre kompetente myndigheder i deres eget land, for de øvrige medlemsstatsers kontaktpunkter og for de øvrige medlemsstatsers stedlige judicielle og andre kompetente myndigheder, således at disse kan etablere de mest hensigtsmæssige direkte kontakter.

Repræsentanter for kontaktpunkterne kan, i det omfang det er nødvendigt, udsendes for at mødes med andre medlemsstatsers kontaktpunkter *for at udveksle nyttige erfaringer og drøfte problemer, navnlig vedrørende netværkets funktion i deres respektive medlemsstater*.

Ændring 12

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 2

2. Kontaktpunkterne, *herunder den nationale korrespondent*, leverer de juridiske og praktiske oplysninger, som de stedlige judicielle myndigheder i deres eget land samt de øvrige medlemsstatsers kontaktpunkter og stedlige judicielle myndigheder har brug for, med henblik på at sætte disse i stand til at udarbejde en anmodning om retligt samarbejde på den mest hensigtsmæssige måde eller forbedre det retlige samarbejde i almindelighed.

2. Kontaktpunkterne leverer de juridiske og praktiske oplysninger, som de stedlige judicielle myndigheder i deres eget land samt de øvrige medlemsstatsers kontaktpunkter og stedlige judicielle myndigheder har brug for, med henblik på at sætte disse i stand til at udarbejde en anmodning om retligt samarbejde på den mest hensigtsmæssige måde eller forbedre det retlige samarbejde i almindelighed.

Ændring 13

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 3

3. Kontaktpunkterne, *herunder den nationale korrespondent*, *tilrettelægger* på deres respektive niveau kurser i retligt samarbejde for deres medlemsstats kompetente myndigheder i samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.

3. Kontaktpunkterne *er* på deres respektive niveau *involveret i og fremmer tilrettelæggelsen af* kurser i retligt samarbejde for deres medlemsstats kompetente myndigheder, *om relevant* i samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 14

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 3 a (nyt)

3a. Kontaktpunkterne fremmer koordineringen af det retlige samarbejde i de tilfælde, hvor flere anmodninger fra de stedlige judicielle myndigheder kræver en samordnet indsats i en anden medlemsstat.

Ændring 15

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 3 b (nyt)

3b. De nationale korrespondenter har, ud over deres rolle som kontaktpunkter, jf. stk. 1-3a, til opgave:

- a) at være ansvarlige for spørgsmål vedrørende netværkets funktion internt i deres respektive medlemsstater, herunder koordinering af anmodninger om oplysninger og svar afgivet af de kompetente nationale myndigheder*
- b) at være ansvarlige for kontakter med sekretariatet for det europæiske retlige netværk, herunder deltagelse i de i artikel 6 omhandlede møder*
- c) at afgive udtalelse om udnævnelsen af nye kontaktpunkter, såfremt deres respektive medlemsstater anmoder herom.*

Ændring 16

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 4 — stk. 3 c (nyt)

3c. De nationale informations—kontaktpunkter har, ud over deres rolle som kontaktpunkter, jf. stk. 1-3a, til opgave at sikre, at oplysninger vedrørende deres medlemsstat, som omhandlet i artikel 8, formidles og ajourføres i henhold til artikel 9.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 17

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 5 — overskrift

*Formålet med de regelmæssige møder mellem kontaktpunkter**Plenarmøder for kontaktpunkterne*

Ændring 18

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 5 — stk. 1 — indledning

1. Formålet med *de regelmæssige møder* inden for rammerne af det europæiske retlige netværk, som mindst **to kontaktpunkter** pr. medlemsstat skal indbydes til at deltage i, er:

1. Formålet med *plenarmøderne* inden for rammerne af det europæiske retlige netværk, som mindst **tre kontaktpunkter** pr. medlemsstat skal indbydes til at deltage i, er:

Ændring 19

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 5 — stk. 2 a (nyt)

2a. *Plenarmøder afholdes regelmæssigt og mindst tre gange om året. En gang om året kan mødet holdes i Rådets lokaler i Bruxelles i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forretningsorden. Til de møder, der holdes i Rådets lokaler, inviteres to kontaktpunkter.*

Ændring 20

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 5 — stk. 2 b (nyt)

2b. *Der kan imidlertid også afholdes møder i medlemsstaterne, således at alle medlemsstaters kontaktpunkter kan mødes med andre af værtsstatens myndigheder end dens kontaktpunkter, og således at der kan aflægges besøg hos særlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, som varetager opgaver som led i det internationale retlige samarbejde eller som led i bekæmpelsen af visse former for grov kriminalitet.*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 21

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storbritannien, Kongeriget Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 6 — overskrift

*Plenarmødernes hyppighed**Møder mellem de nationale korrespondenter*

Ændring 22

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storbritannien, Kongeriget Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 6

Det europæiske retlige netværks plenarforsamling, der består af de nationale korrespondenter, holder regelmæssigt møde på ad hoc-basis, mindst en gang om året og afhængigt af medlemsstaternes konkrete behov; møderne indkaldes af formandskabet for Rådet, som også registrerer medlemsstaternes ønsker om møder i netværket.

De nationale korrespondenter holder regelmæssigt møde på ad hoc-basis, mindst en gang om året og afhængigt af deres konkrete behov; møderne indkaldes af formandskabet for Rådet, som også registrerer medlemsstaternes ønsker om møder i netværket. På disse møder drøftes spørgsmål vedrørende deres opgaver, jf. artikel 4, stk. 3b, herunder hvorledes alle kompetente judicielle myndigheder kan sikres optimal adgang til sikre telekommunikationsforbindelser.

Ændring 23

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storbritannien, Kongeriget Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 7

Artikel 7

udgår

Mødested

1. Møderne kan holdes i Rådets lokaler i Bruxelles efter bestemmelserne i Rådets forretningsorden.

2. Der kan imidlertid også holdes møder i medlemsstaterne, således at alle medlemsstaters kontaktpunkter kan mødes med andre af værtsstatens myndigheder end dens kontaktpunkter, og således at der kan aflægges besøg hos særlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, som varetager opgaver som led i det internationale retlige samarbejde eller som led i bekæmpelsen af visse former for grov kriminalitet.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 24

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 8 — overskrift

Oplysninger formidlet *inden for*
det europæiske retlige netværk

Oplysninger formidlet *af*
det europæiske retlige netværk

Ændring 25

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 8 — indledning

Det europæiske retlige netværk stiller følgende oplysninger til rådighed for kontaktpunkterne og de kompetente judicielle myndigheder:

Sekretariatet for det europæiske retlige netværk stiller følgende oplysninger til rådighed for kontaktpunkterne og de kompetente judicielle myndigheder:

Ændring 26

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 8 — nr. 2

2) *et it-redskab*, der gør det muligt for en medlemsstats udstedende myndighed at identificere *den kompetente* myndighed i en anden medlemsstat, der *skal* modtage og fuldbyrde dens anmodning om retligt samarbejde, herunder europæiske arrestordre, europæiske bevissikrings-kendelser, kendelser om indefrysning af aktiver og anmodninger om gensidig retshjælp;

2) *oplysninger*, der *via et it-redskab* gør det muligt for en medlemsstats udstedende myndighed at identificere, *hvilken* myndighed i en anden medlemsstat, der *er kompetent til at* modtage og fuldbyrde dens anmodning om retligt samarbejde, herunder europæiske arrestordre, europæiske bevissikrings-kendelser, kendelser om indefrysning af aktiver og anmodninger om gensidig retshjælp;

Ændring 27

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 10 — stk. 1 — litra b

b) at der etableres *et sikkert telekommunikationsnet* til brug for det operative arbejde, der udføres af det europæiske retlige *netværks kontaktpunkter*

b) at der etableres *sikre telekommunikationsforbindelser* til brug for det operative arbejde, der udføres af det europæiske retlige *netværk*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 28

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 10 — stk. 1 — litra c

c) at **det** sikre **telekommunikationsnet** tillader strømmen af oplysninger og alle anmodninger om retligt samarbejde mellem medlemsstaterne samt mellem dem og Eurojusts nationale medlemmer og nationale korrespondenter og de retsmedsmænd, Eurojust har udpeget som forbindelsespersoner.

c) at **de** sikre **telekommunikationsforbindelser** tillader strømmen af oplysninger og alle anmodninger om retligt samarbejde mellem medlemsstaterne samt mellem dem og Eurojusts nationale medlemmer og nationale korrespondenter og de retsmedsmænd, Eurojust har udpeget som forbindelsespersoner.

Ændring 29

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 10 — stk. 2

2. **Det** sikre **telekommunikationsnet**, der er nævnt i stk. 1, kan også bruges til det operative arbejde, der udføres af de nationale korrespondenter, de nationale korrespondenter for terrorisme, Eurojusts nationale medlemmer og de retsmedsmænd, Eurojust har udpeget som forbindelsespersoner. Det kan være forbundet med Eurojusts sagsforvaltningssystem som omhandlet i artikel 16 i afgørelse 2002/187/RIA.

2. **De** sikre **telekommunikationsforbindelser**, der er nævnt i stk. 1, kan også bruges til det operative arbejde, der udføres af de nationale korrespondenter, de nationale korrespondenter for terrorisme, Eurojusts nationale medlemmer og de retsmedsmænd, Eurojust har udpeget som forbindelsespersoner. **De** kan være forbundet med Eurojusts sagsforvaltningssystem som omhandlet i artikel 16 i afgørelse 2002/187/RIA.

Ændring 30

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 10 — stk. 2 a (nyt)

2a. *Anvendelsen af sikre telekommunikationsforbindelser udelukker ikke en direkte kontakt mellem kontaktpunkterne eller mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.*

Ændring 31

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
 Artikel 11 — stk. 1 — litra a

a) Eurojust har adgang til de centraliserede oplysninger, der findes inden for rammerne af det europæiske retlige netværk i overensstemmelse med artikel 8 i denne afgørelse, samt til **det** sikre **telekommunikationsnet**, der er etableret i henhold til artikel 10 i denne afgørelse.

a) Eurojust har adgang til de centraliserede oplysninger, der findes inden for rammerne af det europæiske retlige netværk i overensstemmelse med artikel 8 i denne afgørelse, samt til **de** sikre **telekommunikationsforbindelser**, der er etableret i henhold til artikel 10 i denne afgørelse.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 32

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 11 — stk. 1 — litra b

- b) *Med forbehold af artikel 13 i afgørelse 2002/187/RIA og i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i denne afgørelse* underretter det europæiske retlige netværks kontaktpunkter i hvert enkelt tilfælde Eurojust om sager, *der involverer to medlemsstater og falder ind under Eurojusts kompetence:*
- *sager, hvor der sandsynligvis vil opstå kompetencekonflikter,*
- eller*
- *sager vedrørende afslag på en anmodning om retligt samarbejde, herunder europæiske arrestordrer, europæiske bevissikringskendelser, kendelser om indefrysning af aktiver og anmodninger om gensidig retshjælp.*
- b) *I tillæg til forpligtelsen til at videregive oplysninger til Eurojust, jf. artikel 13 i afgørelse 2002/187/RIA, underretter det europæiske retlige netværks kontaktpunkter i hvert enkelt tilfælde det nationale medlem af Eurojust om alle andre sager, hvor Eurojust må anses at være bedst egnet til at håndtere sagen.*

Ændring 33

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 11 — stk. 1 — litra c

- c) *Det europæiske retlige netværks kontaktpunkter underretter også i hvert enkelt tilfælde Eurojust om alle sager, der falder ind under Eurojusts kompetence og involverer mindst tre medlemsstater.*
- udgår*

Ændring 34

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik
Artikel 11 — stk. 1 — litra f

- f) *De nationale medlemmer af Eurojust kan efter anmodning fra det europæiske retlige netværk deltage i dettes møder. Det europæiske retlige netværks kontaktpunkter kan i hvert enkelt tilfælde anmodes om at deltage i møder i Eurojust.*
- f) *De nationale medlemmer af Eurojust kan efter anmodning fra det europæiske retlige netværk deltage i dettes møder. Tilsvarende gælder, at det europæiske retlige netværks kontaktpunkter efter anmodning fra Eurojust kan deltage i dets møder.*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 35

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 11 a (ny)

Artikel 11a

Databeskyttelse

1. Ved videregivelse af personoplysninger mellem de kompetente myndigheder eller kontaktpunkterne i medlemsstaterne, skal det sikres:

— at den modtagende myndighed udelukkende behandler oplysningerne til de formål, hvortil oplysningerne er videregivet

— at der træffes tiltag, som effektivt skal forhindre, at personoplysninger utilsigtet eller uden tilladelse destrueres, at de utilsigtet går tabt, at de uden tilladelse eller utilsigtet ændres, og at de uden tilladelse videregives.

2. Visse former for personoplysninger (oplysninger vedrørende race eller etnisk oprindelse, politisk tilhørsforhold, religiøs eller filosofisk overbevisning, parti- eller fagforeningsmedlemskab, seksuel orientering eller helbred eller oplysninger vedrørende lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger) må kun behandles, når dette er tvingende nødvendigt for udførelsen af det europæiske retlige netværks opgaver. I så fald fastsættes yderligere sikkerhedsgarantier, såsom:

— kun personale, der er ansvarligt for udførelsen af den legitime opgave, der begrundet behandlingen, har adgang til oplysningerne

— stærk kryptering ved videregivelse

— oplysninger opbevares kun så længe, det er nødvendigt, for at de kompetente myndigheder og kontaktpunkter kan udføre deres opgaver.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 36

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 12

Artikel 12

udgår

Underretning af Rådet og Kommissionen

Eurojusts administrerende direktør og formandskabet for Rådet forelægger hvert andet år Rådet og Kommissionen en skriftlig redegørelse for det europæiske retlige netværks virksomhed og for forvaltningen af det europæiske retlige netværk, herunder budgetforvaltningen. Med henblik herpå udarbejder formandskabet hvert andet år en rapport om det europæiske retlige netværks virksomhed og om de kriminalpolitiske problemer i Unionen, der måtte være blevet påvist i kraft af det europæiske retlige netværks virksomhed. I denne rapport kan det europæiske retlige netværk gennem formandskabet endvidere fremsætte forslag med henblik på at forbedre det retlige samarbejde i straffesager. Det europæiske retlige netværk kan ligeledes forelægge enhver redegørelse eller oplysning, som Rådet eller formandskabet måtte anmode om, vedrørende det europæiske retlige netværks funktion.

Ændring 37

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 15 — overskrift

Vurdering af det europæiske retlige netværk

Redegørelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og vurdering af det europæiske retlige netværk

Ændring 38

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik

Artikel 15

1. Det europæiske retlige netværk forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en skriftlig redegørelse for sin virksomhed og for forvaltningen af netværket, herunder budgetforvaltningen. I denne rapport kan det europæiske retlige netværk også gøre opmærksom på eventuelle kriminalpolitiske problemer inden for Unionen, der er kommet frem i lyset som følge af netværkets virksomhed, og kan ligeledes fremsætte forslag til, hvordan det retlige samarbejde i straffesager kan forbedres.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Rådet foretager hvert fjerde år en vurdering af, hvordan det europæiske retlige netværk fungerer, på grundlag af en beretning, der udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med det europæiske retlige netværk.

2. Det europæiske retlige netværk kan endvidere, på Rådets begæring herom, forelægge redegørelser for eller andre oplysninger om det europæiske retlige netværks virksomhed.

3. Rådet foretager hvert fjerde år en vurdering af, hvordan det europæiske retlige netværk fungerer, på grundlag af en beretning, der udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med det europæiske retlige netværk.

Gensidig anerkendelse af afgørelser *

P6_TA(2008)0381

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (5598/2008 — C6-0075/2008 — 2008/0803(CNS))

(2009/C 295 E/37)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland (5598/2008),

— der henviser til EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b),

— der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0075/2008),

— der henviser til forretningsordenens artikel 93 og 51,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0285/2008),

1. godkender initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland som ændret;

2. opfordrer Rådet til at ændre initiativets ordlyd i overensstemmelse hermed;

Tirsdag, den 2. september 2008

3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre initiativet fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland i væsentlig grad;
5. opfordrer Rådet og Kommissionen til efter Lissabontraktatens ikrafttræden at prioritere ethvert fremtidigt forslag til ændring af afgørelsen i overensstemmelse med erklæring nr. 50 vedrørende artikel 10 til protokollen om overgangsbestemmelser, der skal vedføjes traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;
6. er fast besluttet på at undersøge ethvert sådant fremtidigt forslag efter hasteproceduren i overensstemmelse med proceduren i punkt 5 og i tæt samarbejde med de nationale parlamenter;
7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til regeringen i Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og i Forbundsrepublikken Tyskland.

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 1

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt
Titel

Rådets rammeafgørelse om *fuldbyrdelse af afgørelser in absentia* og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation **og** rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union

Rådets rammeafgørelse om *stærkelse af borgernes rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse med hensyn til afgørelser efter en retssag, hvor den pågældende ikke var til stede*, og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation, rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union **og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme**

Ændring 2

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt
Betragtning 1 a (ny)

(1a) *Det er nødvendigt at styrke den gensidige tillid i Den Europæiske Union på området for frihed, sikkerhed og retfærdighed i straffesager ved hjælp af foranstaltninger på EU-plan, som skal sikre en større harmonisering og gensidig anerkendelse af domme i straffesager og gennem vedtagelse af bestemmelser og praksisser på EU-plan i straffesager.*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 3

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 1 b (ny)

(1b) Hensigtsmæssige retssikkerhedsgarantier er en nødvendig forudsætning for den gensidige anerkendelse af retsafgørelser i straffesager. Det er derfor vigtigt at få vedtaget rammeafgørelsen om proceduremæssige rettigheder i straffesager snarest muligt.

Ændring 4

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 4

(4) Det er derfor nødvendigt at finde klare, fælles løsninger, der definerer, hvornår fuldbyrdelse kan nægtes, og hvilket skøn der overlades til den fuldbyrdende myndighed.

(4) Det er derfor nødvendigt at finde klare, fælles løsninger, der definerer, hvornår fuldbyrdelse kan nægtes *i forbindelse med en afgørelse truffet i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede*, og hvilket skøn der overlades til den fuldbyrdende myndighed. *Formålet med denne rammeafgørelse er at definere sådanne fælles grunde, således at det bliver muligt for den fuldbyrdende myndighed at fuldbyrde afgørelsen til trods for, at den pågældende ikke er til stede under retssagen. Den har ikke til formål at fastsætte bestemmelser for de gældende formularer og metoder eller for de proceduremæssige krav, som anvendes til at opnå de i denne rammeafgørelse fastsatte resultater, og som henhører under medlemsstaternes nationale love. Ved at udfylde den relevante del af den europæiske arrestordre eller af det relevante certifikat i henhold til de øvrige rammeafgørelser garanterer den udstedende myndighed, at kravene er eller vil blive opfyldt, hvilket burde være tilstrækkeligt med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse.*

Ændring 5

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 6

(6) I fælles løsninger vedrørende grunde til at *nægte fuldbyrdelse* i de relevante nugældende rammeafgørelser bør der tages hensyn til de forskellige situationer med hensyn til *underretning af anklagede om retten* til at få sagen genoptaget.

(6) I fælles løsninger vedrørende grunde til at *undlade anerkendelse* i de relevante nugældende rammeafgørelser bør der tages hensyn til de forskellige situationer med hensyn til *den pågældendes ret* til at få sagen genoptaget *eller appellere*. *En sådan genoptagelse af sagen, som har til formål at beskytte retten til forsvar, karakteriseres ved følgende forhold: den pågældende har ret til at deltage i genoptagelsen af sagen; sagens beskaffenhed, herunder nyt bevismateriale, vil blive undersøgt (på ny), og sagens behandling kan resultere i omstødelse af den oprindelige afgørelse.*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 6

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 6 a (ny)

(6a) Anerkendelsen og gennemførelsen af en afgørelse truffet i en retssag, hvor tiltalte ikke selv var til stede, bør ikke afvises, hvis det på grundlag af de foreliggende oplysninger fra udstedelsesstaten på behørig vis kan fastslås, at tiltalte var indkaldt personligt eller på anden måde modtog officielle oplysninger om tidspunkt og sted for retssagen. I den forbindelse lægges det til grund, at personen skal have modtaget disse oplysninger i god tid, dvs. tidligt nok til, at den pågældende kan deltage i retssagen og dermed effektivt udøve sin ret til et forsvar. Alle oplysninger skal udleveres på et sprog, som tiltalte forstår.

Ændring 7

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 6 b (ny)

(6b) Anerkendelsen og gennemførelsen af en afgørelse truffet i en retssag, hvor tiltalte ikke selv var til stede, bør ikke afvises, hvis tiltalte var blevet behørigt underrettet om den pågældende retssag og blev forsvaret i retssagen af en juridisk rådgiver, som tiltalte havde valgt, og som tiltalte havde givet skriftlig bemyndigelse til at forsvare sig, hvorved det sikres, at den retlige bistand fandtes og fungerede. I den forbindelse bør det være uden betydning, hvorvidt den juridiske rådgiver var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens nationale lov, som finder anvendelse på retten til forsvar, idet det lægges til grund, at den pågældende ville have valgt at blive repræsenteret af en juridisk rådgiver i stedet for selv at være til stede under retssagen.

Ændring 8

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Betragtning 7 a (ny)

(7a) Ved en genoptagelse som følge af en dom afsagt i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, skal den pågældende være stillet på samme måde som en person, der stilles for en domstol for første gang. Den pågældende har derfor ret til at være til stede ved genoptagelsen, og sagens realiteter, herunder nye beviser, skal undersøges på ny, og genoptagelsen kan føre til, at den oprindelige dom ophæves, hvormed tiltalte kan appellere den nye afgørelse.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 9**Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt****Artikel 1 — stk. 2**

2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten, og de forpligtelser, der påhviler retsmyndigheder i denne henseende, berøres ikke.

2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten **om Den Europæiske Union**, og de forpligtelser, der påhviler retsmyndigheder i denne henseende, berøres ikke.

Ændring 10**Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt****Artikel 1 — stk. 3**

3. Denne rammeafgørelses anvendelsesområde omfatter fastsættelse af fælles regler for anerkendelse og/eller fuldbyrdelse af retsafgørelser i én medlemsstat (den fuldbyrdende medlemsstat), der udstedes af en anden medlemsstat (den udstedende medlemsstat) efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, artikel 7, stk. 2, litra g), i rammeafgørelse 2005/214/RIA, artikel 8, stk. 2, litra e), i rammeafgørelse 2006/783/RIA og artikel 9, stk. 1, litra f), i rammeafgørelse .../2008.../RIA.

3. Denne rammeafgørelses anvendelsesområde omfatter fastsættelse af fælles regler for anerkendelse og/eller fuldbyrdelse af retsafgørelser i én medlemsstat (den fuldbyrdende medlemsstat), der udstedes af en anden medlemsstat (den udstedende medlemsstat) efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, artikel 7, stk. 2, litra g), i rammeafgørelse 2005/214/RIA, artikel 8, stk. 2, litra e), i rammeafgørelse 2006/783/RIA og artikel 9, stk. 1, litra f), i rammeafgørelse .../2008.../RIA **og i artikel 9, stk. 1, litra h), i rammeafgørelse 2008/.../RIA.**

Ændring 11**Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt****Artikel 2 — nr. 1**

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 1 — stk. 4

1) I artikel 1 indsættes følgende stk. 4:

udgår

4. I denne rammeafgørelse forstås ved »afgørelse afsagt in absentia« en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, når den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til nævnte afgørelse.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 12

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — overskrift og stk. 1

Artikel 4a

Afgørelser afsagt in absentia

Den fuldbyrdende retsmyndighed kan også nægte at fuldbyrde den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis afgørelsen er afsagt **in absentia**, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende

Artikel 4a

Afgørelser afsagt **efter en retssag, hvor den pågældende ikke var til stede**

1. Den fuldbyrdende retsmyndighed kan også nægte at fuldbyrde den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis afgørelsen er afsagt **efter en retssag, hvor den pågældende ikke var til stede**, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende **i overensstemmelse med den udstedende medlemsstats nationale lovgivning:**

Ændring 13

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — stk. 1 — litra a

a) er blevet indkaldt personligt eller **er blevet underrettet i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning gennem en kompetent repræsentant**, om det fastsatte tidspunkt og sted for **det retsmøde, som førte til afgørelsen afsagt in absentia**, og er blevet underrettet om, at **der kan afsiges en sådan** afgørelse, **når den pågældende ikke er til stede under retssagen**

a) **rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår**

i) **enten** er blevet **direkte** indkaldt personligt eller **på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger** om det fastsatte tidspunkt og sted for **retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen**

og

ii) er blevet **personligt** underrettet om, at en afgørelse **kunne afsiges, hvis den pågældende ikke var til stede under retssagen**

eller

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 14

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — stk. 1 — litra a a (nyt)

- aa) er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden måde faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, havde givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og at den pågældende faktisk blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Ændring 15

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — stk. 1 — litra b

- b) efter at have fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**
- b) efter at have fået afgørelsen forkyndt **personligt** og udtrykkeligt være blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere (*)**, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves:
- i) udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke **anfægter** afgørelsen afsagt in absentia
- i) udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke **anfægtede** afgørelsen
- eller
- eller
- ii) ikke har anmodet om at få sagen genoptaget inden for den gældende frist, **der var** på mindst [...] **dage**
- ii) ikke har anmodet om at få sagen genoptaget **eller appellere** inden for den gældende frist på mindst **10 dage** og **højst 15 dage**

(*) Denne ændring vedrører hele teksten (hver gang der er en henvisning til at »få sagen genoptaget« tilføjes »eller appellere«).

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 16

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — stk. 1 — litra c

c) ikke personligt har fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt, men

c) ikke personligt har fået afgørelsen forkyndt, men

i) vil få den forkyndt **senest på femtedagen** efter overgivelsen og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**

i) vil få den forkyndt **personligt straks og senest tre dage** efter overgivelsen og udtrykkeligt vil blive underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt (på ny), og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**

og

og

ii) vil **have** mindst [...] **dage til at** anmode om at få sagen genoptaget.

ii) vil **blive informeret om den tidsfrist på mindst 10 dage og højst 15 dage, inden for hvilken den pågældende vil kunne** anmode om at få sagen genoptaget **eller appellere**.

Ændring 17

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 2

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Artikel 4 a — stk. 1 a (nyt)

1a. Såfremt en europæisk arrestordre er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning i henhold til stk. 1, litra c), og den pågældende ikke tidligere har modtaget officielle oplysninger om eksistensen af en straffesag mod sig, kan den pågældende på det tidspunkt, hvor den pågældende får oplyst indholdet af den europæiske arrestordre, anmode om at få en kopi af afgørelsen, inden overgivelsen fuldbyrdes. Efter at være blevet orienteret om denne anmodning fremlægger den udstedende retsmyndighed straks gennem den fuldbyrdende retsmyndighed en kopi af afgørelsen til den person, som har indgivet anmodningen. Såfremt afgørelsen er truffet på et sprog, som den pågældende ikke forstår, fremlægger den udstedende retsmyndighed gennem den fuldbyrdende retsmyndighed et uddrag af afgørelsen på et sprog, den pågældende forstår. Fremlæggelsen af afgørelsen eller et uddrag af afgørelsen til den pågældende person tjener alene til oplysning; dette udgør ikke en formel forkyndelse af afgørelsen og åbner ingen tidsfrister for at anmode om at få sagen genoptaget eller appellere.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 18

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA
Bilag — kasse d — indledning og nr. 1 og 2

d) Det angives, om *afgørelsen er afsagt in absentia*:1. ☐ Nej, det er den ikke2. ☐ Ja, det er den. Hvis ja, bekræft venligst, at:d) Det angives, om *den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse*:1. ☐ Ja, den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse2. ☐ Nej, den pågældende var ikke personligt til stede ved retssagen, der førte til en afgørelse.

Hvis svaret var »nej« til ovennævnte spørgsmål, venligst anfør om:

Ændring 19

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA
Bilag — kasse d — punkt 2 — nr. 2.1

2.1 den pågældende er blevet indkaldt personligt eller *er blevet underrettet* i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning gennem en kompetent repræsentant, om det fastsatte tidspunkt og sted for *det retsmøde*, som førte til afgørelsen *afsagt in absentia, og er blevet* underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, når den pågældende ikke er til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *måde underrettet*:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

2.1 den pågældende er blevet *direkte* indkaldt personligt eller *på anden måde faktisk modtog officielle oplysninger på et sprog, som den pågældende forstår*, i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning, om det fastsatte tidspunkt og sted for *retssagen*, som førte til afgørelsen, *således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen og er blevet personligt* underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, når den pågældende ikke er til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *vis personligt modtog officielle oplysninger*:

.....

Sprog, som oplysningerne blev afgivet på:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 20

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Bilag — kasse d — punkt 2 — nr. 2.1 a (nyt)

2.1a er blevet personligt indkaldt eller har på anden måde modtaget officielle oplysninger på et sprog, som den pågældende forstår, om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lov om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Oplysninger om, hvordan denne betingelse er blevet opfyldt:

.....

Ændring 21

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Bilag — kasse d — punkt 2 — nr. 2.2

2.2 den pågældende efter at have fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen **afsagt in absentia**

2.2 den pågældende efter at have fået afgørelsen forkyndt **personligt og udtrykkeligt fået oplysninger på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og sagens realiteter, herunder nye beviser, vil kunne undersøges på ny og kunne føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægter afgørelsen

Beskriv, hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægtede afgørelsen **afsagt in absentia**:

.....

Beskriv, **hvornår den pågældende fik afgørelsen forkyndt, hvorledes den pågældende blev informeret om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, og hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen**:

.....

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 22

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 2 — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Bilag — kasse d — punkt 2 — nr. 2.3.1 — led 1

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**, og

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og sagens realiteter, herunder nye beviser, vil kunne undersøges på ny og kunne føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, og

Ændring 23

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel — nr. 4

Rammeafgørelse 2002/584/RIA

Bilag — kasse d — nr. 2.3.2

☐ 2.3.2 den pågældende har ikke personligt fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt, **og**

☐ 2.3.2. den pågældende har ikke personligt fået afgørelsen forkyndt, og

— den pågældende vil få afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt senest **på ... dagen** efter overgivelsen, og

— den pågældende vil **personligt** få **denne** afgørelse forkyndt senest ... **dage** efter overgivelsen, og

— efter at have fået forkyndt **afgørelsen afsagt in absentia** vil den pågældende blive udtrykkeligt underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**, og

— efter at have fået forkyndt **denne afgørelse**, vil den pågældende blive udtrykkeligt underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og sagens realiteter, herunder nye beviser, vil kunne undersøges på ny og kunne føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, og

— efter at have fået forkyndt afgørelsen **afsagt in absentia** har den pågældende ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget.

— efter at have fået forkyndt afgørelsen har den pågældende ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget **eller appellere**.

Hvis svaret på 2.3.2 er ja, bekræft venligst, at

☐ den pågældende på det tidspunkt, hvor den pågældende i den fuldbyrdende stat fik oplyst indholdet af den europæiske arrestordre, anmoder om en kopi af afgørelsen inden overgivelsen, får forelagt en kopi af afgørelsen eller uddrag af afgørelsen på et sprog, som den pågældende forstår, ... dage efter, at anmodningen er fremsat gennem den fuldbyrdende retsmyndighed.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 24

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 1

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 1 — litra e

1) I artikel 1 indsættes følgende litra:

udgår

»e) Ved »afgørelse afsagt in absentia« forstås en afgørelse som defineret i litra a), når den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til nævnte afgørelse.«

Ændring 25

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2 — litra b

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i — indledning

i) afgørelsen ifølge den i artikel 4 omhandlede attest er afsagt **in absentia**, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende

i) afgørelsen ifølge den i artikel 4 omhandlede attest er afsagt **efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede**, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende **i overensstemmelse med den udstedende stats nationale lovgivning**

Ændring 26

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2 — litra b

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i — nr. i

i) **rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår,**

i) er blevet indkaldt personligt eller **er blevet underrettet i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning gennem en kompetent repræsentant**, om det fastsatte tidspunkt og sted for **det retsmøde, som førte til afgørelsen afsagt in absentia**

a) **enten** er blevet **direkte** indkaldt personligt eller **på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger** om det fastsatte tidspunkt og sted for **retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen**

og

og

er blevet underrettet om, at **der kan afsiges en sådan afgørelse, når den pågældende** ikke er til stede under retssagen;

b) **var** blevet **personligt** underrettet om, at **en afgørelse kunne afsiges, hvis den pågældende** ikke var til stede under retssagen;

eller

eller

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 27

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i — nr. i a (nyt)

- ia) er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen, eller

Ændring 28

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2 — litra b)

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i — nr. ii

- ii) udtrykkeligt har erklæret over for en kompetent myndighed, at han/hun ikke anfægter sagen, eller

Ændring 29

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2 — litra b)

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i — nr. iii

- iii) efter at have fået afgørelsen *afsagt in absentia* forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**
- iii) efter at have fået afgørelsen forkyndt **personligt** og udtrykkeligt være blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves:**

— udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen *afsagt in absentia*;

— udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen

eller

eller

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget inden for den gældende frist, **der var** på mindst[...] **dage**,

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget **eller appelleret** inden for den gældende frist på mindst **10 dage og højst 15 dage**.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 30

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 2 — litra b)

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Artikel 7 — stk. 2 — litra i a (nyt)

ia) afgørelsen ifølge den i artikel 4 omhandlede attest er afsagt, hvor den pågældende ikke selv var til stede, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende efter at være blevet udtrykkeligt informeret om retssagen og om muligheden for at være til stede under retssagen udtrykkeligt gav afkald på retten til en mundtlig høring og udtrykkeligt anførte ikke at ville anfægte sagen.

Ændring 31

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — indledning og nr. 1 og 2

3. Det angives, om *afgørelsen er afsagt in absentia*:

1. ☐ Nej, det er den ikke

2. ☐ Ja, det er den. Hvis ja, bekræft venligst, at:

3. Det angives, om *den pågældende var personligt til stede ved retsmødet, som førte til en afgørelse*:

1. ☐ Ja, den pågældende var personligt til stede ved retsmødet, som førte til en afgørelse.

2. ☐ Nej, den pågældende var ikke personligt til stede ved retsmødet, der førte til en afgørelse.

Hvis svaret var »nej« til ovennævnte spørgsmål, venligst anfør om:

Ændring 32

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — nr. 2.1

2.1 den pågældende er blevet indkaldt personligt *eller er blevet underrettet* i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning *gennem en kompetent repræsentant*, om det fastsatte tidspunkt og sted for *det retsmøde*, som førte til afgørelsen *afsaet in absentia*, og *er* blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, *når* den pågældende ikke *er* til stede under retssagen

2.1 den pågældende er blevet *direkte* indkaldt personligt *eller på anden vis rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår*, i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning *faktisk modtog officielle oplysninger* om det fastsatte tidspunkt og sted for *den retssag*, som førte til afgørelsen, *således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen og personligt var* blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, *hvis* den pågældende ikke *var* til stede under retssagen

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *måde underrettet*:

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *vis modtog officielle oplysninger*:

Sprog, som oplysningerne blev afgivet på:

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

ELLER

ELLER

Ændring 33

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — nr. 2.1 a (nyt)

2.1a. er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Oplysninger om, hvordan denne betingelse er blevet opfyldt:

ELLER

Ændring 34

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — nr. 2.2

2.2 den pågældende før eller efter at have fået afgørelsen *afsagt in absentia* forkyndt udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen *afsagt in absentia*

2.2 den pågældende før eller efter at have fået afgørelsen forkyndt *personligt og udtrykkeligt* være blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves, udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægter afgørelsen:

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Beskriv, hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at *han/hun* ikke anfægtede afgørelsen **afsagt in absentia**:

Beskriv, **hvornår den pågældende fik afgørelsen forkyndt, hvorledes den pågældende blev orienteret om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, og** hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at *den pågældende* ikke anfægtede afgørelsen

ELLER

ELLER

Ændring 35

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — nr. 2.3

☐ 2.3 den pågældende har fået afgørelsen afsagt **in absentia** forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum.

☐ 2.3 den pågældende personligt har fået afgørelsen afsagt **i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede**, forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget **eller appellere** i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt (på ny), og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget **eller appellere** og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum.

ELLER

Ændring 36

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 3 — nr. 3

Rammeafgørelse 2005/214/RIA

Bilag — kasse h — punkt 3 — nr. 2.3 a (nyt)

2.3a den pågældende efter at være blevet udtrykkeligt informeret om retssagen og om muligheden for at være personligt til stede under retssagen udtrykkeligt gav afkald på retten til en mundtlig høring og udtrykkeligt anførte ikke at ville anfægte sagen

Beskriv, hvornår og hvordan den pågældende gav afkald på retten til en mundtlig høring og anførte ikke at ville anfægte sagen:

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 37

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 1

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Artikel 2 — litra i

1) I artikel 2 indsættes følgende litra:

udgår

»i) Ved »afgørelse afsagt in absentia« forstås en afgørelse om konfiskation som defineret i litra c), når den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til nævnte afgørelse.«

Ændring 38

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 2

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Artikel 8 — stk. 2 — litra e — indledning

e) at afgørelsen ifølge den i artikel 4, stk. 2, omhandlede attest er afsagt **in absentia**, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende

e) at afgørelsen ifølge den i artikel 4, stk. 2, omhandlede attest er afsagt **i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede**, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende **i overensstemmelse med den udstedende stats nationale lovgivning**

Ændring 39

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 2

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Artikel 8 — stk. 2 — litra e — nr. i

i) **rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår,**

i) er blevet indkaldt personligt eller **er blevet underrettet i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning gennem en kompetent repræsentant**, om det fastsatte tidspunkt og sted for **det retsmøde, som førte til afgørelsen om konfiskation afsagt in absentia,**

a) **enten** er blevet **direkte** indkaldt personligt eller **på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger** om det fastsatte tidspunkt og sted for **retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen,**

og

og

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

er blevet underrettet om, at *der kan afsiges en sådan* afgørelse om konfiskation, *når den pågældende ikke er* til stede under retssagen

eller

b) *var* blevet **personligt** underrettet om, at *en* afgørelse om konfiskation **kunne afsiges, hvis den pågældende** ikke var til stede under retssagen

eller

Ændring 40

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 2

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Artikel 8 — stk. 2 — litra e — nr. i a (nyt)

ia) *er* blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,

eller

Ændring 41

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 2

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Artikel 8 — stk. 2 — litra e — nr. ii

ii) efter at have fået afgørelsen om konfiskation **afsagt in absentia** forkyndt og være blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**

— udtrykkeligt har erklæret, at *han/hun* ikke **anfægter** afgørelsen om konfiskation

eller

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget inden for den gældende frist, **der var** på mindst [...] dage.

ii) efter at have fået afgørelsen om konfiskation forkyndt **personligt** og udtrykkeligt være blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves:**

— udtrykkeligt har erklæret, at *den pågældende* ikke **anfægtede** afgørelsen om konfiskation

eller

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget **eller appelleret** inden for den gældende frist på mindst **10 dage og højst 15 dage.**

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 42

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 3

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Bilag — kasse j — indledning og nr. 1 og 2

j) Det angives, om *afgørelsen er afsagt in absentia*:1. ☐ Nej, det er den ikke2. ☐ Ja, det er den. Hvis ja, bekræft venligst, at:j) Det angives, om *den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse om konfiskation*:1. ☐ Ja, den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse om konfiskation.2. ☐ Nej, den pågældende var ikke personligt til stede ved retssagen, der førte til en afgørelse om konfiskation.

Hvis svaret var »nej« til ovennævnte spørgsmål, venligst anfør om:

Ændring 43

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 3

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Bilag — kasse j — punkt 2 — nr. 2.1

2.1 den pågældende er blevet indkaldt personligt eller *er blevet underrettet* i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning *gennem en kompetent repræsentant*, om det fastsatte tidspunkt og sted for *det retsmøde*, som førte til afgørelsen *afsagt in absentia*, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, *når* den pågældende ikke *er* til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *måde underrettet*:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

ELLER

2.1 den pågældende er blevet *direkte* indkaldt personligt eller i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning *på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger rettidigt og på et sprog, den pågældende forstår*, om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen *om konfiskation, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen og personligt var* blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, *hvis* den pågældende ikke *var* til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden *vis modtog officielle oplysninger*:

.....

Sprog, som oplysningerne blev afgivet på:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

ELLER

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 44

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 3

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Bilag — kasse j — punkt 2.1 a (nyt)

2.1a er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Oplysninger om, hvordan denne betingelse er blevet opfyldt:

.....
ELLER

Ændring 45

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 3

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Bilag — kasse j — punkt 2 — nr. 2.2

2.2 den pågældende efter at have fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen **afsagt in absentia**

Beskriv, hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægtede afgørelsen **afsagt in absentia**:

.....
ELLER

2.2 den pågældende før eller efter at have fået afgørelsen **om konfiskation** forkyndt **personligt og udtrykkeligt** være blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves, udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægter afgørelsen:

Beskriv, **hvornår den pågældende fik afgørelsen forkyndt, hvorledes den pågældende blev orienteret om retten til at få sagen genoptaget eller appellere**, og hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen **om konfiskation**

.....
ELLER

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 46

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 4 — nr. 3

Rammeafgørelse 2006/783/RIA

Bilag — kasse j — punkt 2 — nr. 2.3

☐ 2.3 den pågældende har fået afgørelsen afsagt *in absentia* forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget og til at være til stede under retssagen, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget og ikke har fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum.

☐ 2.3 den pågældende har *personligt* fået afgørelsen *om konfiskation* forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget *eller appellere* i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet *på et sprog, som den pågældende forstår*, om retten til at få sagen genoptaget *eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves*, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget *eller appellere* og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum

Ændring 47

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 1

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Artikel 1 — litra e

1) I artikel 1 indsættes følgende litra:

udgår

e) Ved »afgørelse afsagt in absentia« forstår en afgørelse som defineret i litra a), når den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til nævnte afgørelse.

Ændring 48

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 2

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Artikel 9 — stk. 1 — litra f — indledning

f) afgørelsen ifølge den i artikel 4 omhandlede attest er afsagt *in absentia*, medmindre den pågældende

f) afgørelsen ifølge den i artikel 4 omhandlede attest er afsagt *i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede*, medmindre den pågældende *i overensstemmelse med den udstedende stats nationale lovgivning*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 49

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 2

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Artikel 9 — stk. 1 — litra f — nr. i

i) rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår,

i) er blevet indkaldt personligt eller *er blevet underrettet i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning gennem en kompetent repræsentant*, om det fastsatte tidspunkt og sted for *det retsmøde, som førte til afgørelsen afsagt in absentia*,

a) enten er blevet *direkte* indkaldt personligt eller *på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger* om det fastsatte tidspunkt og sted for *retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen*,

og

og

er blevet underrettet om, at *der kan afsiges en sådan afgørelse, når den pågældende ikke er* til stede under retssagen

b) *var* blevet *personligt* underrettet om, at *en afgørelse kunne afsiges, hvis den pågældende ikke var* til stede under retssagen

eller

eller

Ændring 50

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 2

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Artikel 9 — stk. 1 — litra f — nr. i a (nyt)

ia) *er* blevet *direkte* indkaldt personligt eller *på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger* om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,

eller

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 51

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 2

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Artikel 9 — stk. 1 — litra f — nr. ii

ii) efter at have fået afgørelsen forkyndt og være blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**

ii) efter at have fået afgørelsen forkyndt **personligt** og udtrykkeligt være blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves:**

— udtrykkeligt har erklæret, at *han/hun* ikke **anfægter** afgørelsen **afsagt in absentia**;

— udtrykkeligt har erklæret, at *den* pågældende ikke **anfægtede** afgørelsen

eller

eller

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget inden for den gældende frist, **der var** på mindst [...] **dage**,

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget **eller appelleret** inden for den gældende frist på mindst **10 dage og højst 15 dage**.

Ændring 52

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 3

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Bilag — kasse k — punkt 1 — indledning og nr. a og b

1. Det angives, om **afgørelsen er afsagt in absentia**:

1. Det angives, om **den pågældende var personligt til stede ved retsmødet, som førte til en afgørelse**:

a. ☐ Nej, det er den ikke

a. ☐ Ja, den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse.

b. ☐ Ja, det er den. Hvis ja, bekræft venligst, at:

b. ☐ Nej, den pågældende var ikke personligt til stede ved retssagen, der førte til en afgørelse.

Hvis svaret var »nej« til ovennævnte spørgsmål, venligst anføre om:

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 53

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 3

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Bilag — kasse k — punkt 1 — nr. b.1

☐ b.1 den pågældende er blevet indkaldt personligt eller **er blevet underrettet** i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning **gennem en kompetent repræsentant**, om det fastsatte tidspunkt og sted for **det retsmøde**, som førte til afgørelsen **afsagt in absentia**, og **er** blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, **når** den pågældende ikke **er** til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden **måde underrettet**:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

ELLER

☐ b.1 den pågældende er blevet **direkte** indkaldt personligt eller i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning **på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger rettidigt og på et sprog, den pågældende forstår**, om det fastsatte tidspunkt og sted for **den retssag**, som førte til afgørelsen, **således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen** og **personligt var** blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, **hvis** den pågældende ikke **var** til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden **vis modtog officielle oplysninger**:

.....

Sprog, som oplysningerne blev afgivet på:

.....

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

.....

ELLER

Ændring 54

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 3

Rammeafgørelse 2008/.../RIA

Bilag — kasse k — punkt 1 — nr. b.1 a (nyt)

☐ b.1a er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Oplysninger om, hvordan denne betingelse er blevet opfyldt:

.....

ELLER

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 55

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 3

Rammeafgørelse 2008/.../RIA
Bilag — kasse k — punkt 1 — nr. b.2

- ☐ b.2 den pågældende efter at have fået afgørelsen **afsagt in absentia** forkyndt udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke **anfægter** afgørelsen **afsagt in absentia**

Beskriv, hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægtede afgørelsen **afsagt in absentia**:

- ☐ b.2 den pågældende efter at have fået afgørelsen forkyndt **personligt og udtrykkeligt være blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke **anfægtede** afgørelsen:

Beskriv, **hvornår den pågældende fik afgørelsen forkyndt, hvorledes den pågældende blev orienteret om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, og** hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen

ELLER

ELLER

Ændring 56

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland — ændringsretsakt

Artikel 5 — nr. 3

Rammeafgørelse 2008/.../RIA
Bilag — kasse k — punkt 1 — nr. b.3

- ☐ b.3 den pågældende har fået afgørelsen afsagt **in absentia** forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet om retten til at få sagen genoptaget **og til at være til stede under retssagen**, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum

- ☐ b.3 den pågældende **personligt** har fået afgørelsen afsagt **i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede**, forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget **eller appelleret** i den udstedende stat, forudsat at:

— den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet **på et sprog, som den pågældende forstår**, om retten til at få sagen genoptaget **eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt (på ny), og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves**, og

— den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget **eller appelleret** og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 57

Initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland —
ændringsretsakt
Artikel 5 a (ny)

Artikel 5a

Ændringer til rammeafgørelse 2008/.../RIA

I rammeafgørelse 2008/.../RIA af ... foretages følgende ændringer:

1) I artikel [9, stk. 1] affattes [litra h)] således:

h) Afgørelsen ifølge den i artikel [6], omhandlede attest er afsagt i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, medmindre den pågældende i overensstemmelse med den udstedende stats nationale lovgivning

i) rettidigt og på et sprog, som den pågældende forstår

— enten er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen,

og

— personligt var blevet underrettet om, at en afgørelse kan afsiges, hvis den pågældende ikke var til stede under retssagen

eller

ii) er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

iii) efter at have fået afgørelsen forkyndt personligt og udtrykkeligt være blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves:

— udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen

eller

— ikke har anmodet om at få sagen genoptaget eller appelleret inden for den gældende frist på mindst 10 dage og højst 15 dage.

2) Litra [i]), nr. 1, i bilaget (»attest«) affattes således:

1. Det angives, om den pågældende var personligt til stede ved retsmødet, som førte til en afgørelse:

☐ Ja, den pågældende var personligt til stede ved retssagen, som førte til en afgørelse.

☐ Nej, den pågældende var ikke personligt til stede ved retssagen, der førte til en afgørelse.

Hvis svaret var »nej« til ovennævnte spørgsmål, venligst anfør om:

i) den pågældende er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis rettidigt og på et sprog, den pågældende forstår, i henhold til den udstedende stats nationale lovgivning faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen og personligt var blevet underrettet om, at der kan afsiges en sådan afgørelse, hvis den pågældende ikke var til stede under retssagen

Tid og sted, hvor den pågældende er blevet indkaldt eller på anden vis modtog officielle oplysninger:

Sprog, som oplysningerne blev afgivet på:

Beskriv, hvordan den pågældende er blevet underrettet:

ELLER

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF SYV MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

- ii) er blevet direkte indkaldt personligt eller på anden vis faktisk modtog officielle oplysninger om det fastsatte tidspunkt og sted for retssagen, således at det entydigt kan fastsættes, at den pågældende havde kendskab til retssagen, har givet fuldmagt til en juridisk rådgiver, der var blevet valgt, beskikket og betalt af den pågældende eller beskikket og betalt af staten i overensstemmelse med dens gældende nationale lovgivning om retten til forsvar, og som blev repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

Oplysninger om, hvordan denne betingelse er blevet opfyldt:

ELLER

- iii) den pågældende efter at have fået afgørelsen forkyndt personligt og udtrykkeligt være blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt på ny, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves, udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen:

Beskriv, hvornår den pågældende fik afgørelsen forkyndt, hvorledes den pågældende blev orienteret om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, og hvornår og hvordan den pågældende udtrykkeligt har erklæret, at den pågældende ikke anfægtede afgørelsen

ELLER

- iv) den pågældende personligt har fået afgørelsen afsagt i en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede, forkyndt den ... (dag/måned/år) og er berettiget til at få sagen genoptaget eller appelleret i den udstedende stat, forudsat at:

- den pågældende udtrykkeligt er blevet underrettet på et sprog, som den pågældende forstår, om retten til at få sagen genoptaget eller appellere, hvor den pågældende har ret til at være til stede, og hvor sagens realiteter, herunder nye beviser, kan blive undersøgt (på ny), og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse ophæves, og
- den pågældende har efter at være blevet underrettet herom haft ... dage til at anmode om at få sagen genoptaget eller appelleret og har ikke fremsat nogen anmodning inden for det nævnte tidsrum.

Tirsdag, den 2. september 2008

Anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for Schengen-grænsekodeksen *I**

P6_TA(2008)0383

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengen-grænsekodeksen (KOM(2008)0101 — C6-0086/2008 — 2008/0041(COD))

(2009/C 295 E/38)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0101),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 62, stk. 2, litra a), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0086/2008),
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. juni 2008 forpligtede sig til at godkende forslaget som ændret, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, første led,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0208/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0041

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengengrænsekodeksen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 81/2009).

Tirsdag, den 2. september 2008

Styrkelse af Eurojust *

P6_TA(2008)0384

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige, med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA (5613/2008 — C6-0076/2008 — 2008/0804(CNS))

(2009/C 295 E/39)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige (5613/2008),
 - der henviser til EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b,
 - der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0076/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0293/2008),
1. godkender initiativet fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige som ændret;
 2. opfordrer Rådet til at ændre teksten i overensstemmelse hermed;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre initiativet fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige i væsentlig grad;
 5. anmoder Rådet og Kommissionen om, at de efter Lissabontraktatens ikrafttræden prioriterer ethvert fremtidigt forslag om at ændre afgørelsen i overensstemmelse med erklæring nr. 50 ad artikel 10 i protokollen om overgangsbestemmelser, der skal knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og, hvor det er relevant, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;

Tirsdag, den 2. september 2008

6. agter at behandle ethvert fremtidigt forslag af denne art som en hastesag efter proceduren i punkt 5 og i snævert samarbejde med de nationale parlamenter;

7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt regeringerne i Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige.

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 1

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 5 a (ny)

(5a) *I lyset af artikel 86 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde er det nødvendigt at udarbejde en grøn bog om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed.*

Ændring 2

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 5 b (ny)

(5b) *Det er nødvendigt at tage hensyn til de sagsøgte og ofrenes rettigheder i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der bedst er i stand til at retsforfølge eller tage andre retshåndhævelsesskridt.*

Ændring 3

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 a (ny)

(8a) *Tilstrækkelige retssikkerhedsgarantier, også under efterforskning, er en nødvendig forudsætning for den gensidige anerkendelse af retsafgørelser i straffesager. Især bør der hurtigst muligt vedtages en rammeafgørelse om proceduremæssige rettigheder for at fastlægge visse minimumsregler om adgang til juridisk bistand for enkeltpersoner i medlemsstaterne.*

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 4

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 b (ny)

(8b) Det er også nødvendigt, at Rådet hurtigst muligt vedtager en rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger, der behandles som led i politisamarbejdet og det strafretlige samarbejde, således at der opnås et passende databeskyttelsesniveau. Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivninger sikre et beskyttelsesniveau for behandlingen af personoplysninger, som mindst svarer til det, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001, og bør i den forbindelse tage hensyn til anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om anvendelsen af personoplysninger i politisektoren, samt sikre beskyttelse af oplysninger, der ikke behandles elektronisk.

Ændring 5

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 c (ny)

(8c) Det er vigtigt at sikre en passende beskyttelse af personoplysninger for alle de typer af registre med personoplysninger, der benyttes af Eurojust. Eurojusts forretningsordens bestemmelser for behandling og beskyttelse af personoplysninger ⁽¹⁾ bør derfor også gælde for strukturerede manuelle registre, dvs. sagsakter, der er indsamlet manuelt af nationale medlemmer eller assisterende medlemmer og ordnet logisk.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 19.3.2005, s. 1.

Ændring 6

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 d (ny)

(8d) Ved behandling af data i relation til e-mail-trafik, jf. artikel 14, stk. 1, bør Eurojust sikre, at indhold af og overskrifter på e-mails ikke videregives.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 7

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 e (ny)

(8e) *Personer, der har været genstand for en strafferetlig efterforskning på baggrund af en anmodning fra Eurojust, men ikke er blevet retsforfulgt, bør oplyses om denne efterforskning senest et år efter, at beslutningen om ikke at retsforfølge blev truffet.*

Ændring 8

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt
Betragtning 8 f (ny)

(8f) *Medlemsstaterne fastsætter retsmidler for det tilfælde, at en efterforskning foretaget efter anmodning fra Eurojust viser sig at være sket på et åbenbart utilstrækkeligt grundlag.*

Ændring 9

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 3

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 5 a — stk. 1

1. Eurojust opretter for at kunne udføre sine opgaver i en krisesituation en »krisekoordineringscelle».

1. Eurojust opretter for at kunne udføre sine opgaver i en krisesituation en »krisekoordineringscelle», **som skal kunne kontaktes via ét centralt kontaktpunkt.**

Ændring 10

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 3

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 5 a — stk. 2

2. Krisekoordineringscellen består af én repræsentant for hver medlemsstat, som kan være enten det nationale medlem, dennes stedfortræder eller et assisterende medlem med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem. **Krisekoordineringscellen skal kunne kontaktes og** være i stand til at fungere døgnet rundt alle ugens dage.

2. Krisekoordineringscellen består af én repræsentant for hver medlemsstat, som kan være enten det nationale medlem, dennes stedfortræder eller et assisterende medlem med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem. **Repræsentanten** skal være i stand til at fungere døgnet rundt alle ugens dage.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 11

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 3

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 5 a — stk. 3

3. Når det i hastesager er nødvendigt at fuldbyrde en anmodning om retligt samarbejde i flere medlemsstater, kan den kompetente myndighed fremsende den til krisekoordineringsscellen gennem sin medlemsstats repræsentant i cellen. Den berørte medlemsstats repræsentant i krisekoordineringsscellen sender anmodningen til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater med henblik på fuldbyrdelse. Hvis **der ikke er angivet nogen kompetent national myndighed, eller** det ikke er muligt at angive **en sådan** i tide, har medlemmet af krisekoordineringsscellen beføjelse til selv at fuldbyrde anmodningen.

3. Når det i hastesager er nødvendigt at fuldbyrde en anmodning om retligt samarbejde i flere medlemsstater, kan den kompetente myndighed fremsende den til krisekoordineringsscellen gennem sin medlemsstats repræsentant i cellen. Den berørte medlemsstats repræsentant i krisekoordineringsscellen sender anmodningen til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater med henblik på fuldbyrdelse. Hvis det ikke er muligt at angive **en kompetent national myndighed** i tide, har medlemmet af krisekoordineringsscellen beføjelse til selv at fuldbyrde anmodningen. **I sådanne tilfælde tilsender det pågældende medlem af krisekoordineringsscellen straks kollegiet en skriftlig redegørelse for de skridt, der er taget, og for grundene til, at det ikke har været muligt at angive den kompetente nationale myndighed i tide.**

Ændring 12

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 4

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 6 — stk. 1 — litra a — nr. vi

vi) at træffe særlige efterforskningsmæssige foranstaltninger udgår

Ændring 13

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 4

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 6 — stk. 1 — litra a — nr. vii

vii) at træffe enhver anden foranstaltning, som er begrundet udgår
i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 14

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 6

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 8

Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a) og g), artikel 7, stk. 1, litra a), samt artikel 7, stk. 2 og 3, underretter de Eurojust om deres beslutning og begrundet den.

1. Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a) og g), artikel 7, stk. 1, litra a), samt artikel 7, stk. 2 og 3, underretter de Eurojust om deres beslutning og begrundet den.

2. *Medlemsstaterne sikrer, at en beslutning truffet af en national kompetent myndighed kan prøves ved en domstol, inden Eurojust underrettes herom.*

Ændring 15

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 7 — litra c

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 9 — stk. 4

4. For at kunne realisere Eurojusts mål **har** et nationalt medlem fuld adgang til:

4. For at kunne realisere Eurojusts mål **skal** et nationalt medlem **have** fuld adgang til **eller i det mindste kunne fremskaffe**

a) oplysninger i følgende registre:

oplysninger i følgende **typer af nationale** registre, **for så vidt de eksisterer i vedkommendes medlemsstat**:

i) **nationale** strafferegistre

i) strafferegistre

ii) registre over anholdte

ii) registre over anholdte

iii) efterforskningsregistre

iii) efterforskningsregistre

iv) dna-registre

iv) dna-registre

b) andre registre **end de under a) nævnte** i vedkommendes medlemsstat med oplysninger, der er nødvendige, for at han kan udføre sine opgaver.

v) andre registre i vedkommendes medlemsstat med oplysninger, der er nødvendige, for at han **eller hun** kan udføre sine opgaver.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 16

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 8

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 9 a — stk. 3

3. Nationale medlemmer kan i hastesager og hvis *der ikke er angivet nogen* kompetent national myndighed, *eller det ikke er muligt at angive en sådan* i tide, give tilladelse til og koordinere kontrollerede leverancer.

3. Nationale medlemmer kan i hastesager, og hvis *det ikke er muligt at angive en* kompetent national myndighed i tide, give tilladelse til og koordinere kontrollerede leverancer. *I sådanne tilfælde tilsender det nationale medlem straks kollegiet en skriftlig redegørelse for de skridt, der er taget, og for grundene til, at det ikke har været muligt at angive den kompetente nationale myndighed i tide.*

Ændring 17

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra - a (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 1

- a) Stk. 1 affattes således:

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan udveksle alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver i henhold til artikel 4 og 5, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne i denne afgørelse.

Ændring 18

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 5

5. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem underrettes rettidigt og på et tidligt tidspunkt, så snart der foreligger oplysninger om *alle strafferetlige efterforskninger vedrørende* tre eller flere stater, hvoraf to eller flere er medlemsstater som falder ind under Eurojusts mandat, og så vidt det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver, især hvis der kræves retsanmodninger i flere stater, eller såfremt der er behov for koordinering gennem Eurojust eller i tilfælde af positive eller negative kompetencekonflikter. Medlemsstaterne sikrer, at rapporteringspligten overvåges på nationalt plan.

5. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem underrettes rettidigt og på et tidligt tidspunkt, så snart der foreligger oplysninger om *enhver sag, der direkte vedrører* tre eller flere medlemsstater, og i forbindelse med hvilken der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse til mindst to medlemsstater.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 19

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 6

6. Medlemsstaterne skal som et første skridt gennemføre stk. 5 for så vidt angår sager vedrørende følgende lovovertrædelser:

- a) narkotikahandel
- b) menneske- og våbenhandel
- c) ulovlig handel med nukleart affald
- d) ulovlig handel med kunstgenstande
- e) handel med truede arter
- f) handel med menneskelige organer
- g) hvidvaskning af penge
- h) bedrageri, herunder mod Fællesskabets finansielle interesser
- i) falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- j) terrorisme, herunder finansiering af terrorisme
- k) miljøkriminalitet
- l) andre former for **organiseret kriminalitet**.

6. Medlemsstaterne skal som et første skridt gennemføre stk. 5 for så vidt angår sager vedrørende følgende lovovertrædelser:

- a) narkotikahandel
- aa) seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi**
- b) menneske- og våbenhandel
- c) ulovlig handel med nukleart affald
- d) ulovlig handel med kunstgenstande
- e) handel med truede arter
- f) handel med menneskelige organer
- g) hvidvaskning af penge
- h) bedrageri, herunder mod Fællesskabets finansielle interesser
- i) falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- j) terrorisme, herunder finansiering af terrorisme
- k) miljøkriminalitet
- l) andre former for **lovovertrædelser, hvor der er konkrete indicier for, at en kriminel organisation eller alvorlig kriminalitet er involveret**.

Ændring 20

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 8

8. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem underrettes om

- a) **alle anmodninger om retligt samarbejde om instrumenter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten, herunder instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, fra deres kompetente myndigheder i tilfælde, der involverer mindst tre stater, hvoraf to eller tre er medlemsstater**

8. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem underrettes om

- a) **tilfælde, hvor der er opstået, eller det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter**

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

- b) alle kontrollerede leverancer og undercovereftersforskninger, som berører mindst tre stater, hvoraf mindst to er medlemsstater
- c) **alle** afslag på anmodninger om retligt samarbejde **vedrørende instrumenter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten**, herunder instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse
- d) **alle anmodninger om gensidig retshjælp fra et tredjeland, når det viser sig, at disse anmodninger indgår i en efterforskning, der involverer andre anmodninger fra dette tredjeland til mindst to andre medlemsstater.**

- b) alle kontrollerede leverancer og undercovereftersforskninger, som berører mindst tre stater, hvoraf mindst to er medlemsstater
- c) **gentagne vanskeligheder med eller** afslag på **at fuldbyrde** anmodninger **og afgørelser** om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

Ændring 21

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 9

9. Derudover giver de kompetente myndigheder det nationale medlem alle andre oplysninger, som det nationale medlem anser for nødvendige for udførelsen af sine opgaver. **udgår**

Ændring 22

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 11 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 13 — stk. 10 a (nyt)

10a. Senest ... (*) udarbejder Kommissionen på grundlag af oplysninger fra Eurojust en rapport om gennemførelsen af denne artikel, i givet fald ledsaget af eventuelle forslag, herunder forslag om at overveje tilføjelse af andre lovovertrædelser end de i stk. 6 nævnte.

(*) Tre år efter datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 23

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 13

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 14 — stk. 4 og artikel 16 — stk. 1

- 13) I artikel 14, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, erstattes »en udgår
fortegnelse over« af »et sagsforvaltningssystem«.

Ændring 24

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 14

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 15 — stk. 4 og artikel 16 — stk. 1 og 2

- 14) I artikel 15, stk. 4, artikel 16, stk. 1, og artikel 16, stk. 2, erstattes ordet »fortegnelse« af »sagsforvaltnings- udgår
system« og ordet »en fortegnelse« i artikel 16, stk. 1, erstattes af »et sagsforvaltningssystem«.

Ændring 25

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 15 — litra a — nr. i

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 15 — stk. 1 — indledning

1. Ved databehandling i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, **kan** Eurojust behandle oplysninger om personer, der i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning for en eller flere af de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4, **f.eks.:**

1. Ved databehandling i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, **må** Eurojust **kun** behandle **følgende** oplysninger om personer, der i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning for en eller flere af de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4:

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 26

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 15 — litra a — nr. ii

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 15 — stk. 1 — litra l

l) telefonnumre, oplysninger i køretøjsregistre, e-mail-konti, data i relation til telefon- og e-mail-trafik, dna-oplysninger og fotografier.

l) dna-profil, dvs. en bogstav- eller nummerkode, der repræsenterer en række identifikationskendetegn ved den ikke-kodende del af en analyseret menneskelig dna-prøve, dvs. den særlige kemiske form for forskellige dna-loci

la) fotografier

lb) telefonnumre

lc) data i relation til telefon- og e-mail-trafik

ld) e-mail-konti

le) oplysninger i køretøjsregistre.

Ændring 27

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 15 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 15 — stk. 2

(b) stk. 2, udgår ordet »kun«.

udgår

Ændring 28

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 17 a (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 23 — stk. 12

17a) Artikel 23, stk. 12, affattes således:

12. Den fælles kontrolinstans aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet en gang om året.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 29

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 18 — litra a

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 26 — stk. 1 a

1a. Medlemsstaterne sikrer, at kollegiet reelt er i stand til at åbne en Europoanalyse database, og at det kan deltage i dets funktion.

1a. Medlemsstaterne sikrer, at kollegiet reelt er i stand til at åbne en Europoanalyse database, **jf. artikel 10 i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europo konventionen) ⁽¹⁾**, og at det kan deltage i dens funktion.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

Ændring 30

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 18 — litra b

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 26 — stk. 2 — litra b

b) Uanset artikel 13 i denne afgørelse og i overensstemmelse med **artikel 4, stk. 4**, i afgørelse .../.../RIA, underretter det europæiske retlige netværks kontaktpunkter i hvert enkelt tilfælde Eurojust om tilfælde, **der involverer to medlemsstater og henhører under Eurojusts kompetence:**

— i tilfælde, hvor det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter

eller

— i tilfælde af et afslag på en anmodning om retligt samarbejde vedrørende instrumenter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten, herunder instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

Det europæiske retlige netværks kontaktpunkter underretter også i hver enkelt tilfælde Eurojust om alle tilfælde, der henhører under Eurojusts kompetence og involverer mindst tre medlemsstater.

b) Uanset artikel 13 i denne afgørelse og i overensstemmelse med **artikel 4**, i afgørelse .../.../RIA, underretter det europæiske retlige netværks kontaktpunkter i hvert enkelt tilfælde **deres nationale medlem af** Eurojust om **alle andre** tilfælde, **som Eurojust skønnes at være bedre i stand til at behandle.**

De nationale medlemmer underretter i hvert enkelt tilfælde det europæiske retlige **netværks kontaktpunkter** om alle tilfælde, som netværket skønnes at være bedre i stand til at behandle.

De nationale medlemmer underretter i hvert enkelt tilfælde **deres respektive nationale korrespondenter i** det europæiske retlige **netværk** om alle tilfælde, som netværket skønnes at være bedre i stand til at behandle.

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

Ændring 31

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 19 a (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 27 — stk. 4

19a) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

4. Videregivelse af personoplysninger fra Eurojust til de i stk. 1, litra b), omhandlede enheder og til de i stk. 1, litra c), omhandlede myndigheder i tredjelande, der ikke er forpligtede til at anvende Europarådets konvention af 28. januar 1981, kan kun finde sted, når et passende beskyttelsesniveau, vurderet i henhold til artikel 28, stk. 3, i Eurojusts forretningsordens bestemmelser om behandling og beskyttelse af personoplysninger, er garanteret, jf. dog stk. 3.

Ændring 32

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 19 b (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 27 — stk. 5 a (nyt)

19b) I artikel 27 indsættes følgende stykke efter stk. 5:

5a. Hvert andet år foretager den fælles kontrolinstans sammen med de respektive tredjelande eller enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), en vurdering af gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante samarbejdsaftale vedrørende beskyttelsen af de udvekslede oplysninger. Rapporten om denne vurdering sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Ændring 33

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 22 — led 1 a (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 32 — stk. 1 — afsnit 1

— stk. 1, første afsnit, affattes således:

Tirsdag, den 2. september 2008

TEKST FORESLÅET AF 14 MEDLEMSSTATER

ÆNDRING

1. Formanden forelægger hvert år på kollegiets vegne Europa-Parlamentet og Rådet en skriftlig redegørelse for Eurojusts virksomhed og for forvaltningen af Eurojust, herunder budgetforvaltningen.

Ændring 34

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 22 — led 1 b (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 32 — stk. 1 — afsnit 2

— stk. 1, andet afsnit, affattes således:

Med henblik herpå udarbejder kollegiet hvert år en rapport om Eurojusts virksomhed og om de kriminalpolitiske problemer i Unionen, der måtte være blevet påvist i kraft af Eurojusts virksomhed. I denne rapport skal Eurojust endvidere analysere situationer, hvor nationale medlemmer har udøvet deres beføjelser som omhandlet i artikel 5a, stk. 3, og artikel 9a, stk. 3. Rapporten kan desuden indeholde forslag med henblik på at forbedre det strafferetlige samarbejde.

Ændring 35

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 22 — led 1 c (nyt)

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 32 — stk. 2

— stk. 2 affattes således:

2. Den fælles kontrolinstans' repræsentant sender én gang om året Europa-Parlamentet en rapport om dens arbejde [...].

Ændring 36

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige — ændringsretsakt

Artikel 1 — nr. 26

Afgørelse 2002/187/RIA

Artikel 42 — stk. 2

2. Kommissionen undersøger med regelmæssige mellemrum medlemsstaternes gennemførelse af denne afgørelse og sender en rapport herom til Rådet, eventuelt ledsaget af de nødvendige forslag til forbedring af det retlige samarbejde og Eurojusts funktion. Dette gælder især Eurojusts kapacitet til at støtte medlemsstater i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme.

2. Kommissionen undersøger med regelmæssige mellemrum medlemsstaternes gennemførelse af denne afgørelse og sender en rapport herom til **Europa-Parlamentet og** Rådet, eventuelt ledsaget af de nødvendige forslag til forbedring af det retlige samarbejde og Eurojusts funktion. Dette gælder især Eurojusts kapacitet til at støtte medlemsstater i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme.

Onsdag, den 3. september 2008

Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, mm. *I**

P6_TA(2008)0392

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0355 — C6-0197/2007 — 2007/0121(COD))

(2009/C 295 E/40)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0355),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0197/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0140/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0121

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 1272/2008).

Onsdag, den 3. september 2008

Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (ændring af direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/42/EF) *I**

P6_TA(2008)0393

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0611 — C6-0347/2007 — 2007/0212(COD))

(2009/C 295 E/41)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0611),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95 og 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0347/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0142/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0212

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/.../EF om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2008/112/EF).

Onsdag, den 3. september 2008

Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (tilpasning af forordning (EF) nr. 648/2004) *I**

P6_TA(2008)0394

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 648/2004 med henblik på tilpasning til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0613 — C6-0349/2007 — 2007/0213(COD))

(2009/C 295 E/42)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0613),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0349/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0141/2008),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Hydrogendrevne køretøjer *I**

P6_TA(2008)0395

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF (KOM(2007)0593 — C6-0342/2007 — 2007/0214(COD))

(2009/C 295 E/43)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0593),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0342/2007),

Onsdag, den 3. september 2008

- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og til udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0201/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0214

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 79/2009).

Torsdag, den 4. september 2008

Adfærdskodeks for edb-reservationssystemer *I**

P6_TA(2008)0402

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. september 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (KOM(2007)0709 — C6-0418/2007 — 2007/0243(COD))

(2009/C 295 E/44)

(Fælles beslutningsprocedure — førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0709),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 71 og 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0418/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0248/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0243

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 4. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 80/2009).

Torsdag, den 4. september 2008

Centralasiatiske landes ret til finansiering *

P6_TA(2008)0403

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om centralasiatiske landes ret til finansiering efter Rådets afgørelse 2006/1016/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (KOM(2008)0172 — C6-0182/2008 — 2008/0067(CNS))

(2009/C 295 E/45)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0172),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 181a, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0182/2008),
 - der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien ⁽¹⁾,
 - der henviser til EU's strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, der blev vedtaget på Det Europæiske Råd den 21. og 22. juni 2007,
 - der henviser til sag C-155/07, Europa-Parlamentet v. Rådet, der verserer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0317/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. anmoder Kommissionen om at trække forslaget tilbage, hvis afgørelse 2006/1016/EF, der for tiden verserer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, bliver annulleret;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til afgørelse
Betragtning 3 a (ny)

(3a) Der er et anerkendt behov for EIB-långivning i Centralasien for at fokusere på energiforsynings- og energitransportprojekter, som også tjener EU's energiinteresser.

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0059.

Torsdag, den 4. september 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2

Forslag til afgørelse
Betragtning 3 b (ny)

(3b) Vedrørende energiforsynings- og transportprojekter bør EIB- finansieringstransaktioner i Centralasien være i overensstemmelse med og støtte EU's politiske målsætninger om diversificering af energikilder og Kyoto-kravene og om styrkelse af miljøbeskyttelse.

Ændring 3

Forslag til afgørelse
Betragtning 3 c (ny)

(3c) Alle EIB's finansieringstransaktioner i Centralasien bør være i overensstemmelse med og støtte EU's politik i forhold til tredjelande, herunder også specifikke regionale målsætninger, og bør bidrage til den generelle målsætning om at udvikle og konsolidere demokratiet og retsstaten og målsætningen om at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt til overholdelse af internationale miljøaftaler, hvor Det Europæiske Fællesskab eller dets medlemsstater er kontraherende parter.

Ændring 4

Forslag til afgørelse
Betragtning 3 d (ny)

(3d) EIB bør sikre, at individuelle projekter gøres til genstand for en bæredygtighedsvurdering foretaget uafhængigt af projektsponsorerne og EIB.

Ændring 5

Forslag til afgørelse
Betragtning 4

De makroøkonomiske betingelser i de centralasiatiske lande, især de eksterne finanser og gældsberedtygheden, er blevet betydeligt bedre i de seneste år som følge af stærk økonomisk vækst og fornuftige makroøkonomiske politikker, og landene bør derfor have adgang til finansiering fra EIB.

De makroøkonomiske betingelser i de centralasiatiske lande, især de eksterne finanser og gældsberedtygheden, er blevet betydeligt bedre i de seneste år som følge af stærk økonomisk vækst og fornuftige makroøkonomiske politikker, og landene bør derfor have adgang til finansiering fra EIB. **Der skal ikke desto mindre opfyldes nogle forhåndsbetingelser i forbindelse med deres adgang til EIB-lån: disse lande skal forevise klare fremskridt med indførelsen af retsstatsforhold, ytrings- og mediefriheden og friheden for ngo'er og i forbindelse med de milleniumudviklingsmål, der er fastsat i EU's partnerskabs- og samarbejdsaftaler. De må ikke være genstand for EU-sanktioner vedrørende krænkelse af menneskerettighederne, og de skal kunne forevise reelle fremskridt i forbindelse med menneskerettighedssituationen som krævet i Europa-Parlamentets beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0059.

Torsdag, den 4. september 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 6

Forslag til afgørelse
Betragtning 5 a (ny)

(5a) Låneaktiviteter bør støtte EU's politiske mål om at fremme stabiliteten i området

Ændring 10

Forslag til afgørelse
Artikel 1

Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan **og Usbekistan** er berettigede til EIB-finansiering under en fællesskabsgaranti i henhold til Rådets afgørelse 2006/1016/EF.

Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan **og** Turkmenistan er berettigede til EIB-finansiering under en fællesskabsgaranti i henhold til Rådets afgørelse 2006/1016/EF. **Uzbekistan bliver berettiget, så snart EU's sanktioner mod landet hæves.**

Ændring 7

Forslag til afgørelse
Artikel 1 a (ny)

Artikel 1a

Garantiaftalen mellem Kommissionen og EIB i henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 2006/1016/EF fastlægger de nærmere bestemmelser og procedurer vedrørende fællesskabsgarantien og skal indeholde betingelser med tydelige referencelværdier med hensyn til respekt for menneskerettighederne

Ændring 8

Forslag til afgørelse
Artikel 1 b (ny)

Artikel 1b

På grundlag af oplysningerne modtaget fra EIB skal Kommissionen årligt fremlægge en evaluering og en rapport, som skal fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet om de EIB-finansieringstransaktioner, der er gennemført i henhold til denne beslutning. Rapporten bør indeholde en vurdering af EIB-finansieringstransaktionernes bidrag til opnåelse af EU's eksterne politiske mål og navnlig til det generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten, målet om at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og overholdelse af internationale miljøaftaler, som EU eller dens medlemsstater er parter i.

Torsdag, den 4. september 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9**Forslag til afgørelse****Artikel 1 c (ny)****Artikel 1c**

EIB skal sikre, at rammeaftaler mellem EIB og de pågældende lande stilles til rådighed for offentligheden, og at tilstrækkelige objektive oplysninger gives i tide, således at den får mulighed for fuldt ud at deltage i beslutningstagningen.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
(2009/C 295 E/17)	Handel med tjenesteydelser Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om handel med tjenesteydelser (2008/2004(INI))	67
(2009/C 295 E/18)	Europæisk havnepolitik Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om en europæisk havnepolitik (2008/2007(INI))	74
(2009/C 295 E/19)	Godstransport i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om godstransport i Europa (2008/2008(INI))	79
(2009/C 295 E/20)	Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010 Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010 (2007/2252(INI))	83
(2009/C 295 E/21)	Statskuppet i Mauretanien Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om statskuppet i Mauretanien	89
(2009/C 295 E/22)	Henrettelser ved hængning i Iran Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om henrettelser i Iran	92
(2009/C 295 E/23)	Drab på albinoer i Tanzania Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om drabene på albinoer i Tanzania	94

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 2. september 2008

(2009/C 295 E/24)	Inddragelse af formænd for underudvalg (fortolkning af forretningsordenens artikel 182) Europa-Parlamentets afgørelse af 2. september 2008 om fortolkning af forretningsordenens artikel 182 for så vidt angår inddragelse af formænd for underudvalg	97
-------------------	--	----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 2. september 2008

(2009/C 295 E/25)	Programmet »Aktive unge« (2007-2013) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1719/2006/EF om oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013 (KOM(2008)0056 — C6-0057/2008 — 2008/0023(COD))	98
-------------------	---	----

P6_TC1-COD(2008)0023

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1719/2006/EF om oprettelse af programmet »Aktive unge« for perioden 2007-2013 98

(2009/C 295 E/26)

Kulturprogrammet (2007-2013) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1855/2006/EF om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) (KOM(2008)0057 — C6-0058/2008 — 2008/0024(COD)) 99

P6_TC1-COD(2008)0024

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1855/2006/EF om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) 99

(2009/C 295 E/27)

Programmet »Europa for Borgerne« (2007-2013) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) (KOM(2008)0059 — C6-0060/2008 — 2008/0029(COD)) 100

P6_TC1-COD(2008)0029

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) 100

(2009/C 295 E/28)

Handlingsprogram for livslang læring ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring (KOM(2008)0061 — C6-0064/2008 — 2008/0025(COD)) 101

P6_TC1-COD(2008)0025

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2008/EF om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring 101

(2009/C 295 E/29)

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Usbekistan *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0117 — C6-0213/2008 — 2007/0044(CNS)) 102

(2009/C 295 E/30)

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Kirgisistan *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Kirgisiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0133 — C6-0228/2008 — 2007/0047(CNS)) 102

(2009/C 295 E/31)	Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Tadsjikistan *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Tadsjikistan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (KOM(2007)0143 — C6-0254/2008 — 2007/0050(CNS))	103
(2009/C 295 E/32)	Montenegros ansvar for langfristede lån ydet til Serbien-Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om Montenegros særskilte hæftelse og om forholdsmæssig nedsættelse af Serbiens hæftelse med hensyn til de langfristede lån, som Fællesskabet har ydet Statsunionen Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) i henhold til Rådets afgørelse 2001/549/EF og 2002/882/EF (KOM(2008)0228 — C6-0221/2008 — 2008/0086(CNS))	104
(2009/C 295 E/33)	Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter (KOM(2008)0314 — C6-0219/2008 — 2008/0097(CNS))	104
(2009/C 295 E/34)	Fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean (KOM(2007)0831 — C6-0047/2008 — 2007/0285(CNS))	105
(2009/C 295 E/35)	Forslag til ændringsbudget nr. 5/2008	
	Europa-Parlamentets beslutning af 2. september 2008 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2008 for regnskabsåret 2008, Sektion III — Kommissionen (11571/2008 — C6-0294/2008 — 2008/2161(BUD))	106
(2009/C 295 E/36)	Det europæiske retlige netværk *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Kongeriget Spanien, Kongeriget Belgien, Republikken Polen, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Estland, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om det europæiske retlige netværk (5620/2008 — C6-0074/2008 — 2008/0802(CNS))	107
(2009/C 295 E/37)	Gensidig anerkendelse af afgørelser *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om fuldbyrdelse af afgørelser in absentia og om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne, rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (5598/2008 — C6-0075/2008 — 2008/0803(CNS))	120

(2009/C 295 E/38)	Anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for Schengen-grænsekodeksen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengen-grænsekodeksen (KOM(2008)0101 — C6-0086/2008 — 2008/0041(COD)) 148
-------------------	---

P6_TC1-COD(2008)0041

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. september 2008 med henblik på vedtagelse af EuropaParlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengengrænsekodeksen 148
--

(2009/C 295 E/39)	Styrkelse af Eurojust * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. september 2008 om initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storbritannien og Nordirland, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige, med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA (5613/2008 — C6-0076/2008 — 2008/0804(CNS)) 149
-------------------	--

Onsdag, den 3. september 2008

(2009/C 295 E/40)	Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, mm. ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0355 — C6-0197/2007 — 2007/0121(COD)) 163
-------------------	--

P6_TC1-COD(2007)0121

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 163

(2009/C 295 E/41)	Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (ændring af direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/42/EF) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0611 — C6-0347/2007 — 2007/0212(COD)) 164
-------------------	---

P6_TC1-COD(2007)0212

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/.../EF om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger 164
--

(2009/C 295 E/42)	Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (tilpasning af forordning (EF) nr. 648/2004) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 648/2004 med henblik på tilpasning til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0613 — C6-0349/2007 — 2007/0213(COD)) 165
(2009/C 295 E/43)	Hydrogendrevne køretøjer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF (KOM(2007)0593 — C6-0342/2007 — 2007/0214(COD)) 165 P6_TC1-COD(2007)0214 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF 166
Torsdag, den 4. september 2008	
(2009/C 295 E/44)	Adfærdskodeks for edb-reservationssystemer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. september 2008 om forslag til EuropaParlamentets og Rådets forordning om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (KOM(2007)0709 — C6-0418/2007 — 2007/0243(COD)) 167 P6_TC1-COD(2007)0243 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 4. september 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89 167
(2009/C 295 E/45)	Centralasiatiske landes ret til finansiering * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. september 2008 om forslag til Rådets afgørelse om centralasiatiske landes ret til finansiering efter Rådets afgørelse 2006/1016/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (KOM(2008)0172 — C6-0182/2008 — 2008/0067(CNS)) 168

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.